

تەفسیری رهوان

بۆ تیگەیشتنی قورئان

به‌رگی [۱۱]

نووسینی

مه‌لا مه‌حموودی گه‌لا‌له‌یی

جزمی [۲۲]

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

تەفسیری رەوان

بۆتۈگە يىشتى قورئان

نوسىنى

مەلا محمودى گەلآلەيى

بەرگى يازدەھەم

جزمى (۲۲)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

↓ ته‌فسیری ره‌وان بو تئگه‌یشتنی قورئان

↓ نویسنی : مه‌لا مه‌حمودی گه‌لآله‌یی

↓ چاپی یه‌که‌م

↓ چاپخانه‌ی تیشک

↓ تیراژ (۵۰۰) دانه

↓ ژماره‌ی سپاردن (۳۵۹) ی سالی ۲۰۰۴

↓ مافی چاپکردنی پارێزراوه و ته‌نها هی نوسه‌ره

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نایبه تمهندی خانه وادهی پیغه مبه ر

وَمَنْ يَقْنُتْ مِنْكُمْ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صَالِحًا نُؤْتِهَا
 أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ﴿٣١﴾ يَنْسَاءُ النَّبِيُّ
 لَسْتَنْ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ إِنْ أَتَقَيْنَ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ
 فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٣٢﴾ وَقَرْنَ
 فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى وَأَقِمْنَ
 الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا
 يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ
 تَطْهِيرًا ﴿٣٣﴾ وَأَذْكُرْ مَا يَتْلَى فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ
 آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ﴿٣٤﴾

له‌وه‌پیش له‌کو‌تایی جزمی (۲۱) دا شه‌وه‌ی راگه‌یانند: که تاوانی
 خیزانه‌کانی پیغه‌مبهر ﷺ سزایان دوو چه‌ندانیه، هه‌لبه‌ته عه‌داله‌تکاری خودا
 داخوازی شه‌وه‌یه: که پاداشی چاکو ئی‌حسانیشیان دوچه‌ندانه‌بی، بۆیه دوا
 به‌دوای راگه‌یانندی شه‌وه: که خیزانه‌کانی پیغه‌مبهر ﷺ نه‌گهر تاوانیان لئی
 روبدا سزایان دووقات ده‌بی، باسی تاییه‌مه‌ندییه‌کی تریشیان ده‌کا، که بریتییه
 له‌پاداشی دووچه‌ندانه بۆیان له‌سهر کرده‌وه‌ی باش، هه‌روه‌ها ئاماده‌کردنی
 رزقو رۆژی باش بۆیان له‌به‌هه‌شتدا، هه‌روا جوداوازیان له‌هه‌موو ئافره‌تانی
 سه‌رپروی زه‌وی، له‌هه‌مان کاتدا فه‌رمانیان پئی ده‌کا: که قسه‌کردنیاں له‌گه‌ل
 پیاواندا به‌شیوه‌یه‌کی وانه‌بی ده‌روون نه‌خۆشان ته‌ماعیان لئی په‌یدا بکه‌ن،
 گو‌فتو گۆیان به‌جۆرتک نه‌بی پیاوانی ده‌رون نه‌خۆش و بزانتن شه‌وه‌ بۆنی
 ئاماده‌باشی و خۆیه‌ده‌سته‌وه‌دانی تیدا‌یه! تاییه‌مه‌ندییه‌کی تریان شه‌وه‌یه:
 فه‌رمانیان پئی ده‌کا: که له‌مالی خۆیاندا دانیشن و خۆیان ده‌رنه‌خه‌ن بۆ پیاوی
 بیتگانه، هه‌روا داواشیان لئی ده‌کا: که به‌رده‌وام بن له‌سهر طاعه‌ت و
 خودا‌په‌رستی و زه‌کاتدان و پا‌به‌ند بوون به‌فه‌رمانی خودا و پیغه‌مبهری خوداوه،
 له‌هه‌موو فه‌رمان و جله‌وگیری لی‌کردندا نه‌بجار فه‌رمانیان پئی ده‌کا: که
 ناموس و که‌سایه‌تی خۆیان پیا‌رتین، به‌تاوان و سه‌رپێ‌چیکردن له‌که‌داری نه‌که‌ن،
 خۆیان به‌ته‌قواو خودا‌په‌رستی پرا‌زیننه‌وه.

نه‌بجار فه‌رمانیان پئی ده‌کا: که قورئان و حه‌دیث فی‌تری که‌سانی دی بکه‌ن و
 یادی نیعه‌تی خودا بکه‌نه‌وه.

یه‌که‌م ده‌رباره‌ی پاداشی دووچه‌ندانه ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ مِنْكُمْ
 وَرَسُولُهُ وَتَعْمَلْ صَالِحًا نُفْهَا أَجْرًا مَرَّتَيْنِ﴾ هه‌ر که‌سێ له‌ئێوه فه‌رمان‌به‌رداری
 فه‌رمانی خودا و پیغه‌مبهری خودا بئێ و کرده‌وه‌ی باش نه‌نجام بدا، نه‌ندامی

جەستەى ديار دەى لەخوداترسانيان پتوھ ديار بى، ئەوھ پاداشيان دووچەندانە دەدەينەوھ، چونكە لەخانەوادەى پتەمبەرايەتىن و لەخانويكەدان نيگا و سروشى تيدا نازل دەبى. ﴿واعتدنا لها رزقاً كريماً﴾ نامادەمان كرده لەقيامەتدا بۆ ئەو ئافرەتە خوداپەرستە گوپرايەتە رزق و رۆزى پاك و خاوين و بى عەيب، ئەويش بەهەشتى جوان و رازاويە، بى عەيب و كەم و كورپىيە، بى مەنەتەو ھەموو كات بەيدەستە!

دووەم جوداوازييان لەھەموو ئافرەتانی تر ئەويە: كە دەفەرموى: ﴿يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ﴾ ئەى ھاوسەرانى پتەمبەر! وىنەى ئتوھ لەرێژدارى و شكۆمەندىدا، لەشەرەفو كەرامەتدا لەناو ژنانى جىهاندا نيە، چونكە ئتوھ دايكى موسولمانان، ھاوسەرى گەرەتەين پتەمبەرن، قورئان لەمالى ئتوھدا نازل دەبى.

سێيەم: جەلوگيرييان لى دەكا لەوھ قسەى نەرم لەگەل پياوانى بىگانەدا بكەن. دەفەرموى: ﴿إِنْ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا﴾ ئەگەر ئتوھ تەقواكارن و دەتانەوى خۆتان لەسزای سەختى دۆزەخ بپارێزن و ناتانەوى سەرپێچى فەرمانى خودا و پتەمبەر بكەن كە ئاخاوتن لەگەل پياواندا دەكەن، قسەتان نەرم نەبى، باگوشت و گۆتان لەگەلئياندا توندو تۆلو جىدى و رەنگ ژنانەبى، ئەوھ كرو ئەوانەى دەرونيان نەخۆشەو لەفيسق و داوين پيسى دەگەرێن تەماعتان لى پەيدا بكەن، قسەتان لەگەلئياندا ئاسايى و عادەتى بى، نازو نوز مەكەن و دەنگى خۆتان ناسك مەكەنەو.

نەم جەلوگيريەى قورئان لەھاوسەرانى پتەمبەر ﷺ ئەوھ ناگەينەى: كە لەسەر حالەتێكى وەھا بوون داخوازی ئەوھ بووھ بەم جۆرە جەلوگيرييان لى بكړى، بەلكوو مەبەستى ئەويە: كە ھەليان بنى بۆ خۆئارايەشدا بەجوانترين

ره‌وشت و به‌رزترین هه‌لس و کهوت. جا: که له‌وه‌پیش جله‌وگیری لی کردن له کاری فاحیشه و تاوان، جله‌وگیری لی کردن له‌پئ خوش‌کردن و پیشه‌کیه‌کانیشی: که بریتین له‌ئاخواتن له‌گه‌ل پیای بیگانه‌دا به‌شیوه‌یه‌کی وا گومان و ته‌ماع بخاته ناو دل و ده‌روونی نه‌خوشه‌وه.

ناشکراشه ئەم فەرمان و جله‌وگیریه ئافره‌تانی موسولمانی تریش ده‌گریته‌وه و پیوسته خۆیان له‌و جۆره ئاخواتنه بیاریژن، به‌کورتی نابئ قسه‌و گوشت و گۆیان له‌گه‌ل بیگانه‌دا وه‌کوو گوشت و گۆیان بی له‌گه‌ل می‌رده‌کانیان‌دا.

رسته‌ی ﴿ان اتقی﴾ ده‌گونجی په‌یوه‌ست بی به‌پیش‌ه‌وه‌ی، مانا‌کی به‌م جۆره بی ﴿لستن كأحد ان اتقی﴾ ئیوه نه‌گه‌ر ته‌قواکار بن کهس له‌ئافره‌تان ناگاته پله‌و پایه‌ی ئیوه.

ده‌شگونجی په‌یوه‌ست بی به‌دوو‌اوه‌ی وه‌کوو ئیمه ته‌فسیرمان کردوه، واته: عیبار ته‌که به‌م جۆره بی ﴿ان اتقی فلا تخضع﴾ ویده‌چی مانای (اتقی) (استقبلن) بی، له‌روی زمانه‌وانییه‌وه (اتقی) به‌مانا (استقبل) هاتوه، نه‌وه‌تا (الناغة) ده‌لی: (سقط النصف ولم ترد اسقاطه - فتناولته واتقتنا بالید) واته: (استقبلتنا بالید).

ئه‌بو حه‌ییان ده‌لی: ئەم مانایه به‌لیغ تره لوسه‌لمانندی په‌سنی هاوسه‌رانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ چونکه فاضل و ریزیان په‌یوه‌ست نا‌کا به‌ته‌قواکارییه‌وه، هه‌روه‌ها جله‌وگیری له‌قسه‌نه‌رمی و ده‌نگ ناسکی په‌یوه‌ست نا‌کا به‌ته‌قواکارییه‌وه. چونکه نه‌وان بۆ خۆیان ته‌قواکارن، نه‌گه‌ری ته‌قوا به‌روالته نه‌وه ده‌گه‌یه‌نی: که نه‌وان ره‌وشتی ته‌قوایان تیدا نه‌بی. بۆیه نه‌و رایه‌ی که ده‌لی: (اتقی) به‌مانا (استقبل) به‌په‌سنده.

چاره‌م: فەرمانیان پی ده‌کا به‌وه که له‌ماله‌وه‌دا دابنیشن و وه‌کوو ئافره‌تانی سه‌رده‌می نه‌زانی جوانی خۆیان ده‌رنه‌خه‌ن ده‌فه‌رموی: ﴿وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ، وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى﴾ له‌ماله‌وه دابنیشن و به‌بن کاری پتویست ده‌رمه‌چن، که بۆ کاریکی پتویست و به‌ناچاری چونه ده‌روه جوانی خۆتان بۆ پیاروان ده‌رمه‌خه‌ن، په‌چه له‌سه‌ر خۆتان لامه‌به‌ن، مه‌هیلن سینگو به‌رۆک و گه‌ردن و سه‌رو قۆتان ده‌ریکه‌وی و پیای بیگانه بیینن.

تیرمیذی و (البزار) له‌عه‌بدوللای کورپی مه‌سه‌وده‌وه ریوایه‌ت ده‌که‌ن، ده‌لئ: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموی: (ان المراء عورة، فإذا خرجت استشرفها الشيطان، وأقرب ما تكون بروحة - برحمة - ربها وهي في قعر بيتها). ئافره‌ت عه‌وره‌ته‌و هه‌ر له‌گه‌ل له‌مال چووه ده‌ر شه‌یتان بۆی له‌که‌لین دایه‌و ده‌یه‌وی له‌خشته‌ی به‌ری، کاتیك له‌ژێر ره‌حه‌تی خودا دایه‌ که له‌ماله‌وه‌بی.

ئهبو داود له‌پیغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ فه‌رمووده‌یه‌کی ریوایه‌ت کردوه ده‌فه‌رموی: (صلاة المراء في مخدعها أفضل من صلاتها في بيتها، وصلاتها في بيتها أفضل من صلاتها في حجرتها). چوونه ده‌روه بۆ مزگه‌وت بۆ ئافره‌تی به‌سالآچوو گه‌راوه، دروسته‌ چونکه پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: (لا تمنعوا اماء الله مساجد الله، وليخرجن تفلات).

پینجه‌م: به‌رده‌وامبوونیان له‌سه‌ر طاعه‌تی خودا و شوینکه‌وتنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ نوێره‌کانتان به‌رێک و پێکی و به‌خوشوع و خوزوعه‌وه ئه‌نجام به‌دن، زه‌کات له‌مال و سامانی خۆتان ده‌ر بکه‌ن، گوێپایه‌لی خودا و پیغه‌مبه‌رین له‌هه‌موو فه‌رمان و جله‌و گیرییه‌ک‌دا، فه‌رمانی کرد به‌نوێژ چونکه نوێژ کۆله‌که‌ی نایینه‌،

پاک‌کهره‌وی دَلّو دهره‌ونه، فرمانیشی کرد به‌زه‌کاتسدان، چونکه پاک‌کهره‌وی مالّو سامانه‌و چه‌کی به‌ره‌نگاری‌ونه‌وی هه‌ژارییه، نه‌بجار: که ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَطَعْنِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ نه‌وه عه‌طفی عامه بۆ سهر خاص.

شه‌شم: ده‌سته‌به‌ر کردنی ناو و شوهرتی باش و په‌سند ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّمَا يَرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا﴾ نه‌م هه‌موو فرمان و جله‌وگیرییانه‌ی ناراسته‌ی ئیوه کران هۆیه‌که‌ی نه‌وه‌یه خودا ده‌یه‌وی تاوان له‌ئیه‌وه دوور بخاته‌وه، له‌چلکی گونا‌ه پاکتان بکاته‌وه، دلتان به‌نووری تیمان روژن بکاته‌وه، شیایو نه‌وه بن هاوسه‌ری پیغه‌مبه‌ری بن.

مه‌به‌ست به‌(اهل البيت) هه‌موو نه‌وانه‌ن که له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ردا بوون له‌هاوسه‌رو خزم و که‌سو کاری. ناراسته‌کردنی فرمان به‌تاییه‌تی بۆ نه‌وان له‌به‌ر نه‌وه‌یه نه‌وان غونه‌و قودوه‌ن بۆ ئومه‌تی ئیسلام.

حه‌وته‌م: فرمانیان پئی ده‌کا به‌فیروونی قورئان و فه‌رموده‌ی پیغه‌مبه‌رو یادکردنی نیعمه‌ته‌کانی خودا به‌سه‌ریانه‌وه: ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِذْ كُنَّا مِائِيلًا عَلَيْنَا مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ، إِنْ كُنَّا لَطِيفًا خَبِيرًا﴾ یادی نیعمه‌تی خودا بکه‌نه‌وه: که پئی به‌خشیون. ماله‌کانی کردون به‌شوینی نازل‌بوونی نیگا و سروش، قورئان فیر بین و له‌بیرتان نه‌چیته‌وه، نه‌حکام و یاسای شرع فیر بین و کاری پئی بکه‌نو به‌که‌سانی دیکه‌ی رابگه‌یه‌نن و بۆ خۆتان له‌بیرتان نه‌چیته‌وه. بیگومان خودا خاوه‌ن لوطف و خاوه‌ن زانیارییه، ده‌زانئ چی به‌که‌لکی ئیه‌وه دئ و له‌به‌رژه‌وه‌ندی ئیه‌وه‌دایه بۆ دین و دونیاتان.

نه‌مه‌حه‌وت ئاداب و ره‌وشتی به‌زو جوانن په‌روه‌ردگار فه‌رمانی به‌هاوسه‌ره‌کانی پیغه‌مبه‌ر کرد: که پئیانه‌وه پابه‌ند بن، زوربه‌ی نه‌و فرمان و جله‌وگیری و ئاداب و ره‌وشتانه‌ ئافره‌تی موسولمانی تریش ده‌گرێته‌وه، پێویسته

ئه‌وانیش پێیانه‌وه پابه‌ند بن. یه‌کێ له‌و فهرمان و جله‌وگیرییانه شه‌وه بوو، خودا
 فهرمانی به‌هاوسهره‌کانی پێغه‌مبهر ﷺ کرد: که به‌بێ کاری پێویست له‌مال
 ده‌رنه‌چن، جله‌وگیری نه‌وه‌شی لێ کردن: که جوانی خۆیان ده‌ربخه‌ن، جا
 هه‌رچه‌نده خیطابه‌که ئاراسته‌ی خێزانه‌کانی پێغه‌مبهر ﷺ کراوه وه‌لێ هه‌موو
 ئافره‌تانی موسوڵمان ده‌گریته‌وه، چونکه چهند جاری تر فهرمان به‌وه: که
 ئافره‌ت به‌بێ کاری پێویست نابێ له‌مال ده‌ربچێ له‌شه‌ریعه‌تدا دووباره‌بۆته‌وه.
 که لیڤه‌دا به‌تایبه‌تی خیطابه‌که ئاراسته‌ی هاوسهره‌کانی پێغه‌مبهر کراوه، شه‌وه
 بۆ زیده‌ رێزو ته‌قدیره، بۆ شه‌ویه بېنه غمونه و قودوه بۆ ئافره‌تانی تر.

لیڤه‌دا پرسیارێك دیته‌ پێشه‌وه، ده‌گوترێ: نه‌دی بۆچی خاتو عایشه
 (دایکی موسوڵمانان) بۆ شه‌ری (الجمل) چوه‌ده‌ر؟ له‌وه‌لامدا ده‌گوترێ: چونه
 ده‌ره‌وه‌که‌ی بۆ شه‌ر نه‌بوو، به‌لکوو که جه‌نگه‌که له‌نیوان یاریده‌ده‌رانی ئیمامی
 عدلی و هه‌واخواهانی طه‌لحه‌و زوبه‌یردا به‌رپابوو، موسوڵمانان زۆریان تکه‌او
 ره‌جا له‌به‌ردا کرد: که بچێ بۆ ناو بژی و خوێن وه‌ستانی نیوان موسوڵمانان،
 پێیان وابوو که شه‌وه بچێ بۆ ناو بژی هه‌ردوولا شه‌رمی لێ ده‌که‌ن و واز
 له‌شه‌رو کوشتارو خوێن رشتنی یه‌کتری دێنن. شه‌و ساله‌ بریاری دابوو بچێ بۆ
 ده‌ج، به‌لام که شه‌و فیتنه‌یه به‌رپا بوو وای به‌باش زانی بچێ بۆ ناو بژی و ناگر
 کوژاندنه‌وه، ئاماژه به‌تایبه‌تی ﴿وان طائفتان من المؤمنین اقتتلوا فأصلحوا
 بینهما﴾ (الحجرات: ۹) فهرمان به‌ناو بژی کردن و ئیصلاحی نیوان موسوڵمانان
 هه‌موو که‌س ده‌گریته‌وه به‌ژن و پیاوه‌وه، به‌لام: که خاتو عایشه چوو قه‌زاو
 قه‌ده‌ری خودا وه‌ها‌بوو شه‌ره‌که نه‌کوژایه‌وه به‌لکوو توند تریوو، ته‌نانه‌ت
 عایشه‌ش پریشکی شه‌ره‌ی به‌رکه‌وت، شه‌وه‌بوو وشته‌که‌ی رمیکێ لێ
 دراو بریندار کرا، قاچی قرتینرا، عایشه که‌وته خوارێ، موحه‌مه‌دی کوپی

نه بو به کر گه یان دیه به صره و له و پوه عه لی نار دیه وه بو مه دینه له گه ل سی
 ئافره ت دا. خاتو عایشه بو ئه م چوونه دهره ویه ی بو شه ری جه مه ل
 نیج تیهادی کرد، مرجه هیدیش بیپیکئی یان هه له بکا پاداشی هیه.

یه کسانی نیوان بیواو ئافره ت بو پاداشی قیامه ت

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
 وَالْقَنِينَ وَالْقَنِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ
 وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ
 وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ
 فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا
 وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٣٥﴾

دهر باره ی سه به ب نزولی ئه م نایه ته زۆر ریوایه ت هه ن:

۱- تیرمیزی ریوایه تی کردوه له (أم العماره الأنصاریه) وهو به جوانیشی داناوه،
 ئه م ئافره ته هاته لای پیغه مبه ر ﷺ و تی: ئه وه چیه هه موو شتیک هه ر
 بو پیاو وه قه ت باسی ئافره ت نا کرئی؟ نیتر نایه تی وان المسلمین
 و المسلمات... ﴿ نازل بوو.

۲- طه‌به‌رانی له‌ئینو عه‌بباسه‌وه ریوایه‌ت ده‌کا، ده‌لئ: ئافره‌تان هاتنه‌ لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ وتیان: ته‌ی ره‌وانه‌کراوی خودا، شه‌وه‌ بۆ هه‌ر باسی پیاوانی موسولمان ده‌کړئ و ناوی ئافره‌تانی موسولمان له‌کوله‌که‌ی ته‌ریش‌دا نایه‌؟! ئیتر نایه‌تی ﴿ان المسلمین والمسلمات...﴾ نازل بوو.

۳- ئیبنو سه‌عد له‌قه‌تاده‌وه ریوایه‌ت ده‌کا: ده‌لئ: که‌ قورئان باسی هاوسه‌ره‌کانی پیغه‌مبه‌ری کرد، ئافره‌تان وتیان: نه‌گه‌ر ئیمه‌ خیریکمان تیدا بوایه‌ باسی ئیمه‌شی ده‌کرد ئیتر نایه‌تی ﴿ان المسلمین والمسلمات...﴾ نازل بوو.

ئیمام نه‌حمه‌دو نه‌سائی و ئیبنو جه‌ریر له‌عه‌بدوره‌حمانی کورپی شه‌یبه‌وه ریوایه‌ت ده‌که‌ن: ده‌لئ: له‌خیزانی پیغه‌مبه‌ر ئوموسه‌له‌مه‌م ژنه‌وت وتی: به‌پیغه‌مبه‌رم وت: شه‌وه‌ بۆ ناوی ئیمه‌ له‌قورئان‌دا نایه‌؟ وه‌کوو باسی پیاوان ده‌کا بۆ باسی ئافره‌تان نا‌کا؟؟ ده‌لئ له‌وه‌دوا رۆژیک خه‌ریکی سه‌ره‌شانه‌ کردن بووم گویم لئ بوو پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌سه‌ر مینه‌به‌ر ده‌نگی ده‌هات: منیش خیرا چه‌ومه‌ ژوره‌که‌ی خۆمه‌وه‌ گویم بۆ ده‌نگه‌که‌ کلۆر کرد بیستم پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌یفه‌رموو ته‌ی خه‌لکینه‌! په‌روه‌رگار ده‌فه‌رموی: ﴿ان المسلمین والمسلمات والمؤمنین والمؤمنات﴾ تا کۆتایی نایه‌ته‌که‌ی خوینده‌وه.

په‌یوه‌ندی ئه‌م نایه‌ته‌ به‌پیشه‌وه‌ له‌م رووه‌وه‌یه‌: له‌وه‌پیش فه‌رمانی به‌هاوسه‌ه‌رانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ کردو رینمونی کردن بۆ خۆنارایشدان به‌چه‌ند کردارو صیفته‌و ره‌وشتیکی به‌رزوی وه‌ها شیاوی پله‌و پایه‌یان بئ. شه‌وه‌شی رون کرده‌وه‌: که‌ چ پاداش و نازو نیعه‌تیک بۆ ناماده‌ کردن. نه‌جار لی‌ره‌دا شه‌و لی‌خۆش‌بون و پاداشه‌ گه‌وره‌و به‌نرخه‌ رون ده‌کاته‌وه‌: که‌ بۆ پیاوی موسولمان و ئافره‌تی موسولمانی ناماده‌ کردو له‌قیامه‌ت‌دا.

ده فہرموی: ﴿ان المسلمین والمسلمات المؤمنین والمؤمنات والقانتین والقانتات والصادقین والصادقات والصابرین والصابرات والخاصعین والخاصعات والمتصدقین والمتصدقات والصائمین والصائمات والحافظین فروجہم والحافظات والذاکرین اللہ کثیراً والذاکرات أعد اللہ لہم مغفرة وأجرأ عظیماً﴾ ثم نایہ تہ بہرزه پیروزہ وادہی خیرو خوشی تیدایہ بؤ پیایو موسولمانو نافرہ تی موسولمان، بؤ نہ وانہی گہردنکہ چی فہرمانی خودانو خویان بہو رہشتانہ نارایش دہدہن کہ نایہ تہ کہ ناماڑہیان پی دہکا: کہ (دہ) رہوشی بہرزنو پیویستہ لہہموو موسولمانیکدا ہدبن بہ پیایو نافرہ تیانہوہ:

۱- نیسلامو گہردنکہ چی بؤ فہرمانی خوداو شوینکہ وتنی نہ حکامی نایین بہ کردارو گوفتارہوہ.

۲- تیمانو باوہری دل بہ تہ واوی بہہموو نہو ہہوالو نہ حکامو یاسایانہی لہ خوداوہ ہاتوون.. بہم جوڑہ دہردہ کہوئی: کہ تیمانو نیسلام جواوازییان ہدیہ چونکہ تیمان بریتییہ لہ باوہر ہیئان بہ دلو دہرپرینی بہ زوبانو کردہوہی چاک، ولسی نیسلام بریتییہ لہ گہردنکہ چی بہ قسہو بہ کردہوہ، بروای دل ناگریتہوہ. بویہ: قورٹان دہ فہرموی: ﴿قالت الأعراب آمنا قل لم تؤمنوا ولكن قولوا اسلمنا ولما يدخل الإيمان في قلوبكم﴾ (المجرات: ۱۴) کہوایی (ہہموو موئمینیک موسلیمہ، ولسی ہہموو موسلیمیک موئمین نیہ).

۳- ﴿القانتین والقنات﴾ قنوت، واتہ: بہردہوام بوون لہسہر کردہوہی باشو خوداپہرستی بہ لہسہرہ خوئیو ہیڈییانہ. وہ کوو لہ نایہ تیکی تردا دہ فہرموی: ﴿امن هو قانت آناء الليل ساجداً وقائماً يحذر الآخرة ويرجو رحمة ربه﴾ (الزمر: ۹) یان دہ فہرموی: ﴿يامريم اقنتي لربك واسجدي وارکعي مع الراکعین﴾ (آل عمران: ۴۳).

تییینی ده کری: که (قنوت) له ناکامی نیسلام و نیمانه وه پهیدا ده بی. نیسلام په پیره وی کردنی نایینه به پروالته شایه تومان بیئی و نه رکه کانی نیسلام که نوژیرو روژو زه کاتدان و حه جکردنه نه گهر ده سه لاتی بوو به جییان بیئی نیمانیش پله کی به رزتره و بریتییه له باوه پری دل به خوداو به فریشته کانی به نامه ناسمانی و پیغه مبه رانی، به روژ قیامت و به قهزاو قهدهر به خپرو شه پریه وه، نه جار له ناکامی هه ردوکیان (واته: نیسلام و نیمان) قنوت ده سته بهر ده بی: که بریتییه له نارامی و هیډیه تی و ترسان له خودا له عیبادته و خودا په رستی دا. واته: طاعهت و به ندایه تی کردن بو خودا به خوشوع و خضوعه وه نه وه ده بیته (قنوت).

۴- راستگوئی له کردارو گوفتاردا، نه مهش رهوشتیکی په سهندو نیشانه ی بیروباوه پری دامه زراوه. هه روه کوو چوژ دروژنی نیشانه ی دووړووی و بی باوه پریه.

فه رموده یه کی صه حیج هیه نیمام نه حمه دو بوخاری و موسلیم و تیرمیذی له نیبنو عه عباسه وه ریوایه تیان کردوه ده فه رموی: (علیکم بالصدق فان الصدق یهدی إلى البر، وان البر یهدی إلى الجنة، وما یزال الرجل یصدق ویتحری الصدق حتی یکتب عند الله صدیقا، وایاکم والکذب فان الکذب یهدی إلى الفجور وان الفجور یهدی إلى النار وما یزال الرجل یکذب ویتحری الکذب حتی یکتب عند الله کذابا).

۵- ﴿والصابرین والصابرات﴾ صه بر گرتن له سه ر به لا و موصیبه ت و خوژاگری له به رامبه ر نه رکی قورس و نه نجامدانی عیبادته و وازه نیان له تاوان دلنیابون به وه هه رچی خودا ته قدیری کرد بی دیته جی و گه رانه وه ی نیه، روبه رو بوونه وه ی هه موو کاره سات و نه رکی قورس و گران له سه ر شان به صه برو پشوو دریژییه وه، هه لبه ته صه بری زوژ په سهندو نمونه یی نه وه یه: که له گه ل په یدابوونی کاره ساته که وجودی هه بی و روژی خوژی بنوئی، پیغه مبه ر ﷺ

فهرموویه‌تی: (انما الصبر عند الصدمة الأولى) صبر نه‌ویه: له‌سهره‌تای به‌لاکوه هه‌بی و رۆلی خۆی بنویسنی. نهم جۆره صبره په‌سهنده ره‌وشتی به‌نده خودا په‌رسته دل دامه‌زراوه‌کانه.

۶- ﴿والخاشعين والخاشعات﴾ خوشوع: بریتییه له‌نارامی و دنیایی و یقارو خۆبه‌که‌مزانین له‌به‌رامبه‌ر په‌روه‌ردگادا، به‌جۆریک نه‌و دنیایی و یقارو ته‌واضوعه له‌ناخه‌وه هه‌لقولئ و له‌هه‌تس و که‌وت دا ره‌نگ بداته‌وه، ترسی خودای له‌دل دا جیگیر بی و وابزانئ چاوی له‌خودایه، یان: که هه‌چکه نه‌بی دنیای بی له‌وه‌ی: که خودا چاوی له‌نه‌وه، وه‌کوو له‌فه‌رموده‌ی سه‌حیح دا هاتوه و نیمام موسلیم له‌عومه‌روه ریوایه‌تی کردوه، ده‌فه‌رموی: (أن تعبد الله كأنك تراه، فإن لم تكن تراه فإنه يراك). نه‌مه‌ش په‌یه‌که وه‌کوو چاو دیری‌کردن وایه به‌سه‌ر کرده‌وه باشه‌کان دا نه‌گه‌ر ئاده‌میزاد کرداری باشی نه‌نجام دا ویده‌چی به‌خۆی بنازی و شانازی به‌خۆیه‌وه بکا، بۆیه په‌روه‌ردگار فه‌رمان به‌موسولمان ده‌کا: که ره‌وشتی ته‌واضوع له‌خۆیان دا به‌دی بینن و جله‌وگیری نه‌فس بگرنه‌وه و نه‌هیلن سه‌رکه‌ش بی و خاوه‌نه‌کی به‌هیلک به‌رئ و کرده‌وه باشه‌کانی پوچه‌ل بکاته‌وه.

۷- ﴿والمصدقين والمصدقات﴾ مالبه‌خشین و چاکه کردن له‌گه‌ل هه‌ژاران و بینه‌وایان دا، ره‌وشتیکه به‌روبومی ره‌وشت و کرده‌وه باشه‌کانی شه‌ش خاله‌کانی پیشووه، مالبه‌خشین به‌ئاتاجان ره‌نگدانه‌وه‌ی ره‌وشته باس‌کراوه‌کانی پیشووه، هه‌ر کاتی موسولمان نه‌و خالانه‌ی پیشووی تیدا به‌رجه‌سته بوون، ئیتر دلی نه‌رم ده‌بی و ده‌ستی له‌مال و سامانی خۆی به‌رده‌بی و نه‌وه به‌هی خۆی ده‌زانئ: که ده‌یه‌خش و پیش خۆی ده‌ینی‌رئ بۆ قیامت. هه‌لبه‌ته مالبه‌خشین به‌ره‌نگاری‌کردنی نه‌فسه، به‌ربه‌ره‌کانی نه‌فسیش ئه‌رکیکی قورس و گرانه. له‌سه‌حیه‌دین دا هاتوه یه‌کیک له‌و سه‌وت پێرانه‌ی رۆژی قیامت خودا

ده یاغاته ژیر سیبهری عرش خویهوه، که لهو رۆژهدا هیچ سیبهر نین جگه له سیبهری عرش "نهوهیه که پیغه مبه بهم جوړه پیناسی ده کاو ده فرموی: (رجل تصدق بصدقة فأخفاها حتى لا يعلم شماله ماتنق بیمینه) پیاویک مالتیک ببه خشی به نهیته به جوړیک به دهستی راستی بیبه خشی و دهستی چهپی پیی نه زانی.

له فرموده یه کی تر دا هاتوه ده فرموی: (والصدقة تطفئ الخطيئة كما يطفئ الماء النار) خپرو صده ده قه تاوان ده کوژیتته وه، وه کوو چوون ناو ناگر ده کوژیتته وه.

۸- ﴿والصائمين والصائمات﴾ رۆژو فرزی یان سوننه، گیان بهرز ده تان له ماده و ماده په رستی دووری ده خاته وه، نه فس رام ده کا بو خودا په رستی به رستی بو کردنی، یارمه تیده ره بو بهر بهر کانی شه هوت و تاره زو لغاو کردنی، له فرموده ی صهیحی بوخاری و موسلیم دا هاتوه، له ثینو مه سعوده وه ریوایت کراوه "پیغه مبه ﷺ فرمویه تی: (یامعشر الشباب من استطاع منكم الباءة فلیتزوج، فانه أغض للبصر وأحصن للفرج ومن لم یستطع فعليه بالصوم فانه له وجاء) هروه ها رۆژو زه کات و پاکه ره وه ی جه سته یه.

سه عیدی کوری جوبه یر ده فرموی: که سیک ره مه زان به رۆژو بی، له هه موو مانگی کیش دا سی رۆژ به رۆژو بی ده چیتته پیږی ﴿والصائمين والصائمات﴾ هوه.

۹- ﴿والحافظین فروجهم والحافظات﴾ نهو پیاوو تافره تانه ی شهرمگی خویان ده پارتن، بو حه لالی خویان نه بی به کاری ناهین. وه کوو له نایه یتکی تر دا ده فرموی: ﴿والذین هم لفروجهم حافظون إلا علی ازواجهم او ماملکت

ایمانهم فانهم غیر ملومین فمن ابتغی وراء ذلك فأولئك هم العادون) (المؤمنون: ۵-۷). که سیک پرکیشی زینا بکاو لهم بارهوه سنووریه زینی لی روبدا، پیشیلکردنی هه موو سنووره کانی ترو پابه ندنه بوون به هه موو فهرانو جله و گریه کانی ئایینی به لاهه ئاسانه، که سیک شهرمگای خوئی بیاریزی له حه رامو له حه لالا نه بی به کاری نه هیئ ده چیه پی پی پاکداوینانو هه لباردر اوانه وهو شیای ره زامه ندی خودان.

۱۰- ﴿والذاکرین الله کثیراً والذاکرات﴾ یادکردنی خودا به زۆری و به بهرده و امی، بریتییه له ناماده کردنی گه ورهیی و شکۆمه ندیی په روهردگار له دل و دهرووندا، به زوبانی له هه موو که موو کرپه که به دووری بگرن، هه موو صیفه تیکی که مال و جه مالی پال بدن. یادی خودا به زۆری و زۆرکردنی یادی خودا حه له قه پدیوه ندی نیوان جهو جۆلی ئاده میزادو بیروبا وهریه تی ده ربارهی خودا.

تیبینی نه وه ده کرئ له زۆر شوینی قورئان: که باسی (ذکر) ده کا قه یی (کثیر) ی پیوه ده نی، نه مهش ئاماره ی نه وه ی تیدایه که ئاده میزاد نایته (ذاکر) هه تا به رده وام نه بی له سه ر ذیکر، به راوه ستانه وه، به دانیشه توانه وه، به راکشانه وه...!

یادکردنی خودا به زۆر شیوه و شیواز نه نجام ده درئ. به نوێژ کردن، به یادکردنی خودا له کاتی نان خواردندا له کاتی ناو خواردنه وه دا به رویشه تنه وه به دانیشه تنه وه به راکشانه وه، به سواری به پیاده یی له هه موو شوینی و به هه موو جۆری که ده کرئ یادی خودا بکه یته وه.

ئیمامی نه حه د له موعاذی (الجهني) یه وه له پیغه مبه ره وه ﷺ ریوایه ت ده کا: ده لی پیاویک پرسیا ری له پیغه مبه ر ﷺ کرد وتی: نه ی ره وانه کراوی خودا چ موجه ی دیک پاداشی لای خودا زۆر تره؟ پیغه مبه ر ﷺ فهران مووی:

(اکثرهم لله عزوجل ذکرا) نه‌وانه‌یان که زۆر یادی خودا ده‌کن دواپی کابرا وتی: نه‌دی رۆژه‌وانان کیتیان پاداشی زۆرتره پیغه‌مبەر ﷺ فهرمووی: (اکثرهم لله عزوجل ذکرا) نیت کابرا به‌و جۆره باسی نویژو زه‌کات و حه‌جی مالی خوداو مالبه‌خشینی کرد له‌ولامی هه‌مواندا پیغه‌مبەر ﷺ ده‌یفه‌رموو: (اکثرهم لله ذکرا) نه‌بو به‌کری صدیق به‌عومهری فهرموو: ده‌ی که‌وابی یادکه‌ره‌وانی خودا هه‌موو خیترو فه‌رپکیان برده‌و بۆخۆیان! پیغه‌مبەر ﷺ فهرمووی: به‌ئێ!

نه‌جار له‌کۆتایی نایه‌ته‌که‌دا په‌روه‌ردگار پاداشی هه‌موو نه‌و خاوه‌ن ره‌وشت و هه‌لویسته به‌رزو په‌سندانه‌ی رونکرده‌وه‌و فهرمووی: ﴿أَعِدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾ واته: په‌روه‌ردگار بۆ هه‌موو نه‌و که‌سانه‌ی نه‌وه ره‌وشت و هه‌لویستیان بووه، لیخۆشبونی زۆرو پاداشی گه‌وره‌ی داناوه: که نه‌ویش به‌هه‌شتی رازاوه‌یه..

چیرۆکی زه‌یدی کۆری حاریشه‌و زه‌ینه‌بی کچی جه‌حش

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا ﴿٣٦﴾ وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ

مُبْدِیْهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللّٰهُ اَحَقُّ اَنْ تَخْشَهُ فَلَمَّا قَضٰی زَيْدٌ
 مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنٰكَهَا لِكَيْ لَا يَكُوْنَ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ حَرَجٌ فِیْ
 اَزْوَاجِ اَدْعِيَآئِهِمْ اِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ مَفْعُوْلًا
 ﴿۳۷﴾ مَا كَانَ عَلَى النَّبِیِّ مِنْ حَرَجٍ فِیْمَا فَرَضَ اللّٰهُ لَهُ سُنَّةَ اللّٰهِ فِی
 الَّذِیْنَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ قَدَرًا مَّقْدُوْرًا ﴿۳۸﴾ الَّذِیْنَ
 یَبْلِغُوْنَ رِسَالَتِ اللّٰهِ وَیَخْشَوْنَهُ وَلَا یَخْشَوْنَ اَحَدًا اِلَّا اللّٰهَ وَكَفٰی
 بِاللّٰهِ حَسِیْبًا ﴿۳۹﴾ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ اَبًا اَحَدٍ مِّنْ رِّجَالِكُمْ وَلٰكِنْ
 رَّسُوْلَ اللّٰهِ وَخَاتَمَ النَّبِیِّیْنَ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَیْءٍ عَلِیْمًا ﴿۴۰﴾

نهم وانهیه ههولدانیتکی تره بؤ سه ره نوئی دروستکردنه وهی کومه لگای
 نیسلامی و ریڅخستننه وهی له سهر بنه مای ته صه وری نیسلامی، وانهیه که
 تاییه ته به هه لوه شانندنه وهی یاسای به کوپ کردن (نظام التبني) که له وه پيش
 ناماژه مان پی کرد، پهروه ردگار ویستی وابوو ته کتیری هه لوه شانندنه وهی نهم
 دابو نه ریته ناشیرینه پیغه مبه ر ﷺ خوی بی، نه که به نه ظیری
 به لکوو به عه مه لی!

بیگومان دابو نهریتی عه‌ره‌ب تا نه‌و سه‌رده‌مه وه‌هابوو نه‌گه‌ر که‌سیک به‌یاسای (التبني) مندا‌لئیکی بک‌ردایه به‌ک‌وری خۆی د‌وایی نه‌و ک‌وپه ژنی به‌ینایه و ته‌لاق‌ی بدایه، ماره‌کردنی نه‌و ئاف‌ره‌ته ته‌لاق‌دراوه له‌باوک‌ه جه‌علیه‌که حه‌رام بوو، وه‌کوو چۆن دروست نیه پیاو ئاف‌ره‌تی ته‌لاق‌دراوی ک‌وری حه‌قیقی خۆی ماره‌بکاته‌وه. نه‌م دابو نهریت‌ه‌ش نه‌وه‌نده خۆی دا‌کو‌تابوو به‌ناو کۆمه‌لگای عه‌ره‌ب‌دا بلاوو قول‌ ب‌وب‌وه‌وه، پ‌ت‌ویستی به‌وه بوو به‌عه‌مه‌لی و به‌شی‌وه‌یه‌کی سه‌ره‌نج را‌ک‌یش هه‌لب‌وه‌شیته‌وه. په‌روه‌رد‌گار بۆ نه‌نجام‌دانی نه‌م کاره‌ قورسه و هه‌ل‌گرتنی نه‌م نه‌رکه‌ گرانه‌و شکاندنی نه‌و حاجیزو له‌م‌په‌رو کۆسپه‌ ده‌رونی و کۆمه‌لایه‌تیانه پ‌یغه‌م‌به‌ری خۆی ته‌کل‌یف کرد: که‌ پ‌ی‌ی هه‌لسی و نه‌نجامی بدا، چونکه‌ که‌سیک ده‌یتوانی نه‌م کاره‌ نه‌نجام بدا: که‌ بتوانی نه‌رکی پ‌یغه‌م‌به‌رایه‌تی هه‌ل‌ب‌گ‌ری! له‌مه‌به‌ولاوه بۆمان ده‌رده‌که‌وی: که‌ جگه‌ له‌پ‌یغه‌م‌به‌ر ﷺ له‌توانای که‌سی تردا نه‌بوو نه‌م نه‌رکه‌ قورسه له‌نه‌ستۆ ب‌گ‌ری و روبه‌روی کۆمه‌لگا بب‌یت‌ه‌وه به‌هه‌ل‌وه‌شان‌دنه‌وه‌ی نه‌م دابو نهریت‌ه‌ خ‌وی‌ت‌ه‌گیراوه‌ی سه‌دان س‌ال‌ه‌ی له‌وه‌پ‌یشیان، بۆیه ده‌بینین نایه‌ته‌کان: به‌دریژی ته‌ع‌قیب له‌سه‌ر روداوه‌که ده‌که‌ن و دل و ده‌روونه‌کان په‌یوه‌ست ده‌که‌ن به‌خوداوه، په‌یوه‌ندی موس‌ول‌مانان به‌خوداوه پ‌یغه‌م‌به‌ره‌که‌یان رون ده‌که‌نه‌وه و نه‌رکی پ‌یغه‌م‌به‌ر دیاری ده‌که‌ن هه‌موو نه‌مانه بۆ نه‌وه‌یه کاریگه‌ری هه‌ل‌وه‌شان‌دنه‌وه‌ی نه‌و یاسایه سوک ب‌ک‌ری و له‌سه‌ر شانی موس‌ول‌مانان قورس نه‌بی.

ری‌وایه‌ت ک‌راوه: که‌ نایه‌تی ژماره (۳۶) ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُمْسِقَةٍ...﴾ ده‌ریاره‌ی زه‌ینه‌بی ک‌چی جه‌حش نازل بووه، کات‌ی پ‌یغه‌م‌به‌ر ﷺ ویستی دی‌واری جودا‌وازی چینایه‌تی که‌ به‌م‌یرات بۆ کۆمه‌لگای نی‌س‌لامی ماب‌وه‌وه پ‌روخ‌ین‌ی و خه‌ل‌کی ب‌گ‌ی‌ر‌یت‌ه‌وه بۆ یاسای یه‌ک‌سانی و یاسای (الناس س‌واسیه‌ ک‌أس‌نان المشط) و یاسای (لا‌فض‌ل لأ‌حد‌ علی‌ أحد‌ إلا‌ بالت‌ق‌وی).

نهوانه ی کؤیله بسون دواى نازاد کردنیان پییان ده گوترا (مرالى) چینی
 نه مانه هره چنده نازادیش کرابوون له چینی (ساده) و خاودن کؤیله کان نزم تر
 بوون، زهیدی کور ی حاریشهش یه کیک بسو لهو مهوالییانهو نازاد کراوی
 پیغهمبه ر بوو، نازادی کردبوو دوا یی به یاسای (التبني) کردبوو یه کور ی خوی!
 پیغهمبه ر ﷺ ویستی یه کسانى بخاتنه نیوان شهو دوو چینه و دوو شهو جوداوازی و
 تیروانینه جاهیلی یه قه لاچؤ بکا، شهمش به هوی مارد کردنی نافره تیگی
 نه جیب زاده و خانه دانی قوره یشو له ریژدارترین خانه واده و خزمی پیغهمبه ر ﷺ
 خویشی. بو شهوی به عه مه لی و له خانه واده ی خویدا شهو له مپهرو دیواره
 پته وه، شهو داب و نه ریژته خویپه وده گیراوه پروختنی و قه لاچؤ ی بکا و
 موسولمانانیش شوینی بکه ونر بو هتا هتا یه شهو جوداوازی تیروانینه
 قیزه ونه قه لاچؤ بکا.

نیبوو که شیر له م باره وه ده فرموی: (العوفی) له ثیبنو عه بیاسه وه ریوا یه ت
 ده کا: ده لی: شهو بوو پیغهمبه ر ﷺ چوو خوازیینی زهینه بی کچی جه حش بو
 کؤیله نازاد کراوه که ی: که زهیدی کور ی حاریشه بسو، چوو لای زهینه ب و
 خوازیینی لی کرد، زهینه ب وتی: من هه رگیزاو هه رگیز شووی پی ناکه م،
 پیغهمبه ر ﷺ فرموی: (بلی فانکحیه) نه خهیر نابی به لکوو ده بی شوی پی
 بکه ی، زهینه ب وتی: شهی پیغهمبه ری خودا! بو شو کردنه که م به ده ست خوم
 نیه؟ فرمانه ده باره ی خوم؟ جا لهو کاته دا: که پیغهمبه رو زهینه ب له گفت و
 گؤدا بوون په روه ردگار نایه تی ﴿وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُ وَلَا مُؤْمِنَةٌ إِذَا قَضَى اللَّهُ
 وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ﴾. کیتیر زهینه ب وتی: شهی
 پیغهمبه ری خودا، پی پی رازی ماردم بکا؟ پیغهمبه ر ﷺ فرموی: به لی.
 وتی: که وایی من بی شه مری تو ناکه م شهی پیغهمبه ری خودا! شهو خوم لیم مارد کرد.

ئیبینولوه‌دیع‌ه له‌ئەبو عەمرەو له‌عه‌کرەمەو له‌ئیبینو عەبباسەو
ریوایەت دەکەن: دە‌ئێ: کاتێک پیغەمبەر ﷺ خوازیبێنی زەینەبی کچی جەحشی
کرد بۆ زەیدی کۆری حارێشە زەینەب ناره‌زامەندی دەرپێری و رازی نەبوو، وتی:
من له‌ئەو خانەدان ترم بنه‌چه‌و نژادم له‌بنه‌چه‌و نژادی ئەو رێژدارتره‌، شوی پێ
ناکەم. (زەینەب ئافره‌تێکی روسورو رو‌ه‌ئاماروو قسە لە‌روبوو) ئیتەر خودا
نایه‌تی ﴿وما کان لمؤمن ولا مؤمنة...﴾ نازل کرد.

بەهەمان شی‌وه‌و ریوایەت زانایانی وه‌کوو موحاهیدو قەتادەو موقاتیلی
کۆری حەبیان ریوایەتیان کردو‌ه‌و وتویانە ئەم نایه‌تە دەرپارە‌ی زەینەبی کچی
جەحش نازل بوو، کاتێک: که‌ پیغەمبەر ﷺ خوازیبێنی کرد بۆ زەیدی کۆری
حارێشەو زەینەب ره‌تی کردو‌ه‌و دوا‌ی رازی بوو.

عەبدورره‌حمانی کۆری زەیدی کۆری ئەسەلم دە‌ئێ: ئەم نایه‌تە دەرپارە‌ی
ئومو‌کولشومی کچی عوقبە‌ی کۆری نەبو (معیط) نازل بوو، ئەم ئافره‌تە دوا‌ی
پەیمانی خودە‌یییە‌ یە‌که‌م ئافره‌ت بو‌ه‌ هیجره‌تی کردو‌ه‌ بۆ مە‌دینە، که‌
گە‌یشته‌ مە‌دینە خۆ‌ی به‌پیغەمبەر ﷺ به‌خشی، پیغەمبەر ﷺ فەر‌مو‌ی:
خۆ‌به‌خشینه‌که‌تم قبو‌له‌، ئیتەر له‌زەیدی کۆری حارێشە‌ی ماره‌کرد (ره‌نگه‌ دوا
ته‌لاق‌دانی زەینەب بو‌وبێ) والله‌ اعلم. ئیتەر ئومو‌کولشوم و برا‌که‌ی ئەمە‌یان زۆر
پێ ناخۆش بوو وتیان: ئێمه‌ که‌ئومو‌کولشوم خۆ‌ی به‌خشی مە‌به‌ستی ئەو بوو
پیغەمبەر بۆ خۆ‌ی ماره‌ی بکا، که‌چی ئێستا له‌کۆنه‌ کۆیله‌که‌ی خۆ‌ی ماره‌ی
کردو‌ه‌!! ئیتەر نایه‌تی ﴿وما کان لمؤمن ولا مؤمنة...﴾ نازل بوو.

ئیمام ئەحمەد دەر‌فەر‌مو‌ی: عەبدورره‌زاق بۆ‌یگێ‌تراینه‌وه‌، موعەم‌مەر له‌شایبیتی
(البنانی) یه‌وه‌ ئەویش له‌ئەنە‌سی کۆری مالیکه‌وه‌ ریوایەت دە‌کەن دەر‌فەر‌مو‌ی:
پیغەمبەر ﷺ خوازیبێنی ئافره‌تێکی ئە‌نصاری کرد بۆ کۆیله‌یه‌کی ئازاد کراو

ناوی (جلیبیب) بوو له‌باوکی، وتی: با پرس به‌دایکی بکه‌م، پیغه‌مبه‌ر ﷺ
 فرمووی: زۆر باشه پرسى پى بکه، کابرا چوو پرسى به‌خیزانی خۆی کردو
 باسی خوازینی کردنه‌کەى پیغه‌مبه‌رى بۆ کرد، دایکی ئافره‌ته‌که وتی: (لاها
 الله) بۆ پیغه‌مبه‌ر جگه له‌جوله‌یبیب که‌سى تری ده‌ست نه‌که‌وت کچی ئیمه‌ی
 بداتی؟ ئیمه نه‌مانداوه به‌فلان و به‌فیسار، تا ئیستا چەند که‌س هاتوونه
 داخوازی و ره‌تمان کردونه‌وه، ئافره‌ته‌که‌ش له‌پاش په‌رده‌وه گوئی له‌م گشت و
 گۆیه‌ی دایک و باوکی بوو، ئیتر کابرا هه‌ستا بپروا هه‌واله‌که به‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ
 بداته‌وه و بلی: خیزانه‌که‌م رازی نه‌یه. ئیتر که‌که‌ وه‌ده‌نگ هات، وتی: نه‌وه
 خه‌ریکن خوازینی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ره‌ت بکه‌نه‌وه؟ نه‌گه‌ر نه‌وه ته‌شریفی رازییه
 جلیبیب بیته‌ زاواتان، ئیوه که‌که‌تانی لی ماره‌ بکه‌ن، به‌م جوړه به‌رپه‌رچی
 باوک و دایکی دایه‌وه، نه‌وانیش وتیان: قسه‌ته! نه‌جار باوکی هه‌ستا رۆشت بۆ
 لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ وتی: قوربان! نه‌گه‌ر جه‌نابت رازی بی ئیمه‌ رازین، نه‌جار
 پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرمووی: (فأنا قد رضيته) نه‌من پیم باشه‌و رازیم، ئیتر لی
 ماره‌ کرد، دوایی ترسیک به‌ردانیشتوانی مه‌دینه‌ که‌وت، جوله‌یبیب سوار بوو
 بۆ به‌ره‌نگاری دوژمن نازایه‌تیه‌کی که‌م وینسه‌ی نواند، دوایی موسولمانان
 دیتیان شه‌هید بووه، پیش نه‌وه‌ی شه‌هید ببی حه‌وتی له‌کافره‌کان کوشت بوو
 لاشه‌کانیان له‌ده‌وری ته‌رمه‌که‌ی لال و پال که‌وتبوون.^(۱)

په‌یه‌ندی نه‌م کۆمه‌له‌ نایه‌تانه به‌هی پیشه‌وه له‌و روه‌ویه: که له‌وه‌پیش
 په‌روه‌ردگار فرمانی به‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ کرد: که خیزانه‌کانی سه‌رپشک بکا
 له‌نیوان قینیات کردن به‌و ژيانه‌ زیره‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بۆخۆی هه‌لیبژاردوه، یان

(۱) ته‌فسیری نیینو که‌ئید ج ۳/ ۱۴۸۵-۱۴۸۶.

لئی جیابینه‌وه به‌شیوه‌یه‌کی ریک و پیک ته‌لاقیان بدا. بۆ شه‌وه‌ی وا گومان نه‌بری: که پیغه‌مبەر ﷺ ده‌یه‌وی زیان به‌خه‌لکی بگه‌یه‌نی، شه‌جار لی‌ره‌دا شه‌وه راده‌گه‌یه‌نی: که له‌هه‌موو شتیکدا شاده‌میزاد نازاد نیه، به‌لکوو هه‌ندئ شت هه‌یه شاده‌میزاد تی‌یدا موسه‌بیره‌و ناچاره شه‌و رینگا بۆ دیاریکراوه په‌یره‌و بکاو فرمانبه‌ردار بر و ده‌کوو شه‌و شتانه‌ی په‌روه‌ردگار بریاری تی‌یدا ده‌داو یه‌کالای ده‌کاته‌وه. هه‌ر شتێ خودا فرمانی پی کرد پی‌ویسته بی سئ و دو ته‌نفیزی بکه‌ی، شه‌وه‌ی پیغه‌مبهری ده‌یه‌وی بکری و شه‌نجام بدری ده‌بی جئ به‌جئ بکری، هه‌ر که‌سێ پی‌چه‌وانه‌ی فرمانی خودا ویستی پیغه‌مبهر بچولیته‌وه شه‌وه گوما شه‌و شه‌واوه. شه‌جار دیته سه‌ر باسی چیرۆکی ماره‌برینی زه‌ینه‌ب بره‌و شه‌مه‌ش به‌پی‌ی فرمانی خودا بۆ چه‌سپاندنی شه‌ریعه‌تیکی تۆکه‌و به‌رده‌وام به‌سوود. هه‌روه‌ها شه‌وه‌ش راده‌گه‌یه‌نی: که پیغه‌مبهر ﷺ له‌پیغه‌مبهرانی تر جوداوازیه، هه‌ر شتیک بۆ پیغه‌مبهرانی تر دروست بووی بۆ شه‌مه‌ش ره‌وایه، شه‌وه‌ی خه‌دا بۆی خه‌لال کرده له‌ژن ماره‌کردن و هاوسه‌ریکردن. په‌وه‌ی ده‌کاو یه‌کیکه له‌و پیغه‌مبهرانه‌ی په‌یامی خودا راده‌گه‌یه‌نی و جگه له‌خودا له‌که‌سی تر ناترسی، هه‌روه‌ها شه‌وه به‌و کاره‌ی: که زه‌ینه‌بی شه‌وه کرد یاسایه‌کی جیگرتوو دامه‌زراوی هه‌لوه‌شاندوه: که له‌وه‌پیش به‌گویره‌ی داب و نه‌پیتی عه‌ره‌ب له‌سه‌رده‌می جاهیلی داو تا شه‌وه رۆژگاره‌ش پیاو بۆی دروست نه‌بوو ته‌لاقدراوی کوری جعه‌لی ماره بکاته‌وه.

ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مَوْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ﴾ نیه بۆ هیچ پیاوێکی موسولمان و ئافره‌تیکی موسولمان شه‌گه‌ر خودا و پیغه‌مبهری خودا بریارێکیان ده‌رکرد، بۆیان نیه بریارێکی تر هه‌لبێژن! به‌لکوو پی‌ویسته به‌بی سئ و دو ملکه‌چی بریاری خودا و پیغه‌مبهری خودا بن، خۆیان له‌سه‌ر پی‌چیکردنی فرمانی خودا بیاریزن و شه‌وه تاوانه شه‌نجام نه‌ده‌ن!

راگه‌یه‌نهری فرمانه‌که پیغه‌مبهره، هینانی ناوی خودا لی‌ره‌دا بۆ گه‌وره‌کردنی بریاره‌که‌یه: که‌وابی حوکی خودا و حوکی پیغه‌مبهر ﷺ یه‌ک حوکه، یه‌ک بریاره، هر کاتی پیغه‌مبهر ﷺ بریارکی دا بۆ هیچ ناده‌میزادیکی تر نیه پیچه‌وانه‌ی نه‌و بریاره کار بکا یان ته‌نفیزی نه‌کا، به‌لکو ده‌بی به‌ته‌واوی و بی دواکه‌وتن په‌یره‌وی بکا، بی منجه‌منج و راپایی وهری بگری، هر کاریک خودا و پیغه‌مبهری خودا بریاران تی‌دا دا، نیت ناده‌میزاد ریگای هه‌ل‌ب‌ژاردنی پیچه‌وانه‌ی نه‌و بریاره‌ی نیه، فرمانه‌که یه‌کالا‌که‌ره‌وه‌و هه‌ددیه، ده‌بی قبولیان بی و په‌یره‌وی بکه‌ن!

نه‌جار په‌روه‌ردگار به‌نده‌کانی له‌سه‌ری‌چی‌کردنی فرمانه‌کانی ده‌ترسین و ده‌فرموی: ﴿وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ که‌سیک پابه‌ندی فرمانی خودا نه‌بی و پیچه‌وانه‌ی فرمانی خودا و پیغه‌مبهری خودا هه‌لس و که‌وت بکا پرکیشی نه‌و شته بکا: که‌جله‌و‌گیریان لی کرده، بی‌گومان نه‌وه له‌ریبازی هیدایه‌ت و سه‌رفرازی لایدا‌وه‌و، که‌وت‌ته زل‌کاوی گرم‌پایی‌یه‌وه، دوور که‌وت‌ته‌وه له‌ریبازی حق و خودا‌په‌سند، ریگای فه‌وتان و مال‌و‌یرانی دونیا و قیامه‌تی گرت‌ته‌به‌رو خۆی به‌هیل‌اک برده، به‌دبه‌خت و چاره‌ره‌ش بو‌وه! وه‌کوو له‌نایه‌تیکی تر‌دا ده‌فرموی: ﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (النور: ۶۳).

نیت له‌به‌رام‌به‌ر نه‌م حوکه نیلاهییه یه‌کالا‌که‌ره‌وه‌دا، له‌دوا‌ی نه‌م هه‌ره‌شه‌و ترساندن له‌سه‌ری‌چی‌کردنی فرمانی خودا و پیغه‌مبهری خودا، زه‌ینه‌بی کچی جه‌ش پابه‌ندی فرمانی پیغه‌مبهری خودا بو‌و، به‌ناچاری شوی به‌زه‌یدی کو‌ری حارشه‌کرد، هه‌ره‌چنده له‌نی‌وان زه‌ینه‌بو زه‌ید‌دا به‌پیی داب و نه‌پیتی عه‌ره‌ب له‌سه‌رده‌می جاهیل‌ه‌دا جو‌دا‌وا‌زی چینه‌یه‌تیان هه‌بو‌و“ زه‌ید

کۆیلەیه کی ئازاد کراوی پیغه مبهه بوو، زهینه ب له بنه ماله ی خانه دانی
قورپه ش بوو، کچی ئومه یه ی کچی عه بدولوطه لیب بوو، کچی پوری
پیغه مبهه بوو، به لام نه ی توانی سه ریچی فه رمانی خودا و پیغه مبهه ی خۆی
بکا، هه ره چنده له وه پیش پیی رازی نه بوو داواکه ی رهت کرد به وه وه وتی:
که وایی بی گوئی فه رمانی پیغه مبهه ناکه مو نه وا خۆم لی ماره کرد.

بیگومان بهم شوپێکردنه ی زهینه ب به زهید کۆسپو له مپه ری جوداوازی
چینه یه تی سه رده می نه زانی شکان، ئیعلانی یه کسانی نیوان ئاده میزاد کرا
له ژیر چه تری ئیسلام دا به رزو نزمی و چاک و خراپی ته نها به ته رازوو پیوه ری
ئیسلام ده ست نیشان ده کری، ته ویش خودا په رستی و کرده وه ی چاکه ﴿ان
اکرمکم عند الله اتقاکم...﴾.

به لام هه ... زهینه ب به روا ته و به ناچار ی شوی به زهید کرد، وه لی
ده سه لاتی به سه ر دلی خۆی دا نه بوو نه ی توانی بیرۆشی به دلی خۆی بداو
قه ناعه ت به ده روونی خۆی بکا، (مه یلی دل به ده ست ئاده میزاد نه یه) زۆر شت
هه یه ئاده میزاد ناچاره نه نجامی بداو به دلش پیی ناخۆشه و نه فسی بۆی رام
نایی. بۆیه هه ره چنده به روا ته زهینه ب شوی به زهید کرد به لام به دل ناخۆشی
ده ویت، خۆی له و به رزتر و خانه دانتر ده زانی، کار گه یشته ته وه چه ند جارێک
زهید شکایه تی لی بکا لای پیغه مبهه ﷺ هه موو جارێکیش پیغه مبهه
نامۆگاری ده کرد ده یفه رموو: دان به خۆتا بگه ره له گه ل خێزانه که ت دا گو زه ران بکه.

ده فه رموی: ﴿واذ تقول للذي أنعم الله عليه وأنعمت عليه: أمسك
عليك زوجك واتق الله﴾ یادی ته وه بکه ره وه ته ی موحه مه د! که به زهید ت
ده گوت: ته و زهیده ی خودا نیعمه تی ئیسلامی پیی دا بوو ته تۆش نیعمه تی
ئازادی و به خێو کردن و کردن به کۆپی خۆت پیی به خشیبوو له خۆت نزیک

کردبوه‌وه کردبوته کوپی مالو بانگیان ده‌کرد (زهیدی کوپی موحه‌مه‌د). بیری نه‌وه بکه‌ره‌وه: که ده‌هاته لای تو سکا‌لای بوو له‌ده‌ستی زهینه‌بی هاوسه‌ری نه‌توش ناموژگاریت ده‌کردو پیت ده‌گوت: پشوو دریزیه له‌گه‌لی‌دا و گوزه‌ران بکه، چاو له‌هه‌له‌کانی بی‌وشه و گوئ مه‌ده به‌فیزو خۆبه‌زلزانی نه‌و به‌سهرت‌دا، بیر له‌ته‌لاق‌دانی مه‌که‌ره‌وه، چونکه ته‌لاق لای خودا دزی‌وه، هه‌رچۆنیک بی له‌گه‌لی هه‌لبکه‌و صه‌بر له‌سه‌ر هه‌له‌کانی بگره‌.

به‌لێ هاوکات له‌گه‌ل نه‌م بارودۆخ‌ده‌دا، ته‌نانه‌ت پیتش نه‌وه‌ش په‌روه‌ردگار به‌ئیلها‌م خستبویه دلی پیغه‌مبه‌ره‌وه: که زهید زهینه‌ب ته‌لاق ده‌دا، نه‌جار پیغه‌مبه‌ر ﷺ خۆی له‌به‌ر حیکمه‌تیک که خودا ده‌یزانی زهینه‌ب ماره‌ ده‌کا‌و داب و نه‌ریتیک دزی‌وی سه‌رده‌می نه‌زانی پی له‌بیخ ده‌ردی‌نی!!

په‌یوه‌ندی نی‌وان زهیدو زهینه‌ب رۆژ له‌دوای رۆژ به‌ره‌و نه‌مان و لیک جیا‌بوونه‌وه ده‌چوو، کار گه‌ییشته نه‌وه زهید نه‌توانی ته‌حه‌مولی بکا. چهند جار لیک هاته لای پیغه‌مبه‌رو سکا‌لای خۆی له‌ده‌ستی زهینه‌ب کردو نه‌وه‌ی درک‌اند: که ناتوانی چیدی ژیا‌نی هاوسه‌ری له‌گه‌ل‌دا به‌سه‌ره‌ری، پیغه‌مبه‌ریش ﷺ وێپای نازی‌ه‌تی و چاونه‌ترسی له‌به‌رامبه‌ر گه‌له‌که‌ی‌دا ده‌رباره‌ی عه‌قیده‌و بی‌روبا‌وه‌رو راگه‌یان‌دنی شه‌ریعه‌تی خودا به‌راشکا‌وی، که‌چی له‌ناخی خۆی‌دا هه‌ستی به‌قورساییه‌ک ده‌کرد ده‌رباره‌ی نه‌و ئیلها‌مه‌ی خودا خستبویه دلی‌وه له‌باره‌ی زهینه‌به‌وه. را‌پا‌بوو ده‌رباره‌ی روبه‌روبوونه‌وه‌ی گه‌له‌که‌ی و روخاندنی نه‌و دی‌واره‌ پته‌وه‌ی داب و نه‌ریتی عه‌ره‌ب له‌پیتش نه‌و رۆژگاره‌دا هه‌لیان چنی‌بوو، زۆری به‌لا‌وه قورس بوو به‌ره‌نگاری نه‌و ته‌قلیدو داب و نه‌ریت به‌یته‌وه‌و نه‌و عاده‌ته به‌کرده‌وه بروخی‌نی. بۆیه هه‌ر کاتی زهید ده‌هات و سکا‌لای له‌ده‌ستی زهینه‌ب ده‌کرد پیغه‌مبه‌ر ﷺ ناموژگاری ده‌کرد به‌خۆپا‌گری و گوزه‌ران کردن

له‌گه‌تی‌دا و بیرنه‌کردنه‌وه له‌ته‌لاقدانی و پی‌ی ده‌فرموو: (أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ) به‌مه‌ش پی‌یغه‌مبهر روبه‌روبوونه‌وه‌که‌ی خۆی له‌گه‌ل نه‌ته‌وه‌که‌ی‌دا: که راپابوو له‌درکاندنی و له‌سه‌رسانی گران بوو، دوا‌ده‌خست و چاوه‌پروانی زه‌مینه بو‌خۆش‌کردن بوو، چاوه‌پروانی ره‌خساندنی بارود‌خۆی گونجاو بو بو‌ئی‌علا‌ن‌کردنی. پی‌یغه‌مبهر ﷺ هه‌ره‌چنده‌ خودا خست‌بویه‌ دل‌یه‌وه: که زه‌ید زه‌ینه‌ب ته‌لاق ده‌داو دوا‌یی خۆی ماره‌ی ده‌کا، به‌لام له‌ترسی وتی وتی خه‌لک پی‌ی خۆش بوو نه‌م کاره‌ بو‌ه‌غری و دوا بکه‌وئ. وه‌کوو قورئان نه‌م حاله‌ته‌ نه‌فسیه‌ی پی‌یغه‌مبهر ﷺ ته‌صویر ده‌کا و ده‌فرموئ: ﴿وَتَخْفَىٰ فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ، وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ﴾ نه‌ی پی‌یغه‌مبهر! له‌دلی خۆت‌دا نه‌وه‌ت ده‌شارده‌وه که به‌ئیلها‌م ده‌تزان‌ی: که بریتی بوو له‌وه: زه‌ید زه‌ینه‌ب ته‌لاق ده‌داو دوا‌یی خۆت ماره‌ی ده‌که‌ی. له‌وه ده‌ترسای خه‌لکی لۆمه‌و سه‌ره‌زنشت بکه‌ن و بلی‌ن: موحه‌مه‌د ته‌لاقدرا‌ی کو‌ری خۆی ماره‌ کرد‌ۆ‌ته‌وه. په‌روه‌ردگار زی‌اتر شی‌ا‌وی نه‌وه‌یه‌ لێ‌ی بترسی‌ی، هه‌لبه‌ته‌ پی‌یغه‌مبهر ﷺ به‌ئیلها‌م نه‌وه‌ خراب‌وه‌ دل‌یه‌وه‌و به‌سه‌را‌حه‌ت فه‌رمانی پی‌ی نه‌کرا‌بوو: که دوا‌ی لێ‌ک جیا‌بو‌ونه‌وه‌ی زه‌ید و زه‌ینه‌ب و به‌سه‌ر چوونی عیده‌ی زه‌ینه‌ب، پی‌یغه‌مبهر ﷺ له‌خۆی ماره‌ بکا، نه‌گینا هیچ راپایی‌یه‌کی نه‌ده‌بوو هه‌ول‌ی دوا‌که‌وتنی نه‌و کاره‌ی نه‌ده‌داو یه‌کسه‌ر ته‌نفی‌زی ده‌کرد و به‌ناش‌کرا رای ده‌گه‌یان‌دو هیچ ترسی‌شی له‌(رد الفعل) ی جه‌ما‌وه‌ر نه‌ده‌بوو، به‌لام پی‌یغه‌مبهر ﷺ ئیلها‌می‌کی خراب‌وه‌ دل‌یه‌وه، به‌فه‌رمانی صه‌ریح فه‌رمانی پی‌ی نه‌کرا‌بوو، له‌هه‌مان کات‌دا ترسی وتی وتی و گه‌زاف‌کی‌شانی خه‌لکی‌شی هه‌بوو، هه‌تا خودا ئیزنی دا به‌هاتنه‌دی کاره‌که‌و سه‌ره‌نجا‌م زه‌ید زه‌ینه‌بی ته‌لاق دا، له‌دوا‌ی ته‌لاقدانی زه‌ینه‌بیش نه‌پی‌یغه‌مبهر ﷺ بیرى له‌وه کرده‌وه زه‌ینه‌ب ماره‌ بکا، نه‌زه‌ینه‌ب به‌خه‌یا‌تی‌دا ده‌هات شو بکا به‌پی‌یغه‌مبهر ﷺ چونکه‌ به‌گو‌یره‌ی داب و نه‌پ‌یتی نه‌و کاته‌ زه‌ینه‌ب ته‌لاقدرا‌ی

کوری موحه مدهو حدلال نیه بوی ماره ی بکا، تهنات پاش پوچه لکردنه وی یاسای (التبني) یش، هیشتا هیچ حوکیکی ناسمانیش نازل نه بویو: که نهو بچه سپین پیو بوی رهو بی تهلادراوی کوری جه علی خوی ماره بکاتهو. به لئ رودای ماره کردنی زهینه ب له لایهن پیغه مبه رهو ﷺ به عدمه لی نهو دابو نه ریتدی هه لوه شانده ووه یاسای تازه ی چه سپاند، هه رچه نده بریاره که به ده هشت و سه رسورمان وه رگراو به نیسبت جه ماوه رهو مو فاجه نه بوو.

عائیشه ده فرموی: نه گهر پیغه مبه رهو ﷺ شتیکی بشاردایه وه لهو نیگایه ی بوی هاتروه، نه م نایه ته ی ده شاردوه، بیتگومان دوژمنانی نیسلام له کۆن و نوئ دا رودای ماره کردنی زهینه بیان کردوه به سه نگه ری خیانه ت و تیری ژه هراوی خویانی لیوه ناراسته ی پیغه مبه رو په یامه که ی ده کهن و جوژه ها نه فسانه و درۆ ده له سه بیان به ده وردا هه لبه ستوه. کلکه کانی ماسۆنیه ت و سه یۆنیه ت و چه پره و شوشیالیزمه کان. کافرو مولیده کان، نۆکه رو چلکاوخۆره کانی بیتگانه له م باره وه زۆریان گوتوه و زۆریان نووسیوه، زۆر چیرۆک و نه فسانه یان هه لبه ستۆن، زۆر بی نه ده بی و ناقولیان کردون، چه ندان کتیب و نامیلکه ی وه کوو (آیات شیطانیه) یان نووسیوه، زۆریان هه ول داوه و تی ده کۆشن که سایه تی پیغه مبه رهو ﷺ له که دار بکه ن، به پیاویتی هه وه سبازو شهوانی له قه له می بده ن، به لام هه وله کانیا ن بیتهوده بووه، سهریان له به ردی رهق و شاخی سه رکش داوه و که سایه تی نهو زاته یان بو نه له خشاوه و ناماقولیان بو ماوه ته وه!

نه مجار پهروه ردگار بریاری ماره کردنی زهینه بی تهلادراو له پیغه مبه رهو ﷺ راده گه یه نی، نه مهش دوی تیپه ربوونی عیده ی شرعی!

ده‌فرموی: ﴿فلما قضی زید منها وطراً﴾ جا که زهید نیشی خوی
له‌زهینه‌بی جی به‌جی کردو بوونه هاوسه‌ری یه‌کترو پی‌کوه نه‌گو‌نجان، سه‌ره‌نجام
زهید زهینه‌بی ته‌لاق‌داو په‌یوه‌ندی پی‌وه نه‌ماو عیدده‌ی شه‌رعی دوا‌ی
ته‌لاق‌دانه‌کی به‌سه‌رچوو ﴿زوجنا کها﴾ نیمه زهینه‌بان له‌تۆ ماره کرد نه‌ی
موحه‌مه‌دا! کردمانه هاوسه‌ری تۆ، ﴿لکیلا یکون علی المؤمنین حرج فی
أزواج ادعیائهم إذا قضوا منهن وطراً﴾ بۆ نه‌وه‌ی حه‌ره‌ج و سه‌ره‌نشت و لۆمه
نه‌بی له‌سه‌ر موسولمانان، هر کاتی ویستیان ته‌لاق‌دراوی کوره جه‌علیه‌کانیان
ماره بکه‌نه‌وه، نه‌و کورانه‌ی له‌سه‌رده‌می نه‌زانی‌دا به‌یاسای (التبني)
کردبو‌یاننه کوری خویان و پاشان نایینی نی‌سلام نه‌و یاسایه‌ی پو‌وج کرده‌وه
بنه‌بری کرد، ﴿وکان أمر الله مفعولاً﴾ بریارو حوکی خودا جی به‌جی کراوه،
نابی نه‌یه‌ته‌جی، حوکم و بریاری خودا له‌هه‌موو کات و شوئنی‌ک‌دا ده‌بی په‌یره
بکری و ته‌نفیذ بکری. به‌شیکیش له‌ته‌حکامی خودا و بریاری چه‌سپاو له‌زانیاری
نه‌زه‌لی خوی‌دا نه‌وه بووه زهید زهینه‌بی ته‌لاق‌داو دوا‌ی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ماره‌ی
بکاته‌وه و بیته‌ه هاوسه‌ری.

نهم روداوه بۆ‌خوی یه‌کی‌که له‌و به‌لگانه‌ی: که پی‌غه‌مبه‌ر پیاو‌یکی
شه‌هوانی نه‌بوه، نه‌گینا زهینه‌بی به‌کچی ماره ده‌کرد نه‌ک به‌بی‌وه‌رنی. نیشانه‌ی
نه‌وه‌یه پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ زهینه‌بی له‌به‌ر جی به‌جی کردنی شه‌هوتی جینسی ماره
نه‌کردوه، به‌لکوو بۆ دامه‌زراندنی حوکمی‌کی شه‌رعی و پو‌چه‌ل‌کردنه‌وه‌ی دابو
نه‌پ‌رتی‌کی سه‌رده‌می نه‌زانی، ناشکراشه حوکمی شه‌رعی به‌فیعلی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ
باشتر ده‌چه‌سپێ و جی‌گیر ده‌بی. مه‌به‌ست به‌م ماره‌کردنه ری‌چکه‌شکاندنه بۆ
موسولمانان: که ئیتر کۆ له‌وه نه‌که‌نه‌وه ته‌لاق‌دراوی کوره جه‌علیه‌کانیان ماره
بکه‌نه‌وه. به‌و جو‌ره پی‌غه‌مبه‌ر توانی نه‌و دابو نه‌پ‌رتی‌کی سه‌رده‌می نه‌زانی
به‌عه‌مه‌لی قه‌لا‌چۆ بکا.

ماره کردنی زهینب له لایه ن پیغه مبه ره وه بهم جوړه بوو: دواى نه وهى زهید ته لاقى داو عیددهى زهینب له زهید به سر چوو، پیغه مبه ﷺ زهید: (میړده کونه کوى زهینب) ى نارد بۆ لای زهینب بۆ خوازیښى لى کردنى.

ئیمام نه حمده و موسلیم و نه ساتى له نه نه سه وه ریوایه تیان کړدوه: ده فهرموى: که عیددهى زهینب به سر چوو پیغه مبه ﷺ به زهیدى کورى حارثى فهرموو: بچو بۆ لای زهینب و خوازیښى لى بکه بۆ خوم، زهید چوو بۆ لای زهینب، لهم کاته دا خه ریکى هه ویر شیلان بوو، زهید ده لى: که چوم زهینب بینى له پیش چاوم هیند شکومه ندبوو نه متوانى سه یرى بکه م. وتم: پیغه مبه ﷺ ناوى توى هیناوه! پشتم تى کړدو توژى پاشه و پاش کشامه وه وتم: نهى زهینب موژده ت لى بى پیغه مبه ﷺ منى ناردوه بۆ شتیكى وه ها، ناردومى خوازیښى له تو بکه م بوى. وتى: نه من هیچ شتىک ناکم تامه شوو ره به خودای خوم نه که م، نیتر هه لساو چوو بۆ مزگه و ته کوى، سروش دابه زى و پیغه مبه ﷺ به بى ئیزن وهرگرتن له وه لى نه مری زهینب چوه لای چونکه خودا لى مړه کړد.

ئیمام بوخارى له نه نه سى کورى مالیکه وه فهرموده یک دینهم ده فهرموى: زور جار زهینب شانازى به سر خیزانه کانى پیغه مبه ردا ده کړد“ ده یگوت: ئیوه وه لى نه مړه کانتان ماره یان کړدون، نه من خودا له ژور حوت ته به قى ناسمانه وه له پیغه مبه رى ماره کړدوم.

ئیبسو جهریر له (الشعیبى) یه وه ریوایه ت ده کا“ ده لى: زهینب عهرزى پیغه مبه رى ده کړد: ده یگوت: من به سى شیوه نازم هیه به سرت دا، هیچ کامى له ژنه کانى ترت نه و نازه یان نیه (۱) باپیره مان یه کیکه (۲) خودا له ناسمانه وه منى لى ماره کړدوى (۳) سه فیرو کارگوزارى نه و کاره جویرائیل بووه.

بینگومان هه‌لوه‌شانندنه‌وه‌ی یاسای (التبني) هه‌روا کارێکی ئاسان نه‌بوو به‌ساده‌یی وه‌رنه‌گیا، به‌لکوو به‌نیسبه‌ت کۆمه‌لگای ئیسلامیه‌وه‌ موفاجه‌ته‌ بوو، دوووه‌کانیش گه‌زافیان کیشاو زویانیان درێژ کردو ده‌یانگوت: موحه‌مه‌د ژنی کوپی خۆی ماره‌ کردوه!!

جا چونکه‌ مه‌سه‌له‌که‌ مه‌سه‌له‌ی چه‌سپاندنی یاسایه‌کی تازه‌یه، قورئان جه‌ختی له‌سه‌ر کرده‌وه‌و لایه‌نی غه‌رابه‌ی لی دوور خسته‌وه‌و مه‌وزوعه‌که‌ی گێڕایه‌وه‌ بۆ بنه‌ما ئاساییه‌ لۆژیکیه‌ میژوه‌که‌ی خۆی و ده‌فه‌رموی: ﴿ما كان على النبي من حرج فيما فرض الله له﴾ هیچ عه‌به‌یه‌کی تێدا نه‌یه‌ بۆ پیغه‌مبه‌ر شتێک نه‌نجام بدا: که‌ خودا بۆی حه‌لāl کردوه‌و له‌سه‌ری پێویست کردوه‌. بینگومان خودا فه‌رمانی پێکرد: که‌ زه‌ینه‌ب ماره‌ بکاو نه‌و دابو نه‌رێته‌ی له‌ناو عه‌ره‌بدا باو بوو: که‌ نابێ ئافره‌تی ته‌لاق‌دراوی کوپی (جه‌علی) خۆیان ماره‌ بکه‌نه‌وه‌، هه‌لی بوه‌شینیته‌وه‌، که‌وابێ له‌م کاره‌دا چ حه‌ره‌جێک له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ر نه‌یه‌و هیچ لۆمه‌ی ناگرێ. ﴿سنة الله في الذين خلوا من قبل من الرسل﴾ نه‌وه‌ دابو نه‌رێتی خودایه‌ ده‌رحه‌ق به‌پیغه‌مبه‌رانی پێشوو، هه‌ر کاتێ خودا فه‌رمانی پێ کردبێ به‌نه‌نجامدانی شتێک، که‌ نه‌نجامیان دابی چ حه‌ره‌جێک و ته‌ه‌ریق بوونه‌وه‌یه‌کی تێدا نه‌بوه‌ بۆیان، نه‌وه‌ فه‌رمانی خودایه‌، به‌گوێره‌ی سوننه‌تی خودا به‌رێوه‌ ده‌چێ و گوێزانی تێدا نه‌یه‌و په‌یوه‌ندی هه‌یه‌ به‌حه‌قانیقی شته‌که‌وه‌، نه‌ک به‌و ته‌صه‌ورات و ته‌قالیده‌ ده‌ستکرده‌ پڕۆچانه‌وه‌: که‌ هیچ بنه‌مایه‌کیان نه‌یه‌. ﴿وكان أمر الله قدراً مقدوراً﴾ نه‌و ئیشه‌ی خودا ته‌قدیری کردوه‌ ده‌بێ و هه‌ر ده‌بێ ببێ و پاشگه‌زبوونه‌وه‌ی تێدا نه‌یه‌. هه‌رچی خودا بیه‌وێ ببێ ده‌بێ ببێ، هه‌رچی بیه‌وێ نه‌بێ نابێ ببێ. هه‌رچی خودا بریاری دا ببێ، هیچ کۆسپ و ته‌گه‌ره‌یه‌که‌ی نه‌یه‌ به‌توانی به‌ریه‌ستی بکا، کاری

خودا نه ندازه کیش کراوه به لیژانی و دانایی نهو سه ره نجامی، تیدا دهسته بهر ده بی: که خودا نه خشمی بو کیشاوه، خودا ده زانی چهنه پیویسته و بچی مه بهسته، نه ندازه و زه مان و مه کانی ده زانی، فرمانی به پیغه مبه ر ﷺ کرد به ماره کردنه وهی زهینه بو هله شهانده وهی نهو دابو نه ریته ده ستر کرده ی عه رب: که به نه فامی به سه ر خویان دا سه پانده بو، ویستی خودا و ابو نهو دابو نه ریته له بیخ هله کنی و ناسه واره کانی به عه مه لی قه لاچو بکاو واقیعه نه صله که بخاته وه شوینی خوئی و بیچه سپیتی فرمانی خودا و ویستی خودا ره تبوونه وه یان نیه.

به لی: نهو سوننه تی خودایه ده ر حق به پیغه مبه رانی رابورد و نهوانه ی له پیش پیغه مبه ری نیسلام دا هاتوونه گۆره پانی ژیا نه وه و فرمانی خودایان جی به جی کرده، نهوان: که فرمانی خودایان جی به جی کرده ته ریق نه بوونه وه و حه ره جیان له سه ر نه بوه.

نه مجار پهروه ردگار مه دخی پیغه مبه ره ریژداره کانی ده کاو ده فرمانی: ﴿الذین یبلغون رسالات الله ویخشونه ولا یخشون أحداً إلا الله﴾ واته: نهو پیغه مبه ره ریژدارانه ی خودا: که پهروه ردگار حه ره جی له سه ر لابر دون له مه ر نه نجامدانی نهو ته رکانه ی فرمانی پی کردن نه نجامی بده و بویان حه لال بووه بیکن! نهو پیغه مبه رانه ی ته رکی سه رشانیان گیاندنی په یامی خودا بووه به نه ته وه کانیان و رونکردنه وهی شه رعه تی پهروه ردگار بووه بویان، نهو پیغه مبه رانه ته نها له خودا تر ساون و حیسا بیان بو کسی تر نه کرده لهو شتانه دا که خودا به رپرسی کردن و فرمانی پی کردن نه نجامی بده، ته نها لهو خودایه تر ساون: که نهوانی ناردوه بو په یام گیاندن و کار به شه رعه تکردن و ته نفیذ کردنی فرمانه کانی!

﴿وَكُفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا﴾ به‌سه بۆ ئەو پێغه‌مبەرانه: که خودا یارمه‌تیده‌رو پشنتیوانیان بۆ، سەرژمێرو تۆمارکاری کردەوه‌کانیان بۆ، خودا بۆ خۆی حیسابیان له‌گه‌ڵ ده‌کاو ئەو کردەوه‌کانیان هه‌ڵده‌سه‌نگێنێ و کەس بۆی نیه حیسابیان له‌گه‌ڵ بکاو ره‌خه‌یان لێ بگرێ.

ئەجار پەرورده‌گار رەدی ئەوانه‌ ده‌داته‌وه: که ره‌خه‌یان له‌پێغه‌مبەر ﷺ ده‌گرت و ده‌یانگوت: ژنی کوپه‌که‌ی خۆی ماره‌ کردۆته‌وه، فه‌رمووی: ﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ﴾ موحه‌مه‌د باوکی حه‌قیقی نیوه‌ نیه، هه‌یج یه‌کێ له‌پیاوانی موسوڵمان له‌پشتی موحه‌مه‌د نه‌که‌وتونه‌وه، زه‌ید کوپی موحه‌مه‌د نیه‌و کوپی حاریشه‌، زه‌ینه‌ب خێزانی کوپی موحه‌مه‌د نه‌بوه، خێزانی زه‌یدی کوپی حاریشه‌ بووه، که‌وابێ موحه‌مه‌د باوکی هه‌یج که‌س نیه‌ له‌پیاوانتان ﴿وَلَكِن رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ﴾ به‌لکوو پێغه‌مبهره‌و ره‌وانه‌کراوه‌ بۆ گه‌یاندنێ په‌یامی خودا به‌ئێوه‌و شه‌ریعه‌تی خوداتان بۆ رون ده‌کاته‌وه، دوا پێغه‌مبهره‌و هه‌یج پێغه‌مبهری تر له‌دوا هاتنی ئەو نایه‌ت، کاروانی پێغه‌مبهران به‌ئێوه‌و کۆتایی هاتوه‌و سه‌ردارو خاته‌می هه‌موو فروستاده‌و پێغه‌مبهره‌کانه.

﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ پەرورده‌گار له‌ئه‌زه‌له‌وه‌ تا ئه‌به‌د، هه‌میشه‌ زاناو ناگادارو دانایه، ده‌زانێ کێ یه‌که‌م پێغه‌مبهره‌و کێ خاته‌مه، هه‌ر بریارێکی ده‌یدا، هه‌رچی ده‌یکا له‌به‌رژه‌وه‌ندی ئێوه‌دایه‌و هه‌رچی هه‌ڵیده‌بژێرێ بۆ پێغه‌مبهرایه‌تی شیایو هه‌ڵبژاردنه، وه‌کوو له‌نایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رموێ: ﴿اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ﴾ (الانعام: ۱۲۴).

له‌نیوان موحه‌مه‌دو پیاوانتسان‌دا باوکایه‌تی تاییه‌تی حه‌قیقی نیه، به‌لک‌وو
 شه باوکی روحی هه‌موو موسولمانانه، زۆر به‌ره‌حم و شه‌فه‌قه‌ته بۆیان،
 له‌خۆتان زیاتر به‌په‌رۆشه بۆتان ده‌بێ ئیوه‌ش له‌خۆتان پێ له‌پێشتر بێ، وه‌کوو
 ده‌فه‌رموی: ﴿النبي أولى بالمؤمنين من أنفسهم﴾ (الاحزاب: ۶).

حه‌زهره‌تی موحه‌مه‌د باوکی تاییه‌تی چوار کورپو چوار کچ بووه، (القاسم
 والطیب والطاهر)ی له‌خه‌دیچه بوون به‌زارۆکی مردون، ئیبراهیمی له‌(ماریه
 القبطیه) بووه به‌شیرخۆریی مردوه.

چوار کچه‌کانیشی له‌خه‌دیچه بوون، (زه‌ینه‌ب، روقییه، نومه‌کولشوم،
 فاطیمه) فاطمه‌ نه‌بێ کچه‌کانی له‌ژیانی خۆی‌دا کۆچی دوااییان کردوه،
 فاطیمه‌ش شه‌ش مانگ دوا پێغه‌مبه‌ر ژیاوه.

به‌گه‌وره زانینی خوداو ته‌سه‌بیح و یادکردنی

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اذْكُرُوْا اللّٰهَ ذِكْرًا كَثِيْرًا ﴿٤١﴾ وَسَبِّحُوْهُ بُكْرَةً
 وَّاَصِيْلًا ﴿٤٢﴾ هُوَ الَّذِيْ يُصَلِّيْ عَلَیْكُمْ وَمَلَائِكَتُهٗ لِيُخْرِجَكُم
 مِّنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ رَحِيْمًا ﴿٤٣﴾
 تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهٗ سَلَامٌ وَّاَعَدَّ لَهُمْ اَجْرًا كَرِيْمًا ﴿٤٤﴾

له‌وه‌پیش‌ئو حال‌و وه‌زع‌ی به‌یان‌کرد: که پتویسته پیغه‌مبەر په‌په‌روی
 بکا به‌رام‌بەر به‌خودا له‌بار‌ی ته‌قواو ئیخلاص‌ه‌وه، هه‌روا به‌رام‌بەر به‌خا‌و
 خیزان‌و خزم‌و که‌سو‌کاری، پی‌ی فه‌رموو: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ: لَأَزْوَاجُكُمْ...﴾
 به‌م سه‌رپشک‌کردنه‌ش خیزانه‌کانی پیغه‌مبەر ﷺ نازادیان بو‌چه‌سپاو
 دل‌ئارامی هاوسه‌رییان بو‌ده‌سته‌به‌ر بوو، نه‌بجار په‌روه‌ردگار ئه‌و فه‌رمان‌ی
 ناراسته‌ی پیغه‌مبهره‌کانی کردوه ناراسته‌تیک‌پای موسولمانانیشی ده‌کا: که
 بریتیه‌ی له‌ته‌عظیم‌گرتنی خوداو ته‌قدیس‌و ته‌سبیحات بو‌کردنی له‌زوربه‌ی
 کاتداو به‌جۆره‌ها شتوه.

به‌م جۆره‌سیاقه‌قورتانیه‌که دل‌ه‌کان په‌یوه‌ست ده‌کا به‌خوداوه، فه‌رمان
 به‌به‌نده موسولمانه‌کانی ده‌کا: که زۆر یادی خودا بکه‌ن بو‌ئه‌وه‌ی پاداشی باش
 وه‌ریگرن‌و له‌گوم‌پارینی‌ه‌وه بکه‌ونه ناو روناکی ئیمان‌و خودا په‌رستی.

ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً
 وَأَصِيلًا﴾ ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی ئیمانتان هیناوه و پرواتان به‌تاک‌و ته‌نهای خوداو
 راستی پیغه‌مبهرایه‌تی پیغه‌مبهره‌که‌ی هیناوه، به‌دل‌و به‌زوبان یادی خودا
 بکه‌ن، به‌جۆرێک ئه‌و ذیک‌رو یاده‌هه‌ست‌و شعورتان داپۆشی، به‌هه‌موو حال‌و
 وه‌زع‌یک‌تان له‌سه‌ره‌تای رۆژو ئیواره‌دا، له‌هه‌موو کات‌و شوئینی‌ک‌دا ترسی
 خوداتان هه‌بی، نوێژه‌کانتان به‌رێک‌و پێکی ته‌نجام بده‌ن. خودای مه‌زن له‌هه‌موو
 عه‌یب‌و که‌م‌و کو‌پییه‌که به‌دوور بگرن، که ده‌فه‌رموی: ﴿بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾
 به‌تاییه‌تی ناوی به‌یانی‌و ئیواری هیناوه، چونکه ئه‌و دوو‌کاته‌ فریشته‌ی شه‌وو
 فریشته‌ی رۆژ ناماده‌ی ده‌بن، نه‌گینا هه‌موو کاته‌کان مه‌به‌ستن.

یادی خودا، بریتییه له پیه یه سته بوونی دل به خوداوه، مه شغول بوون به موراقه به کردنی، نهك هر زمان جولاندن و بهس! به جیه پنهانی نویتو به شیكه له ذیکری خودا، به لگوو هندی ریوایت و ناشار هه ن نهوه ده گه یه ن: که ذیکر بریتییه له نویتو.

نه بو داوود و نه سائی و ئیبنو ماجه له حه دیشی (الأعمش) وه له (الأغر) نه بو موسلیمه وه له نه بو سه عیدی (الحذري) و نه بو هوریه وه له پیغه مبه ره وه: که فه رموویه تی: (إذا أيقظ الرجل امراته من الليل فصليا ركعتين، كانا تلك الليلة من الذاكرين الله كثيراً والذاكرات) نه گهر پیاو شهو ژنی خوئی هه لساندو به یه که وه دوور کاتیان نویتو کرد، نهوه نهوه شهوه له پیچی نه وانه ده ژمیردریت: که زور یادی خودا ده که ن.

ئیمام نه حه دو تیرمینی و ئیبنو ماجه له نه بو ده پداوه ریوایت ده که ن، ده فه رموی: پیغه مبه ر ﷺ فه رموی: (ألا أنبئكم بخير أعمالكم وازكاها عن مليكم وأرفعها في درجاتكم وخير لكم من إعطاء الذهب والورق، وخير لكم من أن تلقوا عدوكم فتضربوا أعناقهم ويضربوا أعناقكم، قالوا وما هو يا رسول الله؟ قال: ذكر الله عز وجل) واته: پیتان نه لیم باشترین کرده و تان پاکترینی لای پهروه ردگارتان چیه؟ چ کرده و یهك باش پله و پایه تان بهرز ده کاته وه و باشتره بو ئیوه له زیرو زیو به خشین و له جیهاد کردن و کافر کۆشتن و خۆ به خت کردن؟ هاوه لآن وتیان: نهوه کرده وه باشه چیه نهی ره وانه کراوی خودا؟ پیغه مبه ر فه رموی: (یادی خودا).

جا نه گهر ذیکر عام تر بی له نویتو، نهوه هه موو جوړه ذیکر يك ده گریته وه: که به نده یادی خودای پی بکاته وه و دلی به خوداوه په یوه ست بکا، به زویان بیلی یان نا، مبه ست په یوه ست بوونیکی کاریگهرو ناخ هه ژینه، به جوړيك

ره‌نگدانه‌وه‌ی له‌سه‌ر کرده‌وه‌کانی هه‌بێ. هه‌رچی ده‌یکا وابزانێ چاوی له‌خودایه، خۆ نه‌گه‌ر ئه‌و خودا نه‌بینێ، بێگومان ئه‌و ده‌یبینێ.

که له‌نایه‌ته‌که‌دا ذیک‌رو ته‌سییحی به‌یه‌که‌وه هیناوه، ئاماژه‌یه به‌وه: که پێویسته یادکردنی خودا به‌شیوه‌یه‌ک بێ ته‌عظیم و ته‌نزیهی خودا بگه‌یه‌نێ و له‌هه‌موو عه‌یب و که‌م و کورپیه‌ک به‌دووری بگرێ. هه‌موو صیفاتێکی که‌مال و جه‌لالی بداتی و به‌ندایه‌تی بۆ ئه‌و زاته بێ عه‌یبه رابگه‌یه‌نێ.

﴿هو الذي يصلي عليكم وملائكته، ليخرجكم من الظلمات إلى النور وكان بالمؤمنين رحيماً﴾ ئه‌و خودایه‌ی ئێ‌وه یادی ده‌که‌ن و به‌گه‌وره‌و شکۆمه‌ندی ده‌زانن، هه‌ر ئه‌وه ره‌حه‌متان پێ ده‌کا، ئه‌و خودا به‌رزو شکۆمه‌نده وێ‌پای گه‌وره‌یی و بێ ئاتاجی، وێ‌پای نیعمه‌تی زۆرو زه‌به‌نده‌ی به‌سه‌ر به‌نده‌کانیه‌وه، ئه‌و یادی به‌نده زه‌عیفو بێ هی‌زو هیچ له‌بارانه‌به‌وه‌کانی ده‌کاته‌وه، یادیان ده‌کا و ره‌حه‌تی خۆی ده‌پ‌ژێڕ به‌سه‌ریان‌دا، له‌عاله‌می بالادا به‌خێرو چاکه باسیان ده‌کا، فریشته‌کانی داوای لی‌خۆش‌بوون بۆ ئێ‌وه‌ی ئاده‌میزاد ده‌که‌ن، په‌روه‌ردگار به‌م ره‌حه‌ت و به‌خشنده‌یی‌یه‌ی ده‌یه‌وێ ئێ‌وه له‌تاریکایی کوفرو بێ‌دینتی‌یه‌وه رزگار بکا و بتا‌غاته ناو روناکایی ئیمان و هیدایه‌ته‌وه، په‌روه‌ردگاری ئێ‌وه هه‌موو کاتێ خاوه‌ن ره‌حه‌ت و سۆزو به‌زه‌ینی‌یه بۆ به‌نده خاوه‌ن باوه‌ره‌کانی، له‌دو‌نیا و قیامه‌ت‌دا، له‌دو‌نیادا هیدایه‌تی داوێ بۆ رێبازی حه‌ق و دلتارامی پێ به‌خشیوێ، شاره‌زای رێبازی حه‌ق و راستی کردوێ، له‌قیامه‌تیش‌دا تووشی ترسی گه‌وره نابێ، فه‌رمان ده‌کا به‌فریشته‌کانی که پێشوازیان لێ بکه‌ن به‌م‌ژده پێدانیان به‌به‌ه‌شت و رزگار بوونیان له‌ئاگری دۆزه‌خ. ئه‌مه‌ش هه‌مووی له‌ده‌ریای ره‌حه‌ت و به‌زه‌یی خوداوه سه‌رچاوه ده‌گرێ.

له سه حیجی بوخاری. دا فەرموودە یەك هاتووە لە تیمامی عومەرەوہ ریوایە تکراداوہ، دەیفەرموو: پێغەمبەر ﷺ ئافەرەتێکی رفینس دراو (سببی) ی بینى مندائێکی بەبەرەوہ بوو بەسنگی خۆیەوہ گوشتی و شیرى پێدا، ئەمجار پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: ئایا پێتان وایە ئەو ئافەرەتە دلتی بێ ئەو جگەر گۆشەیدەى خۆی فری ئاداتە ناو ئاگرەوہ؟ هاوہ لانی وتیان: نەخەیر. پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: (قوالله لله ارحم بعباده من هذه بولدها) سویندم بەخودا خودا زۆر بۆ بەندەکانی بەرەحم ترە لەو ئافەرەتە بەجگەرگۆشەکەى.

﴿تحتهم يوم یلقونه: سلام، وأعد لهم أجراً كريماً﴾ سلاوی خودا بۆ ئەو بەهەشتیانە بەواسیتەى فریشتەکانیەوہ لەروژی قیامت دا، سلاو و ناشتی و دلتیا کردنیانە. وە کسو لەنایەتێکی تردا دەفەرموێ: ﴿سلام قولاً من رب رحيم﴾ (یس: ۵۸) یان دەفەرموێ: ﴿والملائكة یدخلون علیهم من کل باب سلام علیکم بما صبرتم فنعم عقبی الدار﴾ (الرعد: ۲۳-۲۴).

نامادەى کردوہ بۆ ئەو خودا پێداوانە پاداشی باشی نەبڕاوہ.. نیعمەتەکانی، پۆشاک و خانو و بالەخانەکانی ئەو ئەندە خوێش و جوان و رازاو و قەشەنگن، نەچاو بینوویەتی، نەگوێ بیستۆیەتی، بەخەیاڵیش بەسەر دلتی کەسدا رانەبردوہ.

تییینی:

سەلامکردنی خودا لەموسولمانان بریتییه لەو کە خودا دلتیا یان دەکا لەرزگار بوون لەناگری دۆزەخ، ئەوێش ئەو کاتە دەبێ: کە دەیاغخاتە بەهەشتەوہ، هەندیک دەفەرموون: سەلاو لێ کردن و دلتیا کردنەکیان لەکاتی گیانکێشان دایە.

نه جار نایا سلاو کرده که له خوداوه ده بی بۆیان، یان له ناو خۆیان خۆیان
سلاو له یه کتر ده کهن؟

ئیبینو که شیر ده فهرموی: وا پیده چی سلاو کرده که له خوداوه بی، خودا
سلاویان لی بکا، وه کوو له نایه تیکی تر دا ده فهرموی: ﴿سلام قولاً من رب
رحیم﴾ (یس: ۵۸).

قه تاده و ئیبینو جه ریر و قورطوی ده فهرموون: مه به ست نه وه یه
موسولمانه کان خۆیان له ناو خۆیان دا سلاو له یه کتر ده کهن، به لگه شیان له سهر
نهم ته فسر کرده یان نایه تیکی تره: که ده فهرموی: ﴿دعوهم فیها سبحانک
اللهم، وتحیتهم فیها سلام، وآخر دعواهم أن الحمد لله رب
العالمین﴾ (یونس: ۱۰).

نه رکى سه رشانى پیغه مبه ر ﷺ و ریبازو په یامی

يٰٓاَيُّهَا

النَّبِيُّ اِنَّا اَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٤٥﴾ وَدَاعِيًا
اِلَى اللّٰهِ بِاِذْنِهٖ وَسِرَاجًا مُّنِيرًا ﴿٤٦﴾ وَيَشِرُّ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّهُمْ
مِّنَ اللّٰهِ فَضْلًا كَبِيرًا ﴿٤٧﴾ وَلَا نَطْعُ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ
وَدَعَّ اُذُنَهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ وَكَفَى بِاللّٰهِ وَكِيلًا ﴿٤٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ
 مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا
 فَمَتَّعُوهُنَّ وَسَرَّحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٤٩﴾

دەربارەى سەبەب نزولى نایەتى ژمارە (۴۷)ی ئیترە ئیبنو جەریر
 لە عیكریمو حەسەنى بە صریبەو رىوایەت دەكەن دەلێن: كاتێك نایەتى
 ﴿لِيُغْفَرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ﴾ دەى سورەتى (الفتح: ۲) نازل بوو،
 كۆمەڵێگ لە موسولمانان وتیان: موژدەت لى بى ئەى پێغەمبەرى خودا! ئەو
 زانیمان خودا چى لەگەڵ تۆ دەكا، بەلام نازانین خودا چى لەگەڵ ئێمە دەكا.
 ئیتر پەرورەدگار نایەتى ﴿لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ...﴾ (الفتح: ۵)ى
 نازل كرد، لە سورەتى (الأحزاب)یشدا نایەتى ﴿وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ أَنَّ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ
 فَضْلًا كَبِيرًا﴾ نازل كرد.

ئیمامى بەیھەقى لەكتیبى (دلائل النبوة)دا لەرەبیعی كورپى ئەنەسەو
 رىوایەت دەكا "دەلێ: كە نایەتى ﴿وَمَا أَدْرِى مَا يَفْعَلُ بِي وَلَا
 بِكُمْ...﴾ (الأحقاف: ۹) نازل بوو دوا ئەویش نایەتى ﴿لِيُغْفَرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ
 ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ...﴾ (الفتح: ۲) نازل بوو هاوەلان وتیان: ئەى رەوانە كراوى خودا!
 ئەو زانیمان خودا چى لەگەڵ تۆ دەكا، وەلى نازانین چى لەگەڵ ئێمە دەكا؟
 ئیتر نایەتى ﴿وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ أَنَّ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا﴾ نازل بوو ﴿فَضْلُ
 كَبِيرٍ﴾ بەهەشتە.

په یوه نډی هم کومه له نایه ته بهی پتشمه وه هم روه وهیه: سهره باسو
جه مسهری سوره ته که دهر باره ی نادابو نه خلاقی پیغمبره ﷺ جا که
له وه پیش په روه ردگار فرمانی پی کرد: که له گڼل خودادا هلسو که وتی چوڼ
بی و پی پی فرموو: ﴿یا ایها النبی اتق الله﴾ (الأحزاب: ۱) هره ها نهو حال و
وه زعشی دیاری کرد: که پیوسته خیزانه کانی پیته وه پابه ند بنو فرمووی:
﴿یا ایها النبی قل لأزواجک...الایة﴾.

نه مجار فرمانی پی کرد که هلسو که وتی له گڼل ناده میزادا چوڼ بی،
پی فرموو: ﴿یا ایها النبی إنا أرسلناک...﴾ جا نهو پیغمبره ی: که په یامی
خودایان پیژاده گڼه نی به سوننه تی عه ملی نهو شریعه ته ی لای خودا په سنده
بویان شی ده کاته وه، جا به هم بونه شه وه ناوړیک له وه وظیفو ریزو شکومه ندی
پیغمبر ﷺ ده داته وه فاضلو گهره یی نهو زاته به ریزه به سهر ناده میزادا
رون ده کاته وه.

په روه ردگار هم کومه له نایه ته دا حوت نهرکی سهره کی پیغمبر ﷺ
رون ده کاته وه ده فرموو: ﴿یا ایها النبی إنا أرسلناک شاهداً ومبشراً ونذیراً﴾
نه ی پیغمبر! نیمه تو مان ره وانه کرده شایه تی به سهر نهو مهردومگه له وه،
ناخو پروات پی ده که ن یان به دروژت ده خه نه وه؟ شوین په یامه که ت ده که ون یان
نا؟ شایه تی که له ژبانی دنیادا هلیده گری و له قیامت دا لای خودا نهو
شایه تی نه دا ده که ی! وه زیفی پیغمبره: که شایه تی بی به سهر گه له که یه وه،
شایه تی راسته قینه یان لی بدا، هیچ گورانکاری و زیادو که می تیدا نه کا.
هره ها موژده در بی پتیان به ره حمت و لیخو شبنونی خودا بویان، به نازو
نیعمه تی به هشتی ناماده کرداو بویان، وه کوو له نایه تی کی تردا ده فرموو:
﴿لتکونوا شهداء علی الناس، ویكون الرسول علیکم شهیداً﴾ (البقرة: ۱۴۳).

ترسینه ربی بۆ بی ناگیان، بیان ترسینن لهو عه زابو و تازاره ی چاوه پروانی خراپه کاران ده کا، داب و نه پیتی خودا وه هایه، تا ترسیندر نه نیری و نهو ترسینه رانه په یامی خودا به گهل و نه ته وه کان رانه گه یه نن و نه وانیش سه پیتی نه کهن کهس سزانا دا، کهس گۆزو گومته و به بی نینذار پیش وهخت ناگری و تووشی عه زابی دۆزه خی نا کا.

﴿وَدَاعِيَا إِلَى اللَّهِ﴾ نه رکیتی تری پیغه مبه ر ﷺ نه وه یه: بانگه وازی ئاده میزاد ده کا بۆ لای خودا و بۆ په پیره و کردنی ئایینی خودا، بانگیان ده کا بۆ لای خودا نه ک بۆ لای دونیا، بۆ ده مارگیری و تایه فه گهری و ده سه لات و کۆکردنه وه ی سامان بانگیان نا کا، بانگیان ده کا بۆ لای خودا ﴿بِأَذْنِهِ﴾ به ئیزن و ره زامه ندی خودا، دئیابن نهو پیغه مبه ری خودایه و بیده چی و خۆسه پینه ر نه، له خۆیه وه شت نالی و شەرع دانانی، هه رچی ده یکا و ده یلی به فەرمانی خودایه و به ئیزنی نه وه، ﴿وَسِرَاجًا مُنِيرًا﴾ ئایینه، موحه مه د ئایینی که په سنده و لابه ری تاریکی و غه م و په ژاره یه، چرای روناکی شه وه زهنگی گومراییه، نووری هیدایه ت و کهشتی رزگاریه.

به ئی پیغه مبه ر ﷺ هیدایه تده رو موژده ده رو ترسیندر بوو، ئایینه که ی ئاشکرا و مه فهوم بوو، شیکه ره وه ی بوونه وه ره، په یوه ندی نیوان بوونه وه رو په یوه سترکردنی به به دیه پینه ره وه روژی ئاده میزاد له ناو نه م جیهانه هه سستی به دا روژی په ره وردگار له به دیه پینه ر و هه لسه و پاندنی دا شی ده کاته وه. ریگه و هۆکارو ئامانج و ئاکام به شیوه یه کی رون و ئاشکرا شی ده کاته وه. به بی گری و گۆل و به توه سلویتی ساده و ره وان خیطاب له گهل سروشتی ئاده میزاد ده کا و ده یه ژینن و ریگای ژیا نی به خته وه ری دنیا و قیامه تی نشان ده دا.

نه مجار بۆ زنده ریزو دهرختنی فهضلی خودا به‌سهر به‌نده‌کانی. دا جارێکی تر نه‌رکی سهرشانی پیغه‌مبهر ﷺ (که موژده‌دانه) دوپات ده‌کاته‌وه‌و ده‌فه‌رموی: ﴿وبشر المؤمنین بأن لهم من الله فضلاً كبيراً﴾ نه‌ی پیغه‌مبهر! موژده‌ بده به‌هه‌موو نه‌و که‌سانه‌ی ئیمانیه‌ن به‌ئایینی ئیسلام هه‌ناوه‌، پابه‌ندی شه‌ریعه‌تی ﷻ بوون و شوێن په‌یامی تۆ که‌وتوون، موژده‌یه‌ن بده‌ری به‌وه‌ی: که‌ فه‌ضل و ریزیان به‌سهر هه‌موو نه‌ته‌وه‌کانی تر دا هه‌یه‌، پاداشی گه‌وره‌و نه‌پراوه‌یه‌ن بۆ ده‌به‌خشیئ“ نه‌ویش به‌هه‌شتی رازاوه‌و پان و به‌رینه‌.

﴿ولا تطع الكافرين والمنافقين ودع أذاهم، وتوكل على الله وكفى بالله وكيلاً﴾ سهر! هه‌یچ جوړێك تۆ گوێپایه‌لی كافرو دوپوه‌كان مه‌که‌” نه‌و كافرا نه‌ی بپوا به‌په‌یامه‌كه‌ت ناكه‌و نه‌و دوپروانه‌ی خۆیان به‌موسوڵمان له‌قه‌لم ده‌ده‌ن و له‌دل دا كافرن. گوێ مه‌ده‌ره‌ ره‌خه‌و بیروبوچونیان دهریاره‌ی بانگه‌وازی و په‌یامه‌كه‌ت، هه‌یچ گرنگیه‌ن پێ مه‌ده‌و په‌یامی خۆت به‌هه‌موو خه‌لك رابگه‌یه‌نه‌و بپراوه‌ مه‌که‌ره‌وه‌ زیانیان پێ بگه‌یه‌نی، چاوپۆشییان لێ بکه‌، له‌ده‌ست نه‌هێنه‌، خۆت به‌خودا بسپیره‌. له‌هه‌موو کاروباریکتدا پشت به‌خودا ببه‌سته‌، بتمان به‌ته‌وه‌ هه‌بێ، ته‌وت به‌سه‌، خودا پارێزگار و چاودێرته‌، هه‌ر کاتیکیش خودا پشتیوانی به‌نده‌ی خۆی بکا ئیتر پیتیستی به‌که‌سی تر نه‌.

نه‌ مجار دوا‌ی رونکردنه‌وه‌ی نه‌رکی سهرشانی پیغه‌مبهر ﷺ سیاقه‌که‌ ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌ بۆ سهر باسی تایبه‌ت به‌ژن و می‌رده‌وه‌، جا که‌ له‌وه‌پێش چیرۆکی زه‌ینه‌بی گێپرایه‌وه‌، دوا‌ی نه‌وه‌ی زه‌ید گواسته‌یه‌وه‌و چووه‌ لای ته‌لاق‌مدا: که‌ عی‌ده‌ی به‌سهر چو و پیغه‌مبهر ﷺ ماره‌ی کردو کردی به‌هاوسه‌ری خۆی. نه‌ مجار نه‌وه‌ رون ده‌کاته‌وه‌ نه‌گه‌ر نافرته‌تێك پێش گواسته‌نه‌وه‌و چونه‌ په‌رده‌ی بوک و زاوا‌یه‌وه‌ ته‌لاق بدرێ، نه‌وه‌ عی‌ده‌ ناگرێ و پیتیست نه‌.

ده فەر موی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ، فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا، فَمَتَّعُوهُنَّ وَسِرَّحُوهُنَّ سِرَاحًا جَمِيلًا﴾ ئەو ئەو کەسانە ی بڕواتان بە تاک و تەنهای خۆدا هەبە، بڕواتان بە پەیمای پێتە مەبەری خۆدا هەبە، ئەگەر ئافرەتتان ماره کردن و پاشان پێش ئەو ی بیانگوێزنەو و بچنە لایان تەلاقیان بدەن، ئەو ی عید دەیان لە سەر نیە، یە کسەر دەتوانن شوێکە نەو و ببنە هاوسەری موسوڵمانیکی تر. وە لێ بۆ دڵنەوایی کردنی ئەو جوۆرە ئافرەتانه وا باشە مۆتەعیەکی مۆناسیب و گوێجاو لە گەڵ کات و شوێن بدرێ بە ئافرەتە کە، بەرگ و پۆشاکیکی شایان بە پلە و پایە ی خۆی و بارو دوخی ئەو رۆژگاری بدریت، تەلاق دانە کە شتان بۆیان بە شیوەیە ک بێ زانیان پێ نەگا، ئەو دیاری و شتانە ی پێتان داو لێیان مەستیننەو، داوایان لێ مە کەن بۆتان بگێژنەو.

تێبینی:

ئێبنو لعه رەبی لە روانگە ی ئەم نایە تەو هە شەصت و حەوت ناوی بۆ پێتە مەبەر ﷺ باس کردووە: کە ئەمانەن (الرسول، المرسل، النبی، الأمی، الشهید، المصدق، النور، المسلم، البشیر، المبشر، النذیر، المنذر، المبین، الأمين، العبد، الداعي، السراج، المنیر، الإمام، الذکر، المذکر، الهادی، المهاجر، العامل، المبارک، الرحمة، الأمر، الناهی، الطیب، الکریم، الحلل، الحرم، الواضع، الرافع، المخبر، خاتم النبیین، ثانی اثنین، منصور، أذن الخیر، مصطفى، أمين، مأمون، قاسم، نقیب، مزمل، مدثر، العلی، الحکیم، المؤمن، المصدق، الرؤوف، الرحیم، الصاحب، الشفیع، المشفع، المتوکل، محمد، أحمد، الماحی، الحاشر، المقفی، العاقب، نبي التوبة، نبي الرحمة، نبي الملمحة، عبد

الله، نسی الحرمین^(۱) هدلبه‌ته هر ناویکی مانایه‌کی تایبه‌تی خوی هیه دیارده‌ی نمو مانایانه له‌پیغه‌مبه‌ردا ﷺ به‌عه‌مه‌لی ره‌نگی داوه‌ته‌وه.

فوقه‌های نیسلام له‌مانای نایه‌تی ﴿إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمَنَاتِ...﴾ زۆر حوكمو یاسایان لی دهره‌یناوه‌و ههریه‌کیان به‌شیوه‌یه‌ک و له‌روانگه‌یه‌که‌وه بو مانای نایه‌ته‌که چووه و تیگه‌ییشتنی خوی دهره‌ریوه:

۱- هه‌موویان کۆپایان هیه: که ئافره‌تی ته‌لاقدراوی ده‌ست لی نه‌دراو واته: ئافره‌تیک نه‌چویتیته په‌رده‌ی بوک و زاواییه‌وه ته‌لاق درایی عیده‌ی ناگرئ، نه‌گه‌ر چووه په‌رده‌وه‌و کاری (سه‌رجئی) له‌گه‌ل کراو ته‌لاق درا ده‌بی عیدده‌ بگرئ. نه‌مه به‌گویره‌ی ده‌قی قورئان و کۆپای زانایانی نیسلام.

۲- نه‌وه‌ی مه‌شه‌ورو باوه له‌لای شه‌رع‌زانان نه‌وه‌یه: که عیدده‌ ته‌نها مافی ئاده‌میزاد (حق‌العباد) نیه به‌لکوو (حق‌الله) شی تیدایه. چونکه جله‌وگیری و به‌ریه‌ستکردنی بلا‌وبونه‌وه‌ی فساد له‌ریگه‌ی تیگه‌لا‌وبوونی گه‌راو گه‌رچکه‌وه وه‌کوو مافی ئینسانه مافی خوداشه. که‌وابی نه‌گه‌ر می‌ژنی ته‌لاقداو وتی: عیدده‌شت له‌سه‌ر نه‌بی، عیدده‌که‌ی له‌سه‌ر لاناچی، چونکه شه‌رع چه‌سپاندویه‌تی و (حق‌الله) و (حق‌العباد) تیدایه نه‌گه‌ر می‌رد مافی نه‌وه‌ی هه‌بی (حق‌العباد) لابه‌ری مافی لابرندی (حق‌الله) نیه. عیدده‌ نه‌و ماوه‌یه یه که ئافره‌تی ته‌لاقدراو یان می‌رد مردو چاوه‌پروانی پاک‌بوونه‌وه‌ی ره‌حمی خوی تیدا ده‌کا.

۳- نیکاح دوو مانای هیه: (۱) ماره‌کردن. (۲) سه‌رجئی کردن. مانای یه‌که‌میان مه‌جازه‌و مانای دووه‌میان حه‌قیقه‌ته. واته: به‌حقیقه‌ت

(۱) ته‌فسیری مرئیه ج ۲۲/۵۱-۵۲ ته‌ویش له‌(الاحکام القرآن) نیبئولعه‌ره‌بی ج ۳/۱۵۳۴ راگوژی کردوه.

نیکاح بۆ جوتبویون به‌کاردئو به‌مه‌جاز بۆ ماره کردن به‌کار ده‌هیندرئ. لیتره‌دا وشه‌ی (نکح) مانا مه‌جازی به‌که‌ی مه‌به‌ستمو به‌مانا ماره‌کردنه.

کابرای شاعیر که له زه‌می به‌غدایی به‌کاندا ده‌لئ

التارکین نساءهم علی طهر والناکحین بشطری دجلة البقرا
لیتره‌دا ماده‌ی (نکح) هی له‌مانای حه‌قیقی خۆیدا به‌کاره‌یناوه.

۴- ته‌لاق‌دانی ئافره‌ت پێش نه‌وه‌ی بیه‌گوزیتنه‌وه‌و به‌چه‌ لای حه‌لاله. ئهم نایه‌ته‌ی ئیتره ته‌خصیصی نایه‌تی ﴿والمطلقات یتربصن بأنفسهن ثلاثة قروء﴾ (البقرة: ۲۲۸) ده‌کا هه‌روه‌ها ته‌خصیصی نایه‌تی ﴿واللانی یئسن من المحیض من نسائکم ان ارتبتم فعدتهن ثلاثة أشهر﴾ (الطلاق: ۴) ده‌کا.

۵- که ده‌فه‌رموی: (المؤمنات) مه‌به‌ستی حاله‌تی عام و زوریه‌ی زۆری کاته، ئاماژه‌یه به‌وه: که موسوڵمانان ئافره‌تی موسوڵمان ماره ده‌که‌ن، ئه‌گینا چ جوداوازی به‌که‌ نیه له‌نیتوان نه‌وه‌دا ئافره‌ته‌که موسوڵمان بئ یان نه‌هلی کیتاب بئ.

۶- جه‌ماوه‌ری زانایان له‌وانه (شافیعی و ئه‌حمه‌د) له‌نایه‌تی ﴿إذا نکحتم المؤمنات ثم طلقتموهن﴾ له‌وشه‌ی (ثم) حوکمی نه‌وه‌یان وه‌رگرتوه: که ده‌بئ ته‌لاق دوا ماره کردن بئ، پێش ماره‌کردن ته‌لاق هیچ حوکمیکی نیه. واته: ئه‌گه‌ر کابرایه‌ک ئافره‌ت ته‌لاق بدا پێش ماره‌کردنی، با دیاریشی بکاو ناوی به‌رئ، ته‌لاقه‌که‌ی ناکه‌وئ. ئه‌گه‌ر کابرایه‌ک بئ: هه‌ر ئافره‌تیکی من له‌وه‌دوا ماره‌ی ده‌که‌م ته‌لاقی که‌وتبئ، ئهم وته‌یه‌ی به‌ته‌لاق حیساب ناکرئ، ئه‌گه‌ر دوا نه‌و قسه‌یه‌ی ئافره‌تی ماره کرد به‌و قسه‌یه‌ی پێش ماره‌کردنه‌که ته‌لاقی ناکه‌وئ...

نیبنو ماجه له‌عه‌لی و (المسور)ی کو‌ری مه‌خره‌مه‌وه (خودایان لی رازی بی) له‌پیغه‌مبه‌ره‌وه ریوایه‌ت ده‌که‌ن: فه‌رموویه‌تی (لاطلاق قبل النکاح) ته‌لاق‌دانی پیش ماره کردن هیچ نیعتیباریکی نیه.

ئه‌حمده‌و نه‌بودا‌ودو نیبنو ماجه له‌عه‌بدوللای کو‌ری عومه‌ره‌وه ریوایه‌ت ده‌که‌ن فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: (لاطلاق لابن آدم فیما لایملک) ناده‌میزاد تانه‌بیته‌ خاوه‌نی ته‌لاق، ته‌لاق‌دانی هیچ نیعتیباریکی نیه.

ئه‌بو حه‌نیفه ده‌فه‌رمووی: به‌تایبه‌تی ناوی ئافره‌تیک بی‌نی یان به‌شیویه‌کی گشتی به‌م جو‌ره بلی: فلان ئافره‌ت یان هه‌ر ئافره‌تیک ماره بکه‌م ته‌لاق بکه‌وی، ته‌لاق بکه‌وی.

نیمامی مالیک ده‌فه‌رمووی: نه‌گه‌ر به‌شیویه‌کی گشتی ته‌علیقه‌که‌ی کرد به‌م جو‌ره وتی: هه‌ر ئافره‌تیک ماره بکه‌م ته‌لاق بکه‌وی، ته‌لاق ناکه‌وی. چونکه نه‌و ته‌نگی به‌خۆی هه‌ل‌چنیوه‌و هه‌موو رییازیکی له‌خۆی بریوه‌ته‌وه، هه‌ر شتی‌کیش ئاوا ته‌نگ بووه‌ فراوانی تیده‌که‌وی. به‌لام نه‌گه‌ر وتی: هه‌ر کاتی فلان ئافره‌تم ماره کرد، یان هه‌ر کاتی له‌خیلی فلان، یان له‌فلان شار ئافره‌تم ماره کرد ته‌لاق بکه‌وی، له‌گه‌ل ماره‌ی کرد ته‌لاق ده‌که‌وی.

۷- شه‌رع‌زانان که‌وتوونه‌ راجیایی‌یه‌وه له‌وه‌دا ئاخۆ (خه‌لوه) ^(۱) به‌بی جوتبوون حوکی جوتبوونی هه‌یه؟

شافیعی و نه‌حمده‌ پێیان وایه (خه‌لوه) حوکی (جیماع)ی نیه. چونکه ظاهیری قه‌یددارکردنی نیکاح به‌ده‌س لی نه‌دان. که ده‌فه‌رمووی: ﴿مَنْ قَبْلَ أَنْ

(۱) خه‌لوه: بریتییه له‌کۆی‌نه‌وه‌ی پیاو و ئافره‌ت له‌شوێنتیکدا دوو به‌دوو بتوانن کاری سه‌رجی ته‌نجام به‌ن.

تسوهن ﴿نیشانه‌ی نه‌ویه: که جوداوازی نیوان خه‌لوه و جیماع هه‌یه: که‌وابی نه‌وه‌ی به‌ته‌لاقی دوا جیماع پیویست ده‌بی که عیدده‌یه به‌ته‌لاقی دوا خه‌لوه پیویست نابی.

حده‌فیه‌کان و مالیکیه‌کان پییان وایه: خه‌لوه‌ی سه‌حیح وه‌کوو جیماع نه‌گهر ته‌لاقیان به‌دووا هات ده‌بنه هوی پیویست بوونی عیدده‌گرتن. له‌بهر نه‌و فرموده‌یه‌ی داره‌قوطني و جه‌صصاص له‌نه‌حکامولقورئان‌دا چه‌سپاندویانه ده‌فرموی: (من کشف خمار امرأة ونظر إليها وجب الصدق، دخل بها أو لم یدخل) که‌سیک تارای بوکی خوی هه‌لدایه‌وه‌و ته‌ماشای کرد، مارهی له‌سهر پیویست ده‌بی له‌گه‌لی دروست بی یان نا!

له‌زوراپه‌ی کوری نه‌بوئه‌وفاوه ریوایه‌تکراوه فرمویه‌تی: جینه‌شینه به‌ریزه‌کانی پیغه‌مبهر ﷺ وایان بریارداوه ههر کاتی زاوا له‌گه‌ل بوکدا چووه ژوووه‌وه په‌رده‌ی دادایه‌وه‌و ده‌رگای داخست، مارهی ته‌واوی ده‌که‌ویته‌وه‌وه دوا نه‌وه نه‌گهر ته‌لاق درا پیویسته عیدده‌ی بگری، زاوا به‌چیته‌ی لای یان نه‌چی!

عیدده‌ی به‌لای حده‌فیه‌کانه‌وه‌وه دوا‌ی خه‌لوه واجب‌ه‌شهرعه‌نو دیانه‌ته‌ن. نابی ئافره‌تی ته‌لاق‌دراو به‌بی گرتنی عیدده‌ی شو بکا به‌می‌ردیکی تر به‌مه‌رجی له‌گه‌ل می‌ردی یه‌که‌می خه‌لوه‌که‌ی ته‌واو بووبی، ته‌نانه‌ت با سه‌رجی‌بیشی نه‌کردبی. هه‌ندی له‌حده‌فیه‌کان پییان وایه: نه‌گهر می‌ردی یه‌که‌م له‌گه‌لی جوت نه‌بوو بی له‌روی ئایینی‌یه‌وه‌وه ده‌توانی به‌بی گرتنی عیدده‌ی شو بکاته‌وه‌وه، وه‌لی به‌ظاهیری شهرع نیعتیباری پی ناکری.

نهو نافرده تانهی ماره کردنیان بو پیغه مبهدر ﴿﴾ جه لال بووه

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا

أَحْلَلْنَا لَكَ أَرْوَاجَكَ الَّتِي ءَاتَيْتَ أَجُورَهُمْ وَمَا مَلَكَتْ
يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عِمِكَ وَبَنَاتِ عَمَّتِكَ
كَانَ خَالِكَ وَكَانَ خَلْلِكَ الَّتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَأَةً
مُؤْمِنَةً إِنْ وَهَبْتَ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا
خَالِصَةً لَّكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا
عَلَيْكَ فِي أَرْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَنُهُمْ لِكَيْلَا
يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٠﴾
﴿﴾ تَرْجِي مَنْ تَشَاءُ مِنْهُنَّ وَتُعْوَِي إِلَيْكَ مَنْ تَشَاءُ وَمَنْ أَبْغَيْتَ
مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ تَقْرَءَ عَيْنَهُنَّ
وَلَا يَحْزَنَ وَيَرْضَيْنَ بِمَا ءَانَيْتَهُنَّ كُلُّهُنَّ وَاللَّهُ يَعْلَمُ

مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ﴿٥١﴾ لَا يَحِلُّ لَكَ
النِّسَاءُ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ
حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا

دەربارە ی سەبەب نزولی نایەتی ژمارە (۵۰) ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ...﴾ تیرمیزی ریوایەتی کردووە بە جوانیشی داناوە هەروا حاکیم ریوایەتی کردووە بە صەحیحی لەقەڵەم داو، هەردوکیان لە ئیبنو عەبباسەو لە ئومو هانی کچی ئەبو طالیبەو دەڵێ: پیغەمبەر ﷺ خوازیبێتی کردم بیانوم هێنایەو هەو بیانووە کە شمی وەرگرت ئێتر نایەتی ﴿إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ...﴾ تا دەگاتە ﴿...وَاللَّاتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ﴾ نازل بوو، چونکە من کۆچم نە کردبوو لە پیش رزگارکردنی مەککەدا، من بۆی حەلال نەبووم.

ئیبنو ئەبو حاتم لە ئومو هانی ئەو ریوایەت دەکا: کە دەڵێ: نایەتی ﴿وَبَنَاتِ عَمِّكَ وَبَنَاتِ عَمَّاتِكَ...﴾ تا دەگاتە ﴿...هَاجَرْنَ مَعَكَ﴾ دەربارە ی من نازل بوو، پیغەمبەر ﷺ ویستی مەرەم بکا جەوگیری لێ کرا لەوە چونکە من کۆچم نە کردبوو.

نایەتی ﴿وَامْرَأَةً مُؤْمِنَةً...﴾ ئیبنو سەعد لە عیكریمەو ریوایەت دەکا دەفەر موی: دەربارە ی (أُم شَرِيكَ الدُّوسِيَّةِ) نازل بوو.

هەر ئیبنو سه‌عد ریوایه‌تی کردوه له‌مونیری کوری عه‌بدوللای (الدولی) یه‌وه ده‌لێ ئومو شوهریک (غزیه) ی کچی جابیری کوری هه‌کیمی (الدوسیه) ئافره‌تیکی جوان بوو، خۆی به‌پێغه‌مبه‌ر به‌خشی و پێغه‌مبه‌ریش قبولی کرد، عایشه‌ وتی: ئافره‌ت خۆ به‌پیاو به‌خشی بێ خێرویه‌ره. ئومو شوهریک وتی: ده‌سا من نه‌وه‌م، په‌روه‌ردگار له‌قورئاندا به‌ (مؤمنه) ناوی هێناو نایه‌تی ﴿وامرأة مؤمنة ان وهبت نفسها للنبي...﴾ نازل بوو عایشه‌ وتی: خودا زو ویسته‌کانت دینیتته دی!

ده‌ریاره‌ی نایه‌تی (۵۱) ﴿ترجی من تشاء...﴾ موسلیم و بوخاری له‌خاتو عایشه‌وه فەرمووده‌یه‌کیان چه‌سپاندوه، ده‌لێن: عایشه‌ وتبوی: نه‌وه ئافره‌ت شهرم ناکه‌ن خۆیان ده‌به‌خشن؟ ئیتر نایه‌تی ﴿ترجی من تشاء...﴾ نازل بوو، نه‌جار عایشه‌ وتی: من وا ده‌بینم خودا به‌دلی تۆ ده‌کا.

ده‌ریاره‌ی نایه‌تی ژماره‌ (۵۲) ﴿لا یحل لك النساء من بعد...﴾ ئیبنو سه‌عد له‌عیکریمه‌وه ریوایه‌ت ده‌کا ده‌فهرموی: کاتی پێغه‌مبه‌ر ﷺ خێزانه‌کانی سه‌رپشک کردن و نه‌وانیش خودا و پێغه‌مبه‌ریان هه‌لبژارد، ئیتر په‌روه‌ردگار نایه‌تی ﴿لا یحل لك النساء من بعد، ولا أن تبدل بهن من أزواج﴾ نازل کرد.

ئیبنو عه‌بباس و موجاهیدو (الضحاک) و قه‌تاده‌و ئیبنو زه‌یدو ئیبنو جه‌ریرو هی تریش نه‌م ریوایه‌ته‌یان هێناوه‌و فهرمویانه: نه‌م نایه‌ته‌ به‌و پاساو دانه‌وه‌ی خێزانه‌کانی پێغه‌مبه‌ر نازل بووه‌، چونکه‌ هه‌لبژاردنه‌کیان په‌سندبوو...

په‌یه‌ندی نه‌م نایه‌تانه‌ به‌هی پێشه‌وه‌ له‌م روه‌وه‌یه: له‌وه‌پێش باسی چۆنیه‌تی ژن ماره‌ کردنی موسولمانان و هوکمه‌کانی کرد، لی‌ره‌دا به‌تایبه‌تی باسی نه‌و ئافره‌تانه‌ ده‌کا: که به‌و پێغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌لآله‌ ماره‌یان بکا. هه‌روه‌ها

باسی چۆنیه تی هه لئس و که وتی پیغه مبهەر ﷺ ده کا له گه لیا ندا. بری تایبه تمه ندی پیغه مبهەر له باره ی ماره کردنی ئافره ته وه و که بری لهو تایبه تمه ندیا نه خۆ به خشی نی ئافره ته به پیغه مبهەر ﷺ به بی ماره یی.

ده فهرمو ی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ اللَّاتِي آتَيْتَ اجْوَرِهْنَ﴾
په روه ردگار له م نایه ته دا ده ست نیشانی چوار کۆمه ل ئافره ت ده کا: که بۆ پیغه مبهەر ده لاله ماره یان بکا:

یه که م کۆمه ل: ئه و ئافره تانه ن: که ماره یان ده کا و ماره یی یان ده دا تی.
واته: ئه ی پیغه مبهەر! ئیتمه بۆ تۆمان ده لاله کردوه ئه و ئافره تانه ی: که ماری ست پیداون، ئه و ئافره ته ی ماره یی پیدرابی له و ئافره ته له پیش تره: که ماره یی وه رنه گرتی، ئه و ی ماره یی ته وای پی درابی باشتره له و ی ماره یی ته وای وه رنه گرتی. وه لئ ئیستا: که موسولمانان ماره یی یان کردوه به دو جور (حازرو قهرز) هه ندیک ی ده دریتی و هه ندیک ی ده کرتیه قهرز ئه وه دابو نه پرتیک ی تازه دا هاتوو وه به هۆی زۆری ماره یی و زنده ره و یکردنه له ماره یی دا و نه توانینی میژده بۆ پیدانی ماره ییه که به ته وای سه ری هه لدا وه.

ماره یی پیغه مبهەر ﷺ بۆ ئه کانی دوانزه ئوقیه و نیو بووه، واته: پینج دیره مه می زیو بووه، جگه له ئوموم حه بیبه ی کچی ئه بو سه فیان، ئه و نه جاشی ماره ییه که ی بۆ دا: که چوار سه د دیره مه بوو، هه روه ها جگه له (صفیه ی) کچی حویه ی، نه میشی له ناو ئافره ته رفین درا وه کانی خه بیبه ردا هه لبژاردو دوا یی نازادی کردو نازاد کردنه که ی بۆ کرده ماره یی.

هه روه ها (جویرییه ی) کچی ئه حاریشی (المصطلقیه) ئافره تیکی (موکاته به) بوو، پیغه مبهەر ﷺ قیسطه کانی که له سه ری بوو بۆی دا به شاییتی کوپی قه یسی کوپی شه ماس. نه مجار ماره ی کرد.

کۆمه‌لی دووه‌م: له‌و ئافره‌تانه ﴿وما ملكت يمينك مما أفاء الله عليك﴾ هه‌روه‌ها حه‌لآله بۆ تۆ ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر ئه‌و ئافره‌تانه‌ی ده‌بنه ده‌ستکه‌وتی جه‌نگ و ده‌بنه به‌شی تۆ، واته: ئه‌و که‌نیزانه‌ی: که خودا داو‌نی به‌تۆ له‌ده‌ستکه‌وتی جه‌نگ که به‌پێی ده‌ستورو باوی کۆمه‌لایه‌تی سه‌رده‌می خۆت ده‌بن به‌به‌شی خۆت له‌تالانی جه‌نگ، بێگومان پێغه‌مبه‌ر ﷺ چه‌ند ئافره‌تیکی له‌ریڭای ده‌ستکه‌وتی جه‌نگه‌وه ته‌ملیک کردوه وه‌کوو (صفیه، جویریة، ره‌یحانه‌ی کچی شه‌معون، النظریة، (ماریة القبطیة) که دایکی نیراهیمی کورپه‌تی).

﴿وبنات عمك وبنات عماتك وبنات خالك وبنات خالاتك اللاتي هاجرن معك﴾ بۆ تۆمان حه‌لآل کردوه له‌خزمه‌کانت کچی مامه‌کانت، کچی پوره‌کانت (خوشکی باوکت) کچی خالو کچی پوره‌کانت (خۆشکی دایکت) نه‌وانه‌یان له‌مه‌که‌وه له‌گه‌لتدا کۆچیان کردوه، نه‌مه کۆمه‌لی سییه‌مه له‌و کۆمه‌له ئافره‌تانه‌ی بۆ پێغه‌مبه‌ر ﷺ حه‌لآل بووه ماره‌یان بکا، به‌مه‌رجی کۆچکار بووبن، نه‌گه‌ر کۆچیان نه‌کردبێ بۆی ره‌وانه‌بوه ماره‌یان بکا. مه‌به‌ست به‌کچه مام و کچه پوری (خوشکی باوک) ئافره‌ته قورئه‌یشیه‌کانن، چونکه به‌ قورئه‌یشیه‌کان ده‌گوترێ مامه‌کانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ (مه‌به‌ست به‌خالو پور (خوشکی دایک) کچه‌کانی تیره‌ی (بنی زه‌ره) ن) به‌شیوه‌یه‌کی واقعی پێغه‌مبه‌ر ﷺ شه‌ش له‌خیزانه‌کانی قورئه‌یشی بوون، به‌لام هه‌یج خیزانی له‌تیره‌ی به‌نی زه‌هره نه‌بوون.

﴿وامرأة مؤمنة ان وهبت نفسها للنبي ان أراد النبي ان يستنكحها خالصة لك من دون المؤمنين﴾ هه‌روه‌ها بۆ تۆ حه‌لآله ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر هاوسه‌ریه‌تی ئافره‌تیکی موسوڵمان نه‌گه‌ر خۆی به‌تۆ ببه‌خشی به‌بێ ماره‌یی،

ئەم جۆرە ئافرەتانه بۆ پێغەمبەر ﷺ حەلال بوون مارەییان نەبوە. بەدوو مەرج (۱) ئافرەتەکە خۆ ببەخشی بە پێغەمبەر ﷺ (۲) پێغەمبەریش مەیلی لەمارەکردنی بۆ و رەتی نەکاتەو.

ئەو چوار پێرە ئافرەتە (مارەپێدراو، ئەمەتە، خزم، خۆبەخش بەبۆی مارەیی) بۆ پێغەمبەر ﷺ حەلال بوون، مەبەست بەم حەلالکردنە رێگەپێدانێکی گشتی بوو بۆ ژن مارەکردن.

حەلالبوونی ئافرەتی خۆبەخش بۆ پێغەمبەر ﷺ بەبۆی ئەوێ مارەیی بکەوێ، تاییبەت بوو بە پێغەمبەرەو ئەگەر ئافرەتێک خۆبەخشی بە پیاویکی تر، مارەیی هاوشانی (مەر المثل)ی دەکەوێ. چونکە کاتێک (بەرەوێ) کچی واشیق خۆی بە پیاویک بەخشی و دواوی پیاوێکە مرد، پێغەمبەر ﷺ بپاری دا مارەیی هاوشانی بدریتێ.

مارەیی هاوشانی (مەر المثل) بەدوو چۆر پەیدا دەبێ، بەگواستنەو و سەرچی بێ کردن، یان بەمردن، هەر ئافرەتێک خۆی بەخشی بە پیاویک بەم دوو مەرجە مارەیی هاوشانی دەکەوێ. بەلام بە نەیسبەت پێغەمبەرەو مارەیی ئەم جۆرە ئافرەتانهی لەسەر پێویست نیە چونکە بۆ پێغەمبەر رەوا بوو ئافرەت مارە بکا بەبۆی ئەوێ مارەیی بدات، هەرەکوو بۆی دروست بوو بەبۆی وەلی و شایەت ئافرەت مارە بکا لەخۆی، وەکوو لەچیرۆکی زەینەبی کچی جەحشدا دەردەکەوێ.

بەلام ئەگەر ئافرەتە خۆبەخشەکە کافر بووبێ، ئەو بۆ پێغەمبەر ﷺ حەلال نەبوو بەلکوو لێی حەرام بوو.

ئیببولعەرهبی ده فەرموی: ئەوێ بەلای منەو راستە ئەوێ: ئافەرەتی (کافەر) لە پێغەمبەر ﷺ حەرام بوو، بەمەش پێغەمبەر ﷺ لە باقی موسوڵمانان جیا دەبێتەو، چونکە هەر شتێک لایەنی شکۆمەندی و کەرامەتی تێدا بێ، بەشی پێغەمبەر ﷺ تێیدا زۆرترە، هەر شتێک نەنگی و عەیبی تێدا بێ، پێغەمبەر ﷺ لە هەموو کەس زیاتر لێی دوورەپەریزە و توخنی ناکەوێ.

هەر لەم روانگەوێ بۆ ئێمە ماره کردنی ئافەرەتی جولەکەو مەسیحی دروستە، وەلێ بۆ پێغەمبەر ﷺ تەنها ئافەرەتی موسوڵمان دروست بوو، چونکە ئەگەر بۆ ئەو جگە لە ئافەرەتی (مهاجرة) حەلال نەبووبی، لەبەر ئەو: ﴿لَا يَجُوزُ عَلَى كُفْرٍ كَرْدَنِي تَيْدَا نەبوو، دەبێ ئافەرەتێک: کە موسوڵمان نەبێ و فەضلی ئیسلامی نەبێ زیاتر بۆی حەلال نەبووبی و ماره ی بکا.

﴿قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ﴾ ئەو پێغەمبەر! ئەوێ بۆمان بەیان کردی ئەو حوکم و یاسایەک بوو تایبەتە بەتۆو لە گەڵ خێزانەکان، بەلام یاساو حوکمی ئومەتەکەت لە گەڵ ئافەرەتەکانیان، ئەو زانیاریان لایەو بە گۆڕە پێویست بۆیان شی دەکەینەو، واتە: بێگومان خودا دەرمان چی لەسەر بەندەکانی پێویست کردو، حوکم و مەرج و حالەت و چۆنیەتی هەلس و کەوت کردنیان لە گەڵ ئافەرەتە موسوڵمانەکانیان و ئەمەتەو کۆیلەکانیاندا بۆی شی کردو ئەو بە جۆرێک: کە حوکم و یاسای موسوڵمانان لە گەڵ هاوسەر و ئەمەتەکانیاندا جوداوازه لەهی پێغەمبەر، ئەو تا بۆ باقی موسوڵمانان دروستە لە ئافەرەتی ئازاد تا چوار ژن ماره بکەن، چەند ئیکیش بۆیان بلوێ ئەمەتەو چەتیوی موسوڵمان و کیتابی ماره بکەن، بۆشیان حەلال نە ئافەرەت خۆیان پێ ببەخشێ. هەروا بۆیان رەوا نە بەبێ وەلی و مارهیی و شایەت ئافەرەت ماره بکەن.

ئەي پيغەمبەر! ئېمە بۆ تۆمان ھەلەل ھەردوھ ئەو ئافرەتانە (ئەمەتەو خزم و خۆبەخش) بەو شېوھ و مەرجانەي دەست نیشان کران ﴿لکيلا يکون عليك حرج﴾ بۆ ئەوھي ھەرەج و مەشەقەت لەسەر تۆ ئەبى، تەنگەتاو ئەبى و لى بېرىي بۆ راگەيانەندى پەيامەکتە و بەتەواوي ئەرکى سەرشانى خۆت ئەنجام بەدەي ﴿وكان الله غفوراً رحيماً﴾ پەرورەدگار ھەمیشە لیخۆشبوو لیبورردوھ بۆخۆت و ئومەتەکتە، سزاتان نادا لەسەر ئەو شتانەي ناتوانن خۆتانى لى پياریزن، خاوەن رەحم و بەزەبىيە، مەشەقەت و ھەرەجیان لەسەر لادەبا، لەتوانى تۆبە لەسەر کراویان خۆش دەبى.

ئەجار وەلامى غېرەتگرتنى ھەندى لەخێزانەکانى پيغەمبەر دەداتەو، وەکوو: ئەو: کە خاتو عائیشە: کە غېرەي ھەبوو بەرامبەر ئەو ئافرەتانەي خۆيان بەپيغەمبەر ﷺ دەبەخشى، دەيگوت: خێر لەو ئافرەتەدا نى: کە خۆي دەبەخشى! دەیفەرموو: رق و بیژم لەو ژنانە دەبوو کە دەچوون خۆيان بەپيغەمبەر دەبەخشى، دەيگوت: خۆ ئافرەت دیارى و دەسەندەو شەك نى چۆن خۆي دەبەخشى؟! ھەروا ئەوھش رادەگەيەنئى: کە پيغەمبەر ﷺ ئازادە لەوھدا لای کام لەخێزانەکانىدا دەمىنیتەو.

دەفەرموى: ﴿ترجى من تشاء منهن، وتؤوى إليك من تشاء﴾ ئەي پيغەمبەر ئەتۆ خاتروخۆو سەرپشكى لەوھدا چۆن خۆت لەناو خێزانەکانتدا دابەش دەکەي، بەئارەزۆي خۆت دەتوانى لای کامیان پى خۆشە شو بىنئىوھو سەرچىبىيان بکەي! چ خراپەيەکت لەسەر نى ئەگەر (قەسم) خۆبەشکردن واز لى بىنى و چۆنت بوئ ئاوا شو لایان بىنئىوھو، بەنۆرە نوستن لایان پەپرەو نەکەي. دەتوانى ھەندىکیان پىش ھەندىکیان بچەي. بەلام لەگەل ئەوھشدا پيغەمبەر ﷺ بەنۆرە لای ژنەکانى دەمايەوھو بەشېوھەي کى عادلانە خۆي لەناویاندا دابەش کردبوو.

خاتو عانیشه ده‌فهرموی: له‌پاش نازل‌بوونی ئەم نایه‌ته واته نایه‌تی ﴿ترجی من تشاء منه﴾ که ئەوهی تێدا‌یه: پێغه‌مبەر ﷺ خۆی خاترخۆو سەرپشکه بۆ شهو نوستن له‌لای هەر کامی له‌خێزانەکانی: که خۆی بیه‌وی، به‌لام له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا پێغه‌مبەر ﷺ بۆ راگرتنی دلی ئیمه له‌روژی نۆره‌ی خۆماندا نه‌گه‌ر بیویستایه بچێ بۆ لای یه‌کیکی ترمان پرسی پی ده‌کردین و رای وهرده‌گرتین.

﴿ومن ابتغيت من عزلت فلا جناح عليك﴾ هەر کامی له‌خێزانەکانت داوا بکه‌ی بۆ شهو له‌گه‌ڵ نوستن له‌وانه‌ی وازت لی هێناون و له‌وه‌پیش خۆت له‌شهو له‌گه‌ڵ نووستنیان پاراستوه، هه‌یج تاوان و هه‌ره‌ج و ره‌خنه‌یه‌کت له‌سه‌ر نیه. له‌سه‌ر ئەوه، هه‌روا هه‌یج ره‌خنه‌یه‌کت له‌سه‌ر نیه: که رێجعه‌ی ئەو هاوسه‌رانەت بکه‌یه‌وه: که ته‌لاقت داون، به‌کورتی چ خراپه‌یه‌کت له‌سه‌ر نیه نه‌گه‌ر رێجعه‌ی ئەو هاوسه‌رانەت بکه‌یه‌وه: که له‌وه‌پیش به‌هۆی ته‌لاقه‌وه له‌خۆت دوور خستونه‌وه.

ئەبو ره‌زین ده‌لی: پێغه‌مبەر ﷺ ویستی برێ له‌خێزانەکانی ته‌لاق بدا، هاوسه‌ره‌کانی عه‌رزبان کرد خۆت خاترخۆبه به‌ناره‌زۆی خۆت سه‌ره‌مان بۆ دا‌بنی، ئیتر نه‌ویش له‌فکره‌که‌ی خۆی دا‌به‌زی، هه‌ندیک له‌وانه‌ی خستنی‌وه ژێر بآلی خۆی عانیشه و هه‌فصه و ئوموسه‌له‌مه‌و زه‌ینه‌ب بوون، پێغه‌مبەر به‌یه‌کسانی نۆره‌ی شهو له‌لانوستان و مانه‌وه‌ی خۆی له‌لایان په‌یره‌و کرد. هه‌ندیکیش له‌وانه‌ی دوا‌ی‌خستن (سه‌وده‌و جووه‌یرییه‌و ئوموحه‌بیبه‌و مه‌یوونه‌و سه‌فییه) بوون بۆ ئەمانه‌ چۆنی بویستایه ئاوا سه‌ره‌ی بۆ داده‌نان و شه‌و لایان مایه‌وه..

﴿ذلك﴾ ئەو خاتەر خۆکردنە لەخوداوە بۆ تۆ ئەی پێغەمبەر! یان زانینی ئەوە: کە تۆ خاترخۆو سەرپشک کراوی، بتهوی سەرەو نۆرەي شو لەلا نوستن بۆ خێزانە کانت دادەنئییو بتهوی داینانیی و خودا حەرەجی لەسەر لابردوی، کەچی وێرای ئەوەش ئەتۆ بەئیختیاری خۆت (قەسم) یان بۆ دادەنئیی و بەنۆرە شو لای خێزانە کانت دەمێنێمەو. ئاتەوہ ﴿أدنی أن تقر أعینهن﴾ نزیکتەرە بۆ رەزامەندی ئەوان، چونکە خێزانە کانت ئەی پێغەمبەر! ئەگەر بزانت ئەو خاترخۆو سەرپشک کردنە لەخوداوە یەباشتر سەردەکیشتی بۆ رەزامەندی ئەوان و دەزانن: کە تۆ مافیان پێشیل ناکەي و بەویژدانەوہ هەلس و کەوتیان لەگەڵ دەکەي. چونکە سروشتی ئادەمیزاد وایە: ئەگەر بزانت مافی لەشتێکدا نیە، هەرچی بیدریتیی پئی رازی دەبی، ئەگەر بزانت مافی لەو شتەدا هەیە مافی خۆشی بیدریتیی تەماعی تری دەمێنئ، کەوابی ئەوہی خودا رەخساندی بۆ پێغەمبەری خۆی لەوہدا: کە خاترخۆو سەرپشکی کرد دەربارەي سەرەو نۆرە لامانەوہ لەلای خێزانە کانی، نزیکتەرە بۆ دەستەبەر کردنی رەزامەندی خێزانە کانی و دل ئارامییان و قیات کردنیان بەو ماوہیەي پێغەمبەر لایان دەمێنیتەوہ، جا وەکوو لەوہپیش ئاماژەمان پئی کرد، هەرەچندە پێغەمبەر ﷺ خاترخۆو سەرپشک کرا بوو، کەچی زۆر پابەندی سەرەو نۆرە شو مانەوہي لای خێزانە کانی بوو، دەیەویست یەکسانی بخا لەنیوانیاندا... هەر هاوسەرەو بەنۆرەي خۆی شو لای بێنیتەوہو دلیسان رابگری و بەروالەت و بەظاہیر جوداوازیی نەکا لەگەڵیان!

نەسائی و ئەبو داوود لەعائیشەوہ ریوایەت دەکەن دەفەر موی: پێغەمبەر دەیفەر موو: (اللهم هذه قدرتي فيما أملك، فلا تلمني فيما تملك ولا أملك) خودایە! ئەمە توانای منە، هەرەئەوہ نەدەم دەسەلات هەیە، لۆمەم مەکە لەسەر

شتیک تۆ ده‌سه‌لآت هه‌یه به‌سه‌ری‌داو من ده‌سه‌لآتم به‌سه‌ری‌دا نیه! مه‌به‌ستی مه‌یلی دلی بووه. چونکه له‌دل‌دا عایشه‌ی له‌خیزانه‌کانی تری زیاتر خوش ویستوه به‌لام به‌کرده‌وه به‌روا‌ت له‌گه‌ل هاوسه‌ره‌کانی تری‌دا جوداوازی نه‌ده‌کرد، ته‌نانه‌ت له‌کاتی نه‌و نه‌خۆشی‌یه‌ش‌دا: که کۆچی دوا‌یی تیدا کرد به‌سه‌ر خیزانه‌کانی‌دا ده‌گه‌راو هه‌ر شه‌وه له‌مالی به‌کیکیان‌دا ده‌مایه‌وه، هه‌تا رو‌خصه‌تی له‌خیزانه‌کانی وه‌رگرت: که نیت له‌مالی عایشه‌دا بێنیت‌ه‌وه.

بوخاری فهرموده‌یه‌کی له‌عایشه‌وه ریا‌یه‌ت کرده‌وه، ده‌فه‌رموی: سه‌ره‌تا: که پیغه‌مبه‌ر ﷺ تووشی نه‌و نه‌خۆشی‌یه بوو، له‌مالی مه‌یوونه بوو، نیت دوا‌یی رو‌خصه‌تی له‌خیزانه‌کانی وه‌رگرت: که له‌مالی عایشه‌دا بێنیت‌ه‌وه، نه‌وانیش نیزیان‌دا، به‌نه‌خۆشی مایه‌وه تا گیانی پاکی سپارد.

﴿وَلَا يَحْزَنَ وَيَرْضَىٰ بِمَا آتَاهُنَّ كُلُّهُنَّ﴾ خه‌ف‌ت ناخۆن و رازی ده‌بن به‌و خۆ‌دابه‌ش‌کردنه‌ی تۆ دان ده‌نن به‌چاکه‌و چاکه‌کاری تۆ به‌سه‌ریان‌داو ده‌زانن تۆ به‌ویژدانه‌وه هه‌لس و که‌وتیان له‌گه‌ل ده‌که‌ی و عه‌دا‌له‌ت‌کاری له‌نیوانیان‌دا. نا‌زاوه و دل‌ه‌راو‌کییان بۆ دروست نابێ.

نه‌جار په‌روه‌ردگار خیطاب ئا‌راسته‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و هاوسه‌ره‌کانی ده‌کاو ده‌فه‌رموی: ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ﴾ بی‌گومان په‌روه‌ردگار ده‌زانێ چی له‌دل‌تان دایه، ده‌زانێ: که پیغه‌مبه‌ر مه‌یلی دلی بۆ هه‌ندێ له‌هاوسه‌ره‌کانی زیاتره له‌هه‌ندیکیان، مه‌یلی دل‌یش شتیکه ده‌سه‌لآتی ئاده‌میزادی تیدا نیه و شتیکێ له‌توانابه‌ده‌ره، ده‌زانێ تا چ نه‌ندازه‌یه‌ک هاوسه‌ره‌کانی پیغه‌مبه‌ر رازین به‌وه‌ی ده‌رحه‌قیان ب‌پ‌یار دراوه له‌خۆ‌دابه‌ش‌کردنی پیغه‌مبه‌ر بۆیان و خاترخۆ‌کردنی پیغه‌مبه‌رو سه‌رپشک‌کردنی.

﴿وكان الله عليماً حليماً﴾ هه میسه خودا ده زانی دلّه کان چیان تیدایه و چیان هه شار داوه، هه لیمو لیبوردوه، پهله له سزادانی تاوانباران ناکا، مؤلّه تیان ده دا بۆ نه وهی تۆبه بکه و بگه پینه وه! نایه ته که هه لئانی تیدایه بۆ نه وهی ئاده میزاد هه ولّ بده و له گه لّ نه فسی خۆیان خه ریک بن رامی بکه و چاکی بکه، هه ره شه شی تیدایه بۆ نه وانیه رازی نین به و نه خشه و پلانه ی خودا بۆی دانا و پیتیان ناخۆشه: که پیغه مبه ر خاترخۆکراوه، هانیان ده دا بۆ نه وهی دلی خۆیان رام بکه.

ئه جار په روه ردگار باسی پاداشی هاوسه ره کانی پیغه مبه ر ﷺ ده کا: که له پاداشی نه وه دا: که لایه نی خودایان هه لّباردو به ژبانی زیرو کوله مه رگی و مانه وه یان له ژێر نیکاحی پیغه مبه ردا رازی بو و خودا جله و گیری له وه کرد: که پیغه مبه ر ته لاقیان بدا، یان ئافره تی تریان به سه ر بیئێ. ده فره موی: ﴿لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَاءُ مِنْ بَعْدِ﴾ یاساغه له سه ر تۆ نه ی پیغه مبه ر: که جگه له و هاوسه رانه ت: که ئیستا له ژێر نیکاحت دان ئیتر ئافره تی تر ماره بکه ی، نه مه ش له پاداشی نه وه دا کاتیك سه رپشک کران له نیتوان ژبانی نه رم و نۆل و به ناز په روه رده یی و جودا بونه وه یان له پیغه مبه ر ﷺ یان رازی بو و به مانه وه یان له ژێر نیکاحی پیغه مبه ر و ژبانی زیرو کوله مه رگی، نه بو داود و ئیبنو مه رده وه یه ی و به یه قی له سونه نه که ی دا له نه نه سه وه ده فره موی: کاتیك خودا هاوسه ره کانی پیغه مبه ری ﷺ خاترخۆ کردن نه وانیش به ئیختیاری خۆیان خودا و پیغه مبه ریان هه لّبارد، ئیتر خودا دو حوکی بریاردا.

یه که م: پیغه مبه ری تایبته ت کرد به وانیه وه بۆ نه وانێ قۆرخ کردو ماره کردنی ئافره تی تری لی قه ده غه کرد.

دووه: حوكم نه‌وه‌یه: كه ده‌فرموی: ﴿ولا أن تبدل بهن من أزواج ولو أعجبك حسنهن، الا ما ملكت يمينك﴾ بۆ تۆ حەلال نیه نه‌ی پیغه‌مبەر: كه جگه له‌و نافرەتانه‌ی ئیستا له‌ژێر نیکاح‌تدان نافرەتی تر ماره بکه‌ی، یان نافرەتی تر بجه‌یه شوینیان به‌مجۆره یه‌کیکیان ته‌لاق بده‌یی و نافرەتیکی تر له‌جیات ی ماره بکه‌ی. هه‌رچه‌نده جوانی نافرەته‌که‌ی تر سه‌ره‌نجت رابکێشی، مه‌گه‌ر نه‌و نافرەته نه‌مه‌ته بی (کۆیله بی) نه‌وه مولکولییه‌مینه‌و لی‌ت قه‌ده‌غه نه‌کراوه. وه‌کوو ماریه‌ی قیبطیه: كه (المقوقس) به‌دیاری بۆی نارد و نه‌ویش کردیه جاریه‌ی خۆی و کوپێکی لێ بوو ناوی نا ئیبراهیم و به‌شیره‌خۆره‌یی مردو پیغه‌مبەر زۆری بۆ به‌په‌رۆش بوو.

رسته‌ی ﴿ولو أعجبك حسنهن﴾ به‌لگه‌یه له‌سه‌ر نه‌وه دروسته پێش ماره کردن پیاو سه‌یری ده‌ستگیرانی خۆی بکا. نه‌بو داود فرموده‌یه‌کی ریا‌یه‌ت کردوه ده‌لێ: پیغه‌مبەر ﷺ فرموی: (إذا خطب أحدكم المرأة فان استطاع أن ينظر إلى ما يدعوه إلى نكاحها فليفعل) کاتیک یه‌کێ له‌ئێوه ویستی خوازی‌ینی نافرەتیک بکا، نه‌گه‌ر ده‌یتوانی سه‌یری بکا بۆ نه‌وه‌ی دلی پێدا بجۆ و هانده‌ری بی بۆ خواستن و ماره‌کردنی با سه‌یری بکا!

موغه‌یره‌ی کوپی شوعه‌به ده‌لێ: خوازی‌ینی نافرەتی‌کم کرد پیغه‌مبەر ﷺ پێی فرموم: ئایا سه‌یرت کردوه؟ منیش وتم: نه‌خه‌یر، پیغه‌مبەر ﷺ فرموی: (انظر إليها فإنه أحرى أن يؤدم بينكما) بجۆ سه‌یری بکه‌و بی‌بینه، چونکه بینین ده‌بی‌تسه هۆی نه‌وه‌ی: كه دوا ماره کردن به‌یه‌که‌وه ژیا‌نی ژنو می‌ردایه‌تی درێژه پێ بده‌ن و په‌یوه‌ندی خۆشه‌ویستیتان به‌رده‌وام بی.

﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا﴾ همیشه په‌روه‌ردگار ناگای له‌همو شتی‌که چاودیترو زانایه به‌همو کارو قسه‌و هه‌لسو که‌وتی‌کتان، که‌وابی خۆتان له‌سه‌ری‌چی فه‌رمانه‌کانی بیاریزن، بیگومان خودا رۆژی قیامت به‌گویره‌ی کرده‌وه‌کانتان سزاو پاداشتان ده‌داته‌وه.

ئه‌جار زانایان راجیاییان تیدایه له‌وه‌دا چۆنی سه‌یر بکاو سه‌یری کۆی بکا.

ئیمامی مالیک فه‌رمویه‌تی: بۆی هه‌یه سه‌یری ده‌ستو ده‌م و چاوی بکاو ده‌بی ئافره‌ته‌که‌ش رازی بی.

شافیعی و نه‌حمه‌د ده‌فه‌رموون: نه‌گه‌ر ئافره‌ته‌که (مسترة) بوو که‌م ده‌بینراو دا‌پۆشرا‌بوو به‌ئیزن و بی ئیزن ده‌توانی سه‌یری بکا.

ئیمامی نه‌وزاعی ده‌فه‌رموی: بۆی ره‌وايه سه‌یری بکاو دیقه‌تی بداتی و به‌تاییه‌تی سه‌یری جینگای گوشته‌مه‌نی بکا، پروانیته‌ ئه‌و شوئنه‌نه‌ی: که‌ گوشت جوانی کردون.

داودی (الظاهري) ده‌فه‌رموی: بۆی هه‌یه پروانیته‌ هه‌موو جه‌سته‌ی و دیقه‌تی لی بکا، به‌لام رای ئه‌م له‌گه‌ل بنه‌مای شه‌ریعه‌ت‌دا یه‌ك ناکه‌ون چونکه‌ سه‌یر کردنی شه‌رمگای غه‌یر هه‌رامه‌.

تییینی:

ژماره‌ی هاوسه‌ره‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ نۆ ئافره‌ت بوون، که‌وه‌فاتی کرد نۆ ئافره‌تی بیوه‌ژن کرد، ئاشکراشه‌ ئه‌م فره‌ خیزانیه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ داخوازی و مه‌به‌ستی شه‌هوانی نه‌بوو، به‌لکوو بۆ مه‌به‌ستی‌کی پیروزی تر بوو: که‌ ئه‌ویش بلاو‌کردنه‌وه‌ی ئایینی ئیسلام بوو، خزمایه‌تی به‌ستن بوو له‌گه‌ل هۆزه

عده به کانی دهوروبه‌ردا به مبه‌ستی هاندانیان بۆ نیمان هی‌نان و هاتنه ژیر
 ئالای ئیسلامه‌وه، به‌لگه‌ش له‌سەر ئهم راستیه نه‌ویه: پیغه‌مبه‌ر ﷺ تا
 کۆتایی ته‌مه‌نی (۵۴) سالی ته‌نها یه‌ك ژنی هه‌بووه، به‌رواله‌تیش له‌م
 ته‌مه‌نه‌دا پیاو هه‌زو ئاره‌زۆی جینسی که‌م ده‌بیته‌وه.

له‌لایه‌کی تره‌وه پیغه‌مبه‌ر له‌ته‌مه‌نی (۲۵) سالی‌دا ژنی هی‌ناوه، که
 ژنیشی هی‌ناوه بی‌وه‌ژنیکی ته‌مه‌ن چل سالی ماره‌ کردوه، ئه‌ویش خاتو
 خه‌دیجی کچی خووه‌یلید بوو، هه‌ر ئه‌ویشی هاوسه‌ر بوو، خه‌دیجی له‌ته‌مه‌نی
 (۶۵) سالی کۆچی دوایی کرد، دواي خه‌دیجی سه‌وده‌ی کچی زه‌مه‌عی ماره‌ کرد!

ته‌نها خه‌یزانی که‌ کچ بوویی و ماره‌ی کردبی، خاتو عایشه‌ بوو، له‌به‌ر
 ریزگرتن له‌باوکی و پاساوی هه‌ول و تیکۆشانی و فیداکاری له‌ریگه‌ی ئیسلام‌دا
 نه‌وی ماره‌ کردوه.

خاتو هه‌فصه‌ی ماره‌ کرد هه‌رچه‌نده ناشیرینیش بوو له‌به‌ر خاتری باوکی
 (هه‌زهره‌تی عومه‌ر) بوو. ئومومه‌سه‌له‌مه‌ی ماره‌ کرد دایکی کۆمه‌لێك مندالی
 هه‌تیو بوو، پیره‌ژنیك بوو بۆ خۆی. ماره‌کردنی بۆ پر کردنه‌وه‌ی که‌لینی
 می‌ردمردنه‌که‌ی بوو، که‌ له‌مه‌که‌وه کۆچی کرد بۆ هه‌به‌شه‌و دوايی بۆ
 مه‌دینه‌و وه‌فاتی کرد. سه‌وده‌ی کچی زه‌مه‌عی ماره‌ کرد پیره‌ژنیکی به‌سالا‌چوو
 بوو، له‌پیش^۱ خه‌یزانی (السكران)ی کورپی عه‌مر بوو، که‌ له‌پیناو ئایینی
 ئیسلام‌دا گیانی خۆی به‌خت کرد، زه‌ینه‌بی کچی جه‌حشی ماره‌ کرد بۆ
 هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی یاسای (التبني) به‌کوپ کردنی مندالی که‌سانی دیکه‌.
 ئومومه‌بیبه‌ی ماره‌ کرد چونکه‌ کچی ئه‌بو سه‌فیان (سه‌رۆکی قوره‌یش بوو)
 پیش باوکی کۆچی کرد بۆ هه‌به‌شه‌و نه‌ججاشی چوارسه‌د دیناری ماره‌بی بۆ
 پیغه‌مبه‌ردا به‌ئومومه‌بیبه‌، ئه‌مه‌ش له‌روانگه‌ی ریزگرتن له‌و فیداکاری و
 هه‌ول و تیکۆشانه‌یدا.

صه‌فییه‌ی کچی (حویه‌ی) ی کوری نه خطب (سه‌رۆکی جول‌ه‌که‌ی بۆیه ماره کرد چونکه فریئندرابوو، به‌زه‌یی پیندا هاته‌وه دلتسه‌وایی کرد، جووه‌یرییه‌ی کچی (الحارث) ی سه‌رۆکی هۆزی (المصطلق) ی ماره کرد دوا‌ی نه‌وه‌ی له‌شه‌رو هه‌لمه‌تی موسولمانان‌دا فریئندرابوو کرابوو کۆیله، ئازادی کردو ماره‌ی کرد. ته‌مه‌نی ئافره‌ته‌که‌ په‌نجا سال بوو، به‌هۆی نه‌وه‌وه هۆزی (المصطلق) موسولمان بوون، هه‌ر نه‌وه‌ش بووه هۆی موسولمانبوونی خالیدی کوری وه‌لید.

ئاته‌مانه بریک هۆکار بوون له‌و هۆکاره تایبه‌ته‌ندیانه‌ی فره ژنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ. هۆکاره گشتیه‌کانیشه له‌وه‌دا ده‌بیندرین: که ژنو ژنخوازی و زاواو خه‌زوری گرن‌گرتین رۆلیان هه‌یه له‌یه‌کیه‌تی تاکه‌کانی کۆمه‌لو هاریکاری کردن له‌نیوانیان‌دا، بانگه‌وازی ئیسلامیشه له‌سه‌رتادا پتویستی به‌یارمه‌تیده‌رو هاریکار هه‌بوو. له‌لایه‌کی تره‌وه موسولمانان به‌لایانه‌وه گه‌وره‌ترین شه‌ره‌فو ریزبوو که بینه خه‌سوو خه‌زوری پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌سه‌ریکی تره‌وه یاساو شه‌ریعه‌تی تایبه‌ت به‌ئافره‌تان پتویستی به‌وه هه‌بوو: که پیغه‌مبه‌ر هاوسه‌ری زیاد له‌ئافره‌تیک بکا، بۆیه خه‌زانه‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌م باره‌وه گه‌وره‌ترین مامۆستا بوون و نه‌م حوکمانه‌یان فی‌ری موسولمانان ده‌کرد.

بیانوی فره‌ژنی بۆ غه‌یری پیغه‌مبه‌ر ﷺ زۆرن: له‌وانه:

۱- نه‌گه‌ر ئافره‌ته‌که نه‌زۆک بی، یان تووشی نه‌خۆشییه‌کی وا ببی به‌که‌لکی سه‌رجی‌یی له‌گه‌ل کردن نه‌یه.

۲- نه‌گه‌ر وا ریکه‌وت له‌و کۆمه‌لگایه‌دا ژماره‌ی ئافره‌ت له‌ژماره‌ی پیاو زۆرتر بی، وه‌کوو نه‌وه زۆر جار له‌ناکامی شه‌رو جه‌نگی خۆیناوی‌دا ژماره‌ی پیاو که‌م ده‌بن و ئافره‌ت زۆر ئاله‌م بارودۆخه‌دا چاره‌سه‌ری راست و دروست جگه له‌فره‌ژنی هه‌یچی تر نه‌یه. نه‌گینا فساد به‌رپاده‌بی.

۳- بری پیاو ئاره‌زۆو شه‌هوه‌تی جینسییان زۆر به‌هه‌یزه به‌تاقه ژنیک قنیا‌ت ناکه‌ن.

ناداب و چو نیه تنی دیده تنی کردنی مالی پیغمه مبهتر ﷺ

يَتَّيِبُهَا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ
يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرَ نَظِيرٍ إِنَّهُ وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ
فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَعْسِنِينَ لِحَدِيثٍ إِنَّ
ذَلِكَ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا
يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسْأَلُوهُنَّ مِنْ
وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ
لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تَنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ
مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَلِكَ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ﴿٥٣﴾
تَبَدُّوا شَيْئًا أَوْ تُخَفُّوهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَاتِبٌ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٥٤﴾

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَ فِيْءِ آبَائِهِنَّ وَلَا أَبْنَائِهِنَّ وَلَا إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءَ
 إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءَ أَخَوَاتِهِنَّ وَلَا نِسَائِهِنَّ وَلَا مَا مَلَكَتْ
 أَيْمَانُهُنَّ وَآتَيْنَ اللَّهُ إِبْرَکَ اللَّهُ کَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا

دەربارە ی ھۆکاری نازلبوونی نایەتی ژمارە (۵۳) ی ئێرە گەلیک ریوایاتی
 جیا جیا گێڕدراونەو، بەلام جگە لەو ریوایەتە ی ئەحمەد و موسلیم و بوخاری و
 تیرمیزی: کە لەئەنەسەو ریوایەتیان کردو، ئەوانی تر ھەموویان زەعیف و
 ھەندیکیان مۆرکی دەمارگیری و مەذھەبیشیان پێوہیە. لەبەر ئەو تەنھا ئەو
 ریوایەتە راگوتزی ئێرە دەکەین: کە بەلامانەو راستە، ریوایەتە کەش ئەوہیە:
 دەفەرموی: ئەحمەد و ھەردوو پیری فەرمودە موسلیم و بوخاری و ئیبنو جەریر و
 بێھەقی و ئیبنو مەردەوہی لەئەنەسی کۆری مالیکەو ریوایەتیان کردو
 دەفەرموی: کاتیک پێغەمبەر ﷺ زەینەبی کچی جەحشی مارە کرد داوہتی
 موسولمانانی کرد، ھاتن و دانیشتن و کەوتنە گفت و گو، پێغەمبەر ﷺ وای
 نیشان دا: کە دەیوی ھەلسی بۆ ئەوہی ئەوان ھەلسن بپۆن، بەلام جولەیان
 نەکرد، جا: کە پێغەمبەر ﷺ ئەو ھالە ی بینێ، ھەلسا: کە ھەلسا خەلکە کە
 ھەلسان، سی پێر مانەو ھەلنەسان، پێغەمبەر ﷺ ھاتەو بۆ ئەوہی بچیتە
 ژووری، ھیشتا ئەو کۆمەلە ھەر دانیشتبوون، داوی ھەلسان رویشتن، (ئەنەس
 دەلی: ھەوالم دا بەپێغەمبەر ﷺ: کە رویشتن، ئیتەر پێغەمبەر ﷺ ھات و

چووه ژوور، منیش ویستم بچمه ژووره وه ئیت پرده ی له نیوان من و خۆیه وه
 دادایه وه نایه تی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بَيْتَ النَّبِيِّ... (الآية)﴾
 نازل بوو.^(۱)

نایه ته کان چهند ناداب و رهوشتیکی سهرده می نه فامی عه ره به کان دیاری
 ده کا: که پی ئاشنابوون، خه لک به پی پرس ده چوونه ناو خانووی یه کتیه وه،
 بۆ مالی پیغه مبه ر زیاتر نه م دیارده یه ده ییندرا، به تاییه تی: که مالی
 خیزانه کانی بووونه کانگای سروش و زانیاری. جا هه ندئ له موسولمانان: که
 ده چوونه مالی پیغه مبه ر ﷺ و ده یانبینی وا مه نجه ل به سه ر ناگردانه وه یه،
 داده نیشتن و چاوپروانی پیگه ییشتنی خواردنه مه نییه که بوون، بۆ نه وه ی به بی
 فهرموو کردن لی بخۆن، هه ندیکیان دوا ی خواردنه کهش ده مانه وه، ده که و تنه
 قسه گیرانه وه و گفتم و گو. به بی نه وه هه ست به وه بکه ن: که چونیان و
 مانه وه یان به و شیوه ده بیته هۆی نه زیه تدانی پیغه مبه ر ﷺ و خیزانه کانی،
 له ریوایه تیکی تر دا هاتوه: که نه و سئ کۆمه له ی له مالی پیغه مبه ردا دوا ی
 ناخواردنیش مانه وه درێه یان به وت و وێژو حیکایه ت گیرانه وه دا، له کاتێکدا
 بوو: که بووکی پیغه مبه ر ﷺ زهینه بی کچی جه حش دانیشتبوو روی له دیوار
 کردبوو، پیغه مبه ریش شه رمی ده کرد: که له رویان بدا و پییان بفرموی:
 هه ستن برۆن و مانه وه تان ده بیته هۆی دلگرانی ئیمه و نه یده یست دلی
 میوانه کانی به وه بشکینئ و نه و حه قیقه ته یان پی رابگه یه نئ. هه تا پهروه ردگار
 سروشتی نازل کردو نه و حه قیقه ته ی ناشکرا کرد.

(۱) فی ظلال القرآن ج ۶/۶-۶۰۷، ریوایه ته که ی بوخاری به شیوه یه کی تر هیناوه و توزئ جوداوازی تیدایه.

په یوه ندى هم كومه له نايه ته به هی پيشه وه لم روه وه یه: كه له وه پيش
 حالو وه زعی پیغه مبهري له گه له نومه ته كه ی دا رون كرده وه، نه وه ی راگه یاند:
 كه پیغه مبهري موژده دده رو ترسینه ره، بانگی نومه ته كه ی ده كا بو لای نایینی
 خودا، نه جار حالو وه زعی موسو لمانان له گه له پیغه مبهري دا رون ده كاته وه.
 باسی نه وه ده كا چو ن موسو لمان بوونیان به بانگه وازی پیغه مبهري ده سته به ر
 ده بی، چونی شیان بو مالی پیغه مبهري ده بی به ده عوه ت و بانگ كړدن ی پیغه مبهري
 بی، ده بی نه بانگیان بكاو ده عوه تیان بكا نه جار بچن و كه چوشن نیز عاجی
 نه كهن و نه وه نده نه مینه نه وه لییان و پرز بی!

ویرای نه وه ش نه ده ب و نه خلاقیتی تریان فیر ده كا، نه ویش بریتیه له وه:
 كه ده بی هر كات داوی شتیکیان له خیزانه كانی پیغه مبهري ﷺ كړد، له پاش
 په رده وه داویان لی بكن و له نیوان نه وان و هاوسه رانی پیغه مبهري ناوانیك
 ه بی، راسته وخو شتیان لی داوا نه كهن!

به كورتی:

هم كومه له نايه ته كومه له نادابیتی گشتیان له خوگرتوه، دهراره ی
 چونیان بو مالی پیغه مبهري مانه وه یان له وئ و هاتنه دهره وه یان و په رده گرتنه وه
 له نیوان نه وان و هاوسه رانه كانی پیغه مبهري دا، جله وگیری له تیکه لېوونی نیرو می،
 جله وگیری له نه زیه تدانی پیغه مبهري ﷺ هروا جله وگیری له ماره كړنه وه ی
 هاوسه رانه كانی دوا خو ی، ده گوتی: عومهری كوری خه تتاب به هه سستی ناسك و
 تیژی هه میسه پیشنیاری نه وه ی بو پیغه مبهري ﷺ ده كړد: كه په رده هه بی
 له نیوان موسو لمانان و هاوسه رانه كانی دا هه تا نایه تی قورئان به گویره ی
 پیشنیاره كه ی نه نازل بو، بوخاری (به تیسنادی خو ی) له نه نه سی كوری

مالیکه‌وه ریوایه‌ت ده‌کا ده‌فرموی: عومهری کوری خه‌تتاب وتی: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! چاک و خراب رو له‌مالت ده‌کهن، نه‌گهر فرمانت به‌هاوسره‌کانت بگردایه به‌په‌رده‌گرتنه‌وه، ئیت پرورده‌گار نایه‌تی حیجابی نازل کرد.

واقیدی ر قه‌تاده ده‌فرموون: نایه‌تی حیجاب له‌به‌یانی نه‌و رۆژده‌ا نازل بووه که پیغه‌مبه‌ر ﷺ زه‌ینه‌بی کچی جه‌حشی گواسته‌وه، خودا خۆی لی‌ی ماره کردبوو، نه‌مه‌ش له‌مانگی ذیلقه‌عه‌دی سالی پینجه‌می کۆچیدا بوو، سه‌ره‌تا نایه‌ته‌که به‌شیکردنه‌وه‌ی نه‌خلاق و ره‌وشتیکی کۆمه‌لایه‌تی ده‌ست پی رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرِ نَظِيرِ مَا هَذَا﴾ نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی پرواتان به‌خودایه‌تی خودا و پیغه‌مبه‌رایه‌تی موحه‌مه‌د هیه، نه‌کهن به‌بی پرس بچنه مالتیک له‌ماله‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ریگه به‌خۆتان مه‌ده‌ن هیچ کاتیک بچنه ماله‌کانی پیغه‌مبه‌ر مه‌گهر ئیزن به‌ده‌ن به‌م ره‌نگه بانگ بکرتین بۆ نان خواردن و خواردنه‌که پیش وه‌خت ناماده کراو بی، نه‌ک بچن دابنیشن و چاوه‌روانی پیگه‌یشتنی خواردنه‌که نه‌کهن، هه‌ر کات بانگ کران و خواردنه‌که ناماده بوو بچن بیخۆن و دوا خواردنه‌که نه‌وه‌نده مه‌میننه‌وه پیغه‌مبه‌ر وه‌رز بیی و هاوسره‌کانی جازر بکهن! وه‌کوو ده‌فرموی: ﴿وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا﴾ وه‌لی نه‌گهر له‌لایه‌ن پیغه‌مبه‌ره‌وه بانگه‌یشت کران بۆ مالتیک له‌ماله‌کانی، نه‌وه بچنه نه‌و ماله‌ی بانگ کراون بۆ ده‌عه‌ته‌که‌و ئیزنی چوونه ژوره‌وه‌تان دراوه، ﴿فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا﴾ که خۆراکی ناماده‌کراو بانگ بۆ سه‌رکراوتان خوارد، ئیتر بلاوه‌ی لی بکهن ﴿وَلَا مَسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثٍ﴾ دوا ناخواردنه‌که‌تان مه‌میننه‌وه به‌مه‌به‌ستی وت و وێژو سه‌رگوزشته گیرانه‌وه بۆ به‌کتری!

نایه‌ته‌که ئادابی نه‌وه فیتری موسولمانان ده‌کا: که به‌بی ئیزنی پیغه‌مبهر ﷺ کهس نه‌چیته مالی و خو به‌مالی‌دا نه‌کا. نه‌گهر ده‌عوته کران بچن، وه‌لئی نه‌گهر ده‌عوته نه‌کراوون، نه‌چن پیش وه‌خت دابنیشن و چاوه‌پروانی دروستکردنی خواره‌مه‌نی بکه‌ن، نه‌جار نه‌گهر ده‌عوته‌تیش کران و چوون، دواى ناخواردن به‌قسه‌کردنی دویایی و کات به‌سه‌ربردن خو‌یان نه‌هیلنه‌وه، پیغه‌مبهر ﷺ لییان وه‌رزبئ و دلی نازاری پی بگا!.

بیگومان موسولمانان (تا به‌ئه‌مرۆش) زۆر پیوستییان به‌په‌یره‌وکردنی ئەم ئاداب و ره‌وشته جوانانه هه‌یه، زۆر زه‌روریه له‌خو‌یان دا به‌رجه‌سته‌یان بکه‌ن و داب و نه‌پیتی هاموشۆکردنیان، دیده‌نی و ده‌عوته‌کردن و ناخواردنیان به‌گویره‌ی رێنمو‌یی قورئانی پی‌و‌ز بئ.

نه‌جار په‌روه‌ردگار بایبسی ئەوه دینیت‌ه‌وه: که دواى ناخواردن زۆر نه‌مینه‌وه، ده‌فه‌رموی: ﴿ان ذلکم کان یؤذی النبی فیستحی منکم، واللہ لایستحی من الحق﴾ بیگومان مانه‌وه‌تان دواى ناخواردن و ده‌ستکردنتان به‌قسه و باس و چونتان بۆ مالی پیغه‌مبهر پیش وه‌خت و چاوه‌پروان کردنتان بۆ پیگه‌ییشتنی خواردن، ده‌بنه هۆی نه‌زیه‌تدانی پیغه‌مبهر ﷺ نه‌زیه‌تدانی پیغه‌مبه‌ریش حه‌رامه، ئەم داب و نه‌پیت و هه‌لس و که‌وته‌تان پیغه‌مبهر چارز ده‌کا و پی‌ی ناخۆشه، چونکه زۆر له‌تیشه گرنه‌گه‌کانی بۆ نه‌نجام نادرین، به‌رنامه‌ی ژبانی خو‌ی لی تیکده‌چئ، خیزانه‌کانی ته‌نگیان پی هه‌لده‌چنرئ، پیغه‌مبه‌ریش بۆ خو‌ی شهرم ده‌کا له‌و باره‌وه جله‌و‌گیریتان لی بکا، به‌لام خودا شهرم نا‌کا له‌وه‌ی حه‌ق به‌یان بکا و فه‌رمان به‌ح‌ق بکا، بۆیه نایه‌تی نازل کردو جله‌و‌گیری ئەو عاده‌ت و هه‌لس و که‌وته‌ی له‌موسولمانان کرد هه‌لبه‌ته ئەمه داب و ره‌وشتیکی گشتی‌یه و پیوسته هه‌موو موسولمانان پی‌وه‌ی پابه‌ند بن و

پهیره و بیان بکهن، به تاییه تی ته گهر مانه وهی دوا ناغوار دنه که بیان بیته هوی
نیز عا جکردنی خاوهن مالو خاوه خیزانی و نیش و کاریان لی تیک بدا.

نه مجار قورئان فرمان به وه ده کا: که په رده له نیوان خیزانه کانی
پیغه مبهرو موسولمانان دا هه بی و ده فرموی: ﴿وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا
فَأَسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ﴾ نهی موسولمانینه! وه کوو جله و گیریتان لی کرا
له وهی: که به بی پرس و ده عوه تکردن بچنه مالی پیغه مبهرو ﷺ و پیش وهخت
بچن دابنیشن چاوه پروانی پیگه ییشتنی خوار دن بکهن و دوا ناغوار دنیش
به قسه و باسی دونیا وه خه ریک بن، وه کوو جله و گیری نهو شتانه لی کردن،
جله و گیری نهو هشتان لی ده کم: که ته ماشای خیزانه کانی پیغه مبهرو ﷺ
بکهن، هه کاتیک ویستتان داوی قاپیک، نامی ریتان لی بکهن له دوا په رده وه
داویان لی بکهن، با په رده یه هه بی له نیوان نیوه نهوان دا چاوتان به یه کتر
نه که وی. ﴿ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ﴾ نهو فرمان و جله و گیریا نهی
ناراسته کردن و پهیره وی کردنیان، نهو شهر یعت و یاسایه ی بوم داناون و
پابه ندوبون پییانه وه، پاک و خاوین تره بؤ دل و دهروونتان، زیاتر توهمه و شک و
گومانتان لی دوور ده خاته وه، پتر نارامی ده خاته ناو دله کانتانه وه و
وه سه وه و خدیالاتی شهیتانی قه لاچؤ ده کا.

پاش نه وهی پهروه ردگار موسولمانانی فیری نادابی چوونه ژووره بؤ ناو
خانوه خیزانو هاتنه دهر وه لیان کردو فرمانی کرد که گوئچکه و چاویان
له ته ماشا کردنی شتی حرام بیاریزن، نه مجار فرمانی کی تریان ناراسته ده کا:
که له مه عنادا جهخت له سهر فرمان و جله و گیریه کان ده کاته وه ده فرموی:
﴿وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ، وَلَا أَنْ تُنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ﴾ رهوا
نیه بؤ نیوه موسولمان: که نه زیه تی پیغه مبهرو بدهن، نابی کاریک بکهن

قسه‌یه‌ك بلیتن: پیغه‌مبەر ﷺ خه‌فه‌تی پی بخوا، وه‌ک‌وو شه‌وه به‌بی پرس بچنه مائی، یان دواى ناغواردن بکه‌ونه قسه‌و بمیننه‌وه، هه‌رچی جله‌وگیریتان لیئ کراوه، نه‌گه‌ر پییه‌وه پابه‌ند نه‌بن، پیغه‌مبەر پیئ خه‌فه‌تبار ده‌بی، خوی لیئ بیاریزن، شتیك مه‌که‌ن بیته‌هوی دلگرانی پیغه‌مبەر ﷺ شه‌و سووره له‌سه‌ر ده‌سته‌به‌ر کردنی ژیانی به‌خته‌وه‌ری دونیاو قیامت بو‌تان، شه‌دی چۆن ئیه‌وه ریگه به‌خۆتان ده‌ده‌ن شه‌و خه‌فه‌تبار بکه‌ن؟! به‌هیچ جوړئ بو‌ ئیه‌وه ره‌وا نیه دوا خوی هاوسه‌ره‌کانی ماره بکه‌نه‌وه، هاوسه‌ره‌کانی دایکی موسولمانانن، دوا شه‌وی پیغه‌مبەر ﷺ لییان جیا ده‌بیته‌وه به‌مردن یان به‌ته‌لاق بو‌ ئیه‌وه دروست نیه ماره‌یان بکه‌نه‌وه، چونکه شه‌وه شه‌زیه‌تدانی پیغه‌مبهری تیدایه‌و زوری پیئ ناخۆشه! ﴿ان ذلکم کان عند اللہ عظیماً﴾ بیگومان شه‌زیه‌تدانی پیغه‌مبهرو ماره کردنه‌وه‌ی هاوسه‌ره‌کانی دواى خوی تاوانیکی گه‌وره‌یه لای خوداو نه‌که‌ن توخنی بکه‌ون.

﴿ان تبدوا شیئاً أو تخفوه، فان اللہ کان بکل شیء علیماً﴾ نه‌گه‌ر شتیك له‌شه‌زیه‌تدانی پیغه‌مبەر ﷺ ده‌رخه‌ن و شه‌نجامی بده‌ن، یان هه‌ر له‌دلی خۆتان‌دا بیشیرنه‌وه شه‌وه باش بزائن: که خودا زانیاریه‌کی ته‌واوی هه‌ردوو حاله‌ته‌که‌و هه‌یه، ده‌زانی چی له‌دلتان‌دایه‌و هیچی لیئ گوم نابئی. وه‌ک‌وو له‌نایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رموی: ﴿یعلم خائنة الاعین وما تخفی الصدور﴾ (غانز: ۱۹) که‌وابی هه‌ر خودا شیاوی شه‌وه‌ی هه‌یه ته‌شریع دابنئی، هه‌ر شه‌و زانییه به‌ناشکراو په‌نامه‌کی، ناگاداری هه‌موو بیرو تیفکرین و نه‌خشه‌و پلانیکه، جا: که شه‌زیه‌تدانی پیغه‌مبەر ﷺ به‌هه‌ر جوړیک بی لای خودا تاوانی گه‌وره بی، ئیه‌وه ناگاتان له‌خۆتان بی و خۆتانی لیئ بیاریزن.

نه‌جار دواى نه‌ه‌ره‌شه‌و فەرمان و جله‌و‌گیریه‌انه هه‌ندئى كه‌س له‌هوكمى
 په‌رده لى گرتنه‌وه‌و حه‌جابه‌ چهرت ده‌كاو ده‌فه‌رموى: ﴿لَا جُنَاحَ عَلَيْنَ فِي
 آبَائِهِمْ وَلَا أَبْنَائِهِمْ وَلَا إِخْوَانِهِمْ وَلَا أَمْوَالِهِمْ وَلَا أَبْنَائِهِمْ وَلَا مَمْلُوكَاتِهِمْ وَإِخْوَانَهُمْ وَاللَّهُ بِمَا كَانُوا عَلَىٰ شَيْءٍ شَهِيدًا﴾
 واته: چ خراپه‌كه نه‌ه: كه په‌رده‌نه‌گرنه‌وه له‌باوك و باپه‌رانیان، به‌نه‌سه‌ب بن‌یان
 به‌هوى شیرخواردنه‌وه بى، هه‌روه‌ها له‌كوپه‌كانیان به‌نه‌سه‌ب یان به‌شیر خواردن،
 هه‌روه‌سا له‌برا‌كانیان به‌گشتى (برای باوك و دایكى برای باوكى دایكى)
 هه‌مدیسان كورانی برا‌كانیان. هه‌روه‌ها په‌رده گرتنه‌وه‌یان له‌سه‌ر پێویست نه‌ه
 له ئافه‌ره‌تانى موسولمان به‌خزم و ناخزمه‌وه. هه‌روه‌ها پێویست نا‌كا
 په‌رده‌به‌گرنه‌وه له‌ناست كۆيله‌كانیان‌دا به‌نێرو مێیه‌انه‌وه چونكه په‌رده گرتنه‌وه
 له‌م جو‌ره‌ ناده‌میزادانه ده‌بیته نه‌ركێكى قورسو هه‌ره‌ج و نه‌زیه‌تدانى تێدا‌یه.
 به‌نه‌هێنى و به‌ناشكرا له‌سزای سه‌ختى خودا به‌ترسن، چونكه خودا ئاگادارى
 هه‌موو شتیكه‌و هه‌یج نه‌هێتیه‌كه‌ى لى گوم نابێ، له‌سه‌ر هه‌موو كارو
 كرده: «كۆتان پاداش و سزای بۆ ئاماده‌كردن» چاكه به‌چاكه‌و خراپه به‌خراپه.
 نه‌ه هه‌ره‌شه‌یه‌كه‌ى توندی له‌خۆ گرتوه‌وه، ده‌رحه‌ق به‌نه‌وانه‌ى سه‌رپێچى
 فەرمان و جله‌و‌گیریه‌كانى ده‌كه‌ن!

مامۆستا سه‌یید ده‌فه‌رموى: نه‌ه‌متوانى به‌ته‌واوى بگه‌مه‌ راستى نه‌وه نایا
 كام له‌نایه‌تى ئێره: كه تاییه‌ته به‌خێزان‌ه‌كانى پێغه‌مبه‌ره‌وه‌و نایه‌تى سوره‌تى
 (نور): كه بۆ گشت ئافه‌ره‌تانى موسولمانه، له‌پێش نه‌وى تردا نازل بووه؟؟
 نه‌وه‌ى په‌سندو وێچوو ته‌وه‌یه: كه سه‌ره‌تا فەرمانه‌كه تاییه‌ت بووه
 به‌هاوسه‌ره‌كانى پێغه‌مبه‌ره‌وه‌و دواى ته‌عمیم كراوه.

رئزو قه دری پیغه مبه ر ۞ و سزای توند بو نه وانه ی نه زیه تی پیغه مبه رو موسولمانان ده دن

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
ءَامَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٥٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ
اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا
مُهِينًا ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
بِغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدْ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا ﴿٥٨﴾

ئیبنو نه بو حاتم له ئیبنو عه بیاسه وه ریوایه ت ده کا، ده فه رموی: نایه تی
(۵۸) ان الذین یؤذون الله ورسوله... ﴿۵۶﴾ ده رباره ی که سانیک نازل بووه تانه و
ته شهریان له پیغه مبه ر ۞ ده دا کاتیک صه فییه ی کچی حویه ی کرده هاوسه ری
خوی. جو ه بییر له ضه حاکه وه له ئیبنو عه بیاسه وه ده گپرتته وه ده فه رموی: نه م
نایه ته ده رباره ی عه بدوللای کوری ئوبه یو که سانیک دی که له گه لئیدا
بوختانیان به خاتو عایشه کرد، پیغه مبه ر ۞ به م باسو خواسه زور ناره حه ت
بوو، هه لسا وتیه کی بو موسولمانان خوئنده وه فه رموی: (من یعذرني من
رجل یؤذیني ویجمع فی بینه من یؤذیني) نیتر نه و نایه ته نازل بوو.

له‌ریوایه‌تیکی تری ئیبنو عه‌بباس‌دا هاتوو ده‌فرموی: نایه‌تی ژماره‌(۵۸) ده‌بارهی عه‌بدوللای کورپی ئویه‌یی و هاوکاره‌کانی بۆ بوختانکردن به‌عائیشه نازل بووه.

له‌وه‌پیش په‌روه‌ردگار فەرمانی به‌موسولمانان کرد به‌وه که بۆ چوونه ژووره‌وه‌ی مالێ پیغه‌مبەر ئیزن وهریگرن، سه‌یری ده‌م و چاوی هاوسه‌ره‌کانی نه‌که‌ن، نه‌مه‌ش بۆ ریزگرتن و شکۆمه‌ندی پیغه‌مبەر ﷺ نه‌بجار پله‌و پایه‌ی پیغه‌مبەر ﷺ له‌عالمی بالا‌دا به‌یان ده‌کا و نه‌وه‌ش ده‌ست نیشان ده‌کا: که پتویسته له‌عالمی پایین‌دا ریزی لێ بگیری و هه‌لس و که‌وتیکی به‌رامبەر نه‌بێ ناره‌حەت بێ و زیانی پێ بگا تانه‌و ته‌شه‌ر له‌خۆی و مال و حی‌زان و نژادی نه‌دری.

ده‌فرموی: ﴿ان الله وملائكته يصلون على النبي، يا أيها الذين آمنوا صلوا عليه وسلموا تسليماً﴾ واته: په‌روه‌ردگار ره‌حه‌ت و ره‌زامه‌ندی خۆی ده‌پێژێ به‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ری خۆی‌دا، فریشته دو‌عا‌ی بۆ ده‌که‌ن به‌لی‌خۆش‌بون و پله‌و پارێ به‌رز. نه‌واته: ئی‌وه‌یش نه‌ی موسولمانینه دو‌عا‌و پارانه‌وه‌ی ر‌ژانی ره‌حه‌ت به‌سه‌ر پیغه‌مبەر بکه‌ن دا‌وا‌ی به‌رز‌بو‌ونه‌وه‌ی پله‌و پایه‌و شکۆمه‌ندی بۆ بکه‌ن، نایه‌نه‌که وه‌کوو عی‌للەت و با‌ی‌یس وایه بۆ نایه‌تی پێشوو، واته: که له‌نایه‌تی پێش‌و‌دا فەرمو‌ی: نه‌زیه‌تی پیغه‌مبەر مه‌ده‌ن و هه‌لس و که‌وتێک نه‌ب‌جام مه‌ده‌ن نه‌و پێ‌ی دل‌گران بێ چونکه پیغه‌مبەر ﷺ خودا ره‌حه‌تی به‌سه‌ردا ده‌پێژێ فریشته دا‌وا‌ی لی‌خۆش‌بون و شکۆمه‌ندی بۆ ده‌که‌ن، جا که‌وابێ نه‌و شیاوی ریزو نرخ پێ‌دان و شکۆمه‌ندی‌یه، نایه‌ته‌که به‌جومله‌ی ئیسمی ده‌ستی پێ‌کرد بۆ نه‌وه‌ی ده‌وام و ثبوت بگه‌یه‌نی، کۆتایی نایه‌ته‌که‌ش جومله‌ی (فی‌علی‌)یه تا تازه‌بو‌ونه‌وه‌ی سه‌لات و سه‌لام بگه‌یه‌نی! چۆنیه‌تی صلا‌وه‌ت‌دان له‌سه‌ر پیغه‌مبەر ﷺ و سه‌لام لێ کردنی به‌فرموده‌ی جو‌را و جو‌ر چه‌سپاوه.

۱- هەردوو پیری فەرمودەو موسلیم و بوخاری، ئەحمەد و هی تریش لەکەعبی کۆری عوجرە رێوایەتیان کردووە دەلی: پیاویک وتی: ئەهێ پێغەمبەرێ خۆدا دەزانین سەلامەت لێ بکەین بەلام نازانین چۆن سەلاوات لەسەر بدەین؟ پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: (قولوا: اللّهم صل علی محمد وعلی آل محمد کما صلیت علی إبراهیم انک حمید مجید، اللّهم بارک علی محمد وعلی آل محمد کما بارکت علی إبراهیم انک حمید مجید).

۲- ئیمامی مالیک و ئەحمەد و بوخاری و موسلیم و هی تریش لەئەبو حومەیدی (الساعدي) یەوێ رێوایەت دەکەن: دەلێن: هاوێلانی عەرزی پێغەمبەریان کرد و تیان: ئەهێ رەوانە کراوی خۆدا! چۆن چۆناهی سەلاوات لەسەر بدەین؟ پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: (قولوا: اللّهم صل علی محمد وازواجه وذریته کما صلیت علی آل إبراهیم، وبارک علی محمد وازواجه وذریته کما بارکت علی إبراهیم انک حمید مجید).

سەلامکردن لەپێغەمبەر ﷺ بەم شیۆهێ: بلی: (السلام علیک یا رسول الله) دوورە پەرێزی و سەلامەتی لەهەموو کەم و کۆرییەکی رێزو پلەو پایە بۆ تۆ ئەهێ رەوانە کراوی خۆدا! دەرپارەهێ گەورەهێ سەلات و سەلام لەسەر پێغەمبەر ﷺ زۆر رێوایەت و فەرموودە هاتوون.

۱- ئەحمەد و ئیبنو ماجە لەعامیری کۆری رەبیعهوێ رێوایەت دەکەن دەفەرمووی: لەپێغەمبەر ژنەوت دەیفەرموو: (من صلی علی صلاة لم تزل الملائكة تصلی علیه ما صلی علی فکینقل عبداً من ذلك او لیکنثر).

۲- ئەحمەد و نەسائی لەعەبدوللای کۆری ئەبو طەحەوێ لەباوکی یەوێ: کە رێوایەت دەکا دەلی: پێغەمبەر ﷺ رۆژیک لەرۆژان هات بۆناومان نیشانەهێ خۆشی و روگەشی پێوهدیار بوو، هاوێلان و تیان: ئەهێ فروستادەهێ خۆدا، ئێمە

ته مړو روگه شی و دلخو شیت پټوه ده بینین؟ پیغه مبر ﷺ له ولامدا فهرمووی:
(انه اتانی الملك فقال: یا محمد اما یرضیک أن ربک عزوجل یقول: انه لا یصلی
علیک أحد من أمتک إلا صلیت علیه عشراً، ولا یسلم علیک أحد من أمتک إلا
سلمت علیه عشراً قلت بلی).

ههروه ها موسلیم و نه بو داودو تیر میږی و نه سائی له نه بو هورپه پوه
ریوایه ت ده کهن، ده لئ: پیغه مبر ﷺ فهرمووی: (من صلی علی واحدة صلی
الله به علیه عشراً).

ده رباری صه لاواتدان و سه لامکردن له پیغه مبر ﷺ ریوایات و فهرموده
زورن، نیبنو که ټیر (ره حمه تی خودای لئ بئ) زور لهو ریوایاتانه ی هیناونو
به راورد به یه کتری کردون، که سیك بیه وئ له م باره وه ناگادار بئ بابگه رپته وه بؤ
نه و ته فسیره پیروژه.^(۱) نیمامی شافعی له تیروانینی نه و فهرمودانه
که ییشتوته نه و ناکامه: که صه لاواتدان له سر پیغه مبر ﷺ واجبه و
له ته حیاتی نه خیری نویژدا روکنه، که سیك نه یلئ نویژه کمی به تاله. له ته حیاتی
یه که مدا سوننه ته.

زانایانی ثوصولو شهر عزانان له رسته ی ﴿صلوا علیه وسلموا﴾ حوکمی
وجوبیان دهره یتاوه، فهرموویانه صه لاواتدان و سه لامکردن له پیغه مبر ﷺ
له ته مهن دا جارئک واجبه، که سیك له هه موو ته مهنی دا نه و رسته یی به ده مدا
نه هات به موسولمان ناژ میژدرئ. چه ندیکیش دووباره بکریته وه سوننه ته و
کارئکی په سندو خیرناوهره.

(۱) ته فسیری نیبنو که ټیر ج ۳/ ۱۵۰۰-۱۵۰۹.

له‌شه‌وو رۆژی جومعه‌دا زۆر سه‌لاوه‌تدان له‌پێغه‌مبه‌ر ﷺ سوننه‌ته. هه‌روه‌ها له‌کاتی دیدنه‌نی کردنی گۆری پیرۆزی، له‌دوای بانگ و له‌نوێژی مردودا.

تیمام نه‌حه‌دو نه‌سانی و ئیبنو ماجه له‌ئه‌وسى (الثقفي) یه‌وه ریوایه‌ت ده‌که‌ن، ده‌فه‌رموی: پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: (من أفضل أيامكم يوم الجمعة، فيه خلق آدم وفيه قبض، وفيه النفخة وفيه الصعقة فأكثروا علي من الصلاة فيه، فان صلاتكم معروضة علي).

تیمام نه‌حه‌دو موسلیم و نه‌بوداودو تیرمیزی له‌عه‌بدوللای کورێ عه‌مری کورێ (العاص) وه‌ه ریوایه‌ت ده‌که‌ن“ ده‌لێ: له‌پێغه‌مبه‌رم ﷺ ژنه‌وت ده‌یفه‌رموو: (إذا سمعتم مؤذنا فقولوا مثل مايقول، ثم صلوا علي، فانه من صلى علي صلى الله عليه بها عشرا، ثم سلوا الله الوسيلة، فانها منزلة في الجنة لا تنبغي إلا لعبد من عباد الله، وأرجو أن أكون أنا هو فمن سأل لي الوسيلة حلت عليه الشفاعة).

هه‌ر کاتێ گۆزێتان له‌ده‌نگی بانگبێژ بوو، ئه‌و چی گوت ئێوه‌ش بۆی بستیڤنه‌وه، ئه‌جار سه‌لاوه‌تم له‌سه‌ر به‌دن، چونکه هه‌ر که‌سێ سه‌لاواتم لی بدا، خودا به‌و سه‌لاواته ده‌سه‌لاواتی لێ ده‌دا، ئه‌جار داوای پله‌و پایه‌و به‌رزێ قیامه‌تم بۆ بکه‌ن، بلێن: خودایه (وه‌سیله) به‌موحه‌مه‌د ببه‌خشه، بپێگومان وه‌سیله پله‌و پایه‌و مه‌نزلگایه‌که له‌به‌هه‌شتدا ده‌درێ به‌یه‌کیك له‌به‌نده‌کانی خودا، هیوادارم من ئه‌و به‌نده‌یه‌م. که‌سیك داوا بکا خودا پله‌و پایه‌ی (وه‌سیله‌م) بداتێ منیش شه‌فاعه‌تی بۆ ده‌که‌م.

نه‌سانی له‌ئه‌بو نومامه‌وه ریوایه‌ت ده‌کا، ده‌فه‌رموی: په‌یره‌وی رێبازی پێغه‌مبه‌ر ده‌کا که‌سیك نوێژی جه‌نازه به‌م شێوه ئه‌نجام بدا:

(الله اکبر)ی نویت دابه ستن بلی: نه عجار دواي نه لّاهو نه کبهری یه کم له بهر
خویه وه فاتحه بخوینئ، پاشان سه لاوات له سر پیغه مبه ر لی بداو به دلسوزی
دوعا بۆ مردوه که بکا، له نه لّاهو نه کبهره کان دا هیچ ناخوینئ. پاشان له بهر
خویه وه سه لام بداته وه.

شافیعی ده فرموی: سوننه ت و پهیره یی کردنی ریازی پیغه مبه ر به م
جوړه یه. له دواي نه لّاهو نه کبهری یه کم فاتحه ده خوینئ له دواي نه لّاهو
نه کبهری دووهم سه لاوات له سر پیغه مبه ر لی بدا، له دواي نه لّاهو نه کبهری
سییم دوعا بۆ مردوه که ده کا، له دواي نه لّاهو نه کبهری چواره م ده لی: (اللهم
لا تحرمنّا أجره ولا تفتنّا بعده).

نه بو داود ریوایه تی کرده و نه وه وی له کتیبی (الأذکار) دا به سه حیحی
داناوه، له نه بو هورپه وه ریوایه ت کراوه ده فرموی: پیغه مبه ر ﷺ
فرمویه تی: (ما منکم من أحد یسلم علیّ إلا ردّ الله علیّ روحی حتی
أرد السلام).

تیرمیزی له نه بو هورپه وه ریوایه ت ده کا ده فرموی: پیغه مبه ر ﷺ
فرموی: (رغم أنف رجل ذکرت عنده فلم یصل علی. ورغم أنف رجل دخل
علیه شهر رمضان، ثم انسلخ قبل أن یغفر له، ورغم أنف رجل أدرك عنده أبواه
الکبر، فلم یدخله الجنة) ده ک ملی بشکئ و ریسوا بی که سیك ناوی منی له لا
براو سه لاواتی له سر لی نه دام، داوه شی که سیك مانگی ره مه زانی به سر دا
هاتو تیپه ربوو پیش نه وه ی لیخوش بوونی بۆ ده سته بهر بی، ده ک ملی شکئ و
داوه شی که سیك باوک و دایکی له لای گه یشتنه حاله تی پیری و نه ونده
له گه لیان باش نه بوو خودا به هوی نه وانه وه بیخاته به هه شته وه.

نه عجار دواي جلّه وگيري کردن له ته زيه تدانی پیغه مبهري ﷺ ده گه پرتيه وه بر
 سهر جلّه وگيري ته زيه تدانی خوداو پیغه مبهري خوداو به وه که سهر پیچی
 فرمانه کانی خودا بکن، عه یبو خه وش پال پیغه مبهري بدهن، ده فرموی:
 ﴿ان الذين يؤذون الله ورسوله لعنهم الله في الدنيا والآخرة، وأعد لهم عذاباً
 مهيناً﴾ بیگومان تهوانه ی ته زيه تی خوداو پیغه مبهري خوداو ددهن به وه: که
 سهر پیچی فرمانه کانیاں ده کهن، کار تک نه نجام ددهن که ده بنه جیگای
 ناره زامه ندی تهوان، شتیک پال خودا ددهن که شیاوی خودا نیه، وه کوو ته وه
 بلین: ﴿يد الله مغلولة﴾ (المائدة: ۳۰) یان ده لین: عوزه ر کوری خودایه، یان ده لین:
 عیسا کوری خودایه، یان ده لین: فریشته کچی خردان، یان ئیدیعی ته وه
 ده کهن: که بته کانیاں هاوشانی خودان، یان دهر باره ی پیغه مبهري جوړه ها
 پروپاگه نده و درو ده له سه بلاو ده کهنه وه، وه کوو ته وه: که ده میک ده یانگوت
 شاعیره، چه لیک ده یانگوت کاهین و کوله وناتیه، وه ختیکیش بوو به شیتیان
 ده زانی، جا تهوانه ی: که به و جوړه سهر پیچی فرمانه کانی خوداو پیغه مبهري
 ده کهن و ته وه کارو هلسرو کهوتیان خودا له دونیا و قیامت دا له ره همتی خوی
 دووری خستوونه وه، سزای به نیش و ریسواکری بوو ناماده کردون، ناگری
 دوزه خ چاوه روانیانه.

﴿والذين يؤذون المؤمنين والمؤمنات بغير ما اكتسبوا فقد احتملوا بهتاناً
 وإثماً مبيناً﴾ هه روه ها تهوانه ی ته زيه تی پیاو گه لی موسولمان و ئافرده تی
 موسولمان ددهن، به کرده یان به گفتار زیان به موسولمانان ده گه یهن،
 شتیکیان پال ددهن نه یان کرده و نه یان گوتووه، یان جوین به موسولمانان
 ددهن، لییان ددهن، پیلانیان دژ داده پرتون. ده یان کوژن... هتد. بیگومان
 تهوانه ی ته وه کارو هه لوتیستیانه، بوختانی ئاشکرا نه نجام ددهن، درو ده کهن

تاوانی گه‌وره و سزا ئاوه‌رو ئاشکرا ده‌کهن، به‌ده‌ستی خوځیان به‌ویستی خوځیان به‌دبه‌ختی دنیاو قیامت بۆ خوځیان ده‌سته‌به‌ر ده‌کهن، مالی خوځیان ویران ده‌کهن.

نموونه‌ی ئەم نایه‌ته نایه‌تیکی تره ده‌فه‌رمووی: ﴿وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا، ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيئًا فَقَدْ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا﴾ (النساء: ۱۱۲) به‌هت‌ان: واته: کرده‌وه‌ی ناشیرین، یان درۆی گه‌وره و ناشیرین.

ناشیرین تر نه‌زیه‌تدانی موسوڵمانان و گه‌وره‌ترین جوۆری نه‌و تاوانه تانه‌لیدانه له‌هاوه‌لانی پیغه‌مبهر ﷺ غه‌یبه‌تکردنه، به‌په‌روادانانی ده‌ستدریژیکردنه بۆ سه‌ر ناموسی موسوڵمانان.

ئیمام نه‌حمده‌و تیرمیذی له‌عه‌بدوللای کورپی (المغفل المزني) یه‌وه ریوایه‌ت ده‌کهن، ده‌فه‌رمووی: پیغه‌مبهر ﷺ فه‌رمووی: (الله الله في أصحابي لا تتخذوهم غرضا بعدي فمن أحبهم فبحبي أحبهم، ومن أبغضهم فببغضي أبغضهم، ومن آذاهم فقد آذاني ومن آذاني فقد آذى الله ومن آذى الله يوشك أن يأخذه) له‌خودا بترسن له‌خودا بترسن ده‌ریاره‌ی هاوه‌لانه له‌دوا خووم مه‌یانکه‌نه نیشانده‌ی تیری خوځتان، که‌سیک خوۆشی بوین به‌خوۆشه‌ویستی من خوۆشی ده‌وین، که‌سیک رقی لی ئه‌وه رقی له‌منه، به‌سوۆنگه‌ی رقبوونی له‌من رقی له‌وانه، که‌سیک نه‌زیه‌تی ئه‌وان بدا ئه‌وه نه‌زیه‌تی منی داوه، که‌سیکیش نه‌زیه‌تی من بدا ئه‌وه نه‌زیه‌تی خودای داوه، که‌سیکیش نه‌زیه‌تی خودا بدا، خودا ده‌یگرئ.

ئه‌بو داود و تیرمیذی له‌ئه‌بو هوړه‌په‌وه ریوایه‌ت ده‌کهن ده‌فه‌رمووی: عه‌رزى پیغه‌مبهر ﷺ کرا: غه‌یبه‌ت چیه؟ پیغه‌مبهر ﷺ فه‌رمووی: (ذكرک أخاک بما یکره) ئه‌وه‌یه باسی برای موسوڵمانی خوۆت بکه‌ی به‌شیوه‌یه‌ک پئی ناخوۆش بئ، عه‌رزیاں کرد ئه‌ی نه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی ده‌یلیم راست بئ و له‌براکه‌م دا هه‌بئ؟ پیغه‌مبهر ﷺ فه‌رمووی: نه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی ده‌یلئ له‌براکه‌ت دا هه‌بئ ئه‌وه غه‌یبه‌ت کردوه، نه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی تیدا نه‌بوو ئه‌وه بوختانت پئ کردوه.

نه‌گەر نه‌زیه‌تدانه‌که به‌حق بوو، له‌سەر حق بوو نه‌وه نه‌زیه‌تدان واجبه‌و کارێکی پێویسته، وه‌کوو تۆ له‌ستانده‌وه له‌بکوژ. برینیی ده‌ستی دز، جه‌لده‌لیدان له‌سەر داوین پیسی و مه‌ی خواردنه‌وه، شه‌رکردن له‌گه‌ڵ یاسخی بوو هه‌لگه‌راوه‌کان، به‌به‌لگه‌ی نه‌و فەرموده‌یه‌ی به‌ته‌واتور خاوه‌نانی شه‌ش کتیبه‌ مه‌شه‌وره‌کانی فەرموده‌ له‌خۆیان گرتووه‌و له‌نه‌بو هه‌رپه‌ره‌وه ریا‌یه‌تیان کردوه، ده‌فه‌رموی: **يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا اِلَهَ اِلَّا اللّٰهُ، فَاِذَا قَالُوْهَا عَصَمُوْا مِنْیْ دِمَآءِهِمْ وَاَمْوَالِهِمْ اِلَّا بِحَقِّهَا** (فه‌رمانم پێکراوه شه‌ر له‌گه‌ڵ ئاده‌میزادا بکه‌م هه‌تا شایه‌تومان ده‌هینن و ده‌لین: (لا اله الا الله) هه‌ر کاتی نه‌وه‌یان گوت ئیتر گیان و مایان له‌من ده‌پاریزن، بۆم نیه‌ شه‌ریان له‌گه‌ڵ بکه‌م مه‌گه‌ر به‌حق. هه‌زهره‌تی نه‌بو به‌کر له‌م فەرموده‌یه‌ و حالی بوو: که زه‌کات حقه‌ی مال و سامانه، بۆیه شه‌ری له‌گه‌ڵ زه‌کات نه‌ده‌ره‌کان کردو و تی: (والله) نه‌گه‌ر و شتریکم له‌و و شترانه نه‌ده‌نی: که له‌وه‌پێش ده‌یان دا به‌پێغه‌مبه‌ر ﷺ شه‌ریان له‌گه‌ڵ ده‌که‌م، هه‌زهره‌تی عومه‌ر رایه‌کی تری هه‌بوو له‌م باره‌وه، پێی و بوو هه‌ر که‌سێ شایه‌تومان بێنێ شه‌ری له‌گه‌ڵ ناکرێ، به‌لام هه‌زهره‌تی نه‌بو به‌کر وشه‌ی **(اِلَّا بِحَقِّهَا)** ی بۆ عومه‌ر دوباره کردوه و فەرمو: **(اِلَّا بِحَقِّهَا)** مانای خۆی هه‌یه، ئیتر هه‌زهره‌تی عومه‌ر له‌مه‌وزوعه‌که حالی بوو رای نه‌بویه‌کری په‌سه‌ند کرد.

باسی په‌چه‌و چارشوو بالاپوشی نافرته

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ
عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلْبَابٍ ۚ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ ۚ وَكَانَ
اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا

له‌وه‌پیش باسی نه‌وه‌ی کرد هر که‌سیک نه‌زیه‌تی موسولمانیک بدا نه‌وه
بوختان و تاوانیکی گه‌وره‌ی نه‌نجام داوه، فرمانی به‌موسولمانان کرد: که
خوین له‌و تاوانانه بیارین، نه‌جار فرمانی به‌موسولمانان کرد: که خوین
له‌شوینی گومانای بیارین، کاریک نه‌که‌ن ریخ‌شکه‌ره‌بی بۆ نه‌زیه‌تدانی
موسولمانان، نافرته‌ان خوین بالاپوش بکه‌ن و په‌چه‌ی خوین به‌رئیک و پیکی
دابه‌نه‌وه، هه‌لس و که‌وتیان پیچه‌وانه‌ی نافرته‌انی سه‌رده‌می نه‌فامی بی: که
به‌بی پده‌و حجاب ده‌پوشتنه‌ ده‌ره‌وه‌و پیای داوین پیس شوینیان ده‌که‌وتن.

ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ
عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلْبَابٍ ۚ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ﴾ نه‌ی پیغه‌مبه‌ری
خۆشه‌ویست! فرمان به‌هاوسه‌ره‌کانت و که‌ه‌کانت و نافرته‌انی موسولمان بکه‌و
پیان بلئ: با په‌چه‌و چارشویه‌کانیان به‌سه‌ر خوین‌دا بده‌ن و داییده‌نه‌وه به‌سه‌ر
ده‌م و چاوو گه‌ردن ملیان‌دا، چونکه‌ نه‌م شتیه‌ نزیک‌تره به‌وه: که نه‌وانه
بناسرین و بزاندري کین و چ که‌سن، دورو و شه‌قاوه‌و چاو‌برسی و داوین پیسه‌کان
تیبگه‌ن: که نه‌وانه نافرته‌انی روسورو خاوه‌ن ه‌یاو داوینپاک و خاوه‌ن رین،

لهو ئافره‌تانه نین سه‌ره‌رییان لی بگیری و ته‌ماعی بی ره‌وشتیان لی بکری.
 ئیتر لییان دوور ده‌که‌ونه‌وه‌و ئافره‌ته‌کان به‌قسه‌ی ناشیرین و ناب‌ه‌جی ئازار
 نادرین، ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ په‌روه‌ردگار له‌که‌مته‌رخه‌می له‌وه‌پیشیان
 خوش ده‌بی: که به‌باشی په‌چه‌و چارشیتوی خویان دانه‌داوه‌ته‌وه‌و پاشگوئیان
 خستوه‌و، هه‌روه‌ها لی‌خۆش‌بووه‌و بۆ ئه‌وانه‌ی پابه‌ندی فه‌رمانی په‌روه‌ردگارن
 ده‌ریاره‌ی په‌چه‌و چارشیتو، وه‌لی به‌هه‌له‌ه‌و ری ده‌که‌وی که‌مته‌رخه‌می تیدا
 ده‌که‌ن، ره‌حه‌ت و میهره‌بانی خودا واسیع و به‌رفراوانه‌، له‌روانگه‌ی ئه‌و
 ره‌حه‌ته‌وه‌و به‌رژه‌وه‌ندی به‌نده‌کانی به‌رچاو‌گرتوه‌و شاره‌زای کردون بۆ ئاداب
 ره‌وشتی و جوان.

ئینو سه‌عد له‌(الطبقات الکبری) دا ده‌لی: ئه‌حه‌دی کوپی عیسا: که
 یه‌کی که له‌شه‌رعزانه‌کانی ریبازی شافعی، ده‌فه‌رموی: ئه‌وه‌ی ئیستا زانیان و
 سه‌یید نه‌اده‌کان په‌په‌وه‌ی ده‌که‌ن له‌وه‌دا که به‌رگی خویان ده‌گۆرن، پۆشاک و
 میزه‌ریان له‌خه‌لکی تر جیا به‌هه‌رچه‌نده‌ زانیانی سه‌لف ئه‌و عاده‌ته‌یان په‌په‌وه‌و
 نه‌کردوه‌. به‌لام ئه‌و پۆشاک جیا به‌یه‌ کارکی باشه‌، چونکه‌ ئه‌وانه‌ به‌و پۆشاک
 جودایی به‌ده‌ناسرین و گوی بۆ قسه‌یان راده‌گیری.

هه‌ده‌شه له‌دورووه‌کان و تۆله لی ستاندنیان

﴿لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ

فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِبَنَّكَ

بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا﴾ ﴿٦٠﴾ مَلْعُونَتِ

أَيُّنَمَا تُقِفُوا أَخْذُوا وَقْتِكُمْ تَقِيلاً﴾ ﴿٦١﴾ سُنَّةَ اللَّهِ فِي

الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا﴾ ﴿٦٢﴾

له‌وه‌پیش قورئان باسی نه‌وانه‌ی کرد: که سه‌ری‌چی فه‌رمانی خودا ده‌که‌نو هه‌لسر که‌وتیان به‌شی‌وه‌یه‌که که خودا هه‌زی پی ناکاو پیغه‌مبه‌ر پی‌ی دلگیر ده‌بی و خه‌فته‌تی پی ده‌خوا، هه‌روه‌ها باسی نه‌وانه‌شی کرد: که به‌ناشکرا نه‌زیه‌تی موسو‌لتمانان ده‌ده‌نو درۆ بوختانی گه‌وره‌یان بو هه‌لده‌به‌ستن، نه‌جار لی‌ره‌دا موناسیب و گو‌نج‌اوه که باسی پی‌ری سی‌یه‌م بکا: که بریتین له‌وانه‌ی دوروون، به‌ناشکرا خۆیان به‌موسو‌لتمان حسیب ده‌که‌نو له‌دل‌دا کافرن، ده‌فه‌رموی: ﴿لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِبَنَّكَ بِهِمْ﴾ سو‌یندم وا بی نه‌گه‌ر دورووه‌کانی مه‌دینه “عه‌بدول‌لای کوری نویه‌ی و هاو‌ینه‌کانی و شو‌ینکه‌وتوانی، نه‌وانیش که نه‌خۆشی کوفرو سه‌ری‌چی و به‌ره‌ره‌کانی کردن له‌گه‌ل موسو‌لتمانان له‌دلیان‌دایه، هه‌روه‌ها نه‌وانه‌یش که هه‌مه‌و پر‌وپا‌گه‌نده له‌ناو مه‌دینه‌دا بلاو ده‌که‌نه‌وه، نه‌گه‌ر

دهست بهردار نه بن و واز نه هیتن، تو به سهریان دا زال ده کهن و فرمانت پی
 ده کهن به شهر له گهل کردنیان و ودهرنانیان له مه دینه ﴿ثم لا یجاورونک فیها
 إلا قلیلاً﴾ پاشان ناتوانن له گهل تو دا هه لیکه و به هاوسی بی نیوه بیننه و
 مه گهر ماوهیه کی کم نه بی!

ئهم سی رهوشته: دوپرووی، نه خویشی دل، هممه مه بلاوکردنه و
 ههرسیکیان له دوپرووه کان دا هه، هه که سی دوپروو بی ئهم سی رهوشته
 ناشیرینه تی دا بهرجه سته! هه ریه کی له رهوشتانه خه ترن له سهه کۆمه لگای
 ئیسلامی، هه کۆمه لگایه که ناده میزادی وای تی دا بوو بهروالت موسولمان و
 به دل کافر، هه کۆمه لگایه که فیسق و فوجوری تی دا بلاو بووه، دهست دریشی
 تی دا کرابه سهه نافرته و تهنگی پی هه لچنرا و توانج و قسه ی ناشیرینی ناراسته
 کرا و کرده و ی ناشیرینی تی دا له گهل نه نجام درا. درو ده له سهو بوختان و چاوو
 راوی تی دا باو بوو، ناشوب و هه راو هوریای تی دا بلاو کرایه و، کۆمه لگایه کی
 نایسلامی و داوه شاو و لیک هه لوه شاهه.

نه عجار پهروهردگار سزاو تو له می نه وانه له دونیا و قیامه تدا دیاری ده کاو
 ده فهرموئ: ﴿ملعونین اینما ماتقفوا أخذوا وقتلوا تقتیلاً﴾ واته: نه وانه
 مانه و هیان له ناو مه دینه دا کاتیکی که مه و ده بریتیه و، له هه مان کات دا
 له ره جمه تی خودا دوور خراونه ووه قیزه و نن و له هه شویتیک دهست بکه و ن
 ده گیرین و شهریان له گهل ده کری و دیل ده کری و ده کوژین و کهس نیه په ناگا و
 پشتیوانیان بی.

نایه ته که به لگایه له سهه به دیل گرتنیان و فرمان به کوشتنیان نه گهر
 بهرده وام بن له سهه کوفرو دوپرووی خویان!

ده گوتری: ئهم حوکمه له ناخرو ئوخری ژیا نی پیغه مبهردا نازل بووه..

﴿سنة الله في الذين خلوا من قبل ولن تجد لسنة الله تبديلاً﴾ ئەو حوكمو
 بپیاره: که بریتییه له‌نه‌فرینکردن له‌دوو‌پووه‌کانو دیل کردنیان و کوشتنیان و
 زالبسوونی موسولمانان به‌سه‌ریان‌دا، دابو نه‌پیتی خودایه له‌بوونه‌وه‌ردا
 له‌هموو چه‌رخ و روژگارێکدا.. نه‌گهر به‌رده‌وام بن له‌سه‌ر دوو‌پوویی خو‌یان و
 تۆبه نه‌که‌نو واز نه‌هێنن، دابو نه‌پیتی خوداش گۆپانی به‌سه‌ردا نایه، چونکه
 دابو نه‌پیتی خودا له‌سه‌ر حه‌ق دامه‌زراوه و حیکمه‌ت و به‌رژه‌وه‌ندی
 کۆمه‌لی تێدایه.

وه‌لێ ئەم سزادان و تۆڵه‌ستانده‌یان ده‌ست به‌جێ نیه و مه‌رج نیه خێرا
 نه‌و حوکمانه‌یان به‌سه‌ردا ته‌ن‌فیذ بکری. چونکه ئەوه‌تا مونا‌فیکه‌کان له‌گه‌ڵ
 پێغه‌مبه‌ردا له‌کۆمه‌لگای مه‌دینه‌دا ده‌ژیان، تا پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌دو‌نیا ده‌رچوو،
 هه‌موو ئەو حوکمانه‌یان له‌سه‌ر ته‌ن‌فیذ نه‌کران، به‌فیع‌لیش سزادانی
 مونا‌فیکه‌کان دوا‌که‌وت تا ئاخروئۆخ‌ری ژیا‌نی پێغه‌مبه‌ر ﷺ ئەوه‌ بسوو: که
 سو‌ره‌تی (براءة) نازل بسوو، مونا‌فیکه‌کان کۆکرانه‌وه‌و پێغه‌مبه‌ر ﷺ یه‌که‌ یه‌که
 ناوی ده‌هێنان و ده‌یفه‌رموو: ئە‌ی فلان هه‌سته برۆ ده‌ره‌وه ئە‌توو دو‌پو‌ی، هه‌ل‌سه
 فلان برۆ ده‌ره‌وه. ئیتر موسولمانه‌کان له‌پیلیان رو‌هاتن و له‌مزگه‌وت و ده‌ده‌ریان
 نان.

هه ره شه کردن له دور ووه کان به نزیکی بونه وهی قیامت و ده ست نیشان کردنی جوړی

سزا که یان

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ
لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ﴿٦٣﴾ إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ
لَهُمْ سَعِيرًا ﴿٦٤﴾ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا
﴿٦٥﴾ يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَلَيْتَنَّا أَطَعْنَا اللَّهَ
وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ ﴿٦٦﴾ وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا
فَأَضَلُّونَا السَّبِيلَ ﴿٦٧﴾ رَبَّنَا آتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ
وَالْعَنَهُمْ لَعْنًا كَبِيرًا ﴿٦٨﴾

په یوه ندى تم کومه له نایه ته به هی پېشه وه له م رو وه یه: له وه پېش حال و
وه زعی هدر سئ تا قمه کى به یان کرد (ها وه لدانه ران، نه وانى کارىک نه نجام
ده دن خودا و پتغه مبه رى خودا پتیا ن ناخو شه، دم پیس و جنی و فرو شو و
برختان که ران، دور ووی به روا لى موسولمان و به دل کافر) نه مانه هر
هه موویان نه فرین لی کرا ووی بی نرخ و بی ریزن، نه عجار لی ترده و وه زع و حالى
قیامت یان به یان ده کا و هه ره شه ی نه وه یان لی ده کا که نزیکه قیامت رابیی و

تووشی سزای سه‌ختی خۆیان بینه‌وه. ده‌فه‌رموئ: ﴿يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيباً﴾ نه‌ی پیغه‌مبه‌ر! خه‌لکی پرسپارت لی ده‌که‌ن ده‌رباره‌ی قیامت و ده‌لین: که‌ی راده‌بی، کافره‌کان پرسپاره‌که به‌گالت‌ه‌و شی‌وه قه‌شم‌ریه‌وه ناراسته ده‌که‌ن، دو‌پرووه‌کان به‌شی‌وه‌ی به‌ریه‌ره‌کانی و ته‌عه‌ننوت‌ه‌وه پرسپار ده‌که‌ن، جوله‌که‌کانیش بۆ تاقیکردنه‌وه پرسپاره‌که ناراسته ده‌که‌ن، ئیتیر پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌سه‌ر رۆشنایی نیگا و سروش و لامیان ده‌داته‌وه و ده‌فه‌رموئ: زانیاری له‌و باره‌وه تایبه‌ته به‌خودا و هیچ که‌سی تر ته‌نانه‌ت پیغه‌مبه‌ران و فریشته‌کانیش نه‌و زانیاریه‌یان نه‌درا. ﴿يَوْمَ يُنْفَخُ الْفُجَاءُ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيباً﴾ تۆ چوزانی له‌ناینده‌دا چی راده‌بی و بی راده‌دا، له‌وانه‌یه هاتنی قیامت نزیک بی و به‌م زوانه رابه‌بی. وه‌کوو له‌نایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رموئ: ﴿اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ﴾ (القمر: ۱) یان ده‌فه‌رموئ: ﴿وَاقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ﴾ (الانبیاء: ۱)

پیغه‌مبه‌ریش ﷺ ده‌فه‌رموئ: (بعثت أنا والساعة كهاتين) من کراوم به‌پیغه‌مبه‌رو راده‌که‌راوم له‌گه‌ل قیامت‌دا ئاواين، قامکی شایه‌تومان و قامی ناوه‌راستی پیکه‌وه جوت کردبوون.

﴿إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعيراً﴾ بیگومان خودا نه‌فرینی له‌کافره‌کان کردوه، له‌ره‌حه‌تی خۆی دووری خستونه‌وه، له‌قیامه‌تیش ئاگریکی بلیسه‌داری بۆ ناماده‌کردون، ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَداً﴾ له‌ناو نه‌و عه‌زابه سه‌خته‌دا بۆ هه‌تا هه‌تایه ده‌مینه‌وه، هیچ هیوایه‌کی رزگار یونیان نیه ﴿وَلَا يَجِدُونَ وَلِياً وَلَا نَصِيراً﴾ هیچ دۆست و یارمه‌تیده‌ریکیان ده‌ست ناکه‌وی، که‌س نیه شه‌فاعه‌تکار و پشتیوانیان بی، نه‌جار وه‌صفی عه‌زابه‌که‌یان ده‌کا و ده‌فه‌رموئ: ﴿يَوْمَ تَقْلُبُ أَوْجُهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ: يَا لَيْتَنَا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ﴾ له‌و

روژه دا که له سهر رویان به ناو ناگردا راده کیشترین، له ناو ناگردا نهم دیوو
 نهو دیو ده کرین، جا لهو کاتانه دا ناواته خوازانو ده لئین: خۆزگه نئمه له ژبانی
 دونیامان دا گوێرایه قی فهرمانی خودا بوینایهو شوین پیغه مبهه بکه وتینایه،
 پروامان به په پامه که ی بگردایه، وه کوو له نایه تیکی تر دا ده فره موی: ﴿وَيَوْمَ
 يَعْصِي الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ: يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا﴾ (الفرقان: ۲۷)

نه بچار عوزر ده هیننه وه ﴿وقالوا: ربنا انا اطعنا سادتنا وکبراءنا فاضلونا
 السبيل﴾ لهو کاته دا: که له ناو ناگردان، ده لئین: په روه ردگارا! بیگومان نئمه
 گوێرایه قی فهرمانو نامۆزگاری گه روهو پیاو ماقولانی خۆمان بوین، نه وان
 ده رزیان داداوین، له ریگه یان لاداوین، گومرایان کردین و بهم ده رده یان بردین
 ﴿ربنا آتاهم ضعفین من العذاب وَلَعَنَهُمْ لَعْنًا کَبِيرًا﴾ په روه ردگارا! ده ی
 دوقاتی نئمه سزایان بدهو تۆله یان لئ بسینه، قاتیک له بهر کوفری خۆیان و
 قاتیکیش له بهر نه وه: که بوون به هۆی گومرابوونی نئمه. له عنه تی گه روهو
 به تینیان لئ بکه. به ته وای له رهحه تی خۆت دووریان بخره وه!

هه موو نه زیه تدا نیک حه راهه، با نه زیه تدا نه که نه گاته راده ی کوفر

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ
 ءَاذَوْا مُوسَى فَبَرَّاهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا ﴿٦٩﴾
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ

لَكُمْ أَعْمَلَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧١﴾

دوای نه‌وهی په‌روه‌ردگار له‌وه‌پیش جله‌وگیری کرد له‌ئه‌زیه‌تدانی خوداو
پیغه‌مبه‌ری خوداو نه‌وهی راگه‌یاند هر که‌سی کاری وا نه‌نجام بدا نه‌فرین
لیکراوه‌و حیسابی کوفری بۆ ده‌کری، نه‌بجار موسولمانان ناگادار ده‌کاته‌وه
له‌وهی: که پیویسته موسولمانان خویان له‌و نه‌زیه‌ت و کرده‌وانه‌ش بیاریزن که
تاوان راگه‌نه راده‌ی کوفر.

ده‌فهرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَىٰ فَبَرَأَ اللَّهُ
قَالُوا، وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا﴾ نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی پرواتان به‌خوداو به
پیغه‌مبه‌ر هدی، به‌گوفتارو کرده‌وه نه‌زیه‌تی پیغه‌مبه‌ر مه‌ده‌ن، شتیک مه‌که‌ن
پیغه‌مبه‌ر دلی پتی ناره‌حت بی و خفه‌تی پی بخوا، نه‌چن وه‌کوو نه‌و که‌سانه
بن: که موسایان نه‌زیه‌ت دا، به‌درۆ عه‌بی جه‌سته‌بیان وه‌پال دا، یان داوایان
لی کرد خودایان نیشان بدا، یان وتیان برۆ تۆو خوداکه‌ت شهر بکه‌ن ئیمه
لی‌ره‌دا داده‌نیشین، یان وتیان: ئیمه به‌و خواره‌مه‌نییه‌ رازی نین و ده‌مانه‌وی
خواردنی ترمان بۆ ده‌سته‌به‌ر بکه‌ی. ئیتر خودا ده‌ری‌خست که له‌و عه‌بیانه
به‌رییه، نه‌و شتانه‌ی نه‌وان به‌درۆ بوختان پالیان دابوو بی بناغه‌و له‌راستییه‌وه
دوریوون هه‌زیه‌تی موسا لای خودا خاوه‌ن پله‌و پایه‌و ریژو نرخ بوو.

حه‌سه‌نی به‌صری ده‌فهرموی: هه‌زیه‌ت موسا دوعای قبول و وه‌رگیراو بوو.

هه‌ندئ له‌زانایانی سه‌له‌ف ده‌فهرموون: هه‌زیه‌تی موسا هر شتیکی داوا
کردبی خودا بۆ هیتاوه‌ته دی جگه له‌و داوایه‌ی: که وتی: خودایه‌ خۆتم نیشان

بده. خودا له بهر حیکمه تیک: که خۆی ده یزانی، بۆی نه هینایه دی. هندی
له دیارده ی نه زیه تدانی پیغه مبه ر ﷺ نهویه: که بوخاری و موسلیم و نه حمه د
له عه بدوللای کسوری مه سعوده وه ریوایه تیان کرده ده فره موی: رۆژیک
پیغه مبه ر ﷺ ده سکه وتیکی جهنگی به سهر هاوه لانی. دا دابه ش کرد، پساویکی
نه نصاری وتی: سویندم وابی ته م دابه شکردنه لایه نی خودای تیدا بهر چاو
نه گیراوه، ئیتر پیغه مبه ر ﷺ رهنگی سوور هه لگراو تورپه بوونی پیوه دیاربوو،
پاشان فره موی: رهحمه تی خودا له موسا بی بیگومان زۆر له مه زیاتر نه زیه ت
دراو خۆی گرت.

دووباره ئیمام نه حمه د له ئیبنو مه سعوده وه ریوایه ت ده کا، ده لی:
پیغه مبه ر به هاوه لانی فره موو: (لایبلغنی أحد عن أحد من أصحابي شيئا فاني
أحب أن أخرج إليكم وأنا سليم الصدر) بالهیه کیکتانه وه قسهیه کی ناشیرین
دهر حق به من کراوم پی نه گاته وه، یه کیکتان قسهیه کی ناشیرین دهر حق به من
نه کاو یه کیکی ترتان بۆم بگپرتیه وه، چونکه من ده مه وی بیمه ناوتان دلم
دهر حق به ئیوه بیگهر د بی و رقم له هیچتان نه بیته وه.

ئه جار ره هه نومایی موسو لمانان ده کا: که هه لسو کهوتیان دهر حق
به پیغه مبه ر چۆن بی و ده فره موی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا
سَدِيدًا﴾ نه ی نهو که سانه ی: که ئیمانتان ههیه به خودا و به پیغه مبه ر، له هه موو
شتیکدا خۆتان له ناره زامه ندی و سزای خودا بپارێزن، هه رچی جله وگیری لی
کردون خۆتانی لی دوور بجه نه وه، پابه ندی فره مانه کانی بسن و راستالانه
په رستشی بۆ نه عجام بدهن، وها عیبا ده تی بۆ بکه ن وا بزائن ئیوه خودا ده بینن
خۆ نه گهر ئیوه نهو نابینن بزائن نهو ئیوه ده بینن. له هه موو شتیکدا قسه ی
راست و حق بکه ن، شتیک بلین سودی هه بی، ذیکرو یادی خودا بی، یان

بەرژوهه ندى كۆمهلى تىدابى، جا نه گهر ئىوه قسهى راست بكنو له سهر
وتارى به سوود برۆن ﴿يصلح لكم أعمالكم، ويغفر لكم ذنوبكم﴾ خوداى
خاوهن به زه بىي كرده وه كانتان بۆ باش ده كا، لىتان قبول ده كا، پاداشى باشتان
ده داته وه، چونكه راستى، مرۆ ده خاته سهر نه نجامدانى كرده وهى باش،
كرده وهى باشيش مرۆ ده با بۆ به ههشت ﴿ومن يطع الله ورسوله فقد فاز فوزاً
عظيماً﴾ كه سىك ئىطاعهى خودا بكاو شوين په يامى پىغه مبه ره كهى بكه وئ،
خۆى له خراپه كارى و سه رپىچى كردنى فەرمانه كانى خودا بپارىزى ئه وه له ناگرى
دۆزه خ رزگارى بووه و به به ههشت شاد ده بى، سه رفرازى ته وای بۆ ده سته بهر ده بى!

پابه نده بوون به جى به چى كردنى نه كه شه رعييه كان

إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا

الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ﴿٧٢﴾ لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ

وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ

عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٣﴾

له وه پىش نه وهى را گه ياند: كه هه كه سىك ئىطاعهى خودا و پىغه مبه ره
خودا بكا به مراز ده گاو سه رفرازى ده ست ده كه وئ. نه مجار لىره دا نه و هۆكارانه
به يان ده كا: كه ئىطاعه يان پى ده سته بهر ده بى، نه وىش برىتييه

له‌جی به‌جی‌کردنی ئه‌رکه شه‌رعییه‌کان و ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ، إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا﴾ ئیمه ئه‌رکه شه‌رعییه‌کانمان به‌سه‌ر ئاسمانه‌کان و زه‌وی و کێوه‌کاندا رانواندو پێمان گوتن ده‌توانن ئه‌و ئه‌رکه شه‌رعییه‌کانه هه‌لب‌گرن و به‌رێک و پێکی ئه‌نجامیان به‌دن؟؟ نه‌یان‌توانی خۆیان بکه‌نه به‌رپرس و ئه‌و ئه‌رکه‌که ب‌خه‌نه سه‌رشانی خۆیان، ترسان له‌وه‌ی نه‌توانن جی به‌جیان بکه‌ن، ئه‌و ئه‌رکه‌که خرا‌نه سه‌رشانی ئاده‌میزاد، هه‌رچه‌نده لا‌وازو که‌م توانایه، قبو‌ول‌ی کردن، بێ‌گومان ئاده‌میزاد سته‌می له‌خۆی کرد به‌وه‌ی ئه‌و ئه‌رکه‌که گران‌ه‌ی خسته سه‌رشانی خۆی، نه‌یزانی تواناو وزه‌ی خۆی چه‌نده!

رای په‌سند ئه‌وه‌یه: که مه‌به‌ست به‌(الأمانة) له‌نایه‌ته‌که‌دا ته‌قواو خودا په‌رستی‌یه. چونکه له‌راستی‌دا ته‌قوا سه‌رچاوه‌ی هه‌موو خێرو فه‌رێکه، به‌ته‌قوا ئیمان زیاد ده‌کا، ده‌بێ‌ته له‌مپه‌رو ئینسان ده‌پاریزی له‌تاوان، هه‌ر کاتێ ئاده‌میزاد ئه‌رکه‌کانی سه‌رشانی به‌جی هێنان مانای ئه‌وه‌یه وه‌فای کردوه به‌نویژوو رۆژوو زه‌کات و هه‌ج و جیهاد له‌پێناو نایینی خودادا.

ناشکراشه له‌پاش ئیمان و عه‌قیده، به‌جیه‌پێنانی ئه‌رکه ئیسلامیه‌کان و نه‌کردنی کاره حه‌رامه‌کان ده‌بن به‌پایه‌ی مانه‌وه‌ی ئایین، راستی له‌وتارو واده‌و په‌یمان و به‌لێن و دڵسۆزی له‌عباده‌ت‌دا ده‌کری‌ن به‌ئه‌مانه‌تیا‌ن له‌قه‌له‌م به‌ده‌ی، ئه‌و ئه‌مانه‌ته‌ بن: که خودا رانواند به‌سه‌ر ئاسمانه‌کان و زه‌وی و کێوه‌کاندا نه‌یان‌توانی هه‌لیان گرن و شانی خۆیان به‌ریده‌ن، ئاده‌میزاد قبو‌ول‌ی کردو خسته سه‌رشانی خۆی.

ئه‌جار نایا ئه‌و ئه‌مانه‌ته حه‌قیقه‌ته یان جو‌ریکه له‌مه‌جاز؟

۱- هندیك له زانایانی ئیسلام پییان وایه شه و رانواندنی نه مانده ته حقیقه شه و له سه ر مانای خۆیانن، واته: پهروهردگار ئیدراک و ټیگه ییشتنی له ناسمانه کان و زهوی و کټوه کاندا دروست کړدوه خیطابی ناراسته کړدون!

ئیبنو عه عباس ده فرموی: مه به ست به نه مانته طاعت و نه رکه پیویسته کانی ثابینه، پهروهردگار پیش شهوی به سه ر ناده م دا رایان بنوینئ به سه ر ناسمان و زهوی و کټوه کاندا رانواندن و نه یاتتوانی هه لیان بگرن، نه مجار به ناده می فرموو نه من شه نه رکانه م به سه ر ناسمانه کان و زهوی و کټوه کان دا رانواندوه نه یاتتوانی بچنه ژیری ثابا تو ده توانی بچیه ژیریان و هه لیان بگری؟ ناده م فرموی خودایه! شه نه رکانه چییان ټیډایه؟ پهروهردگار فرموی نه گهر چاکه بکه ی پاداش وهرده گری و نه گهر خرابه بکه ی سزا ده درئی. ئیتر ناده م خیرا وتی: به لئ ده توانم بچمه ژیریان و هه لیان بگرم، قورشان: که ده فرموی: ﴿وَحَلِّهَا الْإِنْسَانُ أَنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا﴾ ناماژه به و سه رگوزشته ده کا. مه به ست به ئینسان له نایه ته که دا ناده میزاد و جندوکه یه، بۆیه به ته نها ناوی ناده میزادی هئنا چونکه شوینه که شوینی ریز کړدنی تاوانه کانی ناده میزاده.

۲- برټکی تر له زانایان فرموویانه: نایه ته که کینایه و درکه یه له وه: نه گهر زهوی و ناسمان خاوه ن فام و ئیدراک بوونایه شه نه رکانه یان بخرایه ته نه ستو ماندو ده بوون و نه یانده توانی هه لیان بگرن و نه نجامیان بده ن، مه به ست که ش شهویه باری نه مانته زور قورسه و نه رکیکی گرانه و که سیك بیهوی هه لیان بگری ده بی خویان بۆ ناماده بکاو بۆ نه نجامدانیان لی بپړی.

نه مانه ت زور شت ده گریته وه: به ندایه تیکردن بۆ خودا، جی به جیکردنی
 نه رکه پیویسته کان به شیکن له نه مانه ت، ههروه ها ده ستپاکی و زمانپاکی و
 داوینپاکی ده گریته وه، پابه ندبوون به واده به لینه وه، فەرمان به چاکه و نه هی
 له خراپه، راستگویی له قسه و هه لویستدا، دلسۆزی له کارو وه زیفه دا،
 له هاو پێیه تی و هاوسه ری دا، له پهره و ده کردنی منداڵ و قوتابی دا، نه مانه و
 گه لێ شتی تر ده چنه چوار چیه ی هه لگرتنی نه مانه ته وه و لقو پۆی
 نه مانه تن.

نه بچار پهروه ردگار ناکامی جی به جی کردن و جی به جی نه کردنی نه و
 نه رکانه دیاری ده کاو ده فهرموی: ﴿لِیُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتُ وَالْمُشْرِكِينَ
 وَالْمُشْرِكَاتُ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ، وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾
 واته: سه ره بچامی هه لگرتنی ئاده میزاد بۆ ته کالیفه شه رعیه کان نه وه یه
 ئاده میزاد ده بنه دوو پێر:

۱- کۆمه لێ دوو پرووه کان، نه و ئافره ت و پیاوانه ی به روا ته خۆیان
 به موسو لمان نیشان ده ده ن و له دل دا کافرن، ههروه ها کۆمه لێ هاوه لدان هه ران نه و
 ئافره ت و پیاوانه ی به تاشکرا و نه ینی کافرن، له دل دا بر وایان به تاک و ته نهایی
 خودا و راستی په یامی پیغه مبه ر نیه، نه م تا قم و پێر، خودا سزایان ده دا
 له سه ر نه وه خیانه تیان له نه مانه ت کرده، بر وایان به خودا نیه، پیغه مبه رانیان
 به درۆ خستونه وه، واده و به لێنی خۆیان هه لوه شان دونه وه.

۲- پێر ی دوو هه م پێر ی موسو لمانانه “نه وانه ی بر وایان به تاک و ته نهایی
 خودا و هه بوونی فریشته و راستی نامه ئاسمانیه کان و په یامی پیغه مبه رانی

خودا ھەيە. ئەوانە خودا تۆبەیان لەتوان لى قبول دەکا ئەگەر تۆبەى راستالانە بکەن، ئەركەکانى سەرشانیان جى بەجى بکەن، بەدلىسۆزى بەندايەتى بۆ خودا بکەن و شويىن پەيامى پىغەمبەر بکەن، پەرورەدگار خاوەن لىخۆشبوونى زۆرو رەحم و بەزەبى رەھايە بۆ بەندەکانى ئەگەر تۆبە لەتوانەکانیان بکەن تۆبەیان لى وەرەگیرى و لىيان خوش دەبى.

بەيارمەتى خودا لەراقەکردنى سورەتى (الأحزاب) تەواو بووم

خودا پشتىوانمان بە بۆ تەواو کردنى سورەتەکانى تر...

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سورة السبأ

به‌ناوی خودای به‌خشنده و میهره‌بان

سوره‌تی سبأ

ئەم سورەتە (جگە لە‌ئایەتی شەشەمی) مەکییە و پەنجاو چوار ئایەتە،
دوای سورەتی (لقمان) نازل بووە.

ناوی سەبەئیی لێ نراوە چونکە چیرۆکی (سبأ)ی لە‌خۆگرتووە، چیرۆکی
سەبەء، رودای پاشاکانی یەمەن دە‌گێڕێتە‌وه، ئەو پاشا و مەلیکانە‌ی خودا
نازو نێعمەتی جۆراو جۆری بە‌سەردا رشتیبوون، باغی جوان و رازاو و میوه‌جاتی
هەمە‌جۆرو کانیاوی سازگارو زەوی و زاری بە‌پیت و بە‌رە‌کەت و هە‌وای فەرەح
بە‌خش و ئە‌من و ئاسایشی تە‌واو، بە‌لام لە‌جیاتی ئە‌وه‌ی سوپاسی خودا بکە‌ن و
شوکرانە ژمێر بن، سێ‌له‌و پێ‌نه‌زان دە‌رچوون و کوفرانی نێعمە‌تیان کرد. خودا
بە‌لا‌فاوی مە‌شهور بە‌ (سیل العرم)، لە‌ناوی بردن و بوونە پە‌ندی زە‌مانە.

پە‌یوه‌ندی ئە‌م سورەتە بە‌هێ پێ‌شە‌وه لە‌سێ روو‌ه‌ه‌یه:

۱- ئە‌م سورەتە دە‌ست‌پێ‌کراوە بە‌بە‌یان‌کردنی ئە‌و صیفاتانە‌ی: پێ‌ویستە
فرمان‌پەرە‌وای مۆتە‌لق و پەرورە‌دگاری بوونە‌وەر هە‌یین، کە برێی لە‌و صیفاتانە
دە‌سە‌لاتی رە‌ها و گشت‌گیرە، بۆ ئە‌وه‌ی گونجاو بێی لە‌گە‌ڵ کۆتایی سورەتی
پێ‌شوو: کە سزادانی تاوان‌باران و پاداشدانە‌وه‌ی خودا پەرستانە، چونکە کە‌سێ
دە‌سە‌لاتی رە‌های نە‌بێ ناتوانێ تۆ‌له لە‌تاوان‌باران ب‌ستێ‌نێ و پاداشی
چاکە‌کاران بداتە‌وه.

۲- کۆتایی سوره‌تی (الأحزاب) رستهی ﴿وكان الله غفوراً رحيماً﴾ بسو
کۆتایی نایه‌تی دووه‌می سوره‌تای سوره‌تی (سبأ) یش به‌رستهی ﴿وهو الرحيم
الغفور﴾ ته‌واو بووه.

۳- له‌سوره‌تی (الأحزاب) دا باسی شه‌وه ده‌کا: که کافره‌کان به‌لاقرتیوه
پرسیاریان له‌چۆنیه‌تی قیامه‌ت و زه‌مانی هاتنی کردوه، لهم سوره‌ته‌ش دا باسی
شه‌وه ده‌کا: که کافره‌کان به‌صراحت و ره‌په‌روو ئینکاری هاتنی قیامه‌ت
ده‌که‌ن.

ناوه‌رۆکی سوره‌ته‌که‌ش وه‌کوو هه‌موو سوره‌ته‌ مه‌ککیه‌کانی تر، باسه
سهره‌کیه‌کانی یه‌کتا په‌رسته‌ی و پیغه‌مبه‌رایه‌تی و رابوونی قیامه‌ته!

سهره‌تا به‌حه‌مدو ئهنای په‌روه‌ردگار ده‌ست پێ ده‌کا و شه‌وه رون ده‌کاته‌وه:
که هه‌ر خۆی به‌دییه‌ینه‌ری ئاسمانه‌کان و زه‌وی و ئینه‌ری فریشته‌کانه بۆ
ئه‌نجامدانی زۆر ئیش و کاری په‌یوه‌ست به‌ئاده‌میزاده‌وه.

ئه‌جار به‌شوین شه‌وه‌دا. باسی ئینکاریکردنی موشریکه‌کان ده‌کا: که
بروایان به‌هاتنی قیامه‌ت نه‌بوو، بۆیه به‌جه‌خته‌وه رابوونی قیامه‌ت
ده‌چه‌سپینێ و سویندی گه‌وره‌ی له‌سه‌ر ده‌خواو تۆمه‌ت و بوختانی کافره‌کان: که
پال پیغه‌مبه‌ریان ده‌دا ره‌ت ده‌کاته‌وه، ئه‌جار جه‌خت له‌سه‌ر به‌توانایی
په‌روه‌ردگار ده‌کاته‌وه: که ده‌توانێ به‌ناخی زه‌وی‌دا شه‌و سته‌مکاره‌ موشریکانه
رۆبه‌ریته‌ خواری، یان ئاسمانیان به‌سه‌ردا بخاته‌ خواری.

ئه‌جار باسی نیعمه‌ته‌ جو‌راو جو‌ره‌کانی خودا ده‌کا: که به‌خشینی
به‌حه‌زه‌تی داود و به‌سوله‌یمان و دانیشتوانی سه‌به‌ء، بۆ هه‌زه‌تی داود بالێنده‌و
په‌له‌وه‌رو کێوی ژێریار کردبوو، که له‌ته‌کیا ته‌سبیحات بکه‌ن، (با) ی بۆ

ده‌ریان بدا، موحه‌مد فروستاده‌ی خودایه‌و به‌لیبرانه‌وه بانگه‌وازی خو‌ی
ده‌کا، داوای کرئ و پاداش له‌ئیوه ناکاو به‌ته‌ما پاداشی خودایه.

نه‌جار کۆتایی سوره‌ته‌که به‌وه ده‌هینئ: که بانگه‌وازی موشریکه‌کان ده‌کا
بو ئیمان هینان و خوداپه‌رستی، پیش شه‌وی رۆژی قیامت دابی و کافره‌کان
داوای گه‌رانه‌وه بو ژبانی دنیا بکمن.

صیفات‌ی پشایه‌تی و به‌توانایی خودای مه‌زن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ
فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١﴾ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ
وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ
الرَّحِيمُ الْغَفُورُ ﴿٢﴾

﴿الحمد لله الذي له ما في السموات وما في الأرض﴾ حمدو ثنای
هه‌میشه‌و بی نه‌ندازه‌و بی سنور بو خودایته‌که خاوه‌نی ئاسمانه‌کان و زه‌وی و
هه‌رچی تییان‌دایه، هه‌ر شه‌و خوداو خاوه‌نی بوونه‌وه‌ره، هه‌ل‌سوپه‌نه‌رو
به‌رپه‌به‌ری کاروباریه‌تی، هه‌رچی شه‌و بیه‌وی دیته‌ جئ و چۆنی بوئ ئاوا به‌رپه‌

ده چي. خاوه ني ده سه لاتي ته واوه به سهر بونه وهر دا، هر چي نازو نيعمه ته
هه موو له خوداويه.

﴿وله الحمد في الآخرة﴾ هه بؤ خودايه همدو سوپاس له قيامه تدا هه
وه كوو چؤن له دونيادا هه نهو شيواي همدو سوپاسه. چونكه هه خودا
خاوه نه فضلو نيعمه ته له دونياو قيامه تدا. وه كوو له نايه تيكي تر دا ناماژه
به وه ده كاو ده فهرموي: ﴿وهو الله الذي لا إله إلا هو له الحمد في الأولى
والآخرة، وله الحكم وإليه ترجعون﴾ (القصص: ۷۰) جا: كه نهو سوپاس كراوي
هه ميشه وه ردو جيهان بي هه نهو يش په رستراوو عيباده ت بؤ كراوه
له هه موو كاتيكا دا.

﴿وهو الحكيم الخبير﴾ خودا هه كيمو دانايه له گو فتارو كرداري دا،
له شه ريعه ت دانانو نه خشه و پلاني دا، كاروباري بونه وه به گو تيره ي
هيكمه ت و
دانايي خوي هه لده سوپرتني، ناگاداري ناوه روكي هه موو شته كانهو، هيچي لي
گوم نابي.

﴿يعلم ما يلج في الأرض وما يخرج منها﴾ ده زاني چي ده چي ته ناو
زه وييه وه، وه كوو باران له شوي ني كه وه ده چي ته ناو زه وييه وه وه كوو
كه نه چو
خه زينه و مردوو: كه ده خري ته ناو زه وييه وه ده زاني چي له زه وي ديتنه ده ر،
وه كوو گيانله به ران و گژوگياو دره خت كه له زه وي دينه ده ري. ﴿وما ينزل من
السماء وما يعرج فيها﴾ ده زاني چ له ناسمان ديتنه خوراي وه كوو فريشته نيكاو
سروش و رزو و روژبي و باران و هوره بروسكه و گه لي شتي تر: كه ني مه لييان
بي ناگايين. هه روه ها نهو شتانه ي له زه وييه وه به رز ده بنه وه بؤ ناسمان وه كوو
فريشته و كرده وي به نده كاني خوداو گازو دو كه لو گه لي شتي تر.

﴿وهو الرحيم الغفور﴾ پەرورەدگار خاوەن رەحم و بەزەیییە بۆ بەندەکانی:
 کە تاوانیان کرد خێرا و دەس بەجێ سزایان نادا بەلکوو مۆلەتیان دەدا بۆ
 ئەوەی تزیە بکەن، لێخۆشبوووە لەو تاوانانەى تۆبەیان لێ دەکری..

بەرەستى ئەم دیمەنى نایەتە کە بەو چەند رەستەى نمایشى دەکا دیمەنێکی
 سەر سۆپەینەر و بەربلاو، شتانیکن لە ئەژمار نایەن و خەیاڵ پەییان پێ نابا،
 جۆرەها جەم و جۆل و قەبارە و شێوە و دیمەن و مانا و چۆنیەتین، لە هەموو چەرخ و
 ساتێکدا بێ ئەژمار رودە دەن و پەیدا دەبن و دینە وجود.

ئەگەر دانیشتوانی سەر زەوی هەموویان هەموو هیژو توانای خۆیان بگەنە
 کارو بیانەوی سەر ژمیری ئەو شتانە بکەن: کە لە چەرخە کەدا رودە دەن ناتوانن
 بەتەواوی دەست نیشانیان بکەن و کۆنترۆلیان بکەن!

دەبێ چەند شت لە چەرخە کەدا بچنە ناو زەویەو؟ چەند شت لێی
 دەرچێ؟ چەند شت لە ئاسمان بێتە خوارەو؟ چەند شت بەرز ببنەو؟ بۆ ئاسمان؟
 چەند شت بەزەوی دا رۆ دەچن؟ چەند دەنکە تۆم و دانەوێڵە لە زەوی دا نەدیو
 دەبن و دادەپۆشرین؟ چەند کرم و جڕ و جانەوەر و خشۆک و پێرۆ، دەچنە ژێر گلەو
 دەخرینە ناو زەویەو؟ چەند دڵۆپە باران و گەردیلەى گاز و تیشکی کارەباو
 شەپۆلی روناکی دەچنە ناو زەویەو؟ چەند لەم شتانەو غەیری ئەو شتانە
 لە زەوی دینە دەری؟ چەند بورکان دەتەقن و گاز بەرز دەبێتەو؟ چەند داپۆشراو
 دەردەکەون و پەردەى لەسەر هەلەدرێتەو؟ چەند گیانلەبەر لەلانی خۆی دیتە
 دەرو دەکەوێتە گەپان؟ چەند شت لە ئاسمانەو دینە خوار؟ چەند دڵۆپە باران؟
 چەند کولەو بەفرو دەنکە تەرزە؟ چەند پارچە ئەستێرەو نە یازیک؟ چەند گرو
 نوورو بلیسەى خۆرو مانگو و باقی ئەستێرەکانی تر کە هەر خودا ژمارەیان

ده زانی؟ چند نازو نیعمه ت و به لاو موصیبه ت و قه ضاو قه ده رو برپاری
یه زدانی؟ چند ره حمت و میهره بانی خودا؟ چند رزق و رژی؟

چند شت بۆ ئاسمان بهرز ده بیته وه؟ له هه ناسه ی ئاده میزاد و باقی
گیانله بهران، هه روا هه ناسه ی گژوگیا و دارو دره خت؟ چند نزا و پارانه وه و داوای
نهینی و ناشکرا: که جگه له خودا کهس نایان بیسی و کهس پتیا نازانی بهرز
ده بنه وه؟ چند قه تره هه لم و بوخار له ده ریا کانه وه بهرز ده بنه وه؟ چند گه ردیله
گاز له قه باره یه که له قه باره کان بهرز ده بیته وه؟ چند له مانه ی ئاماژه یان پی
کراو شتیکیان لی ده زانیان له واته ی نایان زانی و لیمان نهینی دینه خواری
بهرز ده بنه وه؟ له چرکه یه که دا، له ساتی که دا له ساتی که دا له هه موو ته مهنی
بوونه و هردا، کی ده توانی (غهیری خودا) کۆنرۆلیان بکا و سه ر ژمیریان بکا؟
زانیاری ئاده میزاد له کۆی و سه ر ژمی رکردنی نه و شتانه له کۆی؟ نه وه هه ر
زانیاری خودایه ده توانی نه و سه ر ژمی ریه بکا و کهسی تر ته ناته جندۆکه و
ئاده میزاد هه موویان به پیشکه و تووترین ئامیرو له درێژترین زه مهن دا نه و
کاره یان بۆ نه بچام نادرێ و په ی پی نابه ن!!!

بیگومان نایه تیکی قورشان له م جۆره نایه تانه به سه بۆ نه وه ی بیته
به لگه له سه ر نه وه ی: که قورشان له خودا وه هاتو وه که لامی ئاده میزاد نه!
که ی نه م ته سه وورو خاطیراته به ووردی و ره ها و گشتگیری به سه ر دلی
ئاده میزاد دا گوزه ره که نه؟ ئاده میزاد هه رچه نه ورده کاری بکا و بیر تیژی
هه بی هه رگیز نه م جۆره ته سه وورانه ی به خه یال دا نایه ن! نه مه که لامی خودایه
له و چه نه د رسته نه دا نه و حه مکه ئاماژه ته سه وورو حه قاتیقه ی به و شیوه
تۆکمه یه ده برپوه!!!

کافره کان بروایان به هاتنی قیامت نیه، هه لوئستی ئاده میزاد به رامبه ر قورئان دو جو ره

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ
 قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عَالِمِ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ
 ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ
 وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٣﴾ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ
 كَرِيمٌ ﴿٤﴾ وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي ءَايَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ
 لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجْزِ أَلِيمٍ ﴿٥﴾ وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ
 الَّذِي أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ
 الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿٦﴾

له وه پیش نه وهی چه سپاند: که همدو شنا هر بۆ خودایه و که سی تر
شیایو همدو سوپاس نیه، نه بچار نه وه بهیان ده کا: که کافره کان نینکاری
رابوونی قیامت ده کهن، یان به لاقرتیوه په له له هاتنی عذاب ده کهن و گالته
به هه په شه و واده ی پیغه مبه ده کهن. پاشان نه وه رون ده کاته وه: که ناده میزاد
به رامبه به قورئان دوو تا قمن، تا قمیکیان نینکاری نایه ته کانی قورئان
ده کهن و هه ول ده دهن پوچه لی بکه نه وه، به شیعو سیحو چیرۆکه کۆنی
پیشینانی له قه لیم بدهن، سزای نه وانه ناگری دۆزه خه، تا قمیکیشیان ده زانن:
که قورئان له خودا وه هاتو وه و که لامیکی حقه و ره نومایی ناده میزاد ده کا بۆ
ریگای سهر فزای دونیا و قیامت.

﴿وقال الذين كفروا: لا تأتينا الساعة﴾ نه وانه ی پروایان به نامه
ناسمانییه کان نیه و نینکاریان ده کهن، گالته به و واده و هه په شانه ده کهن: که
نامه ناسمانییه کان له خۆیان گرتوون، ده لئین: قیامت رانا بۆ و زیندو بوونه وه و
حیساب و لیکۆلینه وه درۆیه و ژیان ته نها ژیانی دونیا به و به س! نیت په روه ردگار
ره دیان ده داته وه و بیرو باره پریان به پوچ داده نی و ده فهرموئ: ﴿قل: بلی و ربی
لتأتینکم﴾ نه ی پیغه مبه! پریان بلی: به لئ سوتندم به خودای خۆم قیامت
دئ و گومان له هاتنی دا نیه.

ئیبو که ئیر ده فهرموئ: نه م نایه ته یه کی که له سی نایه ت: که چواره میان
نیه و تییان دا په روه ردگار فرمان به پیغه مبه ده کا: که سوتند به خودای مه زن
بخواو جه خت بکا له سهر هاتنی رۆژی قیامت و ره دی موشریک و مونا فیه کان
بداته وه، یه کیکیان ﴿ویستنبئونک احق هو؟ قل ای و ربی إنه احق وما أنتم
بمعجزین﴾ (یونس: ۵۳) دووه میان: نایه ته که ی ئیره یه: که ده فهرموئ: ﴿وقال
الذين كفروا لا تأتينا الساعة، قل: بلی و ربی لتأتینکم﴾ نایه تی سیتم

نه‌وه‌یه “ده‌فرموی: ﴿زعم الذين كفروا ان لن يبعثوا، بلى وربى لتبعثن ثم لتنبؤن بما علمتم، وذلك على الله يسير﴾ (التغابن: ۷).

نه‌جار په‌روه‌ردگار وه‌صفی خو‌ی ده‌کا به‌وه: که زانیاری ته‌واوی ه‌یه به‌سهر ه‌موو شتی‌کدا، ه‌بوونی نه‌و زانیاریه ره‌هایه‌ش به‌لگه‌یه له‌سهر هاتنی قیامت. ده‌فرموی: ﴿عالم الغیب لا یعزب عنه مثقال ذرة فی السموات ولا فی الأرض ولا أصغر من ذلك ولا أكبر إلا فی کتاب مبین﴾ بی‌گومان نه‌و خودایه‌ی که ده‌توانی قیامت ه‌ل‌سیتی، ناگاداره به‌سهر نه‌و ه‌یچ شتی‌کی له‌بوونه‌وردا لی نادیار نه‌، ته‌نانه‌ت نه‌گهر نه‌و شته نه‌دازه‌ی نه‌ردیله‌یه کیش بی، یان له‌گهر دیله‌ش پ‌چو‌کتر بی یان گهره‌تر بی، نیلا نه‌گهر ه‌بی له‌و حوله‌حفوظدا تو‌مار کراوه‌و چه‌سپاوه، زانیاری به‌و شیوه‌ش داخو‌زی نه‌وه‌یه: که رابوونی قیامت مومکینه.

حیکمه‌ت و بایسی رابوونی قیامه‌تیش پاداشدانه‌وه‌و تو‌له‌ستاندنه‌وه‌یه له‌سهر کردنه‌وه‌و بیرو باوه‌پ. ده‌فرموی: ﴿لیجزی الذین آمنوا وعملوا الصالحات﴾ واته: قیامت راده‌بی و زیندوبوونه‌وه‌ی دوا مردن دیته جی، بو نه‌وه‌ی خودا پاداشی باشی نه‌وانه بداته‌وه: که بر‌وایان به‌خودا به‌پیغه‌مبه‌رانی و به‌هاتنی رو‌زی قیامت ه‌یه، نه‌و که‌سانه‌ی و‌پ‌رای ه‌بوونی بیرو باوه‌ری په‌سند کرده‌وه‌ی چاک ده‌کن، نه‌و نه‌رکانه به‌جی ده‌هینن که فرمانیان پی کراوه نه‌نجامی بدن، خو‌یان ده‌پار‌یزن له‌و شتانه‌ی جله‌و‌گی‌ریان لی کراوه، ﴿أولئک لهم مغفرة ورزق کریم﴾ نه‌وانه لی‌خو‌شبوونیان بو ه‌یه، خودا له‌تاوانه‌کانیان خو‌ش ده‌بی، رزق و رو‌زی به‌ه‌شتیان ده‌در‌یتی، بی ماندوبوون و منه‌ت به‌سهر اکردن بو‌یان ده‌سته‌به‌ر ده‌بی.

ئەمەیه ئاکامی پێری خاوەن باوەپان و خودایداوان، دەربارە پێری کافرو
 دوو پرووەکانیش دەفەرموی: ﴿وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ﴾ ئەوانە پێری کافرو
 بێ پروان، هەول دەدەن قورئان پەك بخەن و بەلگە و راستی هاتنی قیامت رەت
 بکەنەو و پێیان وایە دەتوانن بەر بەرەکانی ئێمە بکەن و دەتوانن لە دەستمان
 رزگاریان بێ، ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رَجْزٍ أَلِيمٍ﴾ ئەوانە سزای بەئێشیان بۆ
 دانراوە لەناو ئاگری دۆزەخدا، سزایەکی دادپەروانە و پراوێری بیرو باوەرو
 کردەووەکانیانە. پاداشدانەوێ چاکەکاران بەبەهشت و سزادانی تاوانباران
 بەدۆزەخ حەق و عدالەتەو بۆ ئەوێ چاکەکارو خراپەکار بەیەك چاو سەیر
 نەکری. وەکوو ئەنایەتیکی تردا دەفەرموی: ﴿أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ، أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ﴾ (ص: ۲۸) یان
 دەفەرموی: ﴿لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ
 الْفَائِزُونَ﴾ (الحشر: ۲۰).

بەکورتی:

مەبەست لەهێنانی قیامت ئەوێ: چاکەکاران بەمزار بگەن و کافرو
 تاوانباران سزا بدرێن بەئاگری دۆزەخ.

ئەجار بەبۆنە دێنابوونی کافره‌کان لەنەهاتنی قیامت،: کە نەهێنێه کە
 لەنەهێنێه‌کانی خوداو جەختکردنەوێ خودا لەسەر هاتنی و بۆخۆشی (عالم
 الغیب) و پێغه‌مبەریش کەفروستاده‌ی خودایه‌ ئەوێ راگەیانندو: کە قیامت
 راده‌بێ، راستییەکی زانیاری دەچەسپێنێ و ئەوێ رون دەکاتو: کە ئەوانە
 خاوەنی زانیاری ئەوان برۆیان بەوێ هەیه: کە ئەو قورئانە حەقەو لەخوداو
 هاتوو و ئادەمیزاد هیدایەت دەدا بۆ رێبازی حەق و راست.

ده فەرموی: ﴿ویری الذین أوتوا العلم الذي أنزل إليك من ربك هو الحق ويهدي إلى صراط العزيز الحميد﴾ بیگومان ئەوانە ی ئیمانیا ن بەو نامانە هەیە: کە نێردراون بۆ پیغەمبەران بە گشتی لە موسوڵمان و ئەهلی کیتاب، بۆ نمونە هی وه کوو عەبدوللای کۆری سەلام و کەعب و هاو ئەلانیان و کەسانی دیکەش، هەر کاتی رابوونی قیامەتیا ن بینى، پاداشى چاکە کاران و تۆلەستاندن لە تاوانبارانیان دیت، دڵنیا بوون ئەو هی: کە لە دنیادا لە قورئاندا پێیان راگەیاندرابوو، بە چاوی خوێان بینیان و لییان مەعلوم بوو نیت بۆیان دەردەست بێ قورئان حەق و لە حەقەو هاتوو. ئەو رۆژە دەلێن: بیگومان ئەو هی پێمبەران هێنا بوویان بۆ گەلەکانیا ن حەق و راست بوو، ئەو قورئانە ی بۆ تۆ نازل کراو ه شارەزایی ئادەمیزاد دەکا بۆ رێبازی خودای بالا دەست و خاوەن دەسەلات و سوپاسکراو.

یان دەتوانین بە شێوەیەکى کورت مانای نایەتە کە بکەین و بلیین: ئەوانە ی خودا نیعە سى رى پێ بە خشیون ئەم شالی عەبدوللای کۆری سەلام و هاو ئەلانی، دەزانن و دڵنیا: کە ئەو قورئانە ی لە خودای خۆتەو بۆ تۆ نازل کراو، کە لامێکی حەق و راستەو گومانی تێدا نیە و ئادەمیزاد هیدایەت دەدا بۆ رێبازی پەسند لە لای ئەو خودایە ی بە سەر هەموو شتێکدا بالادەستەو شیایى هەموو حەمد و سوپاسیکە.

کافرەکان هاتنی قیامەت بە دوور دەزانن و گالته بە پیغەمبەر دەکەن

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ

يُنَبِّئُكُمْ إِذَا مُزِقْتُمْ كُلٌّ مِّنْكُمْ إِنِّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿٧﴾

أَفَتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
 فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ ﴿٨﴾ أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
 وَمَا خَلْفَهُمْ مِنْ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ نَاشِئًا خَفِيفٌ بِهِمُ
 الْأَرْضِ أَوْ تُسْقَطُ عَلَيْهِمْ كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ إِنَّ فِي ذَلِكَ
 لَآيَةً لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ﴿٩﴾

دوای نه‌وهی هه‌والی له‌ئینکاریکردنی کافره‌کاندا: که قیامه‌تیا به‌لاوه
 راست نیه، پاداش و سزای چاکه‌کارو خراپه‌کارانی ده‌ست نیشان کرد،
 بیروبوچونی کافره‌کان ده‌رباره‌ی رابوونی قیامه‌ت به‌یان ده‌کا و قسه‌و تانه‌دانیا
 له‌په‌یامی پیغه‌مبه‌رو بوختانکردنیا به‌پیغه‌مبه‌رو په‌یامه‌کی، نه‌جار به‌لگه
 ده‌هینیتنه‌وه له‌سه‌ر رابوونی قیامه‌ت به‌وه که ئاسمانه‌کان و زه‌وی به‌دی هیناون،
 نه‌وه ده‌چه‌سپینن: که که‌سیک بتوانن ئاسمان و زه‌وی دروست بکا ده‌شتوانن
 قیامه‌ت هه‌ئسینن و مردوان زیندو بکاته‌وه و پاداش بداته‌وه و تۆله‌بستینن.
 نه‌جار هه‌ره‌شه له‌کافره‌کان ده‌کا به‌عه‌زایی سه‌خت و دژوار، بو‌نه‌وهی له‌کوفرو
 بیدینی خو‌یا به‌گه‌رینه‌وه.

ده‌فرموی: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ يَبْعَثُكُمْ إِذَا مَزَقَ
 كُلَّ مَمْرَقٍ انْكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ﴾ بڕیک له‌کافره‌کان به‌برێکیان ده‌گوت
 به‌شیوه‌ی سه‌رسوهرمان و گاته‌پیکردن نه‌رئ کابرایه‌کتان پئ نه‌ئین: ناوی
 موحه‌مه‌ده و لافی پیغه‌مبه‌ریتی لئ ده‌دا، بانگه‌وازی نه‌وه ده‌کا: که هه‌ر
 کاتئ ئیوه مردن و جه‌سته‌تان رزی و بوونه‌وه به‌گل و خۆل و لیک بلاو‌بوون

جاریکی تر سەرله نوێ زیندوو ده کرێنه وه!! وه کوو له نایه تیکی تردا ده فهرموی:
﴿وَضَرْبَ لَنَا مِثْلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ وَقَالَ مَنْ يَحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ﴾ (یس: ۷۸).

تا نهو نه ندازه یه سهرسورمان رویان تی ده کاو ده لێن: ﴿أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جُنَّةٌ﴾ نایا له سهر خودا درۆ هه لده به ستی یان شیته بووه؟! واته:
حالی لهم دوو شیوه به ده ر نیه، یان به نه نقه ست درۆ هه لده به ستی و ده لێ
له خوداوه نیگام بۆ هاتوه، یان شیته کی وه های پێوه یه نازانی ده لێ: چی و
نالێ چی؟ و پێنه ده کاو لایه رادی قسه ده رده به پێنێ.

نه مجار خودا ره دیان ده داته وه ده فهرموی: ﴿بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ﴾ وا نیه وه کوو نه وان ده لێن، به لکوو موحه مه د
پیاویکی راستگۆو دلسۆزو فروستاده یه، حه قی هینا وه حه ق بلاو ده کاته وه،
نه وان درۆزن و بوختانکه رن، گیل و نه فام و تینه گه یشتون، بر وایان به قیامه ت
نیه و کافرن، بۆیه له قیامه تدا له عه زابی دژواردا ده بن و نه مپۆش له دونیادا
له ناو گومرایی دا ژیان به سهر ده به نو له حه ق دوور که وتوونه وه!

نه مجار په روه ردا گار سهرنجیان راده کیشتی بۆ نه وه ی بیر له ده سه لاتێ خودا
بکه نه وه تیبه فکرن، خودا چۆن ئاسمانه کان و زهوی دروست کردون و هه لێان
ده سوو پێنێ، ده فهرموی: ﴿أَقْلَمَ يَرُوءُ إِلَى مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ﴾ نه وه بۆ نا پوان و بیر له دروستکردنی ئاسمانه کان و زهوی ناکه نه وه؟
بۆ سهیری ده ورو به ری خۆیان ناکه ن؟ تا نه و شته سهرسور هینه رانه ببینن که
نیشانو به لگه ی ده سه لاتێ خودان، نیشانه ی تاک و ته نهایی خودان، نه وان
نه گهر سهیری ئاسمان بکه ن ده زانن ده بی به دیه پێنه ریکی به توانای هه بی،
زه ویش نه گهر تی به فکرن به ناشکرا هه بوونی خودا ده گه یه نێ و نیشانه ی تاک و
ته نهایی به دیه پێنه ره.

بیگومان نه‌گەر به‌وردی سه‌یری ئاسمان و زه‌وی بکه‌ن ده‌زانن به‌دییه‌نه‌ره‌که‌یان ده‌توانی به‌زوترین کات عه‌زابیان بۆ بیئنی ﴿ان نشأ نخسف بهم الأرض، أو نسقط عليهم كسفاً من السماء﴾ نه‌گەر بمانه‌وی به‌زه‌وی‌دا ده‌یانبه‌ینه‌ خوارئ، وه‌کوو چۆن قارو‌مان به‌زه‌وی‌دا رۆچواند، یان پارچه‌یه‌کیان له‌ئاسمان به‌سه‌ردا ده‌ده‌ین، وه‌کوو چۆن هه‌ندئ له‌ئاسمانان به‌سه‌ر نه‌صحاب ولئه‌یکه‌دا خسته‌ خوار.

به‌کورتی نه‌گەر بمانه‌وی به‌هۆی سته‌مکارییان نه‌و عه‌زابانه‌یان به‌سه‌ردا ده‌ده‌ین، وه‌لئ مۆله‌تیان ده‌ده‌ین تا کاتی خۆی.

﴿ان في ذلك لآية لكل عبد منيب﴾ بیگومان له‌تێفکرین له‌ئاسمانه‌کان و زه‌وی به‌لگه‌و نیشانه‌ هه‌ن بۆ هه‌موو به‌نده‌یه‌کی تۆبه‌کار و گه‌راوه‌ بۆ لای خودا، به‌لگه‌و نیشانه‌ هه‌ن له‌سه‌ر به‌توانایی خودا و ده‌سه‌لاتی ره‌های له‌سه‌ر زیندو کردنه‌وه‌ی ئاده‌میزاد و رابوونی قیامه‌ت، چونکه‌ که‌سیک به‌توانی ئاسمانه‌کان به‌و هه‌موو به‌رز و به‌ر فراوانیانه‌وه‌، نه‌م زه‌وییه‌ پان و پۆره‌ به‌هه‌موو نه‌و شتانه‌ی له‌خۆی گرتوون دروست بکا و به‌دییان بیئنی، بیگومان ده‌توانی جه‌سته‌کان پاش مردن و رزین سه‌رله‌نوێ دروست بکاته‌وه‌، وه‌کوو له‌نایه‌تیکێ تردا ئاماژه‌ به‌وه ده‌کا و ده‌فه‌رموی: ﴿خلق السموات والأرض أكبر من خلق الناس ولكن أكثر الناس لا يعلمون﴾ (غافر: ۵۷) یان ده‌فه‌رموی: ﴿أو ليس الذي خلق السموات والأرض بقادر على أن يخلق مثلهم؟ بلى﴾ (یس: ۸۱).

بروا به‌قیامه‌ت ره‌حه‌ت و نيعمه‌ته‌، خودا ده‌یه‌ه‌ خشی به‌که‌سانیک له‌به‌نده‌کانی: که‌ شیای و نه‌و ره‌حه‌ت و نيعمه‌ته‌ بن، دڵسۆزو حه‌قخواز بن، حه‌زیان له‌هیدایه‌ت و خودا په‌رستی بێ. بۆیه‌ هه‌ر که‌سێ برپای به‌قیامه‌ت نه‌بی

له‌گومر این دایه سزای قیامه‌تی بۆ ناماده‌یه. هر که سۆ تۆیه بکاو بۆ
لای خودا بگه‌رئته‌وه ئه‌وه رزگار بووه.

نیعمه‌ته‌کفی خودا: که به‌خشیبوونی به‌داود عليه السلام

﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا﴾

يَجِبَالُ أَوْبَىٰ مَعَهُ وَالطَّيْرُ ۖ وَأَلْنَا لَهُ الْحَدِيدَ ﴿١٠﴾ أَنْ أَعْمَلَ
سَيِّغَتٍ وَقَدَّرَ فِي السَّرْدِ ۖ وَأَعْمَلُوا صَٰلِحًا ۖ إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ

بَصِيرٌ ﴿١١﴾

له‌وه‌پیش په‌روه‌ردگار باسی نه‌وانه‌ی کرد: که بۆ لای خودا ده‌گه‌رئته‌وه،
نه‌جار نمونه‌ی هه‌ندیک کهس له‌وانه ده‌هێنئته‌وه: که بۆ لای خودا گه‌راونه‌وه،
یه‌کێک له‌وانه هه‌زره‌تی داوده عليه السلام. ئه‌وه به‌یان ده‌کا: که خودا له‌پاسای
گه‌رانه‌وه‌ی دا بۆ لای خودا، پله‌ی پێغه‌مبه‌رایه‌تی و پاشایه‌تی و سوپای به‌هێزو
نامه‌ی ئاسمانی و ده‌نگی خۆشی پێ به‌خشیبوو، هر کاتێک ته‌سبیحاتی
بکهدایه‌ کێوه‌کان و بالنده‌کانیش هاوکارییان ده‌کردو له‌گه‌ڵی دا ته‌سبیحاتیان
نه‌جما ده‌دا، هه‌روه‌ها خودا فێری دروستکردنی زرێ کرد.

ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا يٰجِبَالُ أَوْبَىٰ مَعَهُ وَالطَّيْرُ﴾
بێگومان به‌خشیمان به‌داود له‌لایه‌ن خۆمانه‌وه فه‌ضلو ریزی تایبه‌تی. پله‌و

پایه ی پیغه مبه ریتی و ملك و سه لته نه تی پاشایه تی، دهنگی خوش و کاریگر
به جوریک هر کاتیک ته سبیحاتی کردبئی کیوه کان و بالنده کان له گه لئیدا
دهیانگوته وه.

له صهیحی بوخاری دا هاتوو ده فهرموئ: پیغه مبه ر ﷺ شهوئیک گوئی
له دهنگی نه بو موسای نه شعهری بوو قورئانی ده خوئند، پیغه مبه ر ﷺ
هه لئوئسته یه کی کردو گوئی له قورئان خوئندنه که ی راگرت و فهرمووی:
بیگومان نه مه جوریک له میزماره کانی داودی پی به خشراوه.

﴿وَأَلْنَا لَهُ الْحَدِيدَ﴾ ئیمه ناسنمان بۆ داود نهرم کرد، به ئاره زۆی خۆی شتی
لئ دروست ده کرد. به بی ئه وه ی چه کوش و ئاگر به کاریئنی، به لکوو نه و ناسنه
ره ق و پته وه مان له ده ستی دا وه کوو داوه ده زو یان وه کوو هه ویرو میوو رۆنو
قورپی صهناعی نهرم و به یده ست کردبوو، فهرمانمان پی کرد ﴿أَنْ أَعْمَلَ
سَابِغَاتٍ وَقَدَرَ فِي السَّرْدِ﴾ که چه ند کراسیکی زری ره ساو گونجاو بۆ
جهسته ی شه رکهران دروست بکه، نه ندازه ی هه لقه کانیان مام ناوه ندی بن نه زۆر
گه وره نه زۆر پچوک بن، هه ووه ها داوه کان نه وه ند ه باریک و ره وئله نه بن
مه به ستی پاراستنه که نه گه یه نن، نه وه ند ه ش ته ستورو گه وره نه بن
جهنگاوه ره کان نه توانن له بهریان بکه ن.

حه زره تی داود ﷺ یه که م کهس بووه به و شیوه زری بۆ
جهنگاوه ره ان داهیناوه.

قه تاده ده فهرموئ: له پیئش سه رده می داودا زری له سه ر شیوه ی (له وحه)
دروست ده کران جهنگاوه ره نه یده توانی له بهری بکا، نه گه ره له بهریشی بکر دایه
زۆر پی مانه وده بوو. بۆیه پهروه ردگار پی فهرموو: نه ندازه ی بگه ره نه وه ند ه
ته نک ی دروست بکه: که جهسته نه پارێزئی، نه نه وه ند ه ته ستوریشی دروست
بکه: که نه تواندرئ له بهر بکری.

﴿واعملوا صالحاً ای بما تعملون بصیر﴾ نهی خانه‌وادهی داود! کردهی چاک بکه‌نو دلسوزانه نه‌نجامی بدهن، سوپاسی نیعمه‌ته‌کانی خودا بکه‌ن به‌سهرتانه‌وه. سپله‌یی مه‌نوینن ﴿ای بما تعملون بصیر﴾ من چاودیرم به‌سهرتانه‌وه، کرده‌وه کانتان ده‌بینم و ته‌کانتان ده‌بیسم، هیچ شتی‌کم لسی گوم نابیی، ناگاداری هه‌موو شتی‌کم.

نایه‌ته‌که ناماژه به‌وه ده‌کا: که کرده‌وهی چاک و دلسوزانه به‌سوپاس‌گوزاری و نیعمه‌ت ده‌ژمیردری، چونکه کرده‌وهی چاک نه‌فس پالته‌و گیان مشت و مال ده‌کا و له‌هه‌ل‌خسلیکان و لادان ده‌یان‌پار‌تیزی.

نیعمه‌تی خودا به‌سهر سوله‌یمان‌دا

وَلِسَلِّمَنَّ الرِّيحُ غُدُوَهَا شَهْرًا وَرَوَاحُهَا شَهْرًا

وَأَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ وَمِنَ الْجِنَّ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ

وَمَنْ يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿١٢﴾

يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحْرِبٍ وَتَمَثِيلٍ وَجِفَانٍ كَالْجَوَابِ

وَقُدُورٍ رَاسِيَتٍ أَعْمَلُوا ءَالَ دَاوُدَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ

الشَّاكِرِينَ ﴿١٣﴾ فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَىٰ مَوْتِهِ

إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَأَتَهُ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنَّ
 أَنْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿١٤﴾

دوای نه‌وی باسی نه‌و نیعمه‌تانه‌ی کرد: که به‌خشیبوونی به‌حه‌زرتی داود
 ﷺ له‌پلمو پایه‌ی پیغه‌مبه‌ریتی و ده‌سه‌لاتی فرمان‌په‌وایی، نه‌جار باسی نه‌و
 نیعمه‌تانه‌ ده‌کا: که به‌خشیبوونی به‌حه‌زرتی سوله‌یمان: که بریتی بوون نه‌وی
 بای بؤ ژیربار کرد بوو، به‌نیوه رۆژیک مانگه‌رپیه‌کی ده‌بری، هر کاتی
 بیویستایه‌ خۆی و سوپاکه‌ی سواری فەرشه‌که ده‌بوون و با به‌نیو رۆژ
 مانگه‌رپیه‌کی ده‌گواسته‌نه‌و و تاقی ئیواره‌ش مانگه‌رپیه‌کی ده‌بری و
 ده‌یه‌ینانه‌وه شوینی خۆیان. کانی مسمان بؤ رام کردبوو به‌ناره‌زۆی خۆی
 به‌کاری ده‌هینا. جندۆکه‌ی بؤ ژیربار کرابوون چی بیویستایه‌ بۆیان نه‌نجام ده‌دا.
 بالنده‌مان بؤ رام کردبوون به‌ویستی نه‌و هه‌لس و کهوتیان ده‌کرد. ده‌فه‌رموی:
 ﴿وَلَسْلیمان الریح غدوها شهر ورواحها شهر﴾ واته: هر وه‌کوو
 به‌میهره‌بانی خۆمان نه‌و نیعمه‌تانه‌مان به‌حه‌زرتی داود به‌خشیبوون، بؤ
 سوله‌یمانیش چهند نیعمه‌تیکی به‌رچاوو گه‌وره‌مان تهرخان کردبوو.

۱- هیزیک‌کی هه‌وایی تاییه‌تمان دابوویه، بامان بؤ رام کردبوو، تاقی
 به‌یانی مانگه‌رپیه‌که ده‌یگواسته‌وه، تاقی ئیواره‌ش مانگه‌رپیه‌ی ده‌یه‌ینانه‌وه
 شوینی خۆی.

حه‌سه‌نی به‌صری ده‌فه‌رموی: حه‌زرت سوله‌یمان خۆی و داروده‌سته‌ی
 ده‌چوونه‌ سهر فەرشه‌که‌و له‌دیمه‌شقه‌وه با هه‌لی ده‌گرتن له‌شاری نیسته‌خر
 داده‌به‌زین بؤ ناغواردنی نیوه‌رپۆ، نه‌جار له‌نیسته‌خره‌وه بؤ ئیواره‌ ده‌یگه‌یاندنه
 شاری (کابل)ی نه‌فغانستان، له‌نیوان دیمه‌شق و کابل‌دا مانگه‌رپیه‌که بوو. نیوان
 نیسته‌خرو کابولیش مانگه‌رپیه‌که بوو.

۲- نیعمه تی مس توانه وه. ده فهرموی: ﴿وَأَسْلَمْنَا لَهُ عَيْنَ الْقَطْرِ﴾ کانی ناسنمان بۆ رام کردبوو، به ناره زۆی خۆی بۆ هر شتیک بیویستایه دروستی بکاو پیویستی به ناسنی تاوه بوایه له لای ناماده بوو، به بیئ شهوه ی پیویستی به کوره ی ناگرو چه کوچ هه بیئ، شهو مسه تاوه ی له ژیر ده ستا بوو چۆنی بویستایه ئاوا به کاری ده هینا، وه کوو چۆن بۆ حه زره تی داود ناسنمان بۆ نهرم کردبوو!!

۳- ژیریار کردنی جندۆکه بۆ سلیمان. ده فهرموی: ﴿وَمِنَ الْجِنِّ مَن يَعْمَل بِنَ يَدَيْهِ بِأَدْنَىٰ رَبِّهِ﴾ بۆ سوله یماغان ژیریار کردبوو له جندۆکه که سانیئک: که راستو فهرمانی شهو کاریان ده کردو میحراب و قه صرو باله خانه و مه نجه ل و قازان و شتی تریان بۆ دروست ده کرد. به فهرمان و ویستی شهو جینیانه گوپرایه لی سوله یمان بوون ﴿وَمَن يَزَعْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نَذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ﴾ هر که سیک لهو جندۆکانه سه ریئچی فهرمانی ئیمه یان بکردایه و گوپرایه لی مانای سوله یمان نه بوایه، به سزای ناگر سزامان ده دان، له دونیاو له قیامتدا تووشی سزای سهخت و دژوارمان ده کردن.

﴿يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَّحَارِبٍ وَتَمَاثِيلَ وَجِفَانٍ كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رَاسِيَاتٍ﴾ شهو جندۆکانه هه میشه گوپرایه ل و ملکه چ کاریان بۆ حه زره تی سوله یمان ده کردو هه رچی بیویستایه له دروستکردنی کۆشک و ته لار و مزگه وت و مینه ره و مناره و قه ل و باله خانه، په یکه ری گیانله به ره و مه نجه ل و قازانی گه وره ی وه ها له بهر گه وره یی و فراوانی له شوینی خۆیاندا داده مه زریندران و جوته یان پیئ نه ده کرا، هه روه ها گه لی شتی تریان بۆ دروست ده کرد وه کوو گۆزه و دیزه و کاسه و که وچک و سهعه ندو له گهن و ده وره ی و به له م. نه مانه یان بۆ دروست ده کرد له مس و شوشه و روخام و مه رمه ره و گه لی کانی تری به نرخ.

﴿اعلموا آل داود شكراً وقليل من عبادي الشكور﴾ خطابمان ناراسته‌ی خانه‌واده‌ی داود کردو پیمان گوتن ته‌ی بنه‌ماله‌ی داود، به‌رده‌وام بن له‌سەر سوپاسگوزاری نازو نیعمه‌ته‌کانی خودا، هه‌میشه سوپاسی خودا بکه‌ن: که پله‌و پایه‌ی پیغه‌مبه‌رتتی و ده‌سه‌لات و فه‌رمانه‌وایی پی به‌خشیون، له‌دونیاو قیامه‌تدا سه‌رفرازو به‌خته‌وه‌رن، بی‌گومان به‌نده‌ی سوپاسگوزار که‌من، زۆر که‌من نه‌وانه‌ی صیفه‌تی (شکور) بیان هه‌یه، چونکه (شکور) صیفه‌ی موباله‌غه‌یه‌و نه‌وه ده‌گه‌یه‌نێ له‌هه‌موو حالو وه‌زعیکێ دا، له‌خۆشی و ناخۆشی‌دا سوپاسی خودا ده‌کا. وه‌کوو له‌نایه‌تیکێ تر ناماژه به‌وه ده‌کا و ده‌فه‌رموی: ﴿إلا الذين آمنوا وعملوا الصالحات وقليل ما هم﴾ (ص: ۲۴).

له‌سه‌حیه‌نی موسلیم و بوخاری‌دا هاتوه، پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: (ان أحب الصلاة إلى الله تعالى صلاة داود، کان ینام نصف اللیل، ویقوم سدسه، وأحب الصیام إلى الله تعالى صیام داود کان یصوم یوما ویفطر یوما، ولا یضر إذا لاقی) خۆشه‌ویسترین نوێژ به‌لای خودای مه‌زنه‌وه نوێژی داوده، نه‌وه بوو نیوه‌ی شه‌و ده‌نوست و شه‌شیه‌کیشی نوێژی ده‌کرد، خۆشه‌ویسترین رۆژو به‌لای خوداوه رۆژوگرتنی داود بوو، رۆژیک به‌رۆژو ده‌بوو رۆژیک پی نه‌ده‌بوو، هه‌ر کاتیکیش به‌ره‌نگاری دوژمن ببوایه‌وه هه‌لنه‌ده‌هات و خۆی ده‌گرت.

لێره‌دا چهند تیبینتی‌یه‌ک هه‌یه موفه‌سسرین لی‌ی دواون:

۱- نه‌و بایه‌ی: که خودا بۆ چه‌زهره‌تی سوله‌یمانی رام کردبوو نایا بایه‌کی تاییه‌تی بووه‌و هه‌ر کاتی چه‌زهره‌تی سوله‌یمان ویستیه‌تی ناماده‌بوو؟ یان نه‌و بایه‌ عاده‌تی بووه، وه‌ک نه‌وه بایه‌ی که ئیمه هه‌ستی پی ده‌که‌ین؟ بۆ نه‌و به‌و جۆره موسه‌خه‌ر بوو؟!

۲- سەرچاوه‌ی ناسنه‌تواوه‌که شاری سه‌به‌ء بووه، یان شوینیکی تربوو؟

۳- ئەو جندۆکانه‌ی بۆ سوله‌یمان ژێربار بوون نایا سوله‌یمان بۆخۆی بینیسونی و خه‌لکی تر نه‌یدیون؟

هه‌موو ئەم تێبینی‌یانە راو بۆچونی رافه‌که‌رانی قورئانن و به‌دورو درێژی لێی دواون و نامانه‌ویی راگوێزی ئێره‌یان بکه‌ین.

۴- دروستکردنی په‌یکه‌ری گیانه‌به‌ر له‌نایینی ئەواندا ره‌وابوو، به‌ویستی سوله‌یمان جۆره‌ها په‌یکه‌ریان بۆ دروست ده‌کردن!

تیرمیدی له‌ئەبو هورپه‌په‌وه رېوایه‌ت ده‌کا: ده‌لێ پیغه‌مبه‌ر ﷺ چووه سەر دوانگه‌و ئەم نایه‌ته‌ی خوینده‌وه پاشان فهرمووی: (ثلاث من أوتيهن فقد أوتي مثل ما أوتي آل داود) سێ خه‌صله‌ت هه‌ن که‌سێک ئەو خه‌سله‌تانه‌ی پێ دران، ئەوه وه‌کوو خانه‌واده‌ی داود فه‌ضل و ریزی پێدراوه، هاوه‌لان عه‌رزبان کرد ئەو سێ خه‌سله‌ته‌ چین؟ پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی: (العدل في الرضا والغضب، والقصد في الفقر والغني وخشية الله في السر والعلانية) میانه‌په‌وه‌ی له‌ره‌زامه‌ندی و رق هه‌ڵساندا، میانه‌په‌وه‌ی له‌هه‌ژاری و ده‌وله‌مه‌ندی‌دا، ترسان له‌خودا به‌ناشکراو نه‌ییتی.

وێرایی ئەو هه‌موو ده‌سه‌لات و رێزه‌ی درابوو به‌سوله‌یمان له‌ده‌ستی مردن رزگاری نه‌بوو، بۆیه قورئان ئاماژه‌ به‌دیمه‌نی کۆتایی ژبانی هه‌زره‌تی سوله‌یمان ده‌کا و ده‌فهرمووی: ﴿فلما قضينا عليه الموت ما دلهم على موته إلا دابة الأرض تأكل منسأته، فلما خرت تبنت الجن أن لو كانوا يعلمون الغيب ما لبثوا في العذاب المهين﴾ کاتێ بپارماندا مه‌رگ به‌سه‌ر سوله‌یماندا بده‌ین و مراندمان، له‌حاله‌که‌دا مرد: که به‌راواستانه‌وه‌ خۆی به‌سه‌ر عه‌صاکه‌ی‌دا دا‌بوو،

جندۆکه کان به مردنه کهی سوله یانیان نه زانیبوو، له ترسانی هه ر خه ریکی ئیش کردن بوون و نه یانده وێرا پشویک بدهن، نه یانزانی: که مردوه هه تا مۆرانه له گۆچانه کهی دا گۆچانه کهی: که خۆی به سه ردا دابوو کرمۆل بوو، خۆی بۆ نه گیراو که و ته سه رزه وی، نیتر شه و کاته جندۆکه بۆیان ده رکه وت: که نه ینی نازانن، چونکه نه گه ر نه ینیان بزانیایه شه و هه موو ماوه دورو درێژه له ژیریاری بیگاری سوله یان دا نه ده مانه وه، هه ر له گه ل حه زه تی سوله یان گیانی ده رچوو خیرا پییان ده زانی و له و هه موو ماندو بوونه ی شه و ماوه درێژی دوا مردنی سوله یان رزگاریان ده بوو، شه و سوخره کیشیه یان له کۆل ده بوه وه.

تێبینی:

له وه پیش وه کوو زانیمان نایه ته که به ئاشکرا شه وه ی لی وه رگه را که جندۆکه کان په یکه ری گیانله به رانیان بۆ حه زه تی سوله یان بۆ دروست ده کردن و نه ویش له شوینی تایبه تی غمایشی ده کردن. نه مه ش شه و ده گه یه نێ که وینه دروست کردن و په یکه رتاشی له سه رده می شه و دا ره و بووه ئایینی ئیسلام شه و شه ریه ته ی نه سخ کردۆته وه و په یکه رتاشی و وینه کیشانی حه رام کردوه، هۆی نه م حه رام کردنه ش ده گه رپته وه بۆ شه وه ی ره گو ریشه و تارمایی بته پرستی له بیخ هه لکه نێ و دیارده ی دزیوی بت و صه نه م نه مینێ.

ئییبنو لعه ره بی له (أحكام القرآن) دا پینج فه رموده ی صه حیحه هیئاو و کردونی به به لگه له سه ر شه و: که وینه کیشان و په یکه رتاشی حه رامه:

۱- فه رموده یه که موسلیم له شه بو طه له وه ریوایه تی کرده وه ده فه رموی: پیغه مبه ر ﷺ فه رموی: (لا تدخل الملائكة بیتا فيه کلب ولا صورة) فریشته کان ناچه مالیکه وه سه گی تیدا بی، یان وینه ی تیدابی. زهیدی کوپی خالیدی

جوهه نی: که نهو فرموده یه ریوایت کردوه رسته ی (إلا ما كان رقماً في ثوب) ی لسی زیاد کردوه. نه م چهرتکرده نهو ده گه یه نی: که وینه له سر قوماش حرام نیه، وه لسی ریوایتی تر هن نهو ده گه یه نی که وینه ی سر قوماش مه کروهه. ههروه ها فرموده ی تر هن: که نه سخی منع کردنی (وینه کی شان و پیکمرتاشی) یان کردو تهوه زانیانی نیسلام دوا ی پیک گرتن و بهرام بهری کردنی فرموده کان به یه کتری، هاتوونه سر نهوه: که وینه کی شان و پیکمرتاشی به هه موو جوړه کانیوه حرامه.

۴- فرموده یه کی تر نهو فرمودانه: نهوه یه: که بوخاری و موسلیم له عایشهوه ریوایتیان کردوه ده فرمو ی: په رده یه کمان به سر ده رگاکه وه بوو وینه ی بالنده ی له سر بوو، هر که سی بجویایه ژوره وه په رده که بهر و روی ده بوو، پیغه مبر ﷺ فرمو ی: (حولي هذا فاني كلما دخلت فرايته ذكرت الدنيا) په رده که نه م دیواودیو بکه، چونکه من هر کاتی: دیمه ژوره وه دونیام بیر ده که ویتته وه... فرموده یه کی تر له خاتو عایشه وه ریوایت کراوه ده فرمو ی: پیغه مبر ﷺ هاته لام من به پارچه قوماشی کی ته نک خوم داپوشی بوو هندی وینه ی تیدا بوو، تیر که پیغه مبر منی بینی رهنگی گورا، دوا یی پارچه قوماشه که ی ده ست دایه وینه کانی شیواند، پاشان فرمو ی: (ان من أشد الناس عذاباً يوم القيامة الذين يشبهون بخلق الله عز وجل) بیگومان کوشنده ترین سزای رژی قیامت بو نهو که سانه یه: که لاسایی دروستکردنی خودا ده که نه وه.

بهم جوړه ټیبنولعه‌ره‌بی^(۱) و قورطوبی^(۲) پییان وایه به‌شیویه‌کی گشتی وینه‌کی‌شان حه‌رامه، نه‌جار له‌م قاعیده‌و یاسا گشتی‌یه چه‌ند شتیکیان چه‌رت کرده‌و فهرموویانه حه‌رام نین، بۆ نمونه منداډ خافلینه‌ی وه‌کوو بووکه شوشه‌و نه‌م جوړه شتانه، ناماژه به‌و فهرموده‌یه‌ی له‌عائیشه‌و ریوایه‌ت کراوه ده‌فهرموی: پیغه‌مبهر ﷺ عائیشه‌ی ماره کرد ته‌مه‌نی حه‌وت سال بوو، گواستیه‌و ته‌مه‌نی نو سال بوو، بووکه‌شوشه‌و منداډ خافلینه‌کانی له‌گه‌ل خوی برد.^(۳)

هر خاتو عائیشه ده‌فهرموی: من لای پیغه‌مبهر ﷺ یاریم به‌بووکه‌شوشه ده‌کردو کۆمه‌لیک ده‌سته‌خوشکم هه‌بوون یاریان له‌گه‌ل ده‌کردم: که پیغه‌مبهر ﷺ وه‌ژوور ده‌که‌وت شه‌رمیان ده‌کرد وازیان لی ده‌هیتا، پیغه‌مبهر ﷺ هه‌لیده‌نان بۆ نه‌وه‌ی به‌رده‌وام بن نه‌وانیش ده‌ستیان ده‌کرده‌وه به‌یاری کردن له‌گه‌ل مندا.^(۴) بری له‌زانایان فهرموویانه نه‌و ده‌قانه‌ی وینه‌کی‌شان حه‌رام ده‌که‌ن مه‌به‌ست لیان وینه‌ی گیانله‌به‌ران به‌شیویه‌ک: که ریک و پیک کرابی ته‌نها گیانی تیدانه‌بی، ناماژه به‌و فهرموده‌یه‌ی: که ده‌فهرموی: (أشد الناس عذابا يوم القيامة الذين يشبهون خلق الله) له‌ریوایه‌تیکی تردا ده‌فهرموی: (يقال لهم أحيوا ما خلقتم) که‌وابی مه‌نع کردن وینه‌کی‌شان که روده‌کاته کی‌شانی وینه‌ی گیانله‌به‌ران به‌مه‌به‌ستی لاسایی کردنه‌وه‌ی دروستکردنی خودا، نه‌مه‌ش کاتیک وا ده‌بی که وینه‌که که‌م و کوری نه‌بن و هر گیانی که‌م بی! که‌وابو وینه‌کی‌شانی کتوو دارو دره‌خت و هر شتیک که بی گیان بی نه‌وه حه‌رام نیه.

(۱) احکام القرآن ج ۴/ ۱۵۸۹.

(۲) تفسیر القرطبی ج ۱۴/ ۲۷۲-۲۷۴.

(۳) نیمامی موسلم له‌باسی (النکاح) دا ۷/ ۱۴۲۲ باب ۱۰ ده‌سه‌لاتی بارک ماره‌کردنی کچی پچکۆله‌دا ریوایه‌تی کرده.

(۴) نیمامی بوخاری له‌(الأدب) دا (۶۱۳۰ باب/ ۸۱) ریوایه‌تی کرده.

همروه‌ها هم‌موو وینه‌یه‌ک که‌وا دابنری قه‌صدی ریزلی گرتنی لی نه‌کری.

به‌گورتی وینه‌کیشانی هم‌موو گیانله‌بدریک حه‌رامه جگه له‌من‌دال خافینه‌ی وه‌کوو بووکه‌شوشه، به‌لام ته‌صویری شه‌مسی و فوتوغرافی چ خرابیه‌کیان تیدا نیمو به‌حرام حسیب ناکرین، به‌لکوو له‌واقیع‌دا نه‌و جوړه وینه‌و وینه‌کیشان نین به‌لکوو حه‌بس‌کردنی شیوه‌یه‌که‌یه یان بلتین به‌ند کردنی سیب‌ره‌که‌یه. وه‌کوو حه‌بس‌کردنی وینه‌وایه له‌ناو تاودا یان له‌ناو وینه‌دا.

چیرۆکی سه‌به‌ء و لافاوه‌که‌ی

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِنِهِمْ آيَةٌ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ
كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُمْ بَلَدَهُ طَيِّبَةً وَرَبُّ غَفُورٌ
﴿١٥﴾ فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ
جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِ أُغْمٍ كُلِّ خِمَاطٍ وَأَثَلٍ وَشَيْءٍ مِّنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ
﴿١٦﴾ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ نُجْزِي إِلَّا الْكَافِرَ ﴿١٧﴾
وَجَعَلْنَا بَيْنَهُم وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا قُرًى ظَاهِرَةً
وَقَدَرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سِيرُوا فِيهَا لِيَالِي وَأَيَّامًا آمِنِينَ ﴿١٨﴾

فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنِ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ
 أَحَادِيثَ وَمَزَقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ
 شَكُورٍ ﴿١٩﴾ وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا
 فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٠﴾ وَمَا كَانَ لَهُمْ عَلَيْهِمْ مِّن سُلْطَانٍ
 إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يُّؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ
 عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيزٌ ﴿٢١﴾

له‌وه‌پیش باسی سوپاسگوزارانی نیعمه‌تی خودای کرد، پاداشی
 توبه‌کاران و پابه‌ندبوانی فەرمانی خودای دیاری کرد: که بریک له‌وه‌خوداپیداوانه
 حه‌زرتی داود و حه‌زرتی سوله‌یمان بوون.

نه‌بجار دوا به‌دوای نه‌وه‌حالی نه‌وه‌کافرانه‌رون ده‌کاته‌وه: که سپله‌وه
 پینه‌زانن به‌نیعمه‌ته‌کانی خودا، چیرۆکی خێلی سه‌به‌ئیش ده‌کاته‌ئاوینه‌ی
 بالآنوماو نمونه‌ی نه‌وه‌کافرانه‌ی خودا له‌دونیا‌دا قارئ لی‌گرتن و نازو نیعمه‌تی
 لی‌ستانده‌وه، به‌مه‌ش هه‌ره‌شه‌له‌قورپه‌یشیه‌کان ده‌کاوه‌موو نه‌وانه
 ده‌ترسینه‌ی: که سپله‌ن به‌رامبه‌ر به‌نیعمه‌تی خودا. بابزانین (سبأ) کین و چون
 بوون و چیاان به‌سه‌ر هات؟

سەبەء ناوہ بۆ گەل و ھۆزیک لەباشوری یەمەندا نیشتەجی بوون، تەبابیعیەکان لەمان بوون، ھەر و ھا بەلقیسیش لەمانە. لەزەوی و زاریکی پەر پیت و بەرە کەتدا دەژیان، تا نەمرۆش زەوی و زارەکیان و شوێنەواریکی ئەم پیت و فەرە پێوە دیارە، پێشکەوتنیان بەدەست ھێنا و لەبۆاری ژیاردا گەییشتنە ئاستیک بێتوانن سەیتەرە بەسەر ئاوی روبار و بارانی زۆردا بکەن، توانیان بەریەستی قایم و بەرفراوان لەبەردەم ئەو روبارانەدا بکەن: کە لەلای باشوورو خۆرھەڵاتەو بۆیان دەھاتن. ئەو بەو بەریەستیکی سروشتیان لەنیوان دوو کێودا لەسەر روبارە کە دروست کرد، لەناو دەریەندە کەدا بەریەستەکیان ھەڵچنی و ھەندێ کونیان لێ ھێشتەو بۆ ئەو بەئەندازە پێویست ئاویان بۆ بێ و ھەر کاتی پێویستیان بە ئاوی زۆر بۆیە ئاویان زۆرتر بەردەدایەو و پێویستیەیان نەبۆیە ئاوەکیان دەگرتەو، بەم جۆرە توانیان ئەندازەیکە زۆر ناو پەزمەندە بکەن و بەگوێرە پێویستی خۆیان لێ کار بکەن. بەم جۆرە بەحراویکی باش ان بۆخۆیان دروست کردبوو، ئەم بەنداو بەبەندای مەئەب مەشھوورە، بەھۆی ئەم بەریەستەو ئاوی روبار و لافاو باران کۆدەبۆو و لەکاتی پێویستدا کشت و کالی خۆیان پێ ئاودێر دەکرد و بۆبۆ ھۆی خێرو فەر و ھاتی ئەو ولاتە.

ئەم بەنداو کەوتبۆ ولاتی مەئەب: کە سێ قۆناغ لەشاری صەنعاء دوورە. سالی ۱۹۸۷ی ئەم بەریەستە میژووینیە سەرلەنوی تازە کرایەو.

دە با گۆی بۆ قورئانی پیرۆز بگرین بزانی چۆن وەصفی ولاتی سەبەء دەکا و یتەمی کشت و کال و دارو درەختی جۆراو جۆری ئەو دەقەرە بەیان دەکا؟.

ده‌فرموی: ﴿لقد كان لسبأ في مسكنهم آية جنتان عن يمين وشمال، كلوا من رزق ربكم، واشكروا له بلدة طيبة ورب غفور﴾ بئگومان هه‌بوو بۆ‌گه‌لی سه‌به‌ء له‌زیدو نیشتمانی خۆیان‌دا، ئاوه‌دانێ و خێرو فەرو ژێانی خۆش و شان و شه‌وه‌وت و ده‌سه‌لاتی فەرمانپه‌وایی: که به‌لگه‌بوو له‌سه‌ر به‌توانایی خودا: که نه‌و هه‌موو ده‌سه‌لات و نازو نيعمه‌ته‌ی پێ به‌خشیبوون ده‌ولت و حوکمه‌تیان هه‌بوو، کشت و کال و به‌روبوومی زۆرو ئاوو هه‌وای سازگارو میوه‌جاتی زۆرو جوړاو جوړیان بۆ فەراهەم هاتبوو، به‌هۆی ئاوی په‌زمه‌نده‌کراوی نه‌و به‌نداوه: که به‌به‌نداوی مه‌ترهب به‌ناوبانگه هه‌موو خێرو فەریکیان بۆ هاتبوه‌ دی.

له‌نزیکێ پایته‌ختی خۆیان دوو باخی زۆر گه‌وره‌و فراوان و سه‌رنج راکیشیان دروست کردبوو، یه‌کیکیان له‌لای راستی شاره‌که‌وه بوو، شه‌وی تریان له‌لای چه‌پی شاره‌که‌یان بوو، له‌م باخانه‌دا جوړه‌ها میوه هه‌بوو، زمانی حالی ولات و بانگه‌ری مه‌عنه‌وی، یان په‌یره‌وکارانی پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان فەرمانیان پێ کردن: که له‌زه‌ت و خۆشی و هه‌ریگرن له‌و نازو نيعمه‌ته‌ی خودا بۆی فەراهەم هێناون و سوپاسی بکه‌ن و یه‌کتاپه‌رستی بکه‌ن و گوێپایه‌لی فەرمان و جله‌وگیریه‌کانی بن. پێیان گوترا: ئه‌م شوینه‌ی که ئێوه تی‌یدا نیشته‌جێ بوون شارێکی خۆش و هه‌وا سازو خاوه‌ن پیت و به‌ره‌که‌ت و رزق و رۆژی زۆرو هه‌مه جوړه، خودایه‌کی میهره‌بان و تاوانبه‌خشتان هه‌یه، له‌تاوانتێان خۆش ده‌بێ نه‌گه‌ر به‌رده‌وام بن له‌سه‌ر یه‌کتاپه‌رستی و فەرمانبه‌رداری.

وه‌لێ نه‌و گه‌لو هۆزه سپله‌بوون و سوپاسی په‌روه‌ردگاریان نه‌کرد ﴿فأعرضوا فأرسلنا عليهم سيل العرم، وبدلناهم بجنتيهم جنتين ذواتي أكل حط، وأثل وشيء من سدر قليل﴾ پشتیان له‌یه‌کتاپه‌رستی و خوداناسی

هه لگرد، گوێپرایه لی فه رمان و جله و گیری په روه ردگاریان نه بوون رویان کرده
 بیدینی و خۆرپه رستن و شوین په یامی شهیتان که و تن، گومرپابوون و رتبازی
 ژبیانیان لی تیکچوو و ه کوو له چهند نایه تیکی تر دا ناماژه به وه ده کاو له سه ر
 زوبانی په پوسلیمانکه ی سوله یان ده فهرموئ: ﴿وَجئتك من سبأ نبأ یقین،
 انی وجدت امراة تملکهم، و اوتیت من کل شیء ولها عرش عظیم، وجدتها
 و قومها یسجدون للشمس من دون الله، و زین لهم الشیطان اعمالهم فصدهم
 عن السبیل فهم لایهتدون﴾ (النمل: ۲۲-۲۴).

نیت له تۆله ی کوفرانی نیعمه ت و سپله بییان دا به هۆی سه ریچی فه رمانی
 په روه ردگاریان ژیاغان لی تال کردن، پیت و فه رو به ره که تمان لی گرتنه وه، نه و
 به نداوه ی: که سه رچاوه ی خترو خوشییان بوو تیکمان دا، به ره سه سته که یان
 روخاند، لافاوی به نداوی به ره سه ست روخا و کشت و کال و ملک و مالی تیک و پیک
 دان و هه موو زهوی و زاری دا پۆشین و خانو به ره ی رامالین و خوشیان تیدا چون و
 خنکان، مه گه ر تاقتا قه یان نه بی: که رزگاریان بوو ره هنده ی ولاتان بوون و
 بوونه په ندی زمانه و، خه لکی به غونه و په ندو مه ثل باسی په راگه نده یی
 دانیش توانی سه به ء ده یینه وه. ده لئین: (تفرقت أیدی سبأ)! له شوینی نه و
 کی شه وه خۆش و رازا وه نه و باخ و باخاته جوان و دلگیرو خاوه ن به رو
 میوه جاته، باخ و باخاتی سوته مه رۆو بی به رو چقلاوی و ناشیرینمان پیدان
 ده لئین: ته نها دره ختی نه راك و نه ثل و سیدری تیدا بوو، که بی به رو که مبه رو بی
 سود بوون. نه دیمه نیان جوان بوو نه به رو بوومیان هه بوو.

﴿ذلك جزیناهم بما کفروا و هل نجازی إلا الکفور﴾ نه م گۆپانکاریه ی
 له ژبیانی نه و گه له سه مکاره سپله یه دا کردمان و به و شیوه سزیمان دان به هۆی
 نه وه بوو کوفرانی نیعمه تیان کرد، ها وه لیان بۆ خودا دانا و حه قیان به درۆ

خسته‌وهو لایان‌دا بۆ لای باطلو گومرا بوون، له‌سه‌ر کوفریان سزامان دان، نایا
ئیمه جگه له‌کافرو سته‌مکار سزای که‌سی تر ده‌ده‌ین؟

ئه‌جار په‌روه‌ردگار دواي ژماردنی نيعمه‌ته‌کانی خۆی به‌سه‌ر
سه‌به‌ئيه‌کان‌دا له‌شوینی خۆيان، چەند نيعمه‌تیکی تریان باس ده‌کا: که‌خودا
بۆی فەراهم هێنا‌بوون، له‌کاتی گه‌شت و گوزارو بازرگانی کردن و هاتو‌چۆيان‌دا
بۆيان ده‌سته‌به‌ربو‌بوو ده‌فه‌رموی: ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُم وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا
قُرَى ظَاهِرَةً﴾ له‌نیوان سه‌به‌ئيه‌کان و گونده‌کانی ولاتی شام و خاکی خاوه‌ن
فه‌رو به‌ره‌که‌ت‌دا، چەند گونديکی به‌رزو به‌رچاوو نزیک له‌یه‌کتری و خاوه‌ن باغ و
باغات و سه‌رچاوه‌ی ئاوی سارد و سازگار و کشت و کالی به‌پیت و فه‌رو میوه‌ی
جۆراو جۆرو به‌تام و له‌ززه‌ت هه‌بوو، به‌جۆرێک رێبار له‌وولات و هه‌رێمانه
پێویستی به‌ئاو هه‌لگرتن و تیشوو نه‌ده‌بوو به‌لکوو له‌هه‌ر شوێنێک بپوێستایه
ئاو و خواره‌مه‌نی ناماده‌بووه.

﴿وَقَدَرْنَا فِيهَا السَّيْرَ﴾ رێگا و بانه‌کانی نیوان ولاتی سه‌به‌ئو شام قۆناغ
قۆناغ و مه‌نزل مه‌نزل کرد‌بوو، به‌گوێره‌ی پێویستیاتی رێباره‌کان نه‌ندازه‌دار
کرا‌بوون، نیوه‌رۆ له‌گونديک پشوویان ده‌دا و نیواره له‌گونديکی ترو به‌م جۆره‌ تا
ده‌گه‌یشتنه‌ شام.

﴿سَيَرُوا فِيهَا لِيَالِي وَأَيَّامًا آمِنِينَ﴾ به‌زویانی حال یان به‌شێوه‌ی راسته‌وخۆ
گرفتار، پێیان گوته‌را: به‌دڵنیایی و دڵخۆشی به‌شه‌وو به‌روژ هاتو‌چۆ بکه‌ن،
له‌که‌س مه‌ترسن غه‌می برسپیه‌تی و تینوايه‌تی ترسی چه‌ته‌و رێگرتان نه‌بێ.

به‌کورتی دوو هۆکاری سه‌ره‌کی ژیاخۆشییان بۆ ده‌سته‌به‌ر بو‌بوو، دڵنیایی
له‌ژيان و مال و تێرو ته‌سه‌لی و ره‌وینه‌وه‌ی تارمایی برسپايه‌تی.

که‌چی بهو نیعمه‌تانه‌ش وه‌نده‌ی تر له‌خۆیان بایی بوونو ئەو ژیانە نەرمو
 نۆله‌یان به‌خۆیان ره‌وانه‌بینی و ﴿فَقَالُوا: رَبَّنَا بَاعِدْ بَيْنَ أَسْفَارِنَا، وَظَلَمُوا
 أَنْفُسَهُمْ﴾ له‌نازو نیعمه‌تی جۆراو جۆرو ژبانی نەرمو نۆل وهرز بوونو وتیان:
 خودایه‌ نیوان ئیتمو ئەو ولاته‌ی بۆی ده‌چین دوور بجه‌ره‌وه، چۆله‌وانی و بیابانی
 تیدا دروست بکه‌ بۆ ئەوه‌ی جوداوازی نیوان هه‌ژارو ده‌وله‌مه‌ند هه‌بی، بابای
 ده‌وله‌مه‌ند ده‌توانی ئاوی ساردو تیشوو‌ی باش بۆ خۆی دابین بکا، هه‌ژاریش
 به‌کوله‌مه‌رگی ئەو ریگایه‌ ده‌برێ. به‌مه‌ش ده‌وله‌مه‌نده‌کانیان ده‌یان‌توانی
 ته‌که‌ببورو شانازی به‌سه‌ر هه‌ژاره‌کانیان‌دا بکه‌ن، ئەمه‌ نیشانه‌ی ئەوه‌په‌ری بی
 عه‌ق‌لییان بوو: ئەو ژیانە خۆشه‌یان بۆ ده‌سته‌به‌ر بویوو که‌چی ئاواته‌خوازی
 ژبانی کوله‌مه‌رگی و چه‌رمه‌سه‌ری‌بوون، هه‌روه‌کوو چۆن نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل
 خۆش‌ترین خواره‌مه‌نییان بۆ ده‌سته‌به‌ر بویوو، که‌ گۆشتی بالنده‌ی شه‌لاقه‌و
 گه‌زۆ بوو، که‌چی داوای خواره‌مه‌نی پاقله‌و خه‌یارو نیسکه‌و پیازو ئەم جۆره
 خواره‌مه‌نیانمان ده‌کرد.

ئەو نه‌فامانه‌ی سه‌به‌ئیش، ئەو ژیانە خۆشو ولاته‌ ئاوه‌دان و پرپیستو
 به‌ره‌که‌ت و ئاوه‌دان و قۆناغ لێک نزیکانه‌یان هه‌بوون، گون‌دییان لێک نزیکه‌و
 ریگای سه‌فه‌رو هاتوچۆیان ئارامو بی ترس، که‌چی داوای ئەوه‌یان ده‌کرد
 گونده‌کانیان لێک دوور بکه‌ونه‌وه، ریگای هاتوچۆی سه‌فه‌ریان ناخۆش ببی و
 پتو‌یستیان به‌تیشوو ولاغی سواری و باره‌به‌ر هه‌بی و وای لێ بی هه‌موو که‌س
 نه‌توانی سه‌فه‌ر بکا. بۆیه‌ خودا به‌سته‌مکاری ناوبردون، چونکه‌ له‌سروش‌ت
 لایان‌داو هه‌ولێ وێران‌کردنی ولاتی خۆیان‌دا، خۆیان خسته‌به‌ر قارو غه‌زه‌بی
 خوداو به‌دبه‌خت و چاره‌ ره‌ش بوون!

ده فەرموی: ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ وَمَزَقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ﴾ کەردماننە پەندی
زەمانە و پەرتەوازەمان کردن، بەسەرھاتی ئەوان بوو چیرۆکی بەرناگردان و
حیکایەتخوێنان کۆرو ئەنجومەنیان پێ گەرم دەکەن. ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ
صَّابِرٍ شَكُورٍ﴾ بێگومان لەبەسەرھات و روداوی گەل و ئەوێ سەبەدا
ئامۆژگاری ھەیە بۆ ھەموو ئەوانە ی خۆگرو پشوو درێژن لەسەر بەلا و تەنگانە و
سوپاسگوزارن لەسەر نێعمەتە جۆراو جۆرەکانی پەروەردگاریان.

نایەتە کە ئادەمیزاد ھەڵدەنێ بۆ سوپاسگوزاری لەسەر نێعمەت و خۆگری
لەبەرەمبەر نێعمەتدا.

لەسەحیحەیندا فەرمودەیک ھەیکە ئەبو ھورەیرە دەیگێڕێتەو
دەفەرموی: پێغەمبەر فەرمووێت: (عَجَبًا لِلْمُؤْمِنِ، لَا يَقْضِي اللَّهُ تَعَالَى لَهُ قَضَاءٌ
إِلَّا كَانَ خَيْرًا لَهُ، إِنْ أَصَابَتْهُ سَرَاءٌ شُكْرًا، فَكَانَ خَيْرًا لَهُ، وَإِنْ أَصَابَتْهُ ضَرَاءٌ صَبْرًا
فَكَانَ خَيْرًا لَهُ وَلَيْسَ ذَلِكَ لِأَحَدٍ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ) کاری موسوڵمان سەیرە، خودا ھەر
قەزاو قەدەرێکی بەسەر بێنێ بۆ دەبێتە خێر و بێر، ئەگەر تووشی خۆشی بوو
سوپاسی خودای کرد، ئەو دەبێتە خێر بۆی. ئەگەر تووشی ناخۆشییەک بوو
خۆی راگرت و بەصەبر بوو ئەو دەبێتە خێر بۆی. ئەم حال و ھەزەش تەنھا
بۆ موسوڵمان دەستەبەر دەبێ.

بەئێ بەندە ی باش و نمونەیی ئەو کەسە: ھەر کاتێک نێعمەتی بەسەردا
رژان سوپاسگوزار بێ، ئەگەر بەلایەکی توش بوو بەصەبر و خۆپاگر بێ.

دوابەدوای چیرۆکی ئەھلی سەبە ئەو ھەمان پێ رادەگەیەنێ کە ئەوان و
وێنە ی ئەوان کەسانێکن شوێن شەیتان کەوتون و ملکەچی ھەوا و ھەوەسبازی
خۆیان بوون و لەرێگە ی ھەق و راستی لایان داو، دەفەرموی: ﴿وَلَقَدْ صَدَقَ
عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ واتە: شەیتان گومانی وابوو

ئەگەر ھەول بەدا دەتوانىڭ سەبەئىيە كان لەخشتەبەرئ و گومپرايان بكا،
گومانەكەى راست دەرچوو، ملكەچى گومپرايى كردنەكەى بوون، لەخوداى
خۆيان ياخى بوون كۆمەلئىكى كەمیان نەبئ، دەستيان كرد بەخۆرپەرستى و
بەندایدەتى كردنیاں بۆ خودا وەلا ناو بوونە شوئىنكەوتەى شەیتانى نەگرس!

﴿وما كان له عليهم من سلطان إلا لنعلم من يؤمن بالآخرة ممن هو
منها في شك وربك على كل شيء حفيظ﴾ شەیتان ھىچ دەسەلاتىكى نەبوو
بەسەر ئەو گەلەستەمكارەى سەبەئدا، ھىچ بەلگەيەكى پى نەبوو بتوانى
لەرتىگەى بەلگەو دەلىلەو ئەوان گومپرا بكا، بەلگەو تەنھا ختوگەو
ھەلخەلەتاندنى پى دەكرى، بەو سەسەو جوانكردنى كارى ناشىرىن بۆيان
گومپراى كردن، دەسەلاتى شەیتان بەسەر ئادەمیزاددا ھەر ئەوئەندەيەو زەختى
پى لەكەس ناكرى.

حەسەنى بەصرى دەفەرموئ: بەخودا شەیتان كوتەكى نیو بەتۆپزى
تاوانى بەكەس نەكردو، بەلگەو تاوانى لەپیش چاو جوان كردون و دەنە دەنەى
داون بۆ ئەنجامدانى، ئەوانیش بەپىر بانگەوازییەكەيەو ھاتوون.

خودا دەفەرموئ: ئىمەیش ئەوانغان بەتاقىكردو بەو سەسەو ختوگەى
شەیتان، بۆ ئەو دەرى بخەين كى ئىمانى پتەوى بەخودا ھەيەو كى گومانى
ھەيە، ویستمان بەو ختوگەدان و ھەلخەلەتاندنەى شەیتان واقعی ئادەمیزاد بۆ
خۆیان دەرىكەوئ، خاوەن باوەرو بى باوەر لىك جودا ببنەو، ئەگینا خودا بۆ
خۆى ھەموو شتێك دەزانى پىش ئەو بۆ خەلگى دەرىكەوئ. دەزانى كى
ئىمانى بەخودا بەھاتنى رۆژى قیامت ھەيەو كار دەكا بۆ سەرورەى ئەو
دونیايەو كى پرۆای پى نیو بەتەمای پاداشى باش لەسەر كردهو ھاى چاك و
سزای دۆزدەخ لەسەر تاوانكردن نیو.

بینگومان خودای تو تهی موحه مده! ناگادارو زانایه به سهر هه موو
شتیلکداو هیچی لی گوم نابئی، کرده وهی کافرو سته مکارانیش بی شک له ژیر
کۆنترۆلی زانیاری خودا دهرناچن.

خودا درۆزنه ی موشریکه کان شه فاعه تیان بوجه و نه گهر بیشی که ن لیان وه رناگیرئ

قُلْ اَدْعُوا الَّذِيْنَ رَعِمْتُمْ مِنْ دُوْنِ
اَللّٰهِ لَا يَمْلِكُوْنَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمٰوٰتِ وَلَا فِي
اَلْاَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيْهِمَا مِنْ شِرْكٍَ وَمَا لَهُمْ مِنْهُمْ مِنْ ظٰهِرٍ ﴿٢٢﴾
وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ اِلَّا لِمَنْ اٰذِنَ لَهُ حَتّٰى اِذَا فُرِّعَ عَنْ
قُلُوْبِهِمْ قَالُوْا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوْا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيْرُ

له وه پیش باسی سوپاسگوزارانی کردو پاداش و شواییانی رونکرده وه،
داود و سوله یانی کرده نمونه ی شوکرانه ژمیتران و حالی کافرو سپله و پینه زانانی
وه کوو سه به تو هه لۆیست و کرده وه کانیانی وه کوو نمونه هینایه وه، نه جار
سهرله نوی خیطاب ناراسته ی موشریکه کان ده کاو موناقه شه یان له گه ل ده کاو
به لاقرتیه داویان لی ده کا که هانا بۆ خودا کانیان بهرن، بۆ ته وهی سزایان

له‌سەر لابه‌رن، ده‌فه‌رموی: ﴿قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ ئەى موحه‌مه‌دا! به‌و موشریکانه‌ی قورپه‌یش بلی: بانگی ئەو خودا درۆزنانه‌تان بکه‌ن: که پیتان وایه شیایوی په‌رستن و به‌ندایه‌تی بۆ کردن و له‌جیاتى خودای گه‌وره‌و میه‌ره‌بان عیباده‌تیان بۆ ده‌که‌ن، داوایان لى بکه‌ن با ئەو برسایه‌تی و قات و قریه‌ی تووشتان بووه له‌سه‌رتان لابه‌رن، یان سود و قازانجتان بۆ کیش بکه‌ن.

ئەجار په‌روه‌ردگار بۆ خۆی ولامیان ده‌داته‌وه‌و ده‌فه‌رموی: ﴿لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ﴾ ئەو شتانه‌ی ئیوه به‌خودایان ده‌زانن دارایی هیچ شتیک نین، له‌ناسمانه‌کان و زه‌وی‌دا، ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر به‌ته‌ندازه‌ی گه‌ردیله‌یه‌کیش بێ، توانای هیچ خێرو شه‌رێکیان نیه، هیچیان پێ ناکرێ، وه‌کوو له‌نایه‌تیکی ترده‌ ده‌فه‌رموی: ﴿وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ﴾ (ناظر: ۱۳).

﴿وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شَرْكٍَ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ﴾ ئەو بت و سه‌نه‌مانه‌ی ئیوه به‌خودایان ده‌زانن ده‌سه‌لاتی هیچیان نیه، نه‌ به‌هاویه‌شی و نه‌ به‌سه‌رخۆیی، نه‌خۆیان به‌دییه‌نه‌رن نه‌هاویه‌شن له‌به‌دییه‌نه‌نان‌دا، به‌دییه‌نه‌ر هه‌ر خودایه، که‌س هاوه‌ل و هاویه‌ش و یارمه‌تیده‌ری نیه، وه‌کوو له‌نایه‌تیکی ترده‌ ده‌فه‌رموی: ﴿مَا أَشْهَدْتَهُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ، وَمَا كُنْتُ مَتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ عَضُدًا﴾ (الكهف: ۵۱).

ئەجار نه‌فی شه‌فاعه‌ت له‌و خودا درۆزنانه‌ ده‌کاو ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ﴾ له‌لای په‌روه‌ردگار شه‌فاعه‌ت سودی نیه، مه‌گه‌ر شه‌فاعه‌تی که‌سێک: که له‌لایه‌ن خوداوه رێگای شه‌فاعه‌تکردنی پێ درابێ. وه‌کوو شه‌فاعه‌تی فریشته‌و پیغه‌مبه‌ران و راستگۆیان و شه‌هیدان و پیاوچاکان... هتد. نه‌مانه‌ش: رێگه‌ی شه‌فاعه‌تکردنیان پێ دراوه، شه‌فاعه‌ت بۆ که‌سێک ده‌که‌ن شیایوی شه‌فاعه‌ت بۆ کردن بێ، که‌سێک کافرو موشریک

بووبى له ژيانى دونياى دا، خودا ئيزن نادا شه فاعه تى بو بکرى، شه وانيش شه فاعه تى بو ناکهن، وه کوو له نايه تى تى تردا ناماژه به وه ده کاو ده فهرموى: ﴿من ذا الذي يشفع عنده إلا بإذنه﴾ (البقرة: ۲۵۵) يان ده فهرموى: ﴿وكم من ملك في السموات لا تغني شفاعتهم شيئاً إلا من بعد أن يأذن الله لمن يشاء ويرضى﴾ (النجم: ۲۶). يان ده فهرموى: ﴿ولا يشفعون إلا لمن ارتضى، وهم من خشيته مشفقون﴾ (الانبيا: ۲۸) يان ده فهرموى: ﴿لا يتكلمون إلا لمن أذن له الرحمن وقال صواباً﴾ (النبأ: ۳۸).

به کورتى نايه ته کان شه وه ده گه يه نن: كه شه فاعه تى پابه نده به وهى خودا ره زامه ندى له سهر بى، هو کارو نه سبابى شه فاعه ته كهش حق و راست و به جى بى. له صه حيحه ين دا به چهنه جۆرىك له بارهى شه فاعه ته وه فهرموده وه پيغه مبهر ﷺ هه، يه كيك له فهرمودانه شه وه يه: لهو كاته دا پهروه ردگار ده يه وي برپارى خوى ده رباره ناده ميزاد ده ربكا، پيغه مبهر ﷺ فهرموويه تى: من لهو كاته دا (فأسجد لله تعالى فيدعني ما شاء الله ان يدعني، ويفتح على بمحمد لا أحصيها الآن ثم يقال: يا محمد ارفع رأسك وقل تسمع وقل تعطه واشفع تشفع) لهو كاته دا من ده چمه سوژده، وه نديكى خودا خوى ههز بكا له سوژده دا ده مهيلتته وه، له نعيمه ت و فه ضلى خوى شه وه ندهم به سهر دا ده ريژى ئيستا بوم ههژمار ناكري، پاشان پيم ده گوتري: شهى موحه مه دا! سهرت هه لپه، بلئى و قسه ت وهرده گيرى، داوا بكهو داوا كه ت ديته جى، شه فاعه ت بكهو شه فاعه تى قبو له. شه مجار دواى شه وهى: كه خودا ئيزنى شه فاعه تى كردن ده دا به وانى شه فاعه تيان وهرده گيرى، مه وقيغه كه هه به سامناكى ده مينيتته وه، ديمه نه كه تا بلئى سهرنج راكي شه و پره له هه يبه ت و جه لال، ده فهرموى: ﴿حتى إذا فرغ عن قلوبهم قالوا: ماذا قال ربكم؟ قالوا: الحق وهو العلي الكبير﴾ واته: ناده ميزاد و فريشته كان له ساراي مه حشه رد راده وه ستن دله كوته يانه و ترسو بيم دايپوشيون، چاوه پوانى ئيزنى شه فاعه ت وهرگرتنن، جا: كه ريگه

به‌شه‌فارتکاران درا بۆ شه‌فاعه‌ت و شه‌و ترسو له‌رزه ره‌ویییه‌وه، هه‌ندیکیان به‌هه‌ندیکیان ده‌لێن: شه‌ری خودای مه‌زن ده‌رباره‌ی شه‌فاعه‌ت چی فهرموو؟ له‌وه‌لامبدا شه‌وانی تر ده‌لێن: خودای ئیمه، فهرموده‌ی حه‌قی فهرموو: ئیزنی نه‌وانه‌ی دا: که شه‌فاعه‌تیان وه‌رده‌گیرئ شه‌فاعه‌ت بکه‌ن، هه‌لبه‌ته‌ خودا خۆی تاک و ته‌نهایه له‌به‌رزو و شکۆمه‌ندی و گه‌وره‌یی دا، هیچ که‌س هاوشانی شه‌و نیه‌و له‌و رۆژه‌دا به‌بێ رێگه‌پێدانی خودا هیچ که‌س بۆی نه‌یه‌ قسه‌ بکا.

به‌راستی دیمه‌نیکی سه‌رنج راکێشه له‌روژتکی ترسناکه‌دا“ له‌روژتکه‌دا، ئاده‌میزاد راوه‌ستێنراوه، شه‌فاعه‌تکارو شه‌فاعه‌ت بۆ کراو چاوه‌پوانن، چاوه‌پوانن چییان، ده‌رباره ده‌رده‌چی له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاری شکۆمه‌نده‌وه، چاوه‌پوانی درێژه ده‌کێشێ و به‌ته‌مابوون ده‌خایه‌نێ، هه‌موو سه‌ریان داده‌نوێنن، هه‌موو که‌س بێ ده‌نگ و سه‌نگه‌و خوسته‌یان لێ ده‌بێ، دلێان له‌ترسان ده‌له‌رزئ و به‌ترسه‌وه چاوه‌پوانی رێگه‌پێدانی شه‌فاعه‌تن. پاشان فهرمان ده‌رده‌چی و ره‌هه‌ت شه‌فاعه‌تکارو شه‌فاعه‌ت بۆ کراو داده‌گیرئ، هه‌ستیان له‌هه‌ستکردن ده‌که‌وئ، شه‌و فه‌زه‌ع و ترسه‌ی له‌دلێان دایه‌ ئاشکرا ده‌بێ. سه‌رسامییان نامێنێ و واق و پرمانیان به‌سه‌رده‌چی، هه‌ندیك له‌و خه‌لکه‌ ترساوه به‌تاگا هاتوو به‌هه‌ندیکیان ده‌لێن: په‌روه‌ردگارتان چی فهرموو؟ چی بریاردا؟ پرسیارلیکراوه‌کان ده‌لێن: حه‌قی فهرموو، حه‌قی بریاردا، وێده‌چی ولام‌ده‌ره‌وه‌کان فریشته‌ نزیکه‌کانی باره‌گای نه‌قده‌س بن و شه‌وان شه‌م ولامه‌ کورته‌ پر ره‌هه‌به‌ته‌ به‌ده‌نه‌وه، مه‌وقیفه‌که‌ هێنده ره‌هه‌ببه‌ ته‌نیا ده‌توانرئ یه‌ك وشه‌ی تێدا بگوترئ. شه‌وه مه‌وقیفی شه‌فاعه‌تی ترسناک و سه‌رسوڕه‌یینه‌ره، شه‌وه دیمه‌نی فریشته‌کانه ده‌سته‌و نه‌ظمه‌وه‌ستاون، هه‌موو چاوه‌پوانی بریاری یه‌زدانین، نایا دوا‌ی دیتنی شه‌م دیمه‌نه که‌سیك هه‌یه‌ پێی وابێ شه‌وان هاوبه‌شی خودان؟ که‌سیك هه‌یه‌ خۆی به‌هاوه‌لی خودا بزانی؟

دانانی موشریکه کان بهوه: که هدر خودا رزق روژی دهره

﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنْ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ﴾
 وَإِنَّا أَوْ إِيَّاكُمْ لَعَلَىٰ هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢٤﴾ قُلْ
 لَا تَسْأَلُونَنَا عَمَّا آجَرَمْنَا وَلَا نُسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٥﴾ قُلْ
 يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ
 ﴿٢٦﴾ قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ أَهَقْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ كَلَّا بَلْ هُوَ اللَّهُ
 الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ
 بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾
 وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٩﴾
 قُلْ لَّكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَفْخِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَغْنُونَ

لەو پېش پەرورەدگار ئەوێ بەیانکرد: کە ئەو خودا درۆزنانەى موشرىکەکان پەرستشیان بۆ دەکەن هیچ دەسلەتتیکیان نیە لەبەونەوێردا، نەجار لێردا پەرورەدگار ئەوێ رون دەکاتەوێ: کە ئەو موشرىکانە بەناچارى دان بەویدا دەنێن: کە رزق و رۆژیدەر و روینەرى کشت و کال و بەدیھینەرى کان و ھەرچى لەزەوى و لەئاسمان دایە خودای پەرورەدگارە. دەى کەوابى پێویستە برۆیان وا بێ: کە جگە لەخودا خودای تر نین، بزائن و دلتیابن: کە پەرورەدگار رۆژى قیامت بەحق و عدالت دادوهرى ئادەمیزادان دەکا. دەفەرموێ: ﴿قُل: مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ هُوَ يَتَغَمَّبُهُرِ ت بزمانى لۆمەو سەرزنشەو بەو موشرىک و بپەرستانە بلئ: کى رزق و رۆژى ئێوە دابن دەکا بەھوى باران باراندن لەبەرزاینیەو بە سەر زەوى؟ کى لەسەر زەوى کشت و کال دەروینى و کان و سەرچاوەى ژيان بەدى دینى؟ جا ئەگەر ولامیان نەبوو، تۆ بلئ: ئەو کەسەى دارای ئەم جوړە شتانەى تەنھا خودایە، ھەرچەندە ھ و لەلامى تریان نیەو ناچارن بۆ خویشیان دان بەویدا بنین، چوێک رەلامى تر نیە.

وێکوو لەئایەتیکى تردا ئاماژە بەو دەکا و دەفەرموێ: ﴿قُل: مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ، أَمْ مَنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ، وَمَنْ يَخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ، وَيَخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ، وَمَنْ يَدْبِرُ الْأُمُورَ؟ فَسَيَقُولُونَ: اللَّهُ، فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ؟﴾ (یونس: ۳۱).

جا کە ئێو ئەى گرۆھى موشرىک و بپرا، بەدەمى خۆتان دان بەویدا دەنێن: کە ھەر خودا رزق و رۆژیدەرە، ئەى بۆچى و بەچ عەقلىک عیبادەت بۆ شتىک دەکەن: کە دارای رزق و رۆژى نیە؟ بەچ عەقلىک ئەو بت و صەنەمانە دەپەرستن: کە ھیچیان لەدەست نایە، چۆن رینگە بەخۆتان دەدەن ئەو شتە بپرا

دهسه لات و هیچ لهبارا نه بوانه بکهنه هاوه لی خودای خاوهن دهسه لات و توانا؟
 خو نه گهر نه وان لهروی سهره رقی و نه فامییانه وه دانیان به وه دا نه نا: که (الله)
 خاوهن و پهروه ردگاری ئاسمانه کان و زهوییه، هر نهو رزق و روژیده ره، تو بوخوت
 وه لامی خوت بده ره وه، بلی: خودا پهروه ردگاری ئاسمانه کان و زهوییه، وه کوو
 له نایه تیکی تردا به شیوه ی لومو سهره نهشت ده مبهستی کافره کان ده کاو
 بوپریان ده دا، ده فهرموی: ﴿قل: من رب السموات والأرض؟ قل: الله، قل:
 افاتخذتم من دونه اولیاء لا یملکون لأنفسهم نفعا ولا ضرا﴾ (الرعد: ۱۶).

نه مجار پهروه ردگار باری خیطابه که نهرم ده کاته وه و به نوسلوویکی هیدی و
 هیمنانه بانگه وازیان ده کا بو نیمانه یتنان و ده فهرموی: ﴿وانا او ایاکم لعلی
 هدی او فی ضلال مبین﴾ نهی موحه مه د پییان بلی: نیمه ی موسولمان و
 یه کتاپه رست، یان نیوه ی موشریک و بتپه رست، له سهر ریگای راست و راستین،
 یان له گومرایی ئاشکراداین. یان نیمه یان نیوه له سهر هیدایه تین و لایه نه که ی
 ترمان له گومرایی دایه. یه کیچکمان له سهر حه قین و یه کیچکمان له سهر به تالین.
 نه مه جوریکه له نوسلووی مونا قه شه و گفت و گز، نه ده ب و هیمنی
 له خو گرتوه، بو کیچکردنی به رامبه ر بو نه وه ی له مالی خو ی و حالی خه لکی
 تر ورد بیته وه، جو ره ئازادی یه که ده درئ به رامبه ر بو نه وه ی تی ب فکرئ و
 به قه ناعه ته وه بزانی: که نه وه هله یه و به رامبه ر که ی له سهر حه قه، وه کوو چو ن
 جاری و ده بی پیا و به هاوه لی خو ی ده لی: خودا ده زانی من و تو کامان
 راست ده که یین.

نه مجار پهروه ردگار نه وه راده گی نه ی: که جودا وازی سهره کی و بنه په تی
 هیه له نیوان هه ردو و پی ره کان دا، هر که سه تاوانی خو ی له سهر خو ی و چاکه ی
 خو ی بو خو ی. به هه مان نوسلووی پی شو به شیوه یه کی نهرم نیان ده فهرموی:

﴿قُلْ: لَا تَسْأَلُونَ عَمَّا أُجْرَمْنَا، وَلَا نَسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ نەى پىغەمبەر! دووبارە بەو موشرىكانە بلى: نەگەر خوداپەرستى و بەندايەتيكردغان بۆ خودا تاوان بى و بەتاوان حسيب بکرى، ئەو ئەو بەرپرسيار نين. ئىمەش لەکردهوى ئىو بەرپرسيار نين و خىرو شەرى خۆتان بۆ خۆتان و خۆتان بەرپرسيارن لى، وەکوو لەنايەتيكى تردا نامازە بەو دەکاو دەفەرموى: ﴿فَانْ كَذِبُكَ فَقُلْ لِي عَمَلِي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ، أَنْتُمْ بَرِيئُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ﴾ (يونس: ۴۱).

ئەجار خودا ھەرپەشەيان لى دەکا بەو کە لەروژى قىامتدا حىسابيان لەگەل دەکا و ھەر کەسە بەگۆرەى چاکو خراپەى خۆى سزاو پاداشى دادوەرانە وەردەگريئەو. دەفەرموى: ﴿قُلْ: يَجْمَعُ بَيْنَا رَبَّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ، وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ﴾ نەى پىغەمبەر! پىيان بلى: بىگومان خوداى ئىمە لەدەشتى مەحشەردا ئىمەو ئىو کۆ دەکاتەو، پاشان بەحق و عدالت برپار دەربارەى ھەردوولامان دەردەکا، خودا حوکمى نىوان حق و بەتال لەروانگەى زانىارىيەو دەکا، ناگادارى ھەموو شتيكە ھىچى لى گوم نابى، حوکم و برپارى لەزانبارى موطلمەو ھەلدەقولى!

بىگومان پەرورەدگار لەسەرەتاو ئەھلى حق و ئەھلى بەتال کۆ دەکاتەو، بۆ ئەو روبروى يەکتەر بىنەو ھەقخوازن بانگەوازی بۆ حق بکەن و لەپىناوى دا تىبکۆشن، بانگخوازنى ئىسلام ئەركى سەرشانى خۆيان ئەنجام بەن، ھەلبەتە لەسەرەتادا حق و بەتال تىکەلاو دەبن، بەبەرىك ھەلدەوستان، زۆرانبازيان دەکوئتە نىوانەو، شوبھو شک و گومان حق دادەپۆشن و دەبنە لەمپەر لەبەردەم بەلگەو نیشانەکانى ھەقدا، بەلام ھەموو ئەمانە تاماویەکو بۆ تاقىکردنەو، پاشان خودا فەصل دەخاتە نىوان حق و بەتالەو، ھەموو شتيك يەکالا دەکاتەو، چاک و خراپ لىک جيا

ده کاته‌وه، جا ئه‌و رۆژه ده‌زانن عیززه‌ت و سه‌ره‌ری بۆ کئی‌یه، کێمان به‌خته‌وه‌ری هه‌تا هه‌تاییمان ده‌ست ده‌که‌وێ. وه‌کوو له‌نایه‌تیکی تردا ئاماژه به‌وه ده‌کاو ده‌فرموی: ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُومِئذٍ يَتَفَرَّقُونَ، فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ، وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ، فَأُولَئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ﴾ (الروم: ۱۴-۱۶).

ئه‌جار په‌روه‌ردگار فەرمان به‌پێغه‌مبه‌ر ده‌کا: که داوا له‌موشریکه‌کان بکا ده‌سه‌لات و دارایی خودا درۆزنه‌کانیان ده‌رخه‌ن و بزانی چییان له‌بارایه. ده‌فرموی: ﴿قُلْ: أَرُونِي الَّذِينَ أَلْحَقْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ، كَلَّا، بَلْ هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر! قسه‌ی کۆتایی و یه‌کاڵاکه‌ره‌وه به‌و موشریکانه بلی: پێنیشانم بده‌ن ئه‌م بت و سه‌نه‌مانه‌ی ئێوه کردوتان به‌خودا و په‌رستشیان بۆ ده‌که‌ن، نیشانم بده‌ن چییان له‌بارایه و ده‌سه‌لاتی چییان هه‌یه و چییان پێ ده‌کرێ؟ ئێوه هه‌ل‌ه‌ن، حه‌ق ناشکرا و نومایانه وه‌کوو ئێوه ده‌لێن وایه، به‌خۆتاندا بچنه‌وه و پێ له‌که‌لل‌ه‌ی شه‌یتان به‌پێننه‌ خوار، چی دی بانگه‌شه‌ی بته‌رستی مه‌که‌ن، هاوه‌ل بۆ خودا دامه‌نین. خودا بێ هاوه‌ل و هاوشان و هاویه‌شه. به‌ل‌کوو خودا تا‌ک و فەرد و سه‌مه‌ده، هه‌ر خۆی خودایه و هه‌ر ئه‌و شیاوی په‌رستش بۆ کردنه، بال‌اده‌ست و غالب و عه‌زیز و قه‌هه‌اره، هه‌موو شتێک ملکه‌چی ویست و فەرمانیه‌تی. هه‌رچی بیه‌وێ ببێ ده‌بی، دانایه له‌کردار و گوفتاری‌دا، له‌شه‌ریعه‌ت دانان و مه‌زن‌ده‌کردنی کار و کرده‌وه‌ی به‌نده‌کان. دا، داناییه‌که‌ی ره‌هایه و شیاوی خودایه‌تی، له‌روانگه‌ی ئه‌و دانایییه ره‌هایه و بونه‌وه‌ر هه‌ل‌ده‌سوڕینی، ده‌ژینی و ده‌مرینی، ده‌به‌خشی و ده‌ستی.

دوای سه لماندنې په کتاپه رستی، نه وه روڼ ده کاته وه: که په یامی پیغه مبهري نیسلام په یامه بو گشت ناده میزاد، تایبته نیه به گهل و نه ته ویه ک و گهل و نه ته ویه کی تر نه گریته وه، بو گشت کات و شوینیکه، بو هموو چینو تویتیکه، تایبته نیه به عه ره بو بو نهوان پاوان نه کراوه.

بویه ده فهرموئ: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ نهی پیغه مبهري، نیمه تو مان ره وانه نه کردوه بو سر گه لی عه ره ب به تایبته تی، به لکوو نار دومانې بو سر هموو ناده میزاد به گشتی به عه ره بو ناعه ره بییه وه، به سو رو ره شو سپیه وه، پیغه مبهري ناده میزادو جندو که ی، پیغه مبهري هموو چینو تویتیکې، موژده دده ی به وانه ی خوا په رستن به به هشتی رازاوه، سه ریچیکار انیش ده تر سی نی له ناگری دوزه خ، وه کوو له نایه تی کی تر دا ناماژه به وه ده کاو ده فهرموئ: ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا﴾ (الأعراف: ۱۵۸). له نایه تی کی تر دا ده فهرموئ: ﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا﴾ (الفرقان: ۱)

له صه حی موسلیم و بوخاری. دا فهرموو ده یه کی (مرفوع) هیه: پیغه مبهري (ﷺ) فهرموو یه تی: (اعطیت خمساً لم يعطهن أحد من الأنبياء قبلي) پینج شتم دراوه تی نه دراوڼ به هیچ پیغه مبهري کی پی ش من، یه کی ک له و پینج شتانه نه میه: که ده فهرموئ: (وكان النبي يبعث الى قومه خاصة، وبعث الى الناس عامة) نه وه بوو پیغه مبهري پی شوو هه ری که یان ده نی ردرا بو سر گه لی خو ی به تایبته تی. وه لی من بو لای گشت ناده میزاد ره وانه کراوم.

ئەمە چوار چۆنە پەيامی پێغەمبەرە، پێغەمبەری ھەموو ئادەمیزاد،
ئەرکی سەرشاری مۆژدەدان و ترساندنە، مۆژدە بە ھەشت بەخودا پەرستان و
ترساندن سەرپێچیکاران لە ئاگری دۆزەخ. وەلێ زۆری زۆری ئەو خەڵکە
نازانن: کە پەيامی پێغەمبەر گشتییەو ئەرکی سەرشارینی
مۆژدەپێدان و ترساندنە..

نازان ئەوان چەند ھەلەن کە برۆیان وایە "ئەو بت و سەنەمانە ھاوێلی
خودان! بێ ئاگان لە گومراپیی سەرلێ شێواوی خۆیان. برۆیان بە ھاتنی
قیامت نیو بەشتیکی دووری دەزانن، ﴿و یقولون متى هذا الوعد ان کتم
صادقین﴾ ئەو موشریکە نەفامانە بە گالتەو لا قرتی پێکردنەو دەلێن: ئەو
کەئێ ئێوە قیامتەئێ ھەر پەشمان پێ لێ دەکەن رادەبێ؟ دەپێمان بلێن: با
کاتە کەئێ بزانن ئەگەر ئێوە راستگۆن لە قسەو گوفتارتان دا، لە
وادەپێدان و ھەر پەشمان کردندا. ﴿قل: لکم ميعاد يوم لا تستأخرون عنه ساعة
ولا تستقدمون﴾ ئەئێ پێغەمبەر "ولامیان بدەرەو: بلێ: ئێوە لە زانیاری
خودادا ماوێ کە دیاریکراوتان ھەیە، رابوونی قیامت کاتیکی بۆ مەزندانە
کراوێ پاش و پێش نا، ھەموو کاروبارێک لە کاتی خۆی دا دیتە جێ و
بە گۆڕەئێ نەخشە بۆ دانانی خودا دیتە کایەو، بە ویستی کەس نە پێش
دەکەوێ نە دوادەکەوێ، بە لکۆو لەو کاتەئێ خودا بۆی دیاری کردوێ رادەبێ و
شک و گومانێ تێدا نیە، پەلە کردنیان لە ھەلسانی قیامت و ھاتنەدی وادەو
ھەر پەشمانی نەزانیانە، نیشانی ھەست نەکردنیانە بەو حەقیقەتە
کوللیە موطەلەقە، پێویستە بزانن ھیچ شتێکمان بە ھەواتنە دروست
نەکردوێ، ھەموو کارەکانمان پەيوەندیان بە یەکتەرەو ھەیە، قەزاو قەدەری
خودا روداوێ کان رێک دەخاو کات و ئەجەلە کان نەخشە کێش دەکا، ھەموو ئەم
کارانە بە گۆڕەئێ ھیکمەتی بێ سنووری خۆی کە لە ئێمە نا دیارە ئەنجام دەداو
رێکیان دەخا.

موشریکه‌کان ئینکاری قورئان ده‌که‌ن، حیواری نیوان گومراییان و گومراکاران
له رۆژی قیامه‌ت دا.

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُؤْمِنَ بِهِذَا الْقُرْآنَ وَلَا
بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِنْدَ
رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلَ يَقُولُ الَّذِينَ
أَسْضَعُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ ﴿٣١﴾
قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْضَعُوا أَنْخُنْ صَدَدْنَاكُمْ
عَنِ الْهُدَىٰ بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ شُجْرَمِينَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ
أَسْضَعُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ الْيَلِ وَالنَّهَارِ إِذْ
تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُ أَنْدَادًا وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ
لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْأَغْلَلَ فِي آعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا
هَلْ يَحْزَنُونَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٣﴾

وه‌کوو چەند جاری تر گوتوومانە بنەمای ئیمان سی شتی سەرەکین:
یەکتاپەرستی، پێغەمبەراییەتی، زیندوبوونەوه. قورئانی پیرۆز زۆر جار جەخت
لەسەر ئەم سی بنەمایانە دەکاتەوه دەیانچەسپێنێ، جا: کەلەوه‌وپیش لەم
سورەتەدا ئەم سی بوارە ی رون کردنەوه و ئەوهی راگەیاندا کە کافرەکان بروایان
پێیان نیه، ئەجار دێتە سەر باسی ئەوه: کە تا قەمێک لەو موشریکانە بروایان بە
قورئان و بەرنامە ئاسمانییەکانی پێشوو نیه، هەرچی تێی‌دا یە لە باسی حەشرو
حیساب و لیکۆڵینەوه و پاداشت و سزا، بە درۆ و ئەفسانە ی دەزانن.

ئەجار دیمە نێکی گەت و گۆی نێوان سەرانی کوفرو شوێنکەوتوانیان نمایش
دەکات و دەفرموی: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا: لَنْ نؤمن بهذا القرآن ولا بالذي
بين يديه﴾ کۆمە لێک لە موشریکەکانی قورەیش و غەیری قورەیشیش بە
ئاشکرا وتیان: ئەو موحەممەد، ئیمە پروامان بەم قورئانە نیه: کە دەلێی لە
خوداوه بۆم نێردراوه، هەر و هەها پروامان بەو هەش نیه: کە دەلێن: پێش قورئان
نامە ی تری وەکوو تەوورت و ئینجیل و زەبور و صوحوف بۆ پێغەمبەری تر
نێردراون، بروا مان و فرمان و جلە و گیریا نەش نیه کە تێیان دایە، ئەو
باس و خواستە ی لە خۆیان گرتووه دەر بارە ی زیندوبوونەوه و حەشرو ئەشرو حەق و
حیساب و بەهەشت و دۆزەخ هەمووی بە ئەفسانە دەزانن پروامان بە هیچی نیه.

ئێنکە بەری و عینادێکی بێ پەر وایە، هەر لە سەرەتاوه هیدایەت وەرناگرن
و بانگەوازیی رەتدەکەنەوه، لە هەر سەرچاوه یە کەوه ئامۆژگاریان ئاواستە
بکری ئەوان پەشتی لێ هەلە کەن "لە قورئانەوه بێ لە تەورات و ئینجیل و
زەبور و هە بێ، هەر نامە ئاسمانییە کە پشتگیری قورئان بکا، ئەوان بە دووری
دەزانن، نامادە باشی ئیمان نێنایان تێدا نیه، سوورن لەسەر کوفرو ئیلحاد، بە
هیچ شتێوە یە کە بە لگەو نیشانە ی ئیمان نێنایان ورد نابنەوه!

نه مجاره په‌روه‌دگار سه‌ره‌نجامی وه‌زعو حالیان به‌یان ده‌کاو ده‌فه‌رموی:
﴿ولو ترى اذ الظالمون موقوفون عند ربهم، يرجع بعضهم الى بعض القول﴾
ئهی پیغه‌مبه‌ر! نه‌گه‌ر تو ده‌بینی نه‌و کاته‌ی کافرو سته‌مکاران له‌سارای
مه‌حشه‌ردا به‌زه‌لیل و بی‌نرخ‌ی راده‌گیرین، هیچ ده‌ره‌تانیکیان نیه، جا له‌ناو
خویان‌دا لییان ده‌بیته کی‌شه‌وده‌مه‌ده‌می، هه‌ریه‌که‌یان ده‌یه‌وی نه‌ویتریان
تاوانباریکا، به‌یه‌کدا هه‌لده‌شاخین و سه‌رزه‌نشتی یه‌کتر ده‌که‌ن، نه‌گه‌ر تو ئهی
پیغه‌مبه‌ر، ئه‌م حالته‌ ده‌بینی نه‌وه شتیکی ترسناک و سه‌رسوپه‌ینه‌ر ده‌بینی،
وینه‌ی ئه‌م ده‌مه‌ده‌میته‌یان نه‌ویه: که ﴿يقول الذين استضعفوا للذين
استكبروا: لو لا اَنتُمْ لَکُنَّا مُؤْمِنِينَ﴾ شوین که‌وتوه گومپاکراوه ژیر ده‌سته‌کان،
به‌سه‌رانی کوفرو گومپاکه‌ران ده‌لین: خودا بتانگريئ نه‌گه‌ر ئیوه نه‌بوونایه به
له‌مپه‌ر لیمان و مه‌نعتان نه‌کردینایه له‌نیمانه‌یتان به‌خوداو په‌یره‌وی کردنی
پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی، ئیمه ده‌مه‌ده‌ست نیمانان به‌تاک‌وته‌نهایی خودا ده‌هیتناو
شوین پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌که‌وتین و شه‌ریعه‌ته‌که‌یان ده‌کرده په‌یره‌وو پرۆگرامی
خۆمان. سه‌رانی کوفرو خۆبه‌زلزان و مله‌وره‌کان ولامیان ده‌ده‌نه‌وه داکۆکی له
خۆیان ده‌که‌ن و ئه‌و تاوانه له‌سه‌ر خۆیان لاده‌بن ﴿قال الذين استكبروا للذين
استضعفوا: اَنَحْنُ صَدْدُناکم عن الهدى بعد اذ جاءکم، بل کنتم مجرمین﴾
ئه‌وانه‌ی خۆ به‌زلزان و مله‌ورپوون، ئینکاری نه‌وه ده‌که‌ن نه‌و تۆمه‌ته له‌خۆیان
دور ده‌خه‌نه‌وه ده‌لین: ئایا ئیمه نه‌مانه‌یشتوون نیمان به‌یتن و شوین ریبازی
هیدایه‌ت بکه‌ون، دوا‌ی نه‌وه له‌خوداو به‌تان هاتوه؟ نه‌خه‌یر وا نیه، ئیمه
نه‌بووینه له‌مپه‌ر له‌به‌رده‌متان، به‌لکو ئیوه بۆخۆتان خۆتان گومپا کرده،
به‌وه که‌ سوور بوون له‌سه‌ر کوفرو بی‌دیتی و سه‌رپی‌چیکردنی فه‌رمانی خودا،
ئیه‌وه بۆ خۆتان له‌گومپاین‌دا نوغزو بووون خه‌تای ئیمه چیه؟

نه مجار مسکیتن و ژیرده‌سته‌کان و لامیان ده‌ده‌نه‌وه و تاوانباریان ده‌که‌ن، ﴿وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضَعُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُ أَنْدَادًا﴾ بن‌ده‌سه‌لانه ژیرده‌سته‌کان روده‌که‌نه‌مله‌وړو طاغوته‌کانی دونیاو ده‌لین: به‌لکوو مه‌کړو فرت و فیلی نیوه به‌شه‌وړوژ: که له‌که‌ل نی‌مه‌دا به‌کارتان هینا، بوو به‌هوی گومرا‌بوونی نی‌مه، هه‌میشه داواتان له‌نی‌مه‌ده‌کرد که له‌سهر بیروباوهری کوفرو هاوه‌لدانان بو‌خودا به‌رده‌وام بین، بت و صه‌نم بکه‌ینه هاوبه‌شی له‌عیبادت بو‌کردن دا.

به‌لن به‌و جوړه ژیرده‌سته‌کان زمانیان ده‌کړیته‌وه و له‌به‌رام‌بهر مله‌وړه‌کان دا شو‌لی لی هه‌لده‌کیشن و له‌روی‌ان هه‌لده‌گه‌پښه‌وه، خو نه‌گه‌ر له‌دونیا‌دا بوونایه نه‌یانده‌و‌یرا ده‌م هه‌لپ‌چړن و خوسته‌یان لی نه‌ده‌هات. به‌لام نه‌وان له‌روژی قیامت دان که‌ش و فشی ده‌سه‌لانه کارتونی‌ه‌کانی جیهان باوی نه‌ماوه، چاوبه‌سته‌کی له‌که‌س ناکړی و که‌س هه‌لناخه‌ل‌تی. راستیه شاردراوه‌کان ده‌رده‌که‌ون و هه‌موو شتیک غایانه، بویه مسکینه‌کان سهر‌کز ناکه‌ن و چیدی بی‌ده‌نگ نابن، هه‌لو‌سته مله‌وړه‌کانیان به‌رودا ده‌ده‌نه‌وه، فرت و فیلی و له‌خشته بردنه‌کانیان و به‌سیر ده‌هیننه‌وه، هه‌ولو ته‌قه‌ل‌ل‌به‌رده‌وامه‌کانیان بو‌گومرا‌کردنی ژیرده‌سته‌کانیان ده‌خه‌نه‌وه به‌رچاو!

نه‌مجار هه‌ردو‌لایان سهرانی مله‌وړو مسکیتنی ژیرده‌سته‌گومرا‌که‌رو گومرا‌کړاو بویان ده‌رده‌که‌وی: که نه‌م ده‌مه‌ده‌می‌یه بی‌ناکامه، هیچیان سوودی لی نابینن، موسته‌کبیرن و موسته‌ضعفین له‌ناگر رزگار ناکا. هه‌ریه‌که‌یان تاوانی خوی هه‌یه و سزای تاوانی خوی و ده‌رده‌گړیته‌وه، سهرانی کوفرو طاغوته‌کان تاوانی کوفری خویان و گومرا‌کردنی ژیرده‌سته‌کانیان له‌سهره، شوینکه‌وتوه‌کانیش تاوانی شوینکه‌وتنه‌که‌یان له‌سهره، نه‌وان به‌رپرسن له‌وه:

که شوین طاغوته کان که وتوون، به وه رزگاریان نابیی که له دونیادا ژێردهسته بوون، چونکه پهروهردگار هستی پی به خشیبوون، نازادی پیدابوون، که چی نهوان به ویستی خۆیان ههسته کانیا له کار خستبوو، نازادی که سایه قی خۆیان له دهست دابوو، رازی بوون بینه کلک و چلکاوخۆری ملهوپه کان، رازی بوون بینه ژێردهسته، بۆیه شیاوی سزای سهختن!

﴿وأسروا الندامة لما رأوا العذاب﴾ ههردولایان مسکین و ژێردهسته کان و سه رانی کوفرو ملهوپه کانیا په شیمانی خۆیان له یه کتر دده شیرنه وه، ههردولایان په نجهی په شیمانی ده گهزن و له هه لویست و کرده وهی رابردوی خۆیان په شیمانی به لام دهی نابین، پیتیان ناخۆشه کهسانی دیکه پیتیان خۆش بین، په شیمانی له سه ر ده و چاویان ده رده که وهی کاتیك: که عه زاب ده بینن ده وهی داوون، له و کاته ه دا: زنجیری ناگرین ده کهینه ده ست و ملیان و ده یاخه ینه ناو دۆزه خه وه، هه لبه ته نه و سزا سامناکه شیان پراوپری کرده وه و هه لویستیانه ﴿هل يجوزون الا ما كانوا يعملون﴾ نایا نه وانه سزایان ده دریته وه مه گه به گوێه ی کرده وه کانیا نه بی؟ واته: نیه سزای نه وانه به نه ندازه ی کرده وه کانیا ده دهینه وه، سته م له که س نا کهین. هه ردولایان سته مکارن، نه میان سته مکاره چو که به هیزو ده سه لاتی خۆی سه رباری کوفرو گو مپایی خۆی، کهسانی دیکه شی گو مپا کرده، نه ویشیان سته مکاره چونکه که رامه ت و که سایه قی خۆی له ده ست داوه و ملکه چی سته مکارو ملهوپان بووه، هه ردولایان ده بی سزای کرده وه و هه لویستیان به چیژن!

دلدارانه وی پیغمبر

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ

مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٣٤﴾

وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَدًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٣٥﴾

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ

لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرِّبُكُمْ عِندَنَا

زُلْفَىٰ إِلَّا مَنَ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ الضَّعْفِ

بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ ءَامِنُونَ ﴿٣٧﴾ وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي

ءَايَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿٣٨﴾ قُلْ

إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ وَمَا

أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٣٩﴾

دەربارەى سەبەب نزولى نایه‌تی ژمار (۰۳۴) ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ﴾
 ئیبنولونذیرو ئیبنوئەبو حاتم لە ئەبورەزینەو رىوایەت دەکەن دەلى: دوو پیاو
 ھاوبەش بوون لە بازرگانى و مامەلەدا، یەکیان رۆشت بۆ شام و ئەوێتریان لە
 مەككە مایەو، چاکە حەزەرەتى موحەممەد کرایە پیغەمبەر و ره‌وانه کرا، کابرای
 لە شام بوو، نامەى بۆ ئەوێتر نووسی دەربارەى پیغەمبەر پرسىاری لى
 کرد، ئەویش بۆى نووسی: کە تەنھا مسکین و هەژار شوینی کەوتوون و ئیمانیا
 پێهیناوه، کابرای شامى بازرگانیه‌کەى جێهێشت و هاتەو بۆ لای
 ھاوێلە کەى و وتى: شوین و جێگای ئەو پیغەمبەرەم پێى بلى: ئەویش
 شارەزای کرد، چوو بۆ لای پیغەمبەر (ﷺ) عەرزى کرد بانگەوازی تۆ بۆ
 چیه؟ پیغەمبەر (ﷺ) فەرمووی بۆ ئەو و ئەو، کابرا وتى: من شایه‌تى
 دەدەم: کە تۆ پیغەمبەرى خودای، پیغەمبەر (ﷺ) فەرمووی بە چى دەزانى؟
 کابرا گوتى: بێگومان هیچ پیغەمبەرێک ره‌وانه نەکراوه ئیلا: کە ره‌وانه
 کرابێ هەژارو مسکین شوینی کەوتوون. ئیتر دواى نایه‌تى ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا فِي
 قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا: إِنَّا بِمَا أُرْسَلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ﴾ نازل کرد، ئەجار
 پیغەمبەر (ﷺ) بە دوى‌دا ناردو فەرمووی پەروردار نایه‌تێکى نازل کردو
 پشتگیری قسەکەى تۆ دەکا.

پەيوەندى ئەم کۆمەلە نایه‌تە بە هى پێشەو لەم روه‌ویە: کە لەو و پێش
 باسى هەلس و کەوتى موشریکەکانى کرد بەرامبەر قورئان و کتێبە
 ئاسمانییه‌کانى تر، ئەجار لی‌ره‌دا دلنەواى پیغەمبەر دەکا و دەفەرموێ: ئەو
 داب و نەرىتى هەموو پیغەمبەرێکى پێش تۆیە. هەر پیغەمبەرێکمان
 ره‌وانه کردبێ، لەلایەن مله‌ورو طاغوتەکانه‌و بەدرۆ خراوەتەو و ئەوانەى
 شوینی کەوتوون لات و هەژارو بێ دەسەلات بوون. چونکە ئەوێ داخوازی

ته که بپورو شوین نه که و تنی بانگه وازی حق و راستیی ده کا خزّه لئانه وه و
په یوه ست بوونه به زه رق و به ره قی که مبیاه خی دونیا وه، رۆچون له شه هوه ت و
ئاره زوداو به که مزانینی نه وانه ی ژبانی خو شو و ناز و نیعمه تیان بو
به یده ست نه بوه.

ئه جار په روه ردگار بیروبو چونه کان پوچ ده کاته وه و نه وه یان بو رون
ده کاته وه: که ده و له مهنندی و هه ژاری چ په یوه ندیکیان به تیمان و کوفره وه
نیه، وای ده که وئی رزق و رۆزی زور به سه ر کافرکی خودانه ناس دا ده پرتی،
موسولمانیکی راستالیش به کوله مهرگی ژبان به سه ر ده با، هه روا به
پیچه وانه شه وه. نه مه ش به پیی حیکمه ت و به رژه و هندییه ک: که هه ر خودا خۆی
ده یزانی و به س. به لام له قیامه ت دا پاداش و سزای عادل ده درینه وه،
خودا په رستان به به هه شت شاد ده بن و کافرو سته مکاران ده خرینه ناو دۆزه خه وه.

بهم جوړه په روه ردگار دلنه وایی پیغه مبه ر (ﷺ) ده کا و ته سه لای ده داته وه
بو نه وه ی خفه ت نه خوا به وه ی: که نه ته وه که ی پشت له بانگه وازییه که ی
هه لده که من و په یامه که ی ره ت ده که نه وه، فه رمانی پی ده کا به وه: که چاو له
پیغه مبه رانی پیش خۆی بکا و سور بی له سه ر گه یانندی په یامی خۆی.
ده فه رموی: ﴿وما أرسلنا فی قریة من نذیر الا قال مترفوها انا بما ارسلتم به
کافرون﴾ واته ئیمه پیغه مبه رو فروستاده ی خو مان نه ناردون بو سه ر
دانیشه توانی هیچ گوندو شاریک بو ترساندنیان له عه زابی خودا، ئیللا: که
ناردومانن، ده و له مهنده ده ست رۆیشه تو مله وره کانیان پشتیان له بانگه وازی
نه و پیغه مبه رانه هه لکرده و به ناشکرا پییان گوتوون ئیمه بپرومان به و
په یامه ی ئیوه نیه، به درۆزن و جادو گه رتان ده زانین و تیمانتان پی ناهیتنین.

هر له مانای ئەم نایه‌تەدا چەند نایه‌تییکی تر هەن وەکوو دەفەرموئ:

﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مُّجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا﴾ (الأنعام: نایه‌تی ۱۲۳)

یان دەفەرموئ: ﴿وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَرْنَاهَا تَدْمِيرًا﴾ (الاسراء: ۱۶)

ئەم جوۆرە هەلوێستەیی مله‌پوڕ دەوله‌مەندو خاوەن دەسەلاتەکان دیاردەبێت کە هەمیشەیی گەلو نەتەوه‌کان بوو لە روژگاری کوۆن نوێدا، هەمیشە خوێراپوێاردن و ژیاانی نەرم و نۆل دڵ رەق دەکا و هەستەکانی ئادەمیزاد دەکوژنیتەوه. بە چلکی ماددە شەفافییەتی گیان دادەپۆشێ نیشانەی هیدایەت نابین، لەوه‌رگرتنی هیدایەت هەلدەپەنگێتەوه و سوور دەبن لەسەر بەتال و دلیان بو نووری خوداناسی ناکەنەوه.

بە مال و مندال لە خوێان بایی دەبن ﴿وَقَالُوا: لَحْنٌ أَكْثَرُ أَمْوَالِ وَأَوْلَادِ، وَمَا لَحْنٌ بِمَعْذِبِينَ﴾ بەناز پەروەردەو خوێسەرەوه کافرەکان بە پێغەمبەرەکان و شوێنکەوتوانیان دەگوت: خودا ئێمەیی بەسەر ئێوەدا تەفضیل داوه، مال و سامان و مندالی زۆری پێ بەخشیوین، دیارە خوێی دەوێن بۆیە ئەم ژیا نە خوێشەو ئەو هەموو سامان و دەسەلات و مندالی پێ داوین. ئێوەشی ئاوا هەزارو زەبوون کردو، ئەمە نە شانی پایەبەرزیی ئێمە و پەستی ئێوەیە، بەلگەیە لەسەر ئەوه: کە خودا ئێمەیی خوێش دەوێ و لەبیروباوەری ئێمە رازیە، هەرگیز ناشکوێی لەدوینادا ئەو ناز و نێعمەتەمان بداتی و لە قیامەت دا بەناگر سزایمان بدا!!

وێلێ ئەم بیرو بۆچونەیان هەر لە بناغەوه هەلەیه، بەراورد کردنیکی پوچ و قیاسیکی بەتالە، چونکە مندال و مال و سامان پێدان زۆریە کات بو ئیستیدراج و لەخستە بردنە، بو ئەزمون و تاقیکردنەوهیە. وەکوو لە نایه‌تییکی

تردا ده فەرموی: ﴿أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُمْ بِهِ مِنْ مَّالٍ وَبَنِينَ نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ (المؤمنون: ۵۶، ۵۵) یان ده فەرموی: ﴿فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ﴾ (التوبة: ۵۵).

ئەجار پەرورەدگار رەدیان دەداتەووە دە فەرموی: ﴿قل﴾ ئەمە پێغه مەبەر پێیان بڵێ: ﴿ان ربی یسّط الرزق لمن یشاء ویقدر﴾ بێگومان خودای من رزق و رۆژی دەبەخشێ بەو کەسەمی خۆشی دەوی و بەو هی خۆشی ناوی، بە ویستی خۆی ئەم دەوڵە مەند دەکا و ئەو هەزار، ئەم دەکاتە خاوەن منداڵ و وەچەو خزم و کەس و کارو ئەو نەزۆک و بێکەس دەکا. ئە دەوڵە مەند کردن و منداڵ پێدان لەبەر خۆشەویستی، ئە هەزار کردن و وەجاخکوێری لەبەر رق لیبون و خۆش نەویستنه، بە لک و ئەو لەبەر حیکمەتییکی یەزدانییە و هەر خودا بۆ خۆی هۆکارە کەمی دەزانێ. چونکە دنیا لای خودا نرخێ بەلەمیشولەیه کی نیه، کەوابێ چون دەوڵە مەندی و هەزاری دەکەنە تەرازوی خۆشەویستی و ناخۆشەویستی خودا بۆیان.

تیرمیزی لە سەهلی کۆری سەعدەووە رێوایەت دەکا دەلێ: پێغه مەبەر (ﷺ) فەرموی (لو كانت الدنيا تعدل عند الله جناح بعوضة ما سقى كافرا منها شربة ماء). ئەگەر دنیا لای خودا نرخێ بەلەمیشولەیه کی هەبوایه، قومه ئاوێکی نەدەدا بە کافره کان. ﴿ولكن أكثر الناس لا يعلمون﴾ وەلی زۆریه ی ئادەمیزاد نازانن حەقیقەتی داب و نەپیتی خودا لە بونە وەردا چۆنە و چۆن نیه. هەر لە خۆیانەووە رەمڵ دەهاون.

پەرورەدگار لەم نایه‌تەدا ئەو دەچەسپێنێ: کە رزق‌ورۆژی فراوان دەکا بە‌ویستی خۆی بۆ کەسانیک بیه‌وی دە‌وڵەمەندیان بکا، هەر بە‌ ویستی خۆی کەسانی تر دەست‌کورت دەکا. دە‌وڵەمەندی و هە‌ژاری مەسە‌له‌یه‌که‌و خۆشە‌ویستی خودا بۆیان، یان رق‌لیبونیان مەسە‌له‌یه‌کی ترە و هیچ پە‌یوە‌ندییان بە‌یه‌کترە‌وه‌ نیه‌، وادە‌بێ خودا رزق‌ورۆژی زۆر‌زە‌به‌نده‌ به‌ کەسانیک دە‌دا: کە رقی‌لیانه‌، یان خۆشی دە‌وێن، جاری وایش دە‌بێ رزق‌ورۆژی له‌ تاوان‌باران دە‌گرێتە‌وه‌، وە‌کوو چۆن خودا پەرستان هە‌ژار دە‌کا! وە‌لی بە‌لگە‌و مە‌به‌سته‌کان جودا‌وازن و لە‌هە‌موو حالیک دا چون‌یه‌ک نین.

جاری وادە‌یه‌ خودا رزق‌ورۆژی دە‌به‌خشی بە‌ کافرو خودانه‌ناسان بۆ نیستیدراج و لە‌خشته‌ بردن و کێش‌کردنی زیاتر بۆ تاوان‌ نه‌نجامدان، بۆ ئە‌وه‌ی پە‌زە‌نده‌ی خراپ‌کارییان کە‌له‌که‌ بێ و ئە‌جار خودا له‌ دنیا‌دا یان له‌ قیامت دا-به‌ گوێزە‌ی حیکمه‌ت و دانایی خۆی به‌و هە‌موو تاوانه‌و بیانگری، جاری وایش دە‌بێ هە‌ژارو دە‌ست‌کورت و بە‌دە‌ختیان دە‌کا، ژیانیک کوله‌مەرگی و نه‌مرو نه‌ژنیان پێ دە‌دا بۆ ئە‌وه‌ی زیاتر بێ‌دین بن و تاوان‌ نه‌نجام بدە‌ن و له‌ رە‌حمەت و به‌زه‌یی خودا دوور بکه‌ونه‌وه‌، رصیدیان له‌ گومرایی و شە‌پرو نه‌گه‌تی‌دا دوو‌چه‌ندانە‌ بپێتە‌وه‌.

لە‌لایه‌کی تره‌وه‌ وادە‌بێ خودای مە‌زن رزق و وۆژی زۆرو نازونیعمه‌تی جۆرا‌وجۆر به‌سەر خودا‌پەرستان دا دە‌پێژنێ بۆ ئە‌وه‌ی بتوانن کاری زۆرو باش نه‌نجام بدە‌ن، شوکرو سوپاسی خودای لە‌سەر بکه‌ن، به‌مە‌ش وە‌نده‌ی‌تر رە‌صیدی خێرو چاکه‌یان زۆر بێ، شیاوی زۆرتر نیعمەت و خۆشە‌ویستی خودا بن.

وایش دە‌بێ خودا خودا‌پەرستان هە‌ژارو بێ‌ناز دە‌کا، به‌ بون و نه‌بوونی ما‌لو مندال‌و لە‌ش‌ساغی و به‌ نه‌خۆشی تا‌قییان دە‌کاته‌وه‌، له‌ بۆته‌یان دە‌دا، تا

دهری بخا چەند بەصەبرو ئارامن، تاج ئەندازەیکە خۆیان بۆ دەگیرئ! بەمەش
رەصیدیان لە خێرو رەزامەندیی خودا بۆ دوو چەندانە دەبیتەو.

جا ئەگەر کەسێک خودا نازو نیعمەتی زۆرو ھەمەجۆری پێدا، ئەویش بە
جوانی ھەلسو کەوتی کردو سوپاسگوزار بوو، ئەو خودا پاداش و شەوایی بۆ
دووچەندانە دەکاتەو، کەوابوو خودی مال و سامان و مندال ئادەمیزاد نە لە
خودا نزیک دەکاتەو نە دووری دەخاتەو، بەلکوو ھەلسو کەوت و کارو کردەو
لەو نازو نیعمەتەدا پاداش و شەوایی زیاد دەکاو دەبیتە جینگای
رەزامەندیی خودا!

بەم پێیە دەردەکەوی: کە بیرو بۆچوونی ئەو بەنازبەر و ڕەدەو کافرو
بێدینانە کە پێیان وایە دەوڵەمەندی و ھەژاری نیشانەیی خۆشەویستی و
ناخۆشەویستی خودایە، بیرو بۆچونیتکی ھەلەییەو بێ بناغەو ئەساسە... بەلکوو
لە تەرازوی خودادا ئەوێ: کە رۆلی ھەبە ئیمان و کردەوێ چاکە!!

ئەو ھەتا پەرەدگار بە رونی ئەم حەقیقەتە رادەگەیەنئ و ئەم راستییە رون
دەکاتەو دەفەرموی: ﴿وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرِّبُكُمْ عِنْدَنَا
زُلْفَىٰ، إِلَّا مَنْ آمَنَ وَ عَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ جِزَاءُ الضَّعْفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ
فِي الْغُرَفَاتِ آمِنُونَ﴾ ئەم ئادەمیزادینە زۆریی مال و سامانتان، ھەبوونی
مندال و نازو نیعمەت بۆتان، نیشانەیی ئەو نە ئیمە خۆشمان دەوێن و لیتان
رازین، وامەزانن دەوڵەمەندی و مندالداریتان لە ئیمەتان نزیک دەکەنەو،
نە خێر وانیەو بە ھەلە چوون، مال و مندال بۆ بە تاقیکردنەوێ ئیوہیە، بۆ
ئەوہیە دەری بخەین کئ لە خودا پەرستیدا بە کاریان دینئ و کئ لە بێدینیدا
بە کاریان دینئ.

وله لی که سیك برپای به تاك و ته نهایی خوداو به راستی پیغه مبه رانی
خوداو نامه ناسمانییه کان و رژی قیامت هب، ویرای تیمانی ته وای،
کرده وهی باش نه نجام بداو مالو سامانی له پیناو خودا په رستی دا سهرف بکا،
ته وه بیگومان تیمان و کرده وه که ی له خودای نزیک ده که نه وه، ره زامه ندی
په روه ردگاری بۆ دهسته بهر ده بی و پاداشی بۆ چند چندان ده بیته وه، تا
ده گاته یه که به حوت سه د، ته وانه رژی قیامت سهر فزان و ده خرینه
به هشتی به رینه وه به دلنیایی تییدا ده میننه وه.

تیمانی نه حه دو موسلیم و تیمانما جه له ته به و هره ریه وه ریوایه ده که ن
ده لی: پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموی: (ان الله لا ينظر الى صوركم و اموالكم ولكن انما
ينظر الى قلوبكم و اعمالكم) بیگومان خودا ناروانیته شیوه و سهر و سیماتان،
ته ماشای مال و مندالتان ناکاو ته شتانه ناکاته ته رازی ریزو نخی نیوه
له لای خودا، به لکوو سهیری تیمان و کرده وه تان ده کاو ته دوو شته ده کاته
پیوه ری باشی و خراپیتان!

له فه رموده یه کی تر دا: که ته بو حاتم له تیمانی علیه وه ریوایه تی
کر دو وه ده فه رموی: پیغه مبه ر (ﷺ) فه رمویه تی: (ان فی الجنة لغرفا تری
ظهورها من بطونها و بطونها من ظهورها، فقال اعرابی لمن هی؟ قال (ﷺ) لمن
طیب الکلام، و اطعم الطعام و ادا المصیام و صلی باللیل و الناس نیام.) و اته: له
به هشت دا چند ژوریک هیه له ناوه وه ده وه هیان ده بیند ری و له ده وه
ناوه وه هیان ده بیند ری، عه ره بیکی ده شته کی و تی: ته وه بۆ کی ده بی؟ پیغه مبه ر
(ﷺ) فه رموی: بۆ که سیك دم و گفستی شیرین بی، نان بده بی، زور به ی سال
به ر ژو بی، شه و نوژی هه بی، ته و نوژ بکا و خه لکی نوو ستووبن .

نه مجار په‌روه‌ردگار هه‌ره‌شه له کافره‌کان ده‌کاو حال و سهره‌نجامی رۆژی
 دوا بیان دیاری ده‌کاو ده‌فرموی: ﴿والذین یسعون فی آياتنا معاجزین فأؤلئک
 فی العذاب محضرون﴾ نه‌وانه‌ی هه‌ول و ته‌قه‌للای ره‌تکرده‌وه‌ی نایاتی نیتمه
 ده‌ده‌ن و ده‌یان‌ه‌وی^۲ قورئان به‌درۆ بجه‌نه‌وه، تانه‌ی لی^۱ بده‌ن و به‌تالی بکه‌نه‌وه،
 هه‌ول ده‌ده‌ن خه‌لکی له ریبازه‌که‌ی دوور بجه‌نه‌وه. نه‌هیلن: که‌سانی دیکه‌ نیمان
 به‌یتن، پییان وایه: نه‌وان له‌ده‌ست عه‌زابی نیتمه رزگار یان ده‌بی و ده‌ره‌قه‌تیان
 نایه‌ین، چاک بزائن: که به هه‌له‌ چون، چونکه هه‌رگیز نه‌وان و غه‌یری نه‌وانیش
 له چنگ سزای نیتمه قوتاریان نابی و سزاو پاداشتی کرده‌وه‌کانیان وهرده‌گر نه‌وه.
 فریشته به‌رپرسه‌کانی دۆزه‌خ کیشیان ده‌که‌ن و راپیتچی ناو دۆزه‌خیان ده‌که‌ن و
 له‌ناو چرقه‌ی عه‌زاب دا حازر ده‌کرتن.

نه مجار په‌روه‌ردگار له باره‌ی رزق و رۆژییه‌وه حه‌قیقه‌ت رون ده‌کاته‌وه و نه‌وه
 راده‌گه‌یه‌نی که هه‌ر خودا خۆی سه‌رچاوه‌ی رزق و رۆژییه‌و به‌ گوێره‌ی و یست و
 حیکمه‌تی خودایانه‌ی خۆی ده‌یدا به‌ بنده‌کانی، ده‌فرموی: ﴿ان ربی یسط
 الرزق لمن یشاء من عباده ویقدر له﴾ نه‌ی پتغه‌مبه‌ر! به و موشریکانه‌ بلای:
 بیگومان خودای من به و یستی خۆی رزق و رۆژیی بۆ بنده‌کانی زیاده‌و کم
 ده‌کا، به‌ گوێره‌ی حیکمه‌تی خۆی بۆ هه‌ندیک زیاده‌ی ده‌کاو له
 هه‌ندیکیش ده‌یگریتته‌وه.

﴿وما أنفقتم من شیء فهو یخلفه وهو خیر الرازقین﴾ واته بیگومان
 به‌خشش و عه‌طای خودا به‌رده‌وام تازه‌ ده‌بیته‌وه و کم و زیاد ده‌کا، جال‌م
 روانگه‌وه هه‌ر شتیک ببه‌خشن، هه‌ر کارێکی باش شه‌نجام بده‌ن، به‌ گوێره‌ی
 قورئان و سوننه‌تی پتغه‌مبه‌ر هه‌لس و که‌وت بکه‌ن، نه‌وه‌خودا پاداشتان
 ده‌داته‌وه، له‌ دنیادا یان له‌ قیامت دا یان له‌ هه‌ردوکیان دا، له‌ دنیادا

شوینی پر ده کاته وه له قیامت دا به نازو نیعمه تی به ههشت پاداشستان ده داته وه. له راستیش دا رزق ورژئیدر هر خودایه، ههول و کۆششی بهنده کان هۆکاری رواله تین و بهس.

له صحیحی موسلیم دا فرموده یه كه له نه بهوهره یه وه ریوایهت كراوه، ده فرموی: پیغه مبه ر (ﷺ) فرمویه تی (ما من يوم یصبح العباد فیہ الا ملكان ینزلان فیقول احدهما اللهم اعط منفقا خلفا واعط ممسكا تلفا)^(۱) نیمامی رازی له سهر رسته ی (وهو خیر الرازقین) فرمویه تی: چاکی رزق له وه دایه له کاتی پتویست دابی، به نه ندازه ی پتویست بی و کهم و کورتی تیدا نه بی، نه حیساب بکری و نه داوای پاداش و ثوابی له سهر بکری.

سه رزه نشت و لومه کردنی کافره کان له رۆژی قیامت داو سه رکوتانه وه یان له بهردهم

به رستراوه کان یان دا.

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَكِ أَهْؤُلَاءِ إِيَّاكُمْ كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿٤٠﴾ قَالُوا سُبْحَنَكَ أَنْتَ وَلِئْنَا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾ فَأَلْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ

^(۱) رواه مسلم فی الزکاة ۳۷/۹۹۳ باب (۱۱) الحث علی النفقة ورواه البخاری فی النفقات (۵۳۵۲) باب (۱) فضل

النفقة علی الاهل من حدیث ابی هریره ان رسول الله (ﷺ) قال (قال الله: أنفق یا ابن آدم أنفق علیک)

بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفَعًا وَلَا ضَرًّا وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ
النَّارِ الَّتِي كُنتُمْ بِهَا تُكْذِبُونَ ﴿٤٢﴾

له‌وه پیش په‌روه‌ردگار شه‌وه‌ی رونکرده‌وه: که وه‌زعو حالی پیغه‌مبه‌ر
(﴿﴾ وه‌کوو وه‌زعو حالی پیغه‌مبه‌رانی پیش خویه‌تی، هه‌لو‌یست و دیدو
بو‌چونی گه‌له‌که‌شی چه‌شنی حالی گه‌له‌کافره‌کانی رابوردوه، نه‌جارجاره‌وه
راده‌گه‌ینه‌نی که موشریکه‌کان به هه‌له‌دا چوون له‌وه‌دا: که به ده‌وله‌مه‌ندی و
مندالداری خو‌یان ده‌نازن، دوا به دوا‌ی شه‌وه وه‌زعو حالی په‌شی‌واوی قیامه‌ت‌یان
رون ده‌کاته‌وه: که چو‌ن خودای مه‌زن له‌ روژی قیامه‌ت دا بو‌ زیده ریسوایی و
سه‌رکوتانه‌ویان پرسیار ناراسته‌ی فریشته‌کان ده‌کا: ناخو شه‌وان عیباده‌تی
نی‌وه‌یان کرده؟ ده‌فرموی: ﴿وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا﴾ شه‌و روژه‌ی: که خودای
بالاده‌ست هه‌موو مه‌خلوقات کو ده‌کاته‌وه له‌ سارای مه‌حشرده‌ا رایان
ده‌گری، په‌رستشکارو په‌رستراوه‌کان به‌ره‌و‌روی یه‌کیان ده‌کاته‌وه طاغوت و
مله‌ورو مسکین و هه‌ژاره‌کان به‌ره‌و‌روی یه‌که‌تر ده‌کاته‌وه، ﴿ثُمَّ يَقُولُ
لِلْمَلَائِكَةِ﴾ نه‌جارجاره‌ پرسیار له‌و فریشتانه ده‌کا: که موشریکه‌کان پی‌یان وابوو:
هاوه‌لی خودان، کچی خودان، په‌رستشیان بو ده‌کردن تا له‌ خودایان نزیک
بکه‌نه‌وه، شه‌فاعه‌ت‌یان بو بکه‌ن، پی‌یان ده‌فرموی: ﴿أَهْلُوا لَهُ﴾ ایاکم گانوا
یعبُدون؟ شه‌ری نی‌وه فرماتان به‌مانه کرد په‌رستشکاریتان بو بکه‌ن؟ نی‌وه
پی‌تان گوتن نی‌مه به‌رست؟ هه‌لبه‌ته په‌روه‌ردگار بو خو‌ی باش ده‌زانئ و ناگای
له هه‌موو واقیعه‌که هدیو هیچی لی گوم نابئ، وه‌لی شه‌م پرسیاره بو زیده
سه‌رکونه‌ کردن و سه‌رکوتانه‌ویانه، بو ریسواکردن و نا‌ئومید کردنیانه، شه‌مه
ده‌ق ده‌شو‌به‌ته شه‌و نایه‌ته‌ی که ده‌فرموی: ﴿أَأَنْتُمْ أَضَلُّتُمْ عِبَادِي هَؤُلَاءِ أَمْ

هم ضلوا السبیل؟ ﴿الفرقان: ۱۷﴾ هەر له چه شنی نهو پرسیاره یه: که ئاراسته ی
 هه زه ته ی عیسا ی ده کاو ده فهرموی: ﴿اانت قلت للناس اتخذونی و امی الهین
 من دون الله؟ قال: سبحانک ما یكون لی ان اقول ما لیس لی بحق﴾ (المائدة: ۱۱۶)
 خودا بۆ خۆی ده زانی: که فریشته کانو عیسا لهو تاوانه به رین و هه رگیز نه وان
 داوای نه وه یان له ئاده میزاد نه کردوه به لکوو نه م پرسیارو وه لامه بۆ
 سه رکوتانه وهو ریسوا کردنی موشریکه کانه.

﴿قَالُوا سُبْحَانَكَ اَلْتَ وَلِئِنَّا مِنْ دُونِهِمْ﴾ فریشته کان دینه زوبانو ده لێن:
 پاک و بێ هاوه لێ بۆ تۆیه نه ی پهروه ردگار، زاتی پاکت بێ هاوه لێ و کهس
 رایه ی نا کهو ی بیته هاوشانت، ئیمه به نده ی ملکه چی تۆین، هه یچ
 په یوه ندیکمان به نه وانه نیه، نه تۆ پهروه ردگاری ئیمه ی، هه رگیز ئیمه نه وانمان
 نه کردوه به په رستشکاری خۆمان و هه یچ دۆستایه تی و خۆشه یستی یه که نیه له
 نتوان ئیمه و نه وان دا، نه وان عیباده تیان بۆ ئیمه نه کردوه ﴿بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ
 الْجِنَّ أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ﴾ به لکوو نه وان عیباده تیان بۆ شه یتان و پیره که ی
 کردوه، شه یتان و دارو ده سه ته که ی ریبازی بپه رستی یان له پێش چاو جوان
 کردبوون و گومرایان کردبوون.

زۆریه ی زۆری موشریک و خودانه ناسان بروا به وه سه وه و درۆو ده له سه ی
 جندۆکه و شه یاتینی ده که ن!

﴿فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفْعاً وَلَا ضَرّاً﴾ له روژی قیامه ت دا
 هه یچ سودو قازانجیکیان لهو بت و سه نه مانه ده ست نا کهو ی، نه وانه ی هیوایان
 پێیانو به ندایه تیان بۆ ده که ن، نه سودو نه قازانج هه یچیان له ده ست نایه و
 شه فاعه تیان لێ وه رنا گیرئ و له ئیوه بێ ده سه لات ترن.

﴿وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ﴾ له
روزی قیامت دا به موشریک و ستمکاران ده لئین بجیژن عه زابی نهو
دوزه خه به دروتان ده زانی، پروتان پی نه بوو، نهو نهیستا له ناوه پاستی
ناگردان و رزگار بونتان لئی نابی.

هوکاری عه زابدانی کافره کان

وَإِذَا نُتِلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَاتُنَا بَيِّنَاتٍ
قَالُوا مَا هَٰذَا إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانُوا يَعْبُدُونَ أَبَاؤُكُمْ
وَقَالُوا مَا هَٰذَا إِلَّا إِفْكٌ مُّفْتَرًى وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا
جَاءَهُمْ إِنَّ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٤٣﴾ وَمَا ءَايَاتُنَهُمْ مِنْ كُتُبٍ
يَدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ ﴿٤٤﴾ وَكَذَّبَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَغُوا مِعْشَارَ مَا ءَايَاتُنَهُمْ فَكَذَّبُوا رُسُلِي
فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٥﴾ قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ أَنْ
تَقُومُوا لِلَّهِ مِثْلَ خِزْيِ مَنْ قَبْلِكُمْ وَتَقُومُوا لِلَّهِ مِثْلَ خِزْيِ مَنْ قَبْلِكُمْ
مَنْ جِنَّةٌ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٤٦﴾

قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ إِنَّ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَى
 كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٤٧﴾ قُلْ إِنَّ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَمَ الْغُيُوبِ ﴿٤٨﴾
 قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِيُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ ﴿٤٩﴾ قُلْ إِنْ ضَلَلْتُ
 فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَى نَفْسِي وَإِنِ اهْتَدَيْتُ فِيمَا يُوحِي إِلَيَّ رَبِّي إِنَّهُ
 سَمِيعٌ قَرِيبٌ ﴿٥٠﴾

لهم چند نایه تدا پهروه ردگار هوکاری عذابدانی کافره کان رون
 ده کاته وه ده فرموی: ﴿وَإِذَا تَنَلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ
 يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤَكُمْ﴾ کاتی نایاتی قورناتی نیمه به سر
 شهو کافرانده ده خویندریتته وه، باسی یه کتاپه رستی و زیندوبونه وه عه زابو
 پاداشیان بو ده کرئ، ده لئین: ثم پیاه (واته: محمد) پیایکه ده یه وی ئتوه منع
 بکا له نایینی باوک و باپیرتان، ده یه وی واز له بته رستی بیتن، هیچ به لگه و
 نیشانه یه کیشی پی نیه، ﴿وَقَالُوا مَا هَذَا إِلَّا إِفْكٌ مُفْتَرٍ﴾ هروه ها ده لئین: ثم
 قورنانه جگه له درو ده له سه یه کی هه لبه ستراو به ولاره هیچی تر نیه،
 درو یه که به دهم خوداوه هه لبه ستراوه، بو شه وی ثاده میزادی پی له خشته برئو
 گومریان بکا. ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ﴾
 هروه ها کافره کان ده لئین: ثم نایینه ی موحه مه د بانگه شه ی بو ده کا، ثم
 په یام و شه ریه ته ی هیناویه تی و خه لکی پی شله ژاندوه، سیحرو جادویه کی
 ناشکراو نمایانه، کهس نیه شه وی نه زانیی.

نه مجار خودا رهدیان ده‌داته‌وه ده‌فهرموی: ﴿وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ﴾ نیمه له‌وه پیش بۆ گه‌لی عه‌ره‌ب نامه‌ی ئاسمانیمان بۆ نه‌ناردون تا بیخویننه‌وه، نایینی‌کمان بۆ بریار نه‌داون، تاپه‌یره‌وی بکه‌ن و له‌وئ دا پیمان گوتبن هاوه‌ل بۆخودا دابنن و بته‌رستی بکه‌ن، پیش تویش نه‌ی پیغه‌مبه‌ر! ره‌هه‌به‌ری‌کمان بۆ نه‌ناردون بانگه‌وازیان بکاو بیانترسینن له‌لادان له‌ نایینی خو‌ی، هه‌تا نه‌مپۆ له‌وه بترسن و بلن: ناویرین نایینی خو‌مان واز لئ بئین! ده‌ی که‌وابی بۆچی نه‌وه نه‌فامانه‌ ریگه‌ی کوفرو بی‌دینیان گرتۆته به‌رو دژایه‌تی په‌یامی حق ده‌که‌ن: که‌ئیسلا‌مه؟! جا: که‌ نایینی سه‌حیح ته‌نها به‌ نیگا و سروش له‌ خوداوه بزانرئ به‌هۆی نامه‌ی ئاسمانی نازل کراو بۆ سه‌ر پیغه‌مبه‌ره‌وه نه‌بی دیاری نه‌کرئ، بی‌گومان ئیدیعی موشریکه‌کان: که‌ ده‌لن: هاوه‌لدانان بۆ خودا نایینیکی حق و راسته، ئیدیعیه‌کی بی بناخه‌و به‌تال و پوچه. غونه‌ی ئه‌م نایه‌ته نایه‌تیکی تره: که‌ ده‌فهرموی: ﴿أَمْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ﴾ (الروم: ۳۵) یان ده‌فهرموی: ﴿أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ﴾ (الزخرف: ۲۱) یان ده‌فهرموی: ﴿أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ إِنْ لَكُمْ فِيهِ لَمَّا تَخْيِرُونَ﴾ (القلم: ۳۸-۳۹) نه‌مجار هه‌ره‌شه‌ی توند ئاراسته‌ی کافره‌کان ده‌کاو ده‌فهرموی: ﴿وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَّغُوا مَعْشَارَ مَا آتَيْنَاهُمْ فَكَذَّبُوا رُسُلِي فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ﴾؟ بی‌گومان گه‌له پیشینه‌کانی پیش ئیوه“ بۆ غونه‌ گه‌لی نوح و عاد و ته‌مود پیغه‌مبه‌ران و نیگا و سروشی ئاسمانیان به‌ درۆ خسته‌وه، ئیمانیان به‌ پیغه‌مبه‌ره‌کانیان نه‌هینا و له‌ خودا یاخی بوون، نه‌وه گه‌لو نه‌ته‌وانه‌ له‌ دونیادا زۆر له‌ موشریکه‌کانی قوره‌یش به‌ هیزو توانا‌تر بوون، به‌لکوو قوره‌یش و غه‌یری قوره‌یشیش نه‌گه‌یشتونه ده‌یه‌کی نه‌وه هیزو توانا و مال و ده‌سه‌لاته‌ی دابوومان به‌ ته‌وان، ده‌ی نه‌وه هه‌موو هیزو توانا و

مالو سامانو دهسه لاتهیان له چنگ عه زابی خودا رزگاری نه کردن، نه یانتوانی
 عه زابی ریشه کی شکمر له خویان دوور بجه نه وه، به لکوو تارومار کرانو بوونه
 پهنی زه مانه، شوینه وارو گوندو شاری تارومار کراوی هندیك لهو نه ته وانه
 له مه لهنی موشریکه کانی مه که دور نیه له گهشت و گوزاریان دا نیواره و
 بهیانی به لایان دا تیده پهرن و به چاوی خویان که لاهه کۆن و شاره روخاوی نه وان
 ده بینن وه کوو له نایه تیکی تردا ناماژه به وه ده کاو ده فهرموی: ﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا
 فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ
 قُوَّةً﴾ (غافر: الایة ۸۲) دهی نه وهی به سهر نهو گهل و نه ته وانه هات دوور نیه
 به سهر نه مانیش بی نه گهر سوور بن له سهر کوفرو نیلحادو ره تکرده وهی
 په یامی قورئان.

نه جار قورئان بانگه وازیان ده کا بو به خودا چوونه وه تیفکرین و
 ورد بوونه وه له په یامی قورئان و حالو وه زعی پیغه مبه (ﷺ) ده فهرموی: ﴿قُلْ
 إِنَّمَا أَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مِثْلِيَ وَفَرَادَى ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِكُمْ
 مِنْ جَنَّةٍ﴾ نهی پیغه مبه، ناموزگاریان بکهو پیان بلئ: من ده تانترسیتم له
 ناکام و سهره نجامی نه هه لویستهی سورن له سهری، فهرمانتان پی ده کهم و
 ناموزگاریتان ده کهم به وهی به ورد بینتی به وه، به دل سوژی به وه هه ول بدنه
 بگه نه حه قیقه و راستی "دوو دوو یان هه ریه که تان بکهو یته بیر کردنه وه به
 خودا چوونه وه تیفکرین، چونکه بیر کردنه وهی به کۆمه لو له ناو کۆمه لو دا
 فیکرو هوش ده شیونیی و ریگای راست نادوژیتته وه، نه جار پاش بیر کردنه وه
 تیفکرین هندیکتان ناموزگاری هندیکتان بکهو هه ول بدنه حه قیقه تی
 که سایه تی پیغه مبه بناسو له ناوه رۆکی په یامه کهی حالی بن" جا نهو کاته
 ده زانن: که پیغه مبه رتان شیته نیه و ساحرو جادوباز نیه، هیچ هه لئو

که‌وت و گوشتارو کرداری له‌هی شیئت و جادوباز ناچی، به‌لکوو نه‌و پیغه‌مبه‌ریکی حقه‌و له‌خوداوه پشستگی ده‌کری و موعجیزه‌ی قورنانی پی دراوه گه‌لی موعجیزه‌ی تری پی به‌خشاوه، هه‌موویان نیشانه‌ی راستی پیغه‌مبه‌ریتن. ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَّكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ﴾ نه‌و پیغه‌مبه‌ره ته‌نها ترسینه‌رو به‌ناگاهینه‌ره‌هی ئیه‌یه بۆ خو رزگارکردن له‌عه‌زاییکی سامناکی داهاتوو: که‌روژی قیامت تووشتان دئ و نزیکه‌یه‌خه‌تان بگری.

نیمامی بوخاریی له‌ئیب‌نوعه‌بباسه‌وه خودایان لی رازی بی، ریوایدت ده‌کاو ده‌فرموی: رۆژێک پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) چوه‌ سه‌ر ته‌پۆلکه‌ی صفاو به‌ ده‌نگی به‌رز فه‌رموی (یا صبا‌حاه) ئای بۆ ته‌نگانه‌ی به‌یانی. ئیت قوره‌یشیه‌کان لیتی کۆبوونه‌وه و تیان نه‌وه چیه؟ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموی: ئایا نه‌گه‌ر من هه‌والتان بده‌می: که‌به‌یانی یان ئیواره‌ دوژمن غافلگیرتان ده‌کاو شه‌به‌یخوشتان ده‌کا، نه‌ری بروام پی ده‌که‌ن؟ هه‌موویان و تیان به‌لی پروات پی ده‌که‌ین، نه‌جار پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموی (فانی نذیر لکم بین یدی عذاب شدید) ئیت ته‌بوله‌هه‌ب وتی: ده‌ک له‌ناو بجی، نه‌وه بۆ نه‌مه‌ کو‌ت کردینه‌وه، ئیت په‌روه‌ردگار سوره‌تی ﴿تبت یدا ابدی له‌ب و تب﴾ ی نازل کرد.

نه‌جار: که‌ره‌وشتی شیئیی لی دوور خسته‌وه پیغه‌مبه‌رایه‌تی بۆچه‌سپاند، هۆکاریکی تری پیغه‌مبه‌رایه‌تی هه‌زه‌تی موحه‌مه‌د باس ده‌کاو ده‌فرموی: ﴿قُلْ:﴾ نه‌ی پیغه‌مبه‌ر "به‌و موشریکانه‌ بلئ: ﴿مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ﴾ نه‌من له‌پاساری نه‌م بانگه‌وازیه‌م دا داوای کری و پاداشتان لی ناکه‌م ﴿إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ﴾ به‌لکوو پاداش و کری من لای خودایه، من داوای پاداش هه‌ر له‌نه‌و ده‌که‌م. ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ په‌روه‌ردگار زاناو ناگاداره به‌سه‌ر هه‌موو شتیک دا، ده‌زانی من چه‌ند دلسۆزم بۆ ئیه‌وه چه‌ند

به‌دل بانگه‌وازی‌تان ده‌که‌م و چۆن ئه‌رکی سه‌رشانی خۆم ئه‌نجام ده‌ده‌م. هه‌روا ناگاداری حال و وه‌زعی ئیوه‌شه‌و هیچی لی گوم نابێ .

﴿قُلْ إِنْ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ، عَلَامُ الْغُيُوبِ﴾ ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر به‌و موشریکانه‌ بلێ: بێگومان خودای من به‌ فریشته‌دا نینگاو سروش ده‌نیڕی بۆ لای ئه‌و به‌ندانه‌ی خۆی: که‌ هه‌لیان ده‌بژێڕی بۆ ئه‌و ئه‌رکه‌ گه‌رنگ و پێڕۆزه‌، زاتی پاک‌ی نه‌په‌ری زانیاری هه‌یه‌ به‌سه‌ر په‌نامه‌کییه‌کان‌دا، له‌ ئه‌رزو ئاسمانه‌کان‌ دا هیچی لی گوم نابێ، هه‌ر له‌ ذه‌ره‌ تا مه‌جه‌ره‌ی کۆنترۆل کردوه‌.

﴿قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِي الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ﴾ ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر، به‌ موشریکه‌کان‌ بلێ: ئایینی حه‌ق و راست: که‌ ئایینی ئیسلامه‌، ئایینی یه‌کتا‌په‌رستی‌یه‌ هاتۆته‌ کایه‌وه‌، ئه‌من بانگه‌وازیی بۆ ده‌که‌م، دلتیاش بن ئه‌م ئایینه‌ حه‌قه‌و سه‌ر ده‌که‌وی بۆ به‌سه‌ر هه‌موو ئایینه‌کان‌ دا بالاده‌س ده‌بی، به‌تال قه‌لاچۆ ده‌کاو ده‌یوکی‌نێته‌وه‌و ئاسه‌واری ناهێلی. وه‌کوو له‌ ئایه‌تیکی تردا ئاماژه‌ به‌وه‌ ده‌کاو ده‌فه‌رموی: ﴿بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ﴾ (الانبیاء: ۱۸).

ئیمامی بوخاری و موسلیم و تیرمیدزی و نه‌سائی رېوایه‌ت ده‌که‌ن، ده‌فه‌رموون: که‌ رۆژی فه‌تعی مه‌که‌که‌ پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) چوه‌ ناو مه‌سجید و لحه‌رامه‌وه‌ و به‌ته‌کان‌ به‌ده‌وری کابه‌دا دانرابوون به‌پێژه‌وه‌ ریزکرا‌بوون بۆ په‌رستن، به‌ سه‌ری که‌وانه‌که‌ی تێوه‌ی ده‌ژهنین و نایه‌تی ﴿وَقُلْ: جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ، اِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا﴾ (الاسراء: ۸۱) ی ده‌خوێنده‌وه‌، ئه‌مجار په‌روه‌ردگار جاریکی تر پێغه‌مبه‌رایه‌تی هه‌زه‌رتی موحه‌مه‌د ده‌چه‌سپێنی و کێشه‌ی نیوان پێغه‌مبه‌رو موشریکه‌کان‌ یه‌کا‌لاده‌کاته‌وه‌و ده‌فه‌رموی: ﴿قُلْ: اِنْ ضَلَلْتُ فَاِنَّمَا اَضِلُّ عَلَى نَفْسِي﴾ ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر به‌و موشریکه‌ نه‌فامانه‌ بلێ: ئه‌گه‌ر من

رىى هيدايهت و راستيم لى گوم ببى، نهوه تاوانى گومرايى و لادانم له ريگاي حق، له نهستوى خومه. ﴿وَإِنْ اهْتَدَيْتُمْ فِيمَا يُوحِي إِلَيَّ رَبِّي إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ﴾ خو نه گهر ريگاي هيدايه تم گرتبيته بهر، نهوه به هوى نهو نيگا و سروشه وهيه: كه خودا بوى ناردوم، نهو نهو خيرو فهرى پنبه خشيوم، بيتگومان پهروه ردگار قسه و گفتى منيش و نيوهش ده بيسى، له منيش و له نيوهش نزيكه، ده زانى كى گومرايه و كى له سهر هيدايه ته، پاداش و سزاي هه موو كهس به گوته رى كرده وه كانى دونياى ده داته وه. خيرو فهر هه مووى له خودا وهيه، به هوى شوينكه وتنى قورئانه وهيه. كه سيكيش گومرا ببى نهوه سوچ له خويه تى و بى خوى بهر پرسياره.

هه ره شهى توند له كافره كان و نيمان نه نايان له روژى قيامهت دا.

وَلَوْ تَرَى إِذْ فَرَغُوا فَلَا قُوَّةَ وَاتَّخَذُوا مِنْ

مَكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٥١﴾ وَقَالُوا ءَامَنَّا بِهِ وَأَنَّى لَهُمُ التَّنَافُثُ مِنْ

مَكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾ وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ وَيَقْذِفُونَ

بِالْغَيْبِ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾ وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ

كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُرِيبٍ ﴿٥٤﴾

لهوه پيش هوكارى عه زابى كافره كانى بهيان كرد، شوبه وه گومانى ره تكر دنه وه، هه ره شهى توندى لى كردن به عه زابى به نيش له روژى قيامهت

دا، نه‌جار نه‌وه راده‌گه‌یه‌نی: که نه‌و بی‌ پروایانه روژی قیامت کاتی عذاب ده‌بینن یمان ده‌هینن، به‌لام نه‌و کاته یمان بو سووده، ده‌فرموی: ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْفِرْعَوْنُ فَلَا فُوتَ، وَأَخَذُوا مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ﴾ نه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ه‌روه‌ها ه‌رکه‌سیک ه‌ستی دیتنی تیدابی) نه‌گه‌ر تو نه‌و موشریکانه بیننی له کاتی زیندوبونه‌وهو رابوون له گوږه‌کانیانو عذاب‌ی سامناک ده‌بینن، نه‌گه‌ر له‌و حالانه‌دا بیان بیننی شتیکی ه‌رسوپه‌ینه‌ر ده‌بیننی، ریگای ه‌ه‌لاتن و قوتاربوونیان نیه، به‌هیچ شیوه‌یه‌ک مه‌جالی خو رزگارکردنیان له عذاب نیه، ه‌ر له نه‌وه‌ل جاره‌وه: که له گوږ راست ده‌کرینه‌وه ترسو بیمی عذاب دایانده‌گرئو به‌بی ده‌سه‌لاتی ده‌برین بو ساری مه‌حش‌رو ده‌خرینه به‌ر حیسابو لیک‌ولینه‌وه. وه‌کوو له نایه‌تیکی تردا ده‌فرموی: ﴿ولو تری اذ المجرمون ناكسوا رؤوسهم عند ربهم، ربنا ابصرنا و سمعنا فارجعلنا نعمل صالحا انا موقنون﴾ (السجدة: ۱۲) .

﴿وَقَالُوا آمَنَّا بِهِ وَآلَيْهِ لَهْمُ النَّشْوَ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ﴾ کافره‌کان نه‌و کاته ده‌لین: یمانان به‌ خودا ه‌یه به‌فریشته‌کانی، به‌ نامه‌ ناسمانییه‌کانو به‌ پیغه‌مبه‌رانی، یمانان هینا به‌ قورئانو به‌ پیغه‌مبه‌ریتی موحه‌مه‌د، چون یمانیان ده‌دریتی و ه‌ری ده‌گرن؟ له حالیک دا نه‌وان له جیهانی یمان قبول بوون: که دونیایه، دوور که‌وتوونه‌ته‌وه، چونکه قیامت خانووی سزا وه‌رگرتنه‌وه‌یه، جیهانی ته‌کلیف و تاقیکردنه‌وه نیه، ژبانی دونیا تیپه‌ری و به‌سه‌ر چوو! یان چون نه‌وان به‌ مرار ده‌گه‌نو یمانیان لی و ه‌رده‌گیرئ؟ خو یمان و کرده‌وه‌ی چاک له دونیادا ده‌بنو ئیستا نه‌وان له قیامت دان و دونیاش له قیامت زور دوور که‌وتوته‌وه.

﴿وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ وَيَقْذِفُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ﴾ نهوان چۆن له قیامت دا ئیمانیاں بۆ پیدایه ده بێ؟ خو نهوان بزویان به حق نه بوو، به ههواته رهملیان دههواوشتن و گومانیاں پیدایه ده کرد، به بێ به لگه قسهیان ده کردو پیغه مبه رانیاں به درۆ ده خستنه وه، نه وه تا موشریکه کانی قورهیش ده رباره ی پیغه مبه ر هه ر رۆه شتیکیان ده گوت. ده میک ده یانگوت: شاعیره، وه ختیك ده یانگوت: کاهینه، چه ئیک ده یانگوت: شیته، کاتیکیش بوو به ساحیر و جادوبازیان له قه لهم ده دا، به هه مان شیوه ده رباره ی قورئان ده یانگوت سیحره، یان شیعره، یان سیحرو جادووه، یان درۆ هه لبه ستراوه، کاتی وایش ده بوو ده یانگوت زیندو بوونه وه به هه شت و دۆزه خو حیساب و لیکنۆلینه وه و پاداش سزا هیچ کامی له مانه راست نیه نین و نابن!!

﴿وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ﴾ له مپهرو کۆسپ خراونه نیوان نهوان و ناواته کانیان، په رده ی حجاب و مانع دامه زڕیندرا له نیوان نهوان و نهو شتانه ی: که بریتییه له رزگار بوون له سزاو زهحمهت و گهیشتن به بههشت و رهزامهندی خودا، یان گه رانه وه بۆ دونیا، یان ههزی نه وه: که مال و سامانیاں له گه ل دا بێ و بیده ن به فیدی به رزگار بوون.

﴿كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُرِيبٍ﴾ وه کوو چۆن نهو په رده لی درا له گه ل گه له پیشینه هاو وینه کانیان دا، نه مثالی گه لی نوح و گه لی عاد و ثمود، نه وانیش کاتیك په شیماں بوونه وه که کاتی په شیماں بوونه وه نه بوو، بێگومان نهوان کاتی خو ی له ژیا نی دنیا یاندا له ده ربا ی دوودلی و گومانی وه هادا بوون: که خاوه نه که ی ده خسته په ریشانی و نا په حه تییه وه.

ئەمە دابو نەڕێتی خودایە لە بوونەوه‌ردا دەرحەق بە بەندەکانی لە
 ھەموو چەرخ و زەمانیکا، ھۆی عەزابدانیان لە قیامت دا رەتکردنەوہیان بوو
 بۆ بانگەوازی پیغەمبەرەکان لە ژیاڵی دونیایاندا.

بسم الله الرحمن الرحيم

سوره‌تی فاطر

ئەم سوره‌ته ناو نراوه (فاطر) چونكه له سهره‌تایدا ئەو وه‌صفه‌ی بۆ
خودا چه‌سپاندوه، وه‌صفی به‌دییه‌تێنان و ده‌ستپه‌نگینی و کاربه‌ده‌ستی له
بوونه‌وه‌ردا، پێشی ده‌گوتی: سوره‌تی (الملائكة) چونكه له سهره‌تاکه‌ی دا
ئەوه ده‌گه‌یه‌نی: كه په‌روه‌ردگار فریشته‌کانی کردونه سه‌فیرو ناوه‌ند بۆ لای
پێغه‌مبه‌رانی، بۆ ئەوه‌ی فه‌رمانی په‌روه‌ردگاریان پێ بگه‌یه‌نن.

ئەم سوره‌ته مه‌ککيه‌و ئوسلوب و شیوازیکی تایبه‌تی هه‌یه‌و زۆر له
ئه‌سه‌قی سوره‌تی (الرعد) ده‌کا. له سهره‌تاوه تا کۆتایی له ته‌وه‌ری دڵ ده‌داو
هه‌سته‌کان ده‌هه‌ژێنی و وه‌ خه‌به‌ریان دێنی، جۆره‌ها دیمه‌نی سه‌رنج راکی‌ش و
هه‌ست بزوی‌ن نمایش ده‌کا. هه‌موو کاره‌کان ده‌گێڕێته‌وه بۆ لای په‌روه‌ردگار و
هه‌موو سه‌ره ده‌زوه‌کان و جه‌مه‌سه‌ره‌کان ده‌خاته‌وه ده‌ستی قودره‌ت و بوونه‌وه‌ر
به‌ویستی خۆی هه‌لده‌سوڕێنی، له هه‌موو شتیکی بوونه‌وه‌ردا، له هه‌موو
هه‌لس و کهوت و جم و جۆل و گۆڕانکاری ئەم بوونه‌وه‌ره‌دا ده‌ستی قودره‌تی به‌زدان
خۆی ده‌نوی‌نی و رۆلی خۆی ده‌گێڕێ، داوه ده‌زوه‌کان کۆ ده‌کاته‌وه، بلاویان
ده‌کاته‌وه توندیان ده‌کا و شلیان ده‌کاته‌وه، هه‌موو شتیک به‌ ده‌ست خۆیه‌تی و
بێ شه‌ریک و مانه‌نده. هه‌موو شتیک له ژێر کۆنترۆلی خودا دایه‌و هه‌چ شتیک بێ
ویستی ئەو نایه‌ته دی.

سوره‌ته‌که له سهره‌تاوه هه‌تا کۆتایی به‌لگه‌ی به‌هێزو بۆرده‌ری تێدان
له‌سه‌ر دانایی و به‌ توانایی خودا، له‌سه‌ر کار دروستی و ده‌ست ره‌نگینی
په‌روه‌ردگار له هه‌موو کاروباریک دا، له بارینی باران دا، له‌رواندنی روه‌ک و

دارودره‌خت دا، له دروستکردنی ئاده‌میزادا، له جیاکردنه‌وه‌ی ده‌ریای سویر له ده‌ریای شیرین، له گۆرینی شه‌ووژژدا، له رامکردنی خۆرو مانگو ته‌ستیره‌کان داو هاتووچۆیان له فه‌له‌ک و مه‌ودایی خۆیان دا، له جیاوازیی دیارده‌ی کێوه‌کان و ساراکان، هه‌ندئ کێو به‌رزو هه‌ندئ نه‌وی، هه‌ندئ روتنه‌و هه‌ندئ دره‌ختاوی و زه‌نویر، هه‌ندئ سارا پڕ گیاو به‌ پیت و به‌ره‌که‌ت، هه‌ندئ لمبه‌لان و سوته‌مه‌رۆ. ئه‌مانه‌و هه‌زاران هه‌زارو زیاتریش له دیارده‌کانی بوونه‌وه‌ر: که ئیمه ده‌یانزانین یان نایانزانین و هه‌ر زانیاری خودا ده‌توانی کۆنترۆلیان بکا نیشانه‌ی تا‌ک و ته‌نها‌یی زاتی په‌روه‌ردگارن و به‌لگه‌ن له هه‌بوونی خودای زاناو داناو بالا‌ده‌ست و کاردروست.

ئێستاش دێینه سه‌ر رافه‌کردنی سوره‌ته‌که‌و به‌سه‌ر یانزه سه‌ره‌باس و کۆپله‌دا دابه‌شی ده‌که‌ین، هه‌رچه‌نده سوره‌ته‌که‌ بۆ خۆی بڕگه‌و مه‌قتعه‌کانی لێک ده‌چن و له سه‌ره‌تاوه بۆ کۆتایی به‌موو ناکۆکی له‌نیوان ئایه‌ت و رسته‌کانتی‌دا نابیندری و یه‌ک نه‌سه‌ق و ته‌رزه‌!

هه‌ندی له به‌لگه‌و نیشانه‌کانی قودره‌تی خوداو چه‌سیاندنی تاک و نه‌نهایی خوداو
بی‌غهمبه‌رایه‌تی موحه‌مه‌د

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَكِ رُسُلًا أُولَى
أَجْنَحَةٍ مِّثْنَى وَثَلَاثَ وَرُبْعٍ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا
وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾ يَتَأَيَّأُ
النَّاسُ أَذْكَرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ
مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآفٍ تُؤْفِكُونَ ﴿٣﴾
وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ
﴿٤﴾

سوره‌ته‌که به‌وه ده‌ست پێ ده‌کا: که چه‌مدو سوپاس هه‌ر بۆ خودایه‌و
هه‌ر نه‌و شیاوی چه‌مدی چه‌قیقییه، سوپاسی بێ پایان و دڵسۆزانو خالیص بۆ
خودایه له پاساوی نیعمه‌ته‌کانیدا، له‌سه‌ر نه‌وه: که خاوه‌ن ده‌سه‌لات و به‌رزو

پیرۆزو شکۆمه‌نده، ده‌سته‌ره‌نگینی کار دروسته. ئاسمانه‌کان و زه‌وی به‌دییه‌ناوه، به‌لکوو هه‌موو بوونه‌وه‌ری له‌ نه‌بووه هیناوه‌ته وجود و یاسای تۆکمه‌ی بۆ داناوه به‌وپه‌ری لیزانی و تواناو ده‌سه‌لاته‌وه هه‌لیده‌سوپێتی و کاره‌کانی ته‌نجام ده‌دا! هه‌موو شتیکی به‌ نه‌ندازه و پلانه‌و که‌م و کوپی له‌ کاره‌کانیدا نیه.

ده‌فه‌رموی: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه‌مدو سوپاس بۆ ئه‌و خودایه‌یه‌به‌دییه‌نه‌ری ئاسمانه‌کان و زه‌وییه، ئه‌و بوونه‌وه‌ره فراوانه‌ی له‌ نه‌بووه هیناوه‌ته کایه‌وه، ئه‌و بوونه‌وه‌ره‌ی که‌ هه‌ندیکی ده‌بینین و زۆر که‌می لی‌ ده‌زانین و به‌ خه‌یالیش بۆمان ته‌ی نا‌کری و زانیاری ئیمه ناتوانی کۆنترۆلی بکا. دایه زه‌ویان: که‌ له‌ چاو قه‌باره‌کانی تری بوونه‌وه‌ردا وه‌کوو گه‌ردیله‌یه‌ک وایه له‌ فه‌ضای پانو پۆردا، تا ئیستا ئاده‌میزاد نه‌یتوانیوه بپه‌شکنی و زانیاری ته‌واو ده‌رباره‌ی وه‌ ده‌ست بپێتی، چ جایی هه‌ساره‌کانی ترو شاره ته‌ستیره و فه‌ضای به‌رفراوان! ئه‌و خودایه هه‌موو ئه‌م بوونه‌وه‌ره‌ی پێکه‌وه گونجاندوه و هه‌گه‌ری خستوه.

هه‌لبه‌ته دلی زیندوو هۆشیارو په‌یوه‌ست به‌ خوداوه پتویستی به‌ زانیاری وردو قول نیه ده‌رباره‌ی شوێنی ته‌سته‌تیره و چه‌ندییه‌ت و چۆنیه‌تیان و رێژه‌یان و رێژه‌ی فه‌ضای ده‌ورو به‌ریان و چۆنیه‌تی هاتوچۆ و رێگاو جه‌مه‌سه‌ریان و په‌یوه‌ندیان به‌ یه‌که‌ره‌وه به‌ شیوه‌یه‌کی زانستی و ورد. به‌لکوو دیمه‌نیکی ته‌ستیره‌ی بلاوه‌بوو به‌ ئاسمان دا له‌ شه‌ویکی تاریکی ته‌نگۆسته‌چاودا، یان وردبوونه‌وه له‌ نوورو روناکی مانگه‌شه‌وی چوارده، یان ده‌رکه‌وتنی روناکی به‌ره‌به‌یان، یان داها‌تنی شه‌وو پۆشینی بۆ بوونه‌وه‌ری به‌رچاو، به‌لکوو تی‌فک‌رین له‌ زه‌وی و ئه‌وه‌ی تی‌ی‌دایه‌تی له‌ جۆره‌ها دیمه‌نی جیا‌جیای وه‌های که‌ به‌ درێژایی ته‌مه‌ن ئاده‌میزاد ناتوانی بگاته‌ بنج و بناوانی جۆریک له‌ جۆره‌کانی، ته‌نانه‌ت

نه‌گه‌ر به دریتژی ته‌مه‌ن ناده‌میزاد له تاقه گوئیك ورد بیبته‌وه سه‌یری
ره‌نگو شیوه‌و روخساری بکاو لی‌کۆلینه‌وه‌ی ده‌رباره‌ی نه‌نجام بدا، ته‌مه‌ن
به‌سه‌ر ده‌چی و هیشتا له لی‌کۆلینه‌وه‌که نه‌بوته‌وه.

مه‌به‌ست ته‌وه‌یه خودایه‌ك بتوانی له نه‌بونه‌وه‌وه نه‌م مه‌خلوقاته زۆرو
هه‌مه‌جۆرو سه‌رسوپه‌ینه‌رانه دروست بکا، به ئاسانی ده‌توانی دوا‌ی مردن
ناده‌میزاد زیندو بکاته‌وه.

﴿جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا﴾ په‌روه‌ردگار فریشته‌ی کردوون به فرستاده‌و
ناوه‌ند له نیوان خۆ‌ی‌داو نیوان پیغه‌مبه‌راتی‌دا، هه‌روا بو‌گه‌لی ته‌رك‌و
به‌رپرسیاری تریشیان پی ده‌سپیری.

﴿أُولِي الْأُجُنْحَةِ مَثْنَى وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ﴾ ته‌و فریشتانه خاوه‌ن با‌ئن، هه‌یانه
دوبالی هه‌ن، هه‌یانه سی با‌ئه، هه‌یانه خاوه‌نی چوار با‌ئه، هه‌ندی‌کیشیان زیاد
له‌وه با‌ئیان پیوه‌ن، به‌هۆی ته‌و بالانه‌وه له ته‌سمانه‌وه داده‌به‌زنه سه‌ر زه‌وی‌یه‌رز
ده‌بنه‌وه بو‌ئاسمان. له فه‌رموده‌ی سه‌حیحی موس‌لیم دا هاتوه‌،
ئین‌ومه‌سه‌عود ریوایه‌تی کردوه‌و ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) جو‌برائیلی له‌سه‌ر
حالی خۆی بینیه‌ شه‌ش سه‌د با‌لی هه‌بوه، نیوان هه‌ردوو با‌لی به ته‌ندازه‌ی
نیوان خۆره‌ه‌لات و خۆرئاوا بووه.^(۱)

(۱) بوخاری له توفسی (سوره‌ النجم) (۴۸۵۷) باب (فاوحی الی عبده ما أوحی) ریوایه‌تی کردوه، موس‌لیم
له (الا‌یمان) ۱۷۴/ باب (۷۶) له با‌سی (سدره‌ المنتهی) دا ریوایه‌تی کردوه له ته‌فسیر (۳۲۷۷) باب (۵۳)
سوره‌تی (النجم) دا ریوایه‌تی کردوه.

﴿يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ په‌روه‌ردگار له خه‌لقی مه‌لانیکه‌دا چهن‌دیک‌ی بوئ بالی تر زیاده‌کا، هه‌روه‌ها له‌خه‌لقی شتی تریش دا وه‌ندیک‌ی بیه‌وئ شت زیاده‌کا، چاو جوان ده‌کا، ده‌م و لوت و روخسار ده‌رازی‌نیت‌ه‌وه، ده‌نگ خوئ ده‌کا. بی‌گومان خودا ده‌سه‌لاتی ره‌های هه‌یه به سهر هه‌موو شتی‌ک داو هیچ شتی‌کی لی عاسی نابی.

شایانی باسه له سه‌ره‌تای قورئانه‌وه تا ئیره نه‌مه یه‌که‌جاره وه‌صفی فریشته کرابی به جوړیک: که تایبته بی به شیوه‌یانه‌وه، نه‌و شیوه‌یه‌ی نه‌وانی له‌سهرن: که شیوه‌ی بالداریه، له‌وه پیش وه‌صفی خووره‌وشتیان کراوه، باسی نه‌رک و وه‌زیه‌یان چهن‌د جار له قورئان دا دووبال‌ره بوته‌وه: که ته‌که‌ببوریان نیه، هه‌میشه سه‌رگه‌رمی ته‌سبیحاتی خودان، سوچه ده‌بن... هتد وه‌کو له نایه‌تی‌کی تر دا ناماژه به‌وه ده‌کا بو غوونه: که ده‌فه‌رموئ: ﴿وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ يَسْبَحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ﴾ (الانبیاء: ۱۹-۲۰) یان ده‌فه‌رموئ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْبَحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ﴾ (الاعراف: ۲۰۶) یان له باسی دۆزه‌خ دا ده‌فه‌رموئ: ﴿عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غُلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ (التحریم: ۶)

به‌لام لی‌ره‌دا باسی هه‌یه‌ته و شیوه و شکلیان ده‌کا "نه‌وه به‌یان ده‌کا: که خاوه‌نی چهن‌د بالئ بریک‌یان دوو، دوا، بازیک‌یان سی‌سی، هه‌ندیک‌یان چوار چوار، وه‌لی ئیمه ناتوانین (تصور) یان بکه‌ین، چونکه نازانین نه‌وانه چۆن و باله‌کانی^۱ چین، به‌هر جوړیک (تصور) یان بکه‌ین له‌وانه‌یه وانه‌بی و بکه‌وینه هه‌له‌وه. که‌وابو پی‌ویسته له چوار چیه‌ی نه‌و وه‌صفی قورئان بوئ کردون ده‌رنه‌چین و له‌و نه‌ندازه تی‌په‌ر نه‌که‌ین، چونکه قورئان وینه‌یه‌کی ماددیان

ناکیشی نئمه بتوانین له ریگهی نهو وینه ماددییهوه (تصور)یان بکهین، نهو
 فهرمووده‌یه‌ش که ده‌فهرموئ: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) (رئی جبریل فی صورته
 مرتین) له ریوایه‌تیکیشا ده‌فهرموئ: (له ستمائة جناح)^(۱) هه‌مدیسان شکل و
 هه‌ینه‌ت دیاریی ناکا. که‌وابوو پیویست ناکا نئمه خۆمان ماندو بکهین به
 هه‌ولدان بۆ زانینی شکل و شیوه‌یان، نهو باسو خواسه ئیسرائیلییاتانه‌ی له‌م
 باره‌وه له‌ناو بری له‌تفسیره‌کان دا هاتوون پیویسته وه‌لایان بجه‌ین و گوئیان پی
 نه‌ده‌ین. نه‌گهر زانینی نه‌وه پیویست بوایه قورئان و هه‌دیثی سه‌حیح
 رونیان ده‌کرده‌وه.

نه‌جار دوا‌ی به‌یان‌کردنی نه‌و ده‌سه‌لانه ره‌هاو موته‌قه په‌روه‌ردگار نه‌وه
 به‌یان ده‌کا: که ویست و ئیراده‌ی جی به‌جی ده‌بی و هیچ له‌مپه‌رو سنووریک
 ناتوانی به‌ربه‌ستیان بکا، هه‌رچی بیه‌وی بیی ده‌بی بیی، هه‌رچی نه‌یه‌وی بیی
 نابئ. ده‌فهرموئ: ﴿مَا يَفْتَحِ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكُ
 فَلَا يُرْسِلُ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ نه‌وه‌ی: که خودا ده‌بیه‌خشی له
 نیعمه‌ته‌کانی حیسی بن یان مه‌عنه‌وی، له رزق و روژی و باران و به‌فرو هه‌وا،
 له‌ش‌ساغی و نه‌من و ئاسایش و زانیاری و پیغه‌مبه‌رایه‌تی و حیکمه‌ت و عه‌قل و
 هۆش، نه‌وه که‌س نیه بتوانی بیته له‌مپه‌رو نه‌هیلێ بیته دی، هه‌ر کاتی
 خودا نه‌و نیعمه‌تانه‌ی گرتنه‌وه که‌س ناتوانی فه‌راهه‌میان بیی، هه‌موو خێرو
 فه‌رێک به‌ده‌ست خودا خۆیه‌تی، هه‌رچی خودا بیه‌وی بیی ده‌بی، هه‌رچی
 بشیه‌وی نه‌بی نابئ، هه‌رچی خودا بیه‌خشی که‌س نیه مه‌نعی بکا، هه‌رچی
 خودا بیپێی که‌س نیه بیه‌خشی.

(۱) فهرموده‌که ئیبنو‌مه‌سعود ریوایه‌تی کردوه (متفق علیه) بیه وه‌کوو له‌وه پیش رابورد.

ئیمام نه حمد و ههردوو پیری فهرموده له موغهیهری کوری شوغیهوه
ریوایهت ده کهن، ده گپرتیهوه ده فهرموئ: پیغه مبهه (ﷺ) که له نویژ ده بوهوه
دهی فهرموو: (لا اله الا الله وحده لا شریک له ، له الملك و له الحمد وهو على كل
شیء قدير، اللهم لا مانع لما أعطيت ولا معطى لما منعت ولا ينفع ذا الجد منك الجد.)

ئیمامی موسلیم له نه بو سه عیدی خودرییهوه ریوایهت ده کا ده لئ:
پیغه مبهه: که له روکوع راست ده بوهوه دهی فهرموو (سمع الله لمن حمده، اللهم
ربنا لك الحمد ملء السماء والأرض وملء ما شئت من شيء بعد ، اللهم اهل الثناء
والجود، أحق ما قال العبد و كلنا لك عبد، الله لا مانع لما أعطيت، ولا معطى لما
، ولا ينفع ذا الجد منك الجد.)

نه عجار دواى بهیان کردنی نهوه: که خودا سه چاوهی رزق و رۆژی و نیعمه ته،
فهردمان به ئاده میزاد ده کا: که یادی نیعمه ته کانی خودا بکه نهوه، دان به تاكو
ته نهایی خودادا بنین، فهرموو: **يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ**
هَلْ مِنْ خَلْقٍ خَيْرٍ مِنَ اللَّهِ يُرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآئِي
تُؤَفِّرُونَ نهی ئاده میزادینه، هه مووتان به گشتی یادی نیعمه ته کانی خودا
بکه نهوه به سه رتانهوه، بهرچاویان بگرنو شوکرانه ژمییری خاوهن نیعمهت بنو
دان به فضل و به خششی خودادا بنین، ته نها به ندایه تی بو نهو بکه نهو نهو به
پهروردگاری خوتان بزنان، هه نهو رزق و رۆژیده رتانه، له ئاسمانهوه بارانتان بو
دهبارینی، له زهوی کشتو کالتان بو ده پوینسی، تاکو ته نهایی نهو رابگه یه نن،
بزنان جگه له نهو هیچ خودای تر نین، جا: که دانتان به وه دا نا، ئیتر چۆن دواى
نهو راگه یاندن و به لگه ناشکراو جوړا و جوړانهو نهو دان بیانانه ، ئیتر چۆن له
حهق لاده دن، چۆن رو له یه کتا په رستی وهرده گپرنو ده ست
ده کهن به بته سستی؟ .

نه‌جار دواي چه‌سپاندنی بنه‌مای یه‌کم که یه‌کتاپه‌رستییه بنه‌مای دووهم ده‌چه‌سپینتی که مه‌وضووعی پیغه‌مبه‌رایه‌ستییه، بۆ چه‌سپاندنی نه‌و بنه‌مایه‌و دل‌دانه‌وی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فرموی: ﴿وَإِنْ يَكْذِبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ﴾ نه‌گهر نه‌و موشریکانه به‌ درۆت بجه‌نه‌وه نه‌ی موحه‌مه‌دا! به‌ریه‌ره‌کانی په‌یامه‌که‌ت بکه‌ن و ره‌تی بکه‌نه‌وه، گوئی نه‌گرن بۆ بانگه‌وازییه‌که‌ت-که بنه‌مایه‌کی سه‌ره‌کی، یه‌کتاپه‌رستییه‌و به‌به‌لگه‌و نیشانه چه‌سپاوه، نه‌وه پی‌ی غه‌مناک مه‌به‌و چاو له پیغه‌مبه‌رانی پی‌ش خو‌ت بکه، نه‌وانیش وه‌کوو تو به مو‌عجیزه‌و به‌لگه‌ی راستییه‌و چوونه سه‌ر گهل و نه‌ته‌وه‌کانیان، فه‌رمانیان پی کردن به یه‌کتاپه‌رستییه‌و به‌ندایه‌تی کردنی دل‌سۆزانه بۆ خودا، که‌چی به‌ گوئیان نه‌کردن و به‌درۆیان خستنه‌وه، خوئیان تووشی قارو غه‌زه‌بی خودا کرد، ﴿وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ﴾ سه‌ره‌نجامی هه‌موو کس بۆلای خودایه‌و به‌ گویره‌ی کرده‌وه‌کانیانه سزاو پاداشیان ده‌داته‌وه، نه‌ی موحه‌مه‌دا! پاداشی تو ده‌داته‌وه له‌سه‌ر سه‌ه‌برو خو‌راگریست سزای نه‌وانیش ده‌دا له‌سه‌ر به‌درۆخستنه‌وه‌یان بۆ په‌یامی تو!

نه‌رکی سه‌رشانی ئاده‌میزاده یه‌کتاپه‌رست بن، خودا به‌ تاك و ته‌نها بناسن. تاك و ته‌نهایی خودا شتیکی چه‌سپاوه، بوونه‌وه‌ر شایه‌ته، له هه‌موو شتیك دا نیشانه‌ی تاك و ته‌نهایی خودا نمایانه، ویژدان و عه‌قل و هۆشی ساغ، تاك و ته‌نهایی خودا راده‌گه‌یه‌نن.

له‌ دیبا‌جه‌ی حوسنی عالم هه‌ر وه‌ره‌ق لاده‌م
ده‌بینم مه‌بجه‌شی وه‌صفت له‌هه‌ر فه‌صلی له‌هه‌ر بابی
(بی‌توشی)

چه سپاندنی حشر و ترساندنی ناده میزاد له فرت و فیلی شهیتان و پاداش و سزای

موسلمان و کافر

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿٥﴾ إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُذَّابٌ فَاتَّخِذُوهُ
عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿٦﴾ الَّذِينَ
كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾ أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا
فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ
عَلَيْهِمْ حَسْرَتٌ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٨﴾

له وه پیش بنه مای یه کهم و دووه می له سئ کوچکه و بنه ما سه ره کیه کانی
نیمان رون کرده وه، نه مجار دیتنه سه ر ونکردنه وه ی بنه مای سییهم: که
زیندو و بونه وه چه شرو نه شرو حیساب و سزاو پاداشه. جه دخت ده کاته وه له سه ر
نه وه: که زیندو و بونه وه و رودا وه کانی قیامت حقیقه ته و گومانی تیدا نیه،
خوی بؤ ناماده بکه نه و چاوه پروانی هاتنی بن. له هه مان کات دا ناده میزاد
ده ترسیتنی له وه سه وه ختوکه ی شهیتان و شوین که وتنی، نه مجار ناده میزاد

ده کاته دوو تاقم و پیرو لیکیان جیا ده کاته وه. ده یانکاته دوو حیزب: حیزی شهیتان و سزای به ئیشیان بۆ بریار ده دا، حیزی ره حمان و لیخۆشبوون و پاداشی نه براوه یان پی ده به خشی، نه عجار نه وه راده گیه نی: که گومرا بون و هیدایهت به ده ست خودایه و نه و خه لقیان ده کا. سه ره تا خیطاب ناراسته ی ئاده میزاد ده کا و ده فهرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾ نه ی ئاده میزادینه هه مووتان بزانون و دلیا بن: که واده و به ئینی خودا به زیندوبوونه وه و حیساب و لیکوئینه وه حقه و چه سپاوه، قیامت راده بی و شکو گومانی تیدا نیه، قیامت حقه و حقه ده بی بیته جی، حقه نافه وتی و به فیرو ناپوا و به تال نابیته وه و ناپوچیته وه، ﴿فَلَا تُغَرِّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا﴾ به زه خاریف و زه رق و به ره قی دنیا هه لمه خه لته تین، له ززهت و خوخی کاتیی دنیا نیوه له هه لدان بۆ قیامت غافل نه کا، ژبانی دنیا له خسته به ره و پیوسته وریای خۆتان بن.

﴿وَلَا يَغُرِّكُمُ بِاللَّهِ الْغُرُورُ﴾ وریا بن شهیتان له خسته تان نه با، واتان لی نه کا به خه یال و هیوای بۆش برین و وای بخاته دلتانه وه: که هه ر تاوانیک بکه ن خودا لیتان خویش ده بی، له م ریگه وه له خسته تان به ری و بکه ونه ناو زلکاوی تاوان و گومراییه وه، نه هیلن زه فهرتان پی به ری ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ﴾ بیگومان شهیتان دوژمنی سه ره کی نیوه یه و دوژمنایه تی خو ی بۆ نیوه راگه یاندوه ﴿فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا﴾ نیوه ش به دوژمنی خۆتانی حسیب بکه ن، نه و له کۆنه وه دژیته تی نیوه ی راگه یاندوه، نیوه ش به توندی دژیته تی بکه ن، مه یکه نه ناموژگاریکه ری خۆتان، شوینی مه که ون، نه و دوژمنتانه، دوژمنیش نه گه ر عه قلی هه بی شوین ده ژمنی خو ی ناکه وئ، شهیتان بانگه وازی نیوه نا کا بۆ خیر و خوخی و سه رفرازی ﴿إِنَّمَا يَدْعُو حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ نه و ته نیا ده یه و ی گومراتان بکا بۆ نه وه ی له گه ل خو ی دا بتانباته ناو دۆزه خ ده ی که سیك عه قلی هه بی، چۆن به پیر بانگه وازی که سیکه وه ده چی بانگه وازی بکا بۆ ناو دۆزه خ.

نه مجار په روه ردگار سزای پتړی شهیتان و پاداشی حیزی ره همان دهست
 نیشان ده کاو ده فهرموی: ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ نه وانه ی کافرن به
 خوداو پروایان به پیغه مبه ریتی پیغه مبه ره که ی نیه، ټینکاری زیندوبونه و هیان
 کرده و ده که نو شوین و هسوه سه ی شهیتان ده که ون، نه وانه عه زابی به ټیشیان
 بؤ ناماده کراوه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ﴾
 نه وانه ی پروایان به تاک و ته نهایی خودا هیناوه، پروایان به پیغه مبه ریتی
 پیغه مبه ره هیده، قیامت به راست ده زانن و پرای پروای دهر و نیان، کرده و ی
 باشیان نه نجام داوه، پابه ندی فهرمان و جله و گیریه کانی په روه ردگار بوون،
 پیچه وانه ی ویستی شهیتان و نه فسو ناره زوی خویان جولوا و ته وه، نه وانه
 لیخوځه خودا له تاوان و به هه شتی رازاوه یان بؤ بریار دراوه.

نه مجار په روه ردگار جوداوازیی ده خاته نیوان هه ردو و تا قم و له پیش دا
 کرده و ی شهیتان دیاریی ده کاو ده فهرموی: ﴿أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ
 حَسَنًا؟﴾ چوڼ یه کسانن خرابه کارو چاکه کار؟ چوڼ ده گوځی نه و کافره
 سهره قانه ی: که شهیتان کرده و ی ناشیرینی له لا جوان کردبن، بت و صه نه م
 ده په رسنه و پییان وایه: کاری باش ده که ن، چوڼ ده گوځی له که ل
 هیدایه تدر اوه کان دا یه کسان بن ؟؟

به راستی کاره ساته کابرا کاری ناشیرین بکاو پی و ابی کاری جوان و باش
 نه نجام ده دا، موعجب ب بی به هه لویست و بیرواوه پری خوی و پی و ابی هه له
 نا کاو تا بینه قاقاشی له هه له و تاوان دابی.

نایه ته که: ده فهرموی: ﴿أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا؟﴾ به شیوه ی
 پرسیار ناراسته ی کرده و پرسیاره که ی بی و هلام هیشتو ته وه، بؤ نه و ی هه مو
 ولا میك بگریته وه، وه کوو نه وه بلای: نایا نه وه چاوه پوانی صه لاح و توبه و

گه پانه وهی لی ده کری؟ نایا نه وه وه کوو که سیک وایه حیساب له گهل خوی بکاو
ترسی خودای له دلدا بی؟ نایا نمونه ی نه وو نمونه ی صالحان یه کسان؟

نه جار قورئان نه به شیوه یه کی ناراسته وخو وه لامی پرسبیاره که ده داته وه
ده فهرموئ: ﴿فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ بیگومان خودا
گومرا ده کا نه وانیه بیه وی گومرایان بکا، هیدایه تی نه وانیه ییش ده دا: که
بیه وی هیدایه تیان بدا.

به کورتی: نه که سانه ی که له لایه نه نفس و شهیتانه وه کرده وه خراپه کانیا
بو جوان کراوه، شک و خه یالاتی پرپوچ زال بووه به سدریان دا، وه کوو نه
که سانه نین: که خاوه بیروباوه پری خودا په سهندو عه قلیان به سر نه فسیان دا
زالو ختو که و گومانی شهیتان له خویان دوور ده خنه وه، هه رگیز نه دوو
تاقمه وه کوو یه ک نین و ناچنه ریزی یه کتره وه. نه و تاقمه یان، خودا گومرای
کردون چونکه سروشتی خویان داخوایی گومراییه، نه و تاقمه شیان خودا
هیدایه تی داو، چونکه ناماده باشی وه گرتنی هیدایه تیان تیدایه، نه مه یه
دوورپانی لیک جیابوونه وهی خودا په رستان و خودانه ناسان. ده ی که وایه ﴿فَلَا
تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَاتٍ﴾ نه ی پیغه مبهری خو شه ویست "خه فته
به سه رکه شی و کوفرو بیدینی نه و گومرایانه مه خو، وریا به نه فسی خوت له بهر
نیشو خه فته و خه عواردن بو نه وان به زایه نه چی، ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا
يَصْنَعُونَ﴾ بیگومان خودا زانایه و ده زانی چی ده که ن. هیچی لی گوم نابو و له
قیامت دا به گویره ی تاوانه کانیا سزایان ده دا.

نه و حاله تی خه فته خواردنه له گوی پی نه دانی بانگکراوان بو
خودا په رستی، حاله تیکه زور جار توشی بانگخوازانی نیسلام ده بی، کاتیک به
دلسوزی بانگخوازی خه لکی ده که و ده زانن په یامه که یان چهند پیروزه و چهند

به كه لكه بۆيان، له هه مان كات دا ده بينن كه سانيك گوتى پى ناده نو
 روى خۆيانى لى و ده ده گيرن و نهو به خته وه ريبه به خۆيان رهوا نابيين، بۆيه
 پتويسته داعييانى ئيسلام نهه حه قيقه ته بزانن و ته سه للى دلى خۆيان بهه
 فرمانه يه زدانيبه بده نه وه، بانگه وازى خۆيان بگه يهن، ئهركى سه رشانى
 خۆيان نه نجام بدهن، نه وه پى هترو تواناي خۆيان خه رج بكن، دواى نه وه
 خه فته به وه نه خۆن: كه بانگراوه كان به پىر بانگه وازيبه كه يانه وه نه هاتن.
 خه فته نه خۆن به وه: كه خودا هيدايت و رزگار بوونى له گومرايى بۆ پىر
 نه داوون. مه روزوعى هيدايت و گومرايى به ده ست خودا به وه نه وه ده ست
 نيشانى ده كا! چه ند جار نموونه ي نهه نايه ته له قورئان دا دووباره بۆته وه،
 وه كه وو ده فه رموى: ﴿فلعلك باخع نفسك على آثامهم ان لم يؤمنوا بهذا
 الحديث أسفا﴾ (الكهف: ۶) يان ده فه رموى: ﴿لعلك باخع نفسك الا يكونوا
 مؤمنين﴾ (الشعراء: ۳).

هه ندى به لكه له سه ر به توانايى خودا و چه سپاندنى هاتنى رۆزى قيامه ت

وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ

الرَّيْحَ فَتُبْرِحُ سَحَابًا فَسُقْنَهُ إِلَى بَلَدٍ مَيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ
 مَوْتِهَا كَذَلِكَ النُّشُورُ ﴿٩﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا
 إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ
 يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ يُبَوَّرُ

﴿۱۰﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا
وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعَمِّرُ مِنْ مَّعْمَرٍ
وَلَا يَنْقُصُ مِنْ عُمُرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿۱۱﴾

له‌وه پیش هه‌ره‌ده‌ی توندی له کافره‌کان کرد، لیخۆش‌بۆن و پاداشی باشی
بۆ موسولمانان بریار دا له قیامه‌ت دا، نه‌جار به‌لگه‌ی جۆراوجۆر ده‌هینیته‌وه
له‌سه‌ر هاتنی قیامه‌ت و زیندوبونه‌وه‌ی زه‌وی و روانه‌وه‌ی گسژوگیا دوا‌ی
و شکبۆن و بۆن به‌پوش، هه‌روا دروستبونی ئاده‌میزاد سه‌ره‌تا له‌گل و دوا‌یی
له‌ دۆیه‌ ئاوێک و تێپه‌ر بۆونی به‌چه‌ند قۆناغێک دا تا ده‌بیته‌ ئاده‌میزادیکی
رێک و پێک و ته‌واو.

زۆرجار په‌روه‌ردگار له‌ قورئان دا زیندوبونه‌وه‌ی گسژوگیا دوا‌ی مردن و
و شکبۆنی، ده‌کاته به‌لگه‌ له‌سه‌ر هاتنی قیامه‌ت و زیندوبونه‌وه‌. هه‌ر له‌م
روانگه‌وه‌ لی‌ره‌دا ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ فَثِيرُ سَحَابًا فَسُقْنَاهُ
إِلَىٰ بَلَدٍ مَيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ النَّشُورُ﴾ په‌روه‌ردگار
خودایه‌کی وایه‌ با هه‌ل‌ده‌کا هه‌ور و هه‌م‌وجۆر ده‌خا‌و رایان ده‌دا بۆ شوینیکی: که
خودا بیه‌و‌ی، لی‌یان ده‌خو‌پ‌ی بۆ ولاتیکی که وشک هه‌لاتب‌ی و گسژوگیا‌ی لی
نه‌روایی، جا باران له‌و هه‌وران‌وه‌ ده‌بارینی، زه‌وی زیندو ده‌که‌ینه‌وه‌، به
گیاوگژو زه‌نۆیه‌ ده‌بیته‌وه‌، روه‌ک دره‌ختی تێدا سه‌وز ده‌بنه‌وه‌، هه‌ر به‌و شیوه‌یه
روژی قیامه‌ت ئاده‌میزاد زیندووده‌که‌ینه‌وه‌،

نه بوروزه‌ینی عه‌قیلی ده‌لی: به پیغه‌مبهرم گوت: نه‌ی ره‌وانه کراری
خودا، خودا چۆن مردوه‌کان زیندو ده‌کاته‌وه، نیشانه‌ی زیندو بوونه‌وه چیه؟ له
ولام دا پیغه‌مبهر (ﷺ) فەرمووی: ته‌تۆ به‌لای زه‌وی-هزاری گه‌له‌کەت دا
تینه‌په‌ریوی؟ سه‌ره‌تا ماوه‌یه‌ک به‌لای دا تیده‌په‌ری زه‌ویه‌کی فشه‌ل بووه‌و
گژوگیایه‌که‌ی چه‌که‌ره‌ی کردوه، پاش ماوه‌یه‌ک هه‌مووی سه‌ری ده‌ره‌یناوه‌و
سه‌وز بووه‌و. نه‌بوروزه‌ین ده‌لی: منیش گوتم: به‌لی، پیغه‌مبهر (ﷺ)
فه‌رمووه‌ی: هه‌ر به‌و جۆره‌ خودا مردوان زیندو ده‌کاته‌وه.^(۱)

نه‌جار په‌روه‌ردگار هه‌ره‌شه‌ له‌ بیروبو‌چونی کافره‌کان ده‌کا، خۆبه‌زلزانی‌و
لوتبه‌رزیا‌ن رەت ده‌کاته‌وه، ده‌فه‌رموی: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ
جَمِيعًا﴾ وای: که‌سێک بیه‌وی شه‌ره‌فو شکۆمه‌ندیی به‌ده‌ست بیتی، با له
ریگه‌ی به‌ندایه‌تیکردن بۆ خودا وه‌ده‌ستی بیتی، با هه‌ر له‌ خودا داوای
عیززه‌ت و شکۆمه‌ندیی بکا، چونکه‌ سه‌رچاوه‌ی عیززه‌ت و تواناو بالاده‌ستی بۆ
خودای مه‌زنه‌، هه‌ر نه‌و شکۆمه‌ندیی و به‌خت و ئیقبال ده‌به‌خشێ به‌ که‌سانێک
بیه‌وی پێیان به‌خشێ، په‌روه‌ردگار به‌مه‌ رەدی کافره‌کانی دایه‌وه: که‌ پێیان
وابوو بته‌رستی شکۆمه‌ندیان بۆ ده‌سته‌به‌ر ده‌کا، وه‌کوو له‌ نایه‌تیکی تردا
ناماژه‌ به‌وه‌ ده‌کا و ده‌فه‌رموی: ﴿وَاتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ
عِزًّا﴾ (مریم: ۸۱) یان موشریکه‌کانی مه‌که‌که‌ دۆستایه‌تی کافری تریان ده‌کرد بۆ
نه‌وه‌ی هێزو ده‌سه‌لات په‌یدا بکه‌ن، وه‌کوو له‌ نایه‌تیکی تردا ناماژه‌ به‌وه
ده‌کا و ده‌فه‌رموی: ﴿الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ
أَيَبْتَغُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ﴾ (نساء: ۱۳۹).

جا پهروهردگار بهم نایه تهی ئیره رهدی دانهوه و فهرمووی: نه گهر ئیوه بهم کافریوونه تان به ته مای عیززهت و شکۆمه ندین نهوه باش بزائن عیززهت و شکۆمه ندیی لای خودایه، که سیک گهر دنکه چی خودا بی و به ندایه تی بۆ بکا نهوه عهزیزه، که سیک لیتی یاخی بی، نهوه زه لیله و توشی ریسوایی و زه لیلی زیاتر دی. ده که ویتته چالی هیلاکه ته وه که س فریای ناکه وئ، بهم له شساغی و ژیا نه کورت و که مەدی دنیا باغر مەبن، بهم تۆزه هیزو توانا رواله تیهی هه تانه هه لمه خه له تین. عیززهت هه مووی بۆ خودایه و هه ر لای خودا ده ست ده که وئ و هه ر له و داوای عیززهت بکه ن و هه ر به ته مای نه و بن عیززهت شکۆمه ندیتان پی ببه خشی. عیززهت و شکۆمه ندیی بریتی نیه له خۆیه زلزانو و ده رچون له حق و به تالویستی، بریتی نیه له که ش و فش و ئاره زۆبازی، بریتی نیه له چه و ساندنه و ی بی نه وایان و فرمان په وایی به شیوه ی زو لیم و سته مکاری، پیشیل کردنی مافی مرۆڤ و په پره و نه کردنی عه دالته، نه خهیر نه مانه هیچیان عیززهت نین، به لکو و عیززه تی حه قیقی بریتییه له زالبون به سه ر نه فس و ئاره زۆبازی، بریتییه له سه ر دانه واندن بۆ خودا و پا به ندبوون به فه رمان و جله و و گیریه کانی شه ریعه تی خودا و ترسان له خودا و مورا قه به کردنی خودا و سوپاسگوزاری له سه ر نیعه ته کانی و سه برو ئارامیی له کاتی به لا و کاره سات دا.

نه مجار بۆ ره تدانه و ی کافره کان: که ده یانگوت: ئیمه شتیک نا په رستین نه ی بینین و نه توانین بچینه لای، هه ندیک دیارده ی عیززهت و شکۆمه ندیی خۆی باس ده کاو ده فهرمووی: ﴿إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ﴾ نه گهر ئیوه خودا نابینن و ناگه نه لای، نهوه باش بزائن خودا ناخاوتنی ئیچوه ده بیستی، قسه ی پاک و خاوین و هه رده گرئ، یه کتا په رستی و ذیکرو ته سبیحات و فه رمان به چاکه و نه هی له خراپه و پارانه وه له خودا و قورئان خو ئندن په سه ند

ده کاو قبوله لای. وتنی (سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله والله اکبر) له
گه وره ترين ذیکرو ته سبیحاته، کرده وهی باش و په سهند وشه ی باش بهرز
ده کاته وه بۆ لای خۆی!

هه لته ته په روهردگار قسه ی باش وهرناگرئ نه گهر کرده وهی باشی له گه
دا نه بی، کرده وهی باش به وه ده بی ئی خلاصی تیدابن، خودا نویژو رۆژوو
زه کات و هه موو جوړه عیباد ته یکی تر قبولناکا نه گهر خالصانه بۆ خودا
نه بی و نه نجامدانه که ی له بهر خاتری خودا نه بی.

تین وعه بیاس ده فهرموئ (الکلم الطیب) بریتیه له ذیکری خودا، (العمل
الصالح) یش نه نجامدانی فهرزه کانه.

﴿وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَٰئِكَ هُوَ يُورَثُ﴾
ته وانه پیلانی خراپه و سه ریچی کردنی خودا داده رۆژن، کرده وهی خراپ و بهد،
ته نجام دده دن، وه کوو ته وانه ی پیلانی کوشتنی پیغه مبهریان دارشت، هه روه ها
ته وانه ی هه ولی لاوازیوونی ئایینی ئیسلام دده دن و له مپهر دروست ده که ن بۆ
ته وهی خه لکی موسولمان نه بی، وایش نیشان دده دن: که ته وان عیباد ته ی
خودا ده که ن و کاریک ته نجام دده دن خودا لی رازییه، نانه وانه عه زابی به
ئیش و سامناکیان بۆ داندراوه، پیلان و هه ولو تیکۆشانیشیان هه لوه شاوه و بی
ناکامن، رهنج به خه سارو کرده وه پوچن، چونکه هه موو کارو کرده وه یه که
ته ندازه دار کراوه و به فرت و فیل هه لئاوه شیته وه، هه روه ها ریابازو درۆزنه کان
زوو کاره کانیان ناشکرا ده بن و خه ونه و نه وشه یی یه کانیان نایه نه دی و گیل و
نه فام نه بی، که سی تریان پی هه لئاوه ته تی. ناتوانن نه و چاوو راوه یان به سهر
موسولمانان دا تیپه بهر بکه ن، خو نه گهر هه ندی جار بتوانن مه به ست و مه رامیان
له موسولمانان بشارنه وه، ته وه به ته نکید ناتوان هیچ شتیک له خودا هه شار
بدن، خودا هه موو په نامه کییه که ده زانی و هیچی لی گوم نابن.

نه‌جار دیمه‌نی پیدابوونی ئاده‌میزاد ده‌کاته به‌لگه له‌سه‌ر رابوونی
قیامت و ده‌فرموی: ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ
أَزْوَاجًا﴾ په‌روه‌ردگار سه‌ره‌تا ئاده‌میزادی له‌گل دروست کردوه، بابه‌گه‌وره‌ی
ئاده‌میزاد: که باوه ئاده‌مه له‌گل دروست کراوه گل‌یش بو‌خۆی مادده‌یه‌کی
بی‌گیانه، پاشان ئیوه‌ی ئاده‌میزادی له‌دَلْپِه‌ ئاوێک دروست کردوه، که مه‌نی
پیاوه و ده‌پژێتته ره‌حمی نافرته‌وه و له‌گه‌ل ئاوێ نافرته‌ تێکه‌ل ده‌بی و
ئاده‌میزادی لی پێک دئی.

گل بی‌گیانه‌و (نطفه‌) مادده‌یه‌که‌ گیانی تێدایه‌. موعجیزه‌ی
سه‌ر سوپه‌ینه‌رو هه‌ره‌گرنگ موعجیزه‌ی نه‌و گیانه‌یه‌، جگه‌ له‌خودا که‌س
نازانێ چۆن هاتوه‌وچۆن په‌یوه‌ندی به‌و ماده‌ بی‌گیانه‌وه‌ کردوه. نه‌مه‌ نه‌ینی و
په‌نامه‌کیه‌که‌ تا ئیستا جگه‌ له‌خودا که‌س په‌ی پێ نه‌بردوه‌! ئاده‌میزاد له‌
نطفه‌ (تۆماو) په‌یدا ده‌بی، نطفه‌له‌ خۆراک په‌یدا ده‌بی، خوراکیش له‌ ئاووگل
دێته‌ کایه‌وه‌، که‌وابوو خودا به‌قودره‌ت و ده‌سه‌لاتی له‌بن نه‌هاتووی خۆی، گل
ده‌کاته‌ تۆماو...!! نه‌جار ئاده‌میزادی کردوونه‌ دوو ره‌گه‌زی سه‌ره‌کی، نیوه‌یان
نێرینه‌و نیوه‌یان مێینه‌ن، نه‌م گۆرانکاریانه‌و برینی نه‌م قۆناغانه‌ له‌ ته‌مه‌نی
ئاده‌میزادا! له‌گه‌لی بی‌گیانه‌وه‌ بو‌نطفه‌و له‌ نطفه‌وه‌ تا ده‌بیته‌
ئاده‌میزادیکی جه‌سته‌ رێک و پێک، به‌لگه‌یه‌کی به‌هێزه‌ له‌سه‌ر رابوونی
قیامت و زیندبوونه‌وه‌ی مه‌خلوقات!

نه‌جار به‌لگه‌ له‌سه‌ر که‌مالی زانیاری خودا ده‌هێنێته‌وه‌و ده‌فرموی:
﴿وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ﴾ هیچ مێینه‌یێک به‌ ئاده‌میزاد و
غه‌یری ئاده‌میزاده‌وه‌ کۆرپه‌یێک له‌ منداڵانی‌دا هه‌لناگرێ و داینانێ ئیلا به‌
زانستی خودا نه‌ه‌نجام ده‌درێن! خودا خه‌لقی ده‌کاوه‌ به‌ قۆناغه‌کانی ژیاڵی‌دا

تیپه‌ری ده‌کا، تهنانت هیلکەش که جۆره حەملیکەو له دەرەوی مندالدان دا به‌هۆی له‌سەر هەئیشتنی دایکەکه، یان به‌هۆی نامیره‌وه، گیانله‌به‌ری لی پەیدا ده‌بی و بیچووی لی هەلدی، هەمووی به‌ئاگاداری خودایه‌و نه‌و ره‌دامیان دیتی. زانیاریی خودا: که ره‌هاو موطله‌قه‌و به‌و جۆره سه‌رسوپه‌ینه‌ره‌یه، که‌ی دهرکی ناده‌میزاد و طبیعه‌تی توانای سنوورداری توانای نه‌وه‌ی هه‌یه ته‌سه‌وری عیلمی خودا بکا، یان ته‌عبیری لی بداته‌وه، زانیاری خودا خۆی له‌ خۆی دا به‌لگه‌ی له‌سەر نه‌وه‌یه: که ئەم قورئانه له‌ خداوه هاتووه‌و نه‌و نازلی کردوه.

﴿وَمَا يُعْمَرُ مِنْ مُّعَمَّرٍ وَلَا يُنْقَصُ مِنْ عُمْرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ﴾ له‌ ته‌مه‌نی هیچ که‌ درێژ ناکرت، له‌ ته‌مه‌نی که‌س که‌م ناکرت‌ه‌وه‌ن ئیلا له‌ لاپه‌ره‌ی هەموو ناده‌میزادیک دا به‌ دورودریژی و به‌ وردی نه‌و زانیارییه‌ له‌ له‌ وحواله‌حفوظدا تۆمار کراوه، له‌و نه‌ندازه‌یه‌ی له‌و دا چه‌سپاوه‌ که‌م و زیاد ناکا، درێژ بوونی ته‌مه‌ن و کورتبوونی به‌ قه‌ضاوقه‌ده‌ری خودایه، هۆکاری تایبه‌تی خۆی هه‌یه‌و خودا پیشوه‌خت زانیویه‌تی، نه‌و که‌سه‌ی ته‌مه‌نی درێژ ده‌بی، هۆکاره‌که‌ی نه‌وه‌یه‌ کاریک ده‌کا داخوازی ته‌مه‌ندریژی بی، که‌سیکیشس ته‌مه‌نی کورت بی، نه‌وه‌ کاریک ده‌کا داخوازی ته‌مه‌نکورتی بی،

ئیمامی بوخاری و موسلیم و به‌و داود له‌ نه‌ه‌سی کوری مالیکه‌وه‌ ریوایه‌ت ده‌که‌ن، ده‌لی له‌ پیغه‌مبه‌رم ژنه‌وت: ده‌یفه‌رمو: (من احب ان یبسط له فی رزقه، وینسا له فی اثره‌ فلیصل رحمه)^(۱) که‌سێک پێی خۆشه‌ رزق‌ورژی فراوان بکری، ته‌مه‌نی درێژ بی، با صیله‌ی ره‌حم به‌جێ بی،

^(۱) رواه مسلم فی البر والصلة (۲۵۵۷) باب (۶) صلة الرحم وتحريم قطيعتها. ریوایه‌ته‌که‌ی موسلیم له‌گه‌ل شه‌وانی تردا جوداوازییه‌کی وشه‌یی تێدایه‌و هەموو ریوایه‌ته‌کان ماناکه‌یان یه‌ک ده‌گرێته‌وه.

﴿إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ جی به جی کردنى شهو یاساو نیظامه لای خودا کاریکی ناسانه و چ گرانیه کی تیدا نیه . تو خه یالی خوت به ره لالا بکه، با هه واپه رواز بی و تی بفری، سه رنجی ناده میزادو گیانله به رانی ترو دره خت و گرو گیا بدا، شیوه و روخساریان، جوړو ره گه زو شوین و کاتیان کونترۆل بکا، نه مجار ته صه وری هه موو فهدیک لهو حه شاماته زۆرو هه مه جوړه بکه: که هه ر خودا ده زانئ چه ندن و هه ر خودا ژماره یان ده زانئ، نه مانه هه موو ته مه نیان دیاریی کراوه، شیوه و روخساریان نه خشه کیش کراون و زانیاری خودا کونترۆلی کردون، نهو په لکه گه لایه لهو دره خته، نهو تاله مووه لهو زینده وهره شهو په ره لهو بالنده یه یه که یه که خودا ته مه نی دیاریی کردوه و چند به رده وام ده بی و چون پایه دار ده بی چون کوتایی به ته مه نی دی هه مووی لای خودا نمایانه و به ناسانی کونترۆلی کردون و تو قیالیکیش پییانه وه ماندو نه بوه.

له لایه کی تره و دریژی ته مه ن وه کوو به ژماردنی سالو ماوه ی، دریژ ده بی، به هه بوونی به رده کت له ته مه ن و ته و فیک له ژیان دا ده بی، نه گه ر یه کیک ته مه نیشی به سالو مانگ کورت بی، به لام خودا هیدایه تی دابی کارو کرده و ی باشی تیدا نه بجام دابی، شهو ماوه ژیان ه ی: که خودا پیی به خشیوه له شتی باشو به سودا خه رجی کرد بی، شهو به ته مه ن دریژ حسیبه و ده توانین بلئین: ته مه نی پان و پور بووه.

خو نه گه ر یه کیک به سالو مانگ ته مه نی دریژ بو بی و به لام له شتی بیته و ده دا خه رجی کرد بی، نثارو تاکامیکی باشی له پاش خو ی به جی نه هیشت بی، شهو به ته مه ن کورت ده ژمی ردی و ته مه نیکی ته سک و تروسکی به سه ر برده و. زور سات و زور مانگی وا هیه به قه ده ر عومریکی دریژ سود به خشه و زور ته مه نی دریژیش هیه له ته رازوی ژیان دا نرخی ساتیکی نیه.

کۆمه لو پارت و تاک و گهل و نه ته وه وه کوو فهدر هه موویان ته مه نیان
زیادو کهم ده کا، به لکوو بی گیان و جه ماد اتیش ته مه نی کورت و در یژی هیه و
ده قه قورناییه که ده یگری ته وه و شمولی ده کا. به کورتی هه موو زه راتیکی
بوونه وه، هه موو گیاندارو بی گیانیکی، ته مه نی خۆی هیه و خودا نه و
ته مه نه ی بۆ مهنده کردوه.

هه ندی له به لگه و ده لیل له سه ر تاک و ته نهایی و به ده سه لاتی خودا

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شَرَابُهُمْ وَهَذَا
مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِنْ كُلِّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ
حَبًّا مُبْسُومًا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاحِرَ لِيَتَّبِعُوا مِنْ فَضْلِهِ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾ يُوَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوَلِّجُ
النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي
لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ذَلِكَ كُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ
تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ ﴿١٣﴾

تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ
وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكْفُرُونَ بَشْرِكَكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَيْرٍ

لهوه پیش بهلگهی لهسەر رابوونی قیامت هیئانهوه، شهجار سییاقه که
سەرغی ناده میزاد راده کیشتی بۆ جزیریکی تر له بهلگهو دهلیلو رایانده نوینی و
دهیانکاته نیشانهی تاک و ته نهایی خوداو تواناو دهسهلاتی بی سنووری.

جزیره کانی ئاو هندیکی شیرین و گوارا، هندیکی تالو سویر، گۆرانی
شه و ورژ، به شوین یه کدی دا هاتنی خۆرو مانگ نه مانه دهکاته نیشانهی
تاک و ته نهایی و قودرهتی بهر فراوانی خوداو دهفرموی: ﴿وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ
هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٍ سَائِغٌ شَرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ﴾ زۆری موفه سسیرین پییان
وايه مهبهست به: نایه ته که پهند هیئانهوه یه ده ربارهی کوفرو ئیمان، یان کافرو
موسولمان، هه رگیز ئیمان له گهڵ کوفردا چون یهک نین، وه کوو چۆن ده ریای
شیرین و خاوهن ئاوی گوارا له گهڵ ده ریای تفت و تالو سویردا چون یهک نین،
واته له راستی دا نهو دوده ریایانه چون یهک نین، یهکیکیان ئاوی شیرین و
گوارایه، به گوێرهی پیوستیاتی ولاته کان به چۆم و جوگا کان دا جاری ده بی و
زهوی و زارو کشت و کالو ئاودیر دهکا، بۆ لی خواردنهوه گونجاوه، نهو و تریان
تالو سویر و راوه ستاوه، به کهلکی خواردنهوه نایه قوت ناچی و قورک
دهسوتین. به ناو ههردو ده ریاکان دا که شتی تیپه ده بن.

جا هه چهنده نهو ده ریایانه جوداوازییان ههیه له تالی و شیرینی دا، له گوارایی و تفتی دا، له چهند شتیکی تردا لیک ده چن نه مهش نیشانهی ده سلات و قودره تی خودایه: که له دوشتی جوداوازا لیک چون ده خولقی نی و له دوو شتی لیک چودا دژایه تی ده ره خستی. وه کوو ده فره موئ: ﴿وَمِنْ كُلِّ تَاكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حَلِيَّةً تَلْبَسُوهَا﴾ له ههردو جۆری ده ریایان ماسی راو ده کهن و گوشتی تهرو ناسک ده خۆن و له ههردو کیان دا لوتلوو مهرجان ده ره ده هیسن ده یکه نه خشل و خۆتانی پی ده پازینه وه، وه کوو له نایه تیکی تردا ده فره موئ: ﴿يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللَّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ، فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ (الرحمان: ۲۲-۲۳) تاشکرایه ههندی خشل: که لوتلوو مهرجانه و له ده ریای تالو سویر ده ره ده هیندن، تا رۆژگاریکی نزیک خه لکی پی و ابو که نهو جۆره خشلانه له ده ریای ناوی شیرین دا ده رناهیندن، به لام نهو قورنان ههزارو چوارسه دو بیست و نه وهنده سالیه نه مه حقیقه تهی راگه یانده، زانیاری سه دهی بیسته مه و اقیعی حالیش نهو راستیه یان چه سپانده، لوتلوو وه کوو له ده ریای ده ره ده هیندری، له ههندی سه ده فیاتی چۆمیش ده ره ده هیندری، لوتلوو له ناوی شیرینی ولاتی وه کوو نینگلته رهو سکۆتله ندهو ئیلزو چیکۆسلۆفاکیا و یابان، ده ره ده هیندری. ههروه ها ههندی له ناوی چۆمه کان مه عده نی به نرخ له گه ل خۆیان ده هیسن، وه کوو مادهی (ماس) که له پاشماوهی کویره چه مه کان دا ده ره ده هیندری، یاقوتیش له پاشماوهی چۆمه کانی ولاتی (مۆجوک) له نزیک (باندالاس) له بۆرمای سهرو وه ده ست ده کهوئ. له ولاتی سیام و سیلان و به زۆری یاقوت له پاشماوهی چۆمه کان ده ره ده کهوئ. ههروه ها به ردی به قیمة ت: که به به ردی (تۆباز) به ناویانگه له م ولاته ده ست ده کهوئ.

﴿وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاحِرَ لَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾
 هندیکه له نیعمه‌تی خودا به‌سەر ئێوهی ئاده‌میزاده‌وه هاتوچۆی که‌شتی و
 گهمیکان به‌ناو ده‌ریاکان دا. تۆ ده‌بینی ئه‌ی بینهر! که‌شتی و گهمیکان ناوی
 ده‌ریاکان شەق ده‌که‌ن و به‌ گوێره‌ی ئه‌و سروشته‌ی: که‌ خودا له‌ ئاوو ماده
 سه‌رئاوه‌کان دا دایناوه‌ دێن و ده‌رۆن، بژیوو جوړه‌ کالای تریان لی بارکراوه‌ له
 ولاتیکه‌وه‌ ده‌یگوێزنه‌وه‌ بۆ ولاتیکی تر، بۆ ئه‌وه‌ی: که‌ ئێوه‌ به‌و هاتوچۆیه‌تان
 هه‌ولێ بازرگانی بده‌ن و له‌ هه‌مان کات دا سوپاسی خودا بکه‌ن له‌ سه‌ر ژێربار
 کردنی ئه‌و که‌شتی و گهمیانه‌و تواناتان بۆ به‌کارهێنانیان، ئه‌وه‌تا ئێوه‌ به‌
 ئاره‌زۆی خۆتان ده‌توانن به‌ ناو ده‌ریادا ریگه‌ به‌رن و بۆ کویتان بوێ به‌ هۆی ئه‌و
 که‌شتیانه‌وه‌ ده‌توانن به‌چن و مه‌رامی خۆتان به‌جێ بینن. به‌لکوو په‌روه‌ردگار له‌
 روانگی فه‌ضل و ره‌حمه‌تی خۆیه‌وه‌ به‌ قودره‌تی خۆی هه‌رچی له‌ ئاسمانه‌کان و
 زه‌وی دا هه‌یه‌ بۆ ئێوه‌ی موسه‌خر کردوه‌.

به‌لگه‌یه‌کی تر له‌سه‌ر تاكوته‌نهایی و به‌ توانایی خودا ئه‌وه‌یه‌: که‌ ﴿يُولِجُ
 اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ﴾ شه‌و ده‌خاته‌ ناو رۆژه‌وه‌، واته‌ له‌
 شه‌و که‌م ده‌کاته‌وه‌و ده‌یخاته‌ سه‌ر رۆژ، له‌ رۆژ که‌م ده‌کاته‌وه‌و ده‌یخاته‌ سه‌ر شه‌و،
 ئه‌م درێژ ده‌کا و ئه‌و کورت ده‌بن و به‌ پێچه‌وانه‌وه‌. کاتی وایش ده‌بێ به‌رامبه‌ر ده‌بن.

﴿وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ خۆرو مانگی رام
 کردون، هه‌روا هه‌موو ئه‌ستیره‌کانی به‌ گه‌رۆک و وه‌ستاوه‌کانه‌وه‌ رام کردون،
 هه‌ریه‌که‌ له‌ خۆرو مانگ به‌ ئه‌ندازه‌ی خۆی و یاسایه‌کی یه‌زدانی له‌ هه‌لخولان و
 هاتوچۆدان تا کاتی رابوونی قیامه‌ت، بۆ ئه‌وه‌ی ژماره‌ی سال و مانگ و حیسابی
 خۆتان بزانن، وه‌رزه‌کانی سال و کاتی چه‌جکردن و مانگی پیرۆزی ره‌مه‌زان
 دیاری بکه‌ن، کاتی نوێژ و جومعه‌و جه‌ماعه‌تتان لا نومايان بێ. ﴿ذَلِكُمُ اللَّهُ
 رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ﴾ ئه‌و که‌سه‌ی ئه‌وه‌ توانا و ده‌سه‌لاتیه‌تی ئه‌وه‌ کرده‌وه‌و

شوینده سیه تی له دروستکردنی ئاسمانه کان و زهوی و دروستکردنی ئاده میزاد له گل وهه ل سوراندنی بونه وهر بهو شیوه ریک و پیکه، نه وه (الله) یه، خودای گه وهره ی ئیوه یه، هیچ خودا نین جگه له نهو، خاوه نی بوونه وهره، توانای ره های هه یه به سهر هه موو شتیک دا، هیچ شتیک ی لی یاخی نابیی، هه رچی بیهوئی بیکا ده ی کاو هه رچی بیهوئی ببئی ده بی. هه موو شتیک جگه له خوئی دروستکراو و بهنده ی نه وه، خودایه کی نه زه لی و نه به دییه هه ربووه و هه ر ده بی!

ئه مجار پهروه ردگار له بهرام بهر نه وه دا نهو شتانه رون ده کاته وه که دزایه تی بیان هه یه له گه ل صیقاتی خودایه تی دا ده فهرموئی: ﴿وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ﴾ نهو بت و صه نه مانه ی ئیوه ی موشریک ده یان په رستو پیتان رایه: ده توانن یارمه تیتان بدهن و کاتی ته نگانه فریاتان بکه ون، دلنیا بن له بونه وهر دا ده سه لاتی هه چیان نیه، ته نانه ت ده سه لاتی هه نانه دی شتیکیان نیه: که به نه ندازه ی تو یکلله ته نکه ی سهر ده نکه خورمایه ک بی.

﴿إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا﴾ نه گهر هاوار بکه نه نهو خودا درۆزنانه: که ئیوه له جیاتی خودا ده یان په رستن، هاواره که تان نابیسن، چونکه ماده یه کی بی گیان و بی هه ستن، له فهرزی محال دا نه گهر گویشیان له هاواره که تان بی ناتوانن هه چتان بو بکه نن، هیچ سو دیکتان پی ناگه یه نن، نهو بت و صه نه مانه نه ده توانن زیاتتان پی بگه یه نن نه قازانج، نه دی چون به ندایه تی بیان بو ده که نن؟!

﴿وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بَشِرْكُمْ﴾ له روژی قیامت دا: که ئیوه به هیوان فریاتان بکه ون، نهوان ئینکاری نهو په رستش و کرده وانه ی ئیوه ده که نن و ناره زامه ندیی خو یان بهرام بهر کرده وه کانتان ده رده بپن، ده لئین: نه وانه درۆ ده که نن، ئیمه ناگامان له عیباده تکردنیان بو ئیمه نیه، وه کوو له نایه تیکی

تردا ناماژه بهوه ده‌کاو ده‌فرموی: ﴿وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ. وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ﴾ (الاحقاف: ۵-۶) یان ده‌فرموی ﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا. كُلًّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا﴾ (مریم: ۸۱-۸۲) نهی پیغه مبه‌ر، نه‌وهی پی‌ت گوتراو بۆت شی کرایه‌وه واقعی و جه‌قیقه‌ته، له‌لایهن خودای زاناو داناوه به سروش بۆت هاتووه، ﴿وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ﴾ هیچ که‌سینک ده‌رباره‌ی حال و ه‌زعی نه‌و خودا درۆزنانه له‌ روژی قیامت داو به‌رستشکاره‌کانیان ه‌ه‌والی راست و دروستت ناداتی، ه‌ر خودا ده‌توانی ه‌ه‌والی راست و سه‌ره‌نجامی واقعی شته‌کانت پی‌ رابگه‌یه‌نی، چونکه ه‌ر خودا نه‌و زانیاریه‌ی لایه‌و هیچ شتیکی لی‌ نادیار نیه‌و هیچی لی‌ گوم نابیی.

عیباده‌تکردن بۆ خودا مه‌سئولییه‌تیکی شه‌خصییه‌ و ه‌ر که‌سه له‌ خوی به‌رپرسیاره

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ

الْحَمِيدُ﴾ (۱۵) إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿۱۶﴾

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿۱۷﴾ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جَمِلِهَآ لَا يَحْمِلُ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ

إِنَّمَا نُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ

وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ ۚ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿۱۸﴾

﴿۱۸﴾

جاریکی تر پهروهردگار بانگه‌وازی ناده‌میزاد ده‌کا بۆ ئه‌وه‌ی به‌ خۆیان دا
 بچنه‌وه، له‌ په‌یوه‌ندی نیوان خۆیان و په‌روهردگاریان تی‌بفکرن و حقیقه‌تی
 خۆیان بزائن. وا تینه‌گه‌ن خودا پتویستی به‌ عیاده‌تی ئه‌وان هه‌یه. خودا له‌
 هه‌موو شتیک بێ ئاتاجه‌ق هه‌موو که‌س موحتاجی ئه‌وه، ده‌فه‌رموئ: ﴿يَا أَيُّهَا
 النَّاسُ أَنتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾ ئه‌ی ناده‌میزادینه
 هه‌مووتان موحتاجی خودان، پتویستیان به‌ یارمه‌تی خودا هه‌یه، هه‌موو
 هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لی ده‌مژن و ده‌یده‌نه‌وه، له‌ هه‌موو جم‌وج‌ول و
 هه‌لس‌وکه‌وتیک‌خان دا پتویستیان به‌وه هه‌یه خودا هی‌زو تواناتان پت‌ی به‌خشئ،
 هیچ شتیک‌تان بێ یارمه‌تیدانی په‌روهردگار پت‌ی نا‌کړئ، بۆیه نه‌رکی
 سه‌رشا نه به‌ دلسۆزی به‌ندایه‌تی خودا بکه‌ن و به‌ تا‌ک‌وته‌نهای بناسن و
 هاوه‌لی بۆ دانه‌نین، شوکرانه‌ژمیری نیعه‌ته‌کانی بن و سوپاس‌گوزار بن، چونکه
 به‌روبو‌می عیاده‌ت‌کردنه‌که‌تان بۆ خۆتانه‌و خۆتان سودی لی وهرده‌گرن،
 په‌روهردگار بێ ئاتاجه‌ له‌ عیاده‌ت‌کردنی ئی‌وه‌و غه‌یری ئی‌وه، ئی‌وه به‌ندایه‌تی
 بۆ بکه‌ن یان بۆی نه‌که‌ن ئه‌وه هه‌ر خودایه‌و له‌ خودایه‌تی نا‌که‌وئ. هه‌رچی
 بریاری ده‌ ده‌یکا و ده‌یفه‌رموئ حقه‌و جی‌گای سوپاسه، خاوه‌نی توانای
 ره‌هایه‌و هه‌رچی بیه‌وئ بیکا ده‌یکا.

﴿إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ. وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ﴾ نه‌گه‌ر
 بی‌ویستایه‌ ئی‌وه‌ی له‌ناو ده‌بردو گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌کی تری ده‌هینایه‌ کایه‌وه‌و
 جودا‌واز ده‌بوون له‌ ئی‌وه، رێک‌وپێک تر ده‌بوون له‌ ئی‌وه، نه‌نجامدانی کارێکی
 ناوه‌ها بۆ خودا چ گرانیه‌کی تیدا نیه، به‌ل‌کوو زۆر ئاسان و بێ ئه‌رکه، به‌مه‌ش
 په‌روهردگار رهدی ئه‌وه‌هم و خه‌یالاته‌ی موشریکه‌کانی دایه‌وه: که‌ ده‌یان‌گوت:
 نه‌گه‌ر خودا ناده‌میزاد به‌ه‌وتیتن بۆ‌خۆی له‌ خودایه‌تی ده‌که‌وئ و سه‌له‌ته‌ت و
 شکۆمه‌ندی نامیتن.

نه مجار په‌روه‌ردگار ئاده‌میزاد هه‌لده‌نی بۆ تیفکرین و ورد بوونه‌وه له
 خۆیان و سه‌ره‌نجامیان و، پێیان راده‌گه‌یه‌نی: که روژی قیامت هه‌موو که‌س له
 خۆی به‌رپرسیاره‌و به‌گویره‌ی کرده‌وه‌ی خۆی حیسابی له‌گه‌ل ده‌کرئ،
 ده‌فه‌رموئ: ﴿وَلَا تُزِرُّ وَازِرَةً وَزِرًا أُخْرَى﴾ هیچ نه‌فسێکی تاوانبار، تاوانی
 یه‌کیکی تر هه‌لناگرئ، هه‌ر که‌سه به‌تاوانی خۆیه‌وه هه‌لوه‌گیره و کرده‌وه‌ی
 خراپی خۆی به‌کوژیه‌وه‌یه‌تی. نه‌مه چ دژایه‌تیه‌کی نیه له‌گه‌ل نه‌و نایه‌تانه‌ی:
 که نه‌وه ده‌چه‌سپێنن گومراکه‌ران تاوانیان دوچه‌ندانیه‌و سزاشیان دوو
 نه‌وه‌نده‌و زیاتریشه له‌هی گومراکه‌راوان، چونکه نه‌وه‌ش به‌کرده‌وه‌ی خۆیان
 حیساب ده‌کرئ، بۆ خۆیان گومرا بون و که‌سانی دیکه‌شیان گومرا کرده‌و. وه‌کوو
 له‌نایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رموئ: ﴿وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَّعَ أَثْقَالِهِمْ وَلَيَسْأَلُنَّ
 يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾ (العنکبوت: ۱۳) روژی قیامت روژی نه‌فسی
 نه‌فسیه، ته‌نگانه‌یه‌و هه‌ر که‌سه خه‌می خۆیه‌تی ﴿وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ حِمْلِهَا
 لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ﴾ نه‌گه‌ر یه‌کیکی کۆل گران به‌باری
 قورس، داوا له‌یه‌کیکی تر بکا یارمه‌تی بداو هه‌ندیکی له‌تاوانه‌کانی بخته
 نه‌ستۆی، داوا‌لیکراو هیچ به‌پریه‌وه نایه‌و ولا‌می ناداته‌وه، ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر
 خزمی نزیکیشی بئ، وه‌کوو له‌نایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رموئ: ﴿لَا يَجْزِي وَالِدٌ عَنْ
 وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَارٌ عَنْ وَالِدِهِ شَيْئًا﴾ (لقمان: ۲۳) یان ده‌فه‌رموئ: ﴿يَوْمَ يَفِرُّ
 الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ. لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يَغْنِيهِ﴾

(عبس: ۳۴-۳۷).

نه مجار خیطاب ئاراسته‌ی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌کاو ده‌فه‌رموئ: ﴿إِنَّمَا تُنذِرُ
 الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ نه‌ی پێغه‌مبه‌ر نه‌وه‌کوو به
 په‌يامه‌که‌ت په‌ندا‌مێژ ده‌بی بۆ ئاده‌میزاد، ئیلا بۆ که‌سانێک که به‌نه‌ی‌نی له
 خدا ده‌ترسن، خاوه‌ن عه‌قل و فامن، بر‌وایان به‌شته غه‌یبیه‌کان هه‌یه پێش

نه‌وه‌ی به چاوی خۆیان بیان بینن، هەرچی شهریه‌ت فەرمانیان پی بکا نه‌وان به دلسۆزی نه‌نجامی ده‌دهن، نه‌و نوێژانه‌ی له‌سه‌ریان فەرز کراوه به رێک‌وپێکی به‌جیی دینن.

نه‌بجار په‌روه‌ردگار نه‌وه رون ده‌کاته‌وه که سودی عیبادە‌تکردن ده‌گه‌رێته‌وه بۆ عیبادە‌ت‌کەرەکان و نه‌وان لێی به‌هه‌روه‌ر دبن. ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ ۚ إِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ﴾ هه‌رکه‌سیک خو له‌ هاوه‌لدانان بۆ خوداو تاوان پاک ده‌کاته‌وه، سودی طاعه‌ته‌که‌ی بۆ خۆیه‌تی، سه‌ره‌نجام گه‌رانه‌وه هه‌ر بۆ لای خودایه‌و نه‌و حیساب و لیکۆلینه‌وه‌یان له‌گه‌ڵ ده‌کا، هه‌ر که‌سه به‌ گوێره‌ی کرده‌وه‌کانی پاداش وه‌رده‌گرێته‌وه‌و سزا ده‌دری. چاکه به‌ چاکه‌و خراپه به‌ خراپه.

نموونه‌ی موسوڵمان و کافر رون و ئاشکرایه، هه‌موو گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌ک پیغه‌مبه‌ری بۆ

په‌وانه کراوه

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ﴿١٩﴾ وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ ﴿٢٠﴾ وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُ ﴿٢١﴾ وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ ﴿٢٢﴾ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَن يَشَاءُ ۚ وَمَا أَنتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ ﴿٢٣﴾ إِنَّكَ إِنَّمَا أَرْسَلْتَكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا ۚ وَإِن مِّنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴿٢٤﴾ وَإِن يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ

مِنْ قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَالْزُّبُرِ وَالْكِتَابِ
الْمُنِيرِ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٢٦﴾

لهو پيش پهروه دگار ريځگای هيدايهت و ريځگای گومرایی دياریی کردن و
ليکي جيا کردنه وه، باسی هيدايهتودرگرتنی موسولمانی له خودا ترسیی
کردو، نینکاریکردنی کافری سهرهرقی راگه یاند، شه مجار له م کؤمه شه نایه ته دا
نمونه ی کافرو موسولمان، حقو به تال، به هه شت و دؤزه خ ده هیئتته وه، چه ند
نمونه یه کی جیا جیا ده خاته رو، بؤ درخستنی حقیقه تی شه وه: که موسولمان
چاوکراوه و بینایه، شاره زای ريځگای حقو به خته ودریسه، کافر کویری ريځگایه و
هیچ نابینئ، ريځگای سهرفرازی نادؤزیتته وه.

شه راده گه یه ننئ: که یمان و باوه ر به خودا روناکییه و موسولمان لی
به هره وه بره وه، کوفر تاریکییه و زیاتر ریسوارانی کوفر سهرگردان ده کا. شه مجار
سهره نجامی هه ردو و پتر، دیاری ده کا و شه راده گه یه ننئ: که موسولمان به هؤی
بیرو باوه ری حقو راستییه وه له ژیر سیبهر و نارامن دایه، کافر به هؤی
کوفره که یه وه له گهر ماو ناره حه تی دایه، کافر به هؤی تاریکی کوفره که یه وه له
کویری موزمه عیل سهرگردانتره، به لکوو وه کوو مردو ودهایه و هیچی له
ده ست نایه، کویر له وانیه به به هؤی ههسته کانی تری بتوانئ ری درکا و وه کوو
چاوساغ برئ له مرازه کانی دهسته بهر بکا، به لام کافر له زلکاوای گومرایی دا
سهرگردانه و به هیچ جوړئ په ی به ریبازی سهرفرازی نابا.

شه مجار شه راده گه یه ننئ: که هيدايهت به ده ست خودایه و کئی پی
خوشبئ ددیداتئ. بروییانووی بؤ هیچ که سیش نه هیشتؤته وه بؤ هه موو گهل و
نه ته وده که پیغه مبهری ره وانه کرده، بانگه وازیان کردون و ريځگای هيدايه تیان

بۆ رونکردونه‌وه، جا که سێک ئیمانی پێ هێنابن، سهرفرازه‌و که سێکیش پشستی
 لێ هه‌لکردن مالتویرانو به‌ فتار چووه‌ ده‌فه‌رموئ: ﴿وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَى
 وَالْبَصِيرُ وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ وَلَا الظُّلُّ وَلَا الْحُرُورُ﴾ کوێرو بینا وه‌کوو
 یه‌ک نین هه‌روا تاریکییه‌کانو روناکی جوداوازن، سێبه‌رو گه‌رمایش لێک ناچن،
 له‌ لای په‌روه‌ردگار هه‌رگیز ئیمان و کوفر، خێرو شه‌ر، هیدایه‌ت و گومرایی،
 وه‌کوو یه‌ک نین و به‌ یه‌ک چاو سه‌یریان ناکرئ، وه‌کوو چۆن کوێری و بینایی،
 تاریکی و روناکی، سێبه‌رو به‌ره‌ه‌تاوی گه‌رم، ژیان و مردن لێک جوداوازن و به‌
 هه‌یج عه‌قلێک ناخێته‌ ریزی یه‌کتره‌وه‌، شه‌و شتانه‌ له‌ سروشت دا جوداوازن و
 دژایه‌تیان له‌ نێوان دایه‌. په‌یوه‌ندی هه‌یه‌ له‌ نێوان سروشتی کوفرو سروشتی
 هه‌ریه‌کی له‌ کوێری و تاریکی و هه‌لاوی گه‌رمای سوتینه‌رو مردن، هه‌روه‌کوو
 چۆن له‌ نێوان سروشتی ئیمان و سروشتی هه‌ریه‌کی له‌ روناکی و بینایی و
 سێبه‌رو ژیان دا په‌یوه‌ندی پته‌و هه‌یه‌. بێگومان ئیمان نورو روناکییه‌، له‌
 دڵ و ده‌روون دا له‌ هه‌ست و شعوردا، له‌ بیرو بۆچون دا. ئیمان نورێکه‌ له‌ دڵی
 هه‌رکه‌سێک دا جێگه‌ بوو، هه‌قائیق ده‌زانی، هه‌موو شتێک به‌ گوێره‌ی خۆی
 ده‌نرخێنئ، هه‌ر کاتێک ئیمان له‌ دڵ دا جێگیر بوو خاوه‌نه‌که‌ی به‌و نووره‌
 ده‌پوانئ و به‌و نووره‌ خوداییه‌، شته‌کان ده‌بینئ و ته‌عامولیان له‌ گه‌ڵ ده‌کا،
 هه‌نگاو ده‌هوائ و به‌رچاو رون، بیر ده‌کاته‌وه‌ و ئاسۆی فیکری فراوان و رۆشنایه‌،
 هه‌رکاتێ بێسار ده‌دا، دڵنایه‌ و پشتیوانی شه‌و خودایه‌، هه‌ست ده‌کا هه‌تێکی
 له‌ بن نه‌هاتووی له‌ پشته‌و هه‌میشه‌ چاودێرو یارمه‌تیده‌ریه‌تی. ئیمان سێبه‌ری
 فێنکی به‌ر شنه‌بایه‌. دڵ له‌ ژێریا ده‌حه‌سێته‌وه‌. هه‌لاوی هه‌لپه‌روژینه‌ری شک و
 دله‌پاوه‌کی و سه‌رگه‌ردانیی له‌ دڵ دوور ده‌خاته‌وه‌

ئیمان گیانه له دل دا، له ههست و شعوردا، له مه بهست و بیرو بۆچون دا.
به پێچهوانهوه، کوفر کویرییه، کویری دل و دهروونه، حق نه بینین و راستی
نه زانینه. کوفر تاریکیه، ههركاتی ئاده میزاد له نووری ئیمان دوور کهوتنه وه
ده کهونه ناو تاریکایی جۆراوجۆره وه، کوفر هالای گهرمایه و دل
هه لده قرچینی، قه له قو ئاشارامی تیدا دروست ده کا، سه ره نجام ئاده میزاد
گیرۆده ی هالای دۆزه خ ده کا!!

﴿وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ﴾ هه رگیز وه کوو یه ک نین،
موسولمانی دلزیندوی خاوه ن ههست و کافری دلره قتی ههست مردوو، دوو شتی
دژ به یه کی سروشت جیاوازن و لیک ناچن! وه کوو له نایه تیکی تردا ده فهرموی:
﴿مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَى وَالْأَصْمَى وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِيَانِ
مَثَلًا﴾ (هود: ۲۴).

ئه جمار پهروه ردگار نه وه راده گه یه نی: که هه ر خۆی سه رچاوه ی هیدایه ته و هه ر نه و
ده توانی هیدایه ت بدا، ده فهرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَنْ يَشَاءُ وَمَا أَنتَ بِمُسْمِعٍ مَنْ فِي
الْقُبُورِ﴾ بێگومان خودا هیدایه تی نه وانه ده دا که بیهوی هیدایه ت وه ریگرن و به لگه و
ده لیل کاریان تی بکه ن، وایان لی ده کا به لگه بییسن و سودی لی وه ریگرن.

ئه جمار دلنه وایی پێغه مبه ر ده کاو چوارچیوه ی کاره که ی دیاری ده کاو ده فهرموی:
﴿وَمَا أَنتَ بِمُسْمِعٍ مَنْ فِي الْقُبُورِ﴾ نه تۆ ئاده میزادی و توانات سنورداره، ناتوانی
په یامی خۆت به مردوانی ناو گۆر بگه یه نی، هه روا ناتوانی په یامی خۆت به که سانیک
بگه یه نی که دلایان مردوه و وه کوو نه هلی گۆرستان و کوفر دلی مراندون، ﴿إِنْ أَنتَ إِلَّا
نَذِيرٌ﴾ نه رکی سه رشانی تۆ ترساندن و بیدار کردنه وه یه، نه تۆ پێغه مبه ری و ترساندن و
گه یاندن له سه ره، هیدایه تدان و گومراکردن به دهست خودایه !

﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾ ئیمه تۆمان به حق رهوانه کرده ئه ی پیغه مبهرا! مزگیننی ده ده ی به خوداپه رستان به به هشت و کافره کان ده ترسیننی له ناگری دۆزه خ، ئهرکی سهرشانی تۆ مژده دان و ترساندنه، هیدایه تی حه قیقی به ده ست خودایه، ناردنی پیغه مبهرا بۆ سهر گهل و نه ته وه کان مه نه جیکی گشتی به له ئاده میزاددا.

﴿وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ﴾ هیچ گهل و نه ته وه یه ك نیه پیغه مبهری بۆ سهر رهوانه نه کرابی، ههر گهل و نه ته وه یه ك هاتیته سهر روی زهوی پیغه مبهرا بۆ سهر ناردون، له عه زابی سه ختی ئیمه ترساندویانن، بیانویان بریون، وه کوو له نایه تیکی تر ئاماژه به مه ده کاو ده فهرموی: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ﴾ (النحل: ۳۶) ئه جار دلدانه وه ی پیغه مبهرا ده کاو خه م و خه فه تواردنی بئ گوی بی موشریکه کانی قوره یشی له سهر سوك ده کاو ده فهرموی: ﴿وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ ئه گهر موشریکه کانی قوره یش: كه قه ومی خوئن، به درۆت بجه نه وه، ئه وه تۆ دلگران مه به، چونكه ههر تۆ به درۆ نه خراوێته وه، گهل و نه ته وه کانی پیش نه وانیش پیغه مبهرا بی پیش خویان به درۆ خستونه وه.

﴿جَاءَهُمْ رَسُولُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ﴾ ئه وه گهل و نه ته وان ههش پیغه مبهره کانیان هاتوونه سهریان به موعجیزه و نیشانه ی جیا جیا وه، به نامه و سپاره ی نووسراوه وه “وه کوو صوحوفی ئیبراهیم و موسا، ههروه به کتیبی ئاشکرا و هیدایهت ئامیژه وه، وه کوو ته ورات و ئینجیل.

﴿ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ﴾ ویرای ناردنی شهو
پیغه مبه رانه و ناردنی شهو نامه و کتیبه ناسمانیانه، گهل و نه ته وه کان
پیغه مبه ره کانیان به درو خستنه وه، په یامه کانیان ره تکرده وه، منیش شهو
سهر ره قه به درو خه ره وانه به عه زابی سه ختی خوُم گرتن و له ناوم بردن ده سا
بروانه چیم به سهر هیتان و چیم لی کردن!!

زانیاریه کرده وه ییه سروشتی یه کان به لگه یه له سهر تاک و ته نهایی خودا و

ده سه لاتی به رفراوانی

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُخْتَلِفًا
الْوُثْنُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيَضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا
وَعَرَابٍ سَوْدٌ ﴿٢٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ وَالْدَّوَابِّ وَالْأَنْعَامِ
مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ
إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ﴿٢٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ
وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً
يَرْجُونَ تَجَارَةً لَّنْ تَبُورَ ﴿٢٩﴾ لِيُؤْفِقَهُمْ أَجُورَهُمْ
وَيَزِيدَهُمْ مِّنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٠﴾

ئەم کۆمەلە نایەتەش بریتییه لە جەولەیه‌کی خۆیندنه‌وه‌ی کیتابی بونە‌وه‌ر، خۆیندنه‌وه‌ی کیتابی بوونە‌وه‌رە لە فەصل و لاپەرە سەر سوپه‌ینه‌ره‌کاندا، تیفکرینه‌ له‌ رنگ و جوړو ره‌گه‌زی شته‌کانی، له‌ دیمه‌ن و دیارده‌کانی له‌ میوه‌ به‌روبوومی دره‌خت و ره‌که‌کانی، له‌ کێسو و دۆل و ده‌شتایی ره‌نگاوه‌نگی، له‌ ئاده‌میزاد و ئاژەلو باقی گیانه‌به‌رانی، به‌م جوړه‌ سه‌رنجی ئاده‌میزاد راده‌کێشی بۆ وردبوونه‌وه‌ له‌ کتێبی کراوه‌ی بونه‌وه‌ر، له‌ راستیدا ده‌بایه‌ زانیانی جیۆلۆجی و که‌شناسی له‌ هه‌موو که‌س زیاتر هه‌ست به‌ گه‌وره‌یی بونه‌وه‌ر بکه‌ن و له‌ به‌دییه‌نه‌ری بترسن، خاوه‌نی به‌رستو به‌ندایه‌تی بۆ بکه‌ن.

ه‌مجار نه‌وه‌ راده‌گه‌یه‌نی: که‌ زانیان له‌ هه‌موو که‌س زیاتر له‌ خودا ده‌ترسن و ملکه‌چی فه‌رمان و جله‌وگه‌یه‌یه‌کانی ده‌بن، ده‌فه‌رموی: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا﴾ نه‌وه‌ تۆ نه‌تبینیوه‌ نه‌ی ئاده‌میزاد: که‌ خودای بالاده‌ست و به‌ توانا چه‌ند شتیکی جیا جیا و زۆر، له‌ شتێک دروست ده‌کا؟ نه‌تبینیوه‌ له‌ ئاسمانه‌وه‌ ئاوی باراندوه‌ به‌و بار له‌ زه‌وی جوړه‌ها به‌روبومی جیا جیا له‌ تام و چیژو ره‌نگ و سیمادا، له‌ بۆن و سود و ته‌مه‌ن دا به‌دی هه‌ناوه‌، هه‌ندیکی سوو بریکی زه‌رد و به‌شیکی ره‌ش و جوړیکی سپی، هه‌میشه‌و تیکه‌لازو ره‌نگاوه‌نگ، هه‌موو ئەم حه‌مه‌ گژوگیا و دارو دره‌خت و به‌روبوم میوه‌جاته‌ له‌ یه‌ك زه‌وی په‌یدا ده‌کا و یه‌ك ئاو ده‌خۆنه‌وه‌. وه‌کوو له‌ نایه‌تیکی تر دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَفِي الْأَرْضِ قِطْعٌ مُتَجَاوِرَاتٍ وَجَنَاتٍ مِّنْ أَعْنَابٍ وَزُرْعٌ وَنَخِيلٌ صِنُونٌ وَغَيْرُ صِنُونٍ يُسْقَى بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَنُفَضِّلُ بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ فِي الْأَكْلِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ (الرعد: ۴).

نہ مجار لہ رەنگاوپرەنگی گژوگیاو جۆرەکانی بەروبووم و میوہ جاتەوہ
 دەگوێزیتەوہ بۆ رەنگاوپرەنگی کێوہکان و دەفەر موی: ﴿وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيَضٌ
 وَحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا﴾ واتە: ھەرەھا خودا کێوہکانی وا دروست کردوون
 رەنگ و شێوہیان لێک جیا، رەنگی بەرد و شاخەکانیان جۆراوجۆرە، ھەندیکی
 سپی و جۆریکی رەش و بریکی سور و لایەکی سەوز و بەشیکی رەنگی ترو
 تیکەلاو، بۆ نمونە ئیستا ئیمە لەناوچە ی سلیمانی دا دەبینن کارگەکانی بەردی
 مەرمەر بەردی جۆراوجۆریان ھەیە لەناوچە ی قەرەداخەوہ بەردی رەش دین و
 بە مشار قاشی دەکەن لہ پێنجوینەوہ بەردی سەوز و لہ ناوچە ی ماوہ تەوہ
 بەردی سور و لہ گوندی دێرتوہ بەردی رەصاصیو... ھتد دەھینن و قاشیان
 دەکەن و دانیشتوان تەغلیفی ناو مال و دیواری خانوہکانیان پێ دەکەن، بۆ
 رازاندنەوہی جادو بازار بە کاریان دەھینن و ھەندیکیشی لێ دەنێرن
 بەم لاو بەولادا.

ئیستا کە بەو بەردە رەنگاوپرەنگانە دانیشتوان، تەختی مائەکانیان
 کاشی دەکەن، دیمەنتیکی جوان و قەشەنگ دەنۆین ژورو ھەوشەو بەربیلایان
 دەئێتی باغچە ی گولگولاییە.

ھەرەھا لہ کێوہکان رێگا و خەتی جۆراوجۆری دروست کردون، رێگای
 سپی و سور و رەشی تێدا بەدی ھیناون، وەکوو میوہ و گژوگیاو درەختەکان
 جۆراوجۆر و رەنگاوپرەنگ و ھەموشیان لہ یەک ناو گۆل پەیدا بوون، ھەر بەو
 جۆرە شاخ و بەرد لہ یەک مادە: کە زانایانی جیۆلۆجیا بە
 (الصهارة) و (الحاجا) دەست نیشانیان کردوہ، پەیدا بوون و کەچی ئەو ھەموو
 رەنگ و شێوہیان لێ پەیدا بووہ.

سہرنج راکیشان بۆ رەنگا ورەنگیی شاخ و بەرد و شیوہی جۆراو جۆریان لە چوارچێوہی رەگەزێک دا، دواي باسکردن و رانواندنی رەنگا ورەنگی میوہ جات و ھەمە جۆری لەتام و بۆن و بەرام دا، خورپە بە دڵ و دەروون^۱ دەھینسێ و ھەست و زەوقی جوانیی دەبزوینسێ، ئەوہ دەردەخا: کە ئیسلام بە یەك چا و سەیری جوانییەکیان دەکا و لە ھەر شتێک دا جوانیی بپینسێ دەنرخینسێ، وەکوو لە باغچەي گۆل و گۆلزارو باغی پڕ میوہ دا جوانیی دەپینسێ و سہرنج رادەکیشتی، لەبەردو دپرکەشاخ و شیو و دۆلی روتەنیش دا جوانیی بەدی دەکا. ھەرچەندە سروشتی بەرد و شاخ لەگەڵ سروشتی میوہ جات زۆر جوداوازن و نیاوانیان ناسمان و ریسمانە ﴿وَمِنَ النَّاسِ وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذَلِكَ﴾ ھەروہا پەروردار لہ ئادەمیزاد و زیندەوہران دا لە پاتال و ئاژەل دا کە مەر و بزن و حوشترو رەشەولاغە، جۆرەھا شیوہی لییان دروست کردوہ، جۆرەھا رەگەزی گیانلەبەرانی بەدیھێناوہ، لە تاقە رەگەزیکیش دا جۆرەھا رەنگ و سەروسیماي خولقاندوہ، جۆرەھا رەنگ و دەنگی تیدا رسکاندون، ھەزو ئارەزۆی جۆراو جۆر، زمانی جیا جیا، رەنگی زۆرو ھەمەجۆر، وەکوو لە نایەتیکي تردا دەفرموی: ﴿وَمِنَ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافُ أَلْوَانِكُمْ وَأَلْوَانِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ﴾ (الروم: ۲۲) ئەم کیتابە کەونییە جوانە، ئەم بوونەوہرە سەرسوڕھێنەرە لەبارەي پیکھاتەو رەنگا ورەنگییدا ، قورئانی پیرۆز دەیکاتەوہو لاپەرەکانی ھەلەداتەوہو ئەوہ رادەگەینسێ: کە ئەو زانایانەي قورئان دەخویننەوہو تسی دەفکرن ئەوانەن لە خودا دەترسن، ئادەمیزاد تا زانتر بچ زياتر لە خودا ترسی، کەسیک لە خودا نەترسی زانای ھەقیقی نیو نەفامە چونکە ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ﴾ ئەوہکو لە خودا دەترسی بە نھینسێ، ئیلا ئەوانە نەبچ کە زانیاریان ھەبە بە خودا، دەزانن چ صیفەتیک شیوای زاتی پاکيەتی، دەزانن دەسلالت و

توانای ره‌های هیه و هه‌چی بیه‌وی بی‌کا ده‌یکا و هی‌چی لی یاخی نابی،
 هه‌که‌سیک زیاتر خوداناس بی پتر لی‌ی ده‌ترسی، که‌سیک له خودا نه‌ترسی به
 زانا‌حسیب ناکری، هه‌که‌سیک زانا‌بی به زانیارییه سروشتییه‌کان و نه‌ی‌نی
 بوونه‌ور، حق وایه خودا بناسی و لی‌ی بترسی، تازانتر بی له و باره‌وه، ده‌بی
 له خوداترس تر بی، ئیبنوعه‌بباس ده‌فرموی: که‌سیک هاوه‌ل بۆ خودا دانه‌نی و
 حه‌لال و حه‌رام بزانی و په‌یره‌وی بکا "ئه‌وه‌ی خواد به حه‌لالی داناوه ئه‌میش به
 حه‌لالی دابنی، ئه‌وی به حه‌رامی داناوه به حه‌رامی بزانی، پابه‌ندی فەرمان و
 جله‌و‌گیریه‌کانی خودا بی، دلییا بی: که رۆژی قیامت به‌خودا ده‌گاته‌وه و
 حیساب و لی‌کۆلینه‌وه‌ی له‌گه‌ل ده‌کا ئه‌وه به زانا حسیب ده‌کر.

هۆی ترسانی زانیان له خودا ئه‌وه‌یه: په‌روه‌ردگار تۆله‌ی له کافران
 سه‌خت و دژواره، لی‌خۆشبوونی بۆ موسولمانانی تۆیه‌کار ده‌ریایه‌کی بی‌سنوره،
 خودایه‌ک تۆله ستینه‌وه و پاداش ده‌ره‌وه‌بی، حق وایه ئاده‌میزاد لی‌ی بترسی‌ن و
 هه‌میشه له ناستیدا له حاله‌تی خۆف‌وره‌جادا بن، ترسان له عه‌زایی و به
 هیوای ره‌حه‌تی.

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا
 وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تَجَارَةً لَّنْ تَبُورَ﴾ ئه‌وانه‌ی به‌رده‌وامن له‌سه‌ر خۆتندنه‌وه‌ی
 قورئان و په‌یره‌وی کردنی فەرمان و جله‌و‌گیریه‌کانی، جیبه‌جی کردنی ئه‌رکی
 سه‌رشانیان، نوێژه‌کانیان به ریک‌وپیکی و له کاتی خۆیدا ئه‌نجام ده‌دن، له
 مال و سامانه‌ی خودا پی‌ی به‌خشیون به نه‌ی‌نی و به ناشکرا به شه‌و‌به‌روژ لی‌ی
 ده‌به‌خشن، ئه‌وانه به هیوای پاداشی خودان و چاره‌پوانی ئه‌وه ده‌که‌ن خودا له
 پاساوی طاعت و به‌ندایه‌تی کردنیان پاداشی باشیان بداته‌وه، ناشکراشه خودا
 ره‌نج به خه‌ساریان ناکا و هیوایان دیته جی. ﴿لِيُؤْفِقَهُمْ أَجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُمْ مِّنْ

فَضْلُهُ ﴿پابه‌ندی فەرمان و جله‌وگرییه‌کانی خودان، بۆ شه‌وی خودا پاداشیان بداته‌وه له فەضل و گه‌وره‌یی خۆشیشیه‌وه پاداشیان بۆ زیاد بکا، شتی وایان بداتی به خه‌یالیش په‌ریان پێ نه‌بردیی، ﴿إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ﴾ بیگومان خودا زۆر لیخۆش‌بوه له تاوانی به‌نده تۆیه‌کاره‌کانی، سوپاسی نه‌وانه ده‌کا: که به‌ندایه‌تی بۆخودا ده‌کن، واته: لییان رازی ده‌بی، وه‌کو له نایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رموی: ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ﴾ (النساء: ۱۷۳) .

قورئانی پیرۆز پشت‌گیری نامه ئاسمانیه‌کانی پێش خۆی ده‌کا، پاداشدانه‌وه‌ی

موسولمانان به‌به‌هشت راده‌گه‌یه‌نی

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٣١﴾ ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ بإِذْنِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٣٢﴾ جَنَّتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٣٣﴾ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ

شَكُورٌ ﴿٣٤﴾ الَّذِي أَهْلَنَّا دَارَ الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا

فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ ﴿٣٥﴾

لهوه پیش باسی بنه‌مای یه‌کمی کرد له عه‌قیده‌دا: که بریتی‌یه له به‌یه‌ک ناسینو به‌یه‌ک زانینی خودا، به جورده‌ها به‌لگه تا‌ک‌وته‌نهایی خودای چه‌سپاند. نه‌جار لی‌ره‌دا دیت‌ه سهر بنه‌مای دووه‌می عه‌قیده: که پی‌غه‌مبه‌رایه‌تی‌یه، جا که له نایه‌تی پیش‌وودا پاداشی خویندنه‌وه و تی‌فکرینو کارکردن به ناوه‌پوکی قورثانی به‌یان کرد، نه‌وه له‌م نایه‌ته‌دا نه‌وه راده‌گه‌یه‌نی: که نه‌م قورثانه‌ه حق و راستو به‌جی‌یه، خویندنه‌وه‌ی شی‌اوی پاداشی باشو نه‌بر‌اوه‌ی یه‌زدانه، قورثان بۆ‌خوی نامه‌ی ئاسمانی‌یه و پشت‌گیری نامه‌ی ئاسمانی‌یه‌کانی پیش‌خوی ده‌کا. نه‌جار هه‌ل‌گرانی په‌یامی قورثان ده‌کاته‌سی به‌شو و پاداشی هه‌رس‌یک تا‌قم رون ده‌کاته‌وه، ده‌فه‌رموی: ﴿وَالَّذِي أُوحِيَنا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ نه‌و په‌یام و سروه‌ی بۆ‌تۆ‌مان ره‌وانه‌ کردوه که بریتی‌یه له قورثان حق و چه‌سپاوه، پشت‌گیری نامه‌ی ئاسمانی‌یه‌کانی پیش‌خوی ده‌کا، ﴿إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ﴾ بی‌گومان په‌روه‌ردگار زانیاری ته‌واوی ده‌بار‌ه‌ی کارو پیش‌ه‌ی به‌نده‌کانی هه‌یه، نه‌ینی و ئاشکرایانی کۆ‌نترۆ‌ل کردوه، ئا‌گادارو بینایه به هه‌موو حال و وه‌زعی‌کیان، هه‌ر له روان‌گه‌ی نه‌و زانیاری و ئا‌گاداری‌یه‌وه به‌گویره‌ی کات و شوین، یاساو شه‌ریعه‌تیان بۆ‌ داده‌نی.

ده فەرموی: ﴿ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ بإِذْنِ اللَّهِ﴾ واتە: پاشان بپارمان داو کردمانە حوکمیکی قەطعی: کە قورئان بکەینە میرات بۆ بەندە هەلبژاردە کاغان و بیکەینە بەرنامە ی ژیا نیان بۆیان، جا ئەو بەندە هەلبژاردانە مان سێ جۆرن:

۱- هەیانە ستم لە خودی خۆیان دەکەن و سنوور شکێنی ئەنجام دەدەن، هەندێ ئەرکی سەرانیان ئەنجام نادەن بپێ تاوان دەکەن، (واتە: تاوانی بچوک)

۲- هەیانە مامناوەندییە، واجبات بەجێ دێنێ و خۆدە پارێزێ لەشتی حەرام بەلام هەندێ شتی سوننەت ناکاو بپێ کاری مەکروهیش ئەنجام دەدا.

۳- هەیانە هەولێ ئەنجامدانی کاری خێر دەدا و سوورە لەسەر پابەندبوون بە فەرمان و جەلەگیرییەکانی قورئان و ئەرکی سەرانی جێبەجێ دەکا، خۆ دەپارێزێ لە شتی حەرام و هەندێ کاری مویاحیش ناکا، ﴿ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ﴾ نائەو: کە قورئانی پێداون و کردووەتی بە بەرنامە ی ژیا ننتان و هەلبژاردە تان بۆ ئەوێ قورئانتان بۆ بنێرێ فەضل و نەعمەتی خودایە بەسەر ئێوێو.

﴿جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا﴾ ئەو هەلبژێراوانە روژی قیامەت دەچنە ناو باغچە و باغاتێ بەهەشتەو، بۆ هەتاهەتایی تێیدا دەمێننەو، ﴿يُحَلَّلُونَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ﴾ خشلدار دەکرێن و دەپارێندرێنەو بە بازو و دەستبەندی ئالتون و بە دوری پرتەودار و مرواری، پۆشاکیان لە بەهەشت دا حەریری خالیص و نایاب و ناسکە، بەلام لە دنیادا بۆ پیاو حەرامە، لە فەرمودە ی صەحیح دا چەسپاوە: پیغەمبەر (ﷺ) فەرمویەتی (من لبس الحرير لم يلبسه في الآخرة) کەسێک لە ژیا نی

دونیادا حریر پېؤشی، له قیامت ناپېؤشی، ظاهیری نایه ته که نه وه ده گه یه نې: که" فه ضلی گه وړه و نازو نیعمه تی به هه شت بؤ هه رسی تاقمه که یه و هه موویان ده گریته وه، زانایانی خودا پهرست له هه موو که س زیاتر شیاوی نه و نازو نیعمه تن!!

ئیمام نه حمد و نه بوداود و تیر میښی و ئیبنو ماجه له قه یسی کوری (کثیر) وه ریوایت ده که ن ده لئ پیاوړکی دیمه شقی هاته مه دینه و چووه خزمه ت نه بوداودا، وتی: من له دیمه شقه وه هاتووم بؤ ئیره بؤ وه رگریتی فرموده یه کی پیغه مبه ر (ﷺ) که لای تو یه و له تو وه ریوایه تکراره، هاتووم بگه مه بنجو بناوانی نه و فرموده یه، نه بوداودا ئیش وتی، به لئ من بؤخوّم به گوئی خوّم له پیغه مبه رم شنه فتووه ده یفرموو (من سلك طريقا يطلب فيها علما سلك الله به طريقا الى الجنة، وان الملائكة لتضع اجنحتها رضا لطالب العلم، وانه ليستغفر للعالم من فى السماوات والارض حتى الحيتان فى الماء، وفضل العالم على العابد كفضل القمر على سائر الكواكب، ان العلماء هم ورثة الانبياء، وان الانبياء لم يورثوا دينارا ولا درهما، وانما ورثوا العلم، فمن اخذ به بحظ وافر) که سیک بچئ بؤ شوئینک بؤ فیربوونی زانیاری، خودا ریگای چوونی به هه شتی بؤ خوښ ده کا، له هه مان کات دا فیرشته کان بالی ره زامه ندیی خویان بؤ قوتابی ئایینی ده که نه وه، هه رچی له ناسمان و زهوی دا هه یه ته نانه ت ماسی ناو ده ریاکانیش داوای لیخوښبوون بؤ زانای خودا پهرست ده که ن، ریزو نرخی زانا به سهر عیباده تکاردا وه کوو زیده فه ضلی مانگ وایه به سهر باقی نه ستیره کانی ترده، بیگومان زانایان میراتگریی پیغه مبه رانن، پیغه مبه رانیش دواى خویان دینارو دره میان به جئ نه هیشتووه، به لکوو زانیاریان به جئ هیشتووه، جا که سیک فیږی عیلم ببئ نه وه به شی باشی بؤخوئی له میراتی پیغه مبه ران ده ست که وتووه.

﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ﴾
 سنی تاقمه هه لبرداردهی به ننده کافان: که ده چنه ناو به هه شته وه و جیگیر ده بن،
 ده لئین: سوپاس و ستایشی بی پایان بوئو خودایه تی ترسی عه زابی له سر
 لابر دین، له غه م و خه فه تی دونیا رزگاری کردین، نه ترسی ناره ه تی
 داهاترومان هیه، نه پهرۆشی رابواردنی دونیامانه، بیگومان پهروه ردگاری
 نیمه خاوه نی فه ضلو ره ه تی به رفراوانه و لیخو شبووه له تاوانی به ننده کانی
 سوپاسی عیاده تکر دنیان ده کاو لئیان رازییه.

﴿الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمَقَامَةِ﴾ ده لئین: ئهو خودایه تی: که به فه ضلو ره ه تی
 خوی ئهم شوین و جیگایه تی به نیمه به خشیوه و لیتی ناگوژینه وه، نه گینا
 کرده وه کانی نیمه بارتقاو به رامبه ری ئهم نیعمه تانه نین. له فه رموده ی
 سه حیچی پیغه مبه ردا هاتوو ه نیمامی موسلیم و نه بوداود له جاییری کوری
 عه بدوللاوه ریوایه تیان کرده ده فه رموی: پیغه مبه ر ﴿﴾ فه رموی (لن یدخل
 احدا منکم عملہ الجنة، قالوا: ولا انت یا رسول الله؟ قال ولا انا الا ان یتغمدنی
 الله تعالی برحمة منه وفضل) هیچ کس له نیوه کرده وه کانی نایغه نه
 به هه شته وه، هاوه لان عه رزیان کرد ته نانه ت تویش ئهی پیغه مبه ری خودا؟
 فه رموی منیش، مه گهر خودا به فه ضلو ره ه تی خوی .

﴿لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ﴾ که شو هه واکه هه رموی
 خویشی و رابواردنه، هیچ ناخویشی و ماندوبونیکمان توش نایه، ماندووشه که تی
 جهسته یی و ناره ه تی ده ورونیمان توش نابی!

حال و وه زعی کافره کان له قیامت داو هه ره شه کردن لیان

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ

نَارُ جَهَنَّمَ لَا يَقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فِيمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ

عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَافِرٍ ﴿٣٦﴾ وَهُمْ يَصْطَرِخُونَ

فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ

أَوَلَمْ نَعْمَرْكُمْ مَا يُتَذَكَّرُ فِيهِ مِنْ تَذَكُّرٍ وَجَاءَكُمْ النَّذِيرُ

فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ﴿٣٧﴾ إِنَّ اللَّهَ عَالِمُ

غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُمْ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٣٨﴾

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا

يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ

كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا ﴿٣٩﴾

له وه پیتش باسی پاداشی پدیره و کارانی پدیامی قورئانی کرد، نه مجار دیته
 سر سزادانه وهی کافره کان، نه مه نوسلوویکی هه میشهیی قورئانه: که باسی
 شتیکی کرد دژه کهی دهیئیی، چونکه بهرام بهرکردن و راناندنیی شتیکی و
 دژه کهی و ناکامی ههردوکیان، خوشی و نارامی ده خاته ناو دل و دهروونه وه،
 لیرهش دا که دوابه دواي نازو نیعمه تی به ههشت بۆ موسولمانان باسی سزای
 کافره کان ده کا، خوشی و نارامییه که به دلی خودا بهرستان ده به خوشی و دنیایان
 ده کا: که فخره خه و نازو نیعمه تی کافره کان له ده نیادا " له قیامت دا بۆیان
 ده بیته غم و ناسو و خوشییان لی ده بیته ناخ و ههسره و کهس نیه له و
 رۆژ ده یارمه تی سته مکاران بدا، خودا ناگاداری هه موو شتیکی و هیچی لی
 گوم نابی، پاداش و سزای هه موو کهس به گویره ی کرده وه کانیه تی، ده فره موئ: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا﴾ تهوانه ی کافرن و پروایان به هه بون و تا و ته نهایی خودا نیه،
 قورئان به راست نازانن، به لگه و نیشانه کانی ئیمان ده شارنه وه، هه ول ده دن
 سر له ئاده میزادان تیک بدهن و گومرایان بکهن، تهوانه ناگری دۆزه خیان بۆ
 ناماده کراوه تییدا ده میننه وه بۆ هه تاهه تایه و بریاری مردنیکی تریان بۆ
 نادرئ و برن له و سزا سهخته رزگاریان ببی، عه زابی سه ختیشیان له سر سوک
 ناکری، چاوتروکاندنیک عه زابیان له کۆل ناکه وئ، به لگوو هه رکاتی بلیسه و
 گری دابهرکیته وه، وه نیله نیله ده خریته وه، هه رکاتی پیستیان سوتا، پیستیکی
 تازه یان به بهردا ده کریته وه، بۆ نه وه ی نازاریان زیاتر بی.

له نایه تیکی تر دا ناماژه به مانای نه م نایه ته ده کا و ده فره موئ: ﴿وَنَادُوا
 يَا مَالِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ إِنَّكُمْ مَّا كُنْتُمْ﴾ (الزخرف: ۷۷) یان ده فره موئ: ﴿إِنَّ
 الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ لَا يَفْتَرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ
 مُبْلِسُونَ﴾ (الزخرف: ۷۴-۷۵)

یان ﴿كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا﴾ (الاسراء: ۹۷) پیغه مبر (﴿﴾ له
 فەرموودەیه کی دا : که موسلیم ریوایه‌تی کردوه، دەفەرموی: (اما اهل النار
 الذين هم اهلها فلا يموتون فيها ولا يحيون.) دۆزه‌خیه‌کان ئەوانە‌ی شیای
 عەزابن له دۆزه‌خ دا دەمێننەوه، نه دەمرن و رزگاریان بێ، نه ژانیان ژیانە
 تا به زیندو بژمێردرێن ﴿كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَفُورٍ﴾ بهو جووره سزای هەموو
 ئەوانە دەدەینەوه: که زێدەپه‌وی ده‌که‌ن له کوفرو بێدیتێ دا، له بنکی دۆزه‌خ دا
 به‌ندیان ده‌که‌ین.

﴿وَهُمْ يَصْطَرِخُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ﴾
 ئەو کافرانە لەناو دۆزه‌خ دا هاواریان لێ هەڵدەستی و ده‌که‌ونه زوپه‌زوپو
 پارانه‌وه و لالانه‌وه و هاوارهاوارو ده‌لێن: خودایه! لەم تەنگانه‌وه عەزابه
 رزگارمان بکه‌و له دۆزه‌خ بانبهره ده‌روه‌وه و بانگێته‌وه بۆ ژانی دنیا، نه‌گەر
 بانگێتیه‌وه بۆ ژانی دنیا ئیتر، ئێمه یه‌کسەر ده‌ست ده‌که‌ین به‌کاری چاک و
 خوداپه‌رستی و هه‌رگیز ناگه‌ڕێینه‌وه بۆ سەر ئەو کرده‌وه ناشیرینه‌ی ئەبمان
 داو، جاریکی‌تر بپرای بپرای هاوێڵ بۆخودا دانانێن،

له شوینی کوفرو بێدینی له‌وه‌پێشمان، ئیمان ده‌هێنین، له جیات
 یاخی‌بوون و سه‌رپێچی کردن، به‌ندایه‌تی ده‌که‌ین. ئیتر په‌روه‌ردگار ره‌دیکی
 لۆمه نامێزیان ده‌داته‌وه ده‌فەرموی: ﴿أَوَلَمْ نَعْمَرْكُمْ مَا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ
 تَذَكَّرَ﴾؟ ئایا ئێمه له دنیا دا ئەوه‌نده‌مان تەمەن نه‌دانی: که بتوانن بیر
 بکه‌نه‌وه؟ ئەوه‌نده‌مان له ژیان دا نه‌هێشتنه‌وه که له حق تێبگه‌ن و سوودی لێ
 وه‌ریگرن؟ غوونه‌ی ئەم نایه‌ته نایه‌تیکێ تره: که ده‌فەرموی: ﴿فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ
 مِنْ سَبِيلٍ لَكُمْ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَخُدَّه كَفَرْتُمْ وَإِنْ يُشْرَكَ بِهِ تُؤْمِنُوا
 فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ﴾ (غافر: ۱۱-۱۲).

﴿وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ﴾ وه لخال ئیوه له ژبانی دونیاتان دا پیغه مبهری ترسیته
 هاتوته ناوتان و بانگه وازی کردون بۆ ئیمانیهتسان، په یامی قورناتی پی
 راگه یاندون، ناگاداری کردونه وه له عه زابی دۆزه خ ترساندونی، وه لی روتان لی
 وه رگپراو پرواتان پی نه کرد. ﴿فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ﴾ ده سا بچیژن
 عه زابی نه پراوه ی دۆزه خ له تۆله ی کرده وه ناشیرینه کانی خۆتان، له سه
 سه ریچی کردنتان بۆ په یامی پیغه مبه ران له دونیادا، بیگومان ئیوه به
 هه لۆیستانه تان سته مکار بوون، نه مپۆش سته مکاران بی پشت و په نان و که س
 نیه بتوانی یارمه تی ئیوه ی سته مکار بدا، رزگارتان نابی و هه ر ده بی عه زابی
 سه خت و به ئیش بچیژن.

﴿إِنَّ اللَّهَ عَالِمُ غَيْبِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ بیگومان په روه ردگار هه موو
 په نامه کییه کی ناسمانه کان و زه ی ده زانی، هیچ شتیکی لی گوم نابی،
 ناگاداری هه موو هه لئس و که وت و کرده وه یه کتانه، ده زانی سروشت و خوتان
 چۆنه، چیتان له تاو ده روون دا هه شارداوه، ته نانه ت نه گه ر بشتانگی پته وه بۆ
 جیهان، ئیوه هه مان هه لۆیستی ناشیرین و بیرو پراوه ری ناپاست و ناحه قتان
 ده بی، ئیمان ناهیتن، کاری چاک نه نجام ناده ن، وه کوو له نایه تیکی تر دا
 ده فهرموی: ﴿وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾.

ئه بچار دیارده یه کی تری زانایی و قودرته و توانایی خۆی باس ده کاو
 ده فهرموی: ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ﴾ په روه ردگارتان
 خودایه کی وه هایه، ئیوه ی کرده به چین چین له سه ر زه ی، چینیکتان ده روا
 چینیکی تر تان جیگایان ده گرنه وه، بۆته وه ی هه مووتان سود له خیر و خیراتی
 زه ی وه ریگرن، سوپاسگوزاری خودا بن، یه کتا په رستی بکه ن، وه کوو له
 نایه تیکی تر دا ده فهرموی: ﴿وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ﴾ (النمل: ۶۳) هه مووتانی

کردوه به جی‌نشین له‌سەر زه‌وی، باوکی شه‌مۆ کورۆی دویتنی بووه، کورۆی شه‌مۆ
 باوکی سبه‌ینیی، یه‌ك به‌دوا یه‌ك دا ده‌تانه‌ینیتته سهر زه‌وی، ده‌تاخاته ناو
 تاقیگه‌ی ژیا‌نه‌وه. عه‌قل وه‌وش و هی‌زو تواناتان پی ده‌به‌خشی، به‌ ویستی
 خۆتان هه‌لس و كه‌وت ده‌كه‌ن، جا ﴿فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ﴾ كه‌سیك سپله‌یی بكا
 به‌رامبه‌ر نیعه‌مه‌ته‌كانی خودا، هه‌لس و كه‌وت و بیروبو‌چونی كوفرنامیز بی، شه‌وه
 زیانی كوفره‌كه‌ی له‌سەر خۆیه‌تی و بو‌خۆی خه‌ساره‌مه‌ندو به‌دبه‌خت و مالمۆیرانه.

﴿وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا﴾ به‌رده‌وامبوون له‌سەر
 كوفر جگه له‌ قارو غه‌زه‌بی خودا چیتریان بو ده‌سته‌به‌ر ناك، هه‌تا شه‌وان
 سووربن له‌سەر كوفرو بی‌دینی، خودا زیاتر رقی لیان ده‌بی و عه‌زاییان بو
 سه‌ختتر ده‌كا، ﴿وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا﴾ به‌رده‌وامبوونیان
 له‌سەر كوفر جگه له‌ خه‌ساره‌مه‌ندی و مالمۆیرانی هیچی تریان بو زیاد ناك.

موناقه‌شه‌ كردنی موشریكه‌كان و بو‌ردانیان ده‌رباره‌ی بته‌هرستی و هاوه‌لدانان بو‌خودا

قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ
 دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ
 أَمْ آتَيْنَهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْهُ بَلْ إِنَّ يَعِدُ الظَّالِمُونَ
 بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا ﴿٤٠﴾ إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ
 إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤١﴾

له‌وه پئیش په‌روه‌ردگار باسی تۆله‌و پاداشی موسولمان و کافری کرد،
 هه‌ره‌شه‌ی توندی ئاراسته‌ی نه‌وانه کرد: که کافرو سپلن به‌رامبه‌ر خودا، نه‌جار
 لی‌ره‌دا نه‌و به‌لگه‌و ده‌لیلان نه‌ ئاراسته ده‌کا: که ده‌بنه هۆی یه‌کتا په‌رستی و
 دوور که وتنه‌وه له‌ هاوه‌لدانان بۆ خودا، ده‌فرموی: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَ كُمْ
 الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ﴾ نه‌ی پیغه‌مبه‌ر
 به‌و موشریکه نه‌فام و سه‌ره‌ره‌قانه بلی: وهرن پیم بلین و تیم بگه‌یه‌ن نه‌و
 بت‌وصه‌نه‌مانه‌ی کردوتان به‌ هاوه‌لی خودا و به‌ خودایان ده‌زانن، نایا چییان
 له‌زه‌وی دا به‌دی هیناوه؟ کامه‌یه شوینده‌ست و کرده‌ویه‌ان؟ هه‌تا شیای
 په‌رستش بۆ کردن بن؟

﴿أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَاوَاتِ﴾ نایا هاوبه‌شییان هه‌یه له‌که‌ل خودا دا له
 دروستکردن و به‌رپوه‌بردن و خاوه‌نیه‌تی ئاسمانه‌کان دا؟ هه‌تا شیای نه‌وه بن
 به‌ندایه‌تییان بۆ بکه‌ن؟ ﴿أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْهُ﴾ نایا نازلمان
 کردوه بۆ سه‌ریان نامه‌یه‌کی ئاسمانی و هه‌ا پشتگیری شیرک و کوفریان بکا و
 به‌لگه‌ بۆ له‌سه‌ر داواکه‌یان؟! نه‌خیر نامه‌یان بۆ نه‌نیردراوه ﴿بَلْ إِنْ يَعِدُ
 الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا﴾ به‌لکو له‌وه‌دا نه‌وه‌کوو شوین که وتوون
 نیلا شوین هه‌وا و هه‌وه‌س و ئارا و ئاره‌زۆی خۆیان که وتوون، هه‌موو بیروبو‌چون و
 هه‌وه‌س و ئاره‌زۆیان بو‌غراییی و بوختان و به‌تاله، و ه‌کوو چۆن مله‌پوو سته‌مکاران
 واده‌ی بی‌بناغه‌و پرپوسچ ده‌ده‌ن به‌ شوینکه‌وتوانیان، به‌ چاو و پرا و هه‌لیان
 ده‌خه‌له‌تینن، به‌ فاک و فیک له‌ خشته‌یان ده‌به‌ن!

﴿إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا﴾ بی‌گومان په‌روه‌ردگار
 به‌ قودره‌ت و توانای خۆی ئاسمانه‌کان و زه‌وی راگرتوون و ناهیتلی له‌ جه‌مسره‌ی
 خۆیان ده‌رچن و هه‌لخولانی فه‌له‌ک تیک به‌چی، هی‌زی کی‌شنده‌ی تایبه‌تی له‌

نیوان نه‌ستی‌ره و مانگو خوړو باقی قه‌باره‌کانی تردا خولقاندوه، هدریه‌که‌یان به پئی خوی و له مه‌داری خوی دا دیوو ده‌چی و هه‌لده‌خولی و تا نه‌و کاته‌ی خدا مه‌زنده‌ی کردوه چرکه‌یه‌ک وه‌ستانیان نیه.

﴿وَلَئِنْ زَالَتْ إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾ خو نه‌گه‌ر له فهرزی‌کدا خدریک بن له جه‌مسهری خو‌یان ده‌ریجن، جگه له خدا که‌سی تر توانای نه‌وه‌ی نیه نه‌هیللی له خه‌ت لابده‌ن، هه‌ر خدا خوی ده‌توانی پهره به هه‌لسوران و هاتوچوی نه‌و نه‌فلاک و قه‌بارانه‌ بدا، به فهرمانی خدا هدریه‌که‌یان به گویره‌ی نه‌خشه‌و پلانی بو دیاری‌کراویان له گه‌ردان و بی وه‌ستان کاری خو‌یان نه‌نجام ده‌ده‌ن، په‌روهردگار و یرای نه‌وه‌ی: که‌ خاوه‌نی نه‌و هی‌زو تواناو ده‌سه‌لاته ره‌هاو بی‌سنووره‌یه کاری به شی‌نه‌یین و خاوه‌ن صه‌بره، مؤله‌تی موشریک و سته‌مکاران ده‌دا، زوو به غه‌زه‌بی خوی نایانگری، لی‌خو‌ش‌بوو لی‌بورده‌یه له تاوانی نه‌وانه‌ی تۆبه ده‌که‌ن و له‌گونا‌هه‌کانیان په‌شیمان، نه‌مانه به‌شی‌کن له صیفاتی خودایه‌تی خوی. حه‌لیم و لی‌خو‌ش‌بووه، په‌له له سزادانی تاوان‌باران نا‌کا، خه‌تا پۆشه، هه‌رچه‌نده ده‌یینی به‌نده‌کانی سه‌ری‌چی فهرمانه‌کانی ده‌که‌ن و پئی کافرن، به‌لام نه‌و ناسمان و زه‌وی بو را‌گرتوون و نا‌هیللی بکه‌ون.

موشریکه‌کانی مه‌ککه بر وایان به پیغهمبه‌رایه‌تی جه‌زه‌تی موحوممه‌د نیه،

به‌روه‌ردگاریش هه‌ره‌شه‌ی توندیان لی ده‌کا

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَنِهِمْ لَئِنْ

جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَّيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنْ إِحْدَى الْأُمَمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ

مَا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤٢﴾ أَسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرُ السَّيِّئِ

وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ

الْأَوَّلِينَ فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا

﴿٤٣﴾ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ

قَبْلِهِمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُمْ مِنْ شَيْءٍ

فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ﴿٤٤﴾

وَلَوْ يَوَاسِخُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَىٰ

ظَهْرِهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَٰكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى

فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَابْتَغَىٰ اللَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا ﴿٤٥﴾

ده‌بارەى سەبەب نزولى نایه‌تی ژمارە (۴۲) ئیبنو ئەبى حاتم لى كوپى
 ئەبو هیلالەو ە رىوايەت دەكا دەلى: قورەيشىيەكان پيش ناردنى حەزەرەتى
 موحەممەد بۆ سەريان دەيانگوت: ئەگەر خودا پىغەمبەرىك بنىرى بۆ سەرمان،
 ئىمە بە ئەوپەرى دىلسۆزىيەو شوىنى دەكەوين، بە جۆرىك هىچ گەل و نەتەو ەيەك
 نەمانگاتى و كەس بە ئەندازەى ئىمە گوپرايەلى پىغەمبەرە كەيان نابن، ئىتر
 پەرورەدگار ئەم نایه‌تى نازل كرد، وەكوو لى نایه‌تتىكى تردا ئامازە بەو ە
 دەكاو دەفەرموى: ﴿وَإِنْ كَانُوا لَيَقُولُنَّ لَوْ أَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِنَ الْأَوَّلِينَ﴾ (الصافات:
 ۱۶۷-۱۶۸). ەروەها نایه‌تى ﴿لَوْ أَنَّا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَى
 مِنْهُمْ﴾ (الانعام: ۱۵۷). جوله كەكانىش خۆيان ەلدە كىشاو دەيانگوت: ئىمە دەزانين
 پىغەمبەرىك دى و نىشانەكانى دەزانين، ەر لى گەل پەيدا بوو خىرا دەست
 پىشخەرى دەكەين و ئىمانى پى دەهينين.

پىگومان قورەيشىيەكان دەيانبينى جوله كە خاوەنى نامەى ئاسمانين و لى
 نىو ەدورگەى ەرەب دا جىرانيان بوون، لى ەمان كات دا دەيانبينى ئەو
 جىوانە چەند رەوشت ناشىرين و رژدو چىرۆكن، مېژوش زۆر پۆخلاواتى ئەوانى
 تۆمار كىر دىبوو، زۆر خوورەوشتى ناشىرينى رون كىر دىبونەو ە، ەمىشە زۆرىەى
 زۆريان سەتەمكارو سەررەق و سەرپىچىكار بوون، جا ەرەبەكان خۆيان
 ەلدە كىشا دەيانگوت: ئەگەر خودا پىغەمبەرىكمان بۆ بنىرى شەرت بى
 يەكسەر ئىمانى پى بەينين، بەجەختەو ە سۆينديان لىسەر ئەو ە خواردو
 جەختيان دەكر دەو ە.

دەفەرموى: ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَيَكُونُنَّ
 أَهْدَىٰ مِنْ إِحْدَى الْأُمَمِ﴾ واتە قورەيشىيەكان پيش رەوانە كىردنى حەزەرەتى
 موحەممەد (ﷺ) بۆ سەريان، سۆيندى گەرەيان دەخواردو دەيانگوت: ئەگەر

خودا بکا پیغه مبه ریکمان بۆی موژده ده رو ترسینه بئ، شهرت و عهده بئ
له هه موو گهل و نه ته وه یه ک زیاتر به پیر بانگه وازی به کیه وه به چین و یه کسه ر
نیمانی بئ یئنین و ابکه یین بیینه نمونه ی گهل و نه ته وه کان، به ته وای و به
دلسۆزی پابه ندی په یام و نامه ئاسمانی به کیه ی بئ به موو
له فەرمان و جله و گیریه کانی لانه ده یین، ته وه حال و وه زعی عه ره به کان بوو، ته وه
سویندو عه هده په یانیاں بوو، خه لکیان له خۆیان ده کرده شایه ت و ته م واده و
به لئینه یان ده دان، که چی ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ مَّا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا﴾: که
ئاواته که یان ها ته جئ و خودا ترسینه ری له ره گه زی خۆیان بۆ ناردن، به زمانی
خۆیان قورئانی بۆ پیغه مبه ر ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ اتَّقَاةِ﴾ نارد پییان رابگه یه نی، زیاتر سوربوون
له سه ر کوفرو بته رستی پیشوویان، نه وه نده ی تر کوفره که یان زیادی کردو پتر
له ریبازی نیمان دوور که و ته وه وه هلیان تیزاند، ﴿اسْتَكْبَارًا فِي الْأَرْضِ﴾ له به ر
خۆیه زلزان و لوتبه رزی کردن له سه ر زه وی، ته گینا به لگه و ده لیلیکیان
به ده سه ته وه نه بوو پشتی بئ به سه تن!!)

﴿وَمَكْرُ السَّيِّئِ﴾ هه روا له به ر مه کری خراب و فرت و فیللی نابه جئ، به م جوړه
خۆیان به گومرایی هیسته وه و خه لکی تریشیان گومر ده کردو نه یانده هیشت
به پیر بانگه وازی به کیه ی پیغه مبه ره وه به چن، به راستی هه لۆسته یکی ناشیرین و
نالهبه ر بوو نواندیان، له پیش دا ته وه موو واده و به لئین و سویندو جه خت
کرده نه ویه یان راگه یانندن و دوایش ئاوا لئی پاشگه ز بوونه وه، ﴿وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ
السَّيِّئُ إِلَّا بِالْأَهْلِ﴾ تاوان و ئاکامی فرت و فیللی ناشیرین و کوفرو ئیلحاد هه ر
ده گه رپته وه بۆ خودی خۆیان و له ته سه تۆی خۆیان دایه، چونکه داب و نه ریتی
خودا وایه له بوونه و هردا، هه ر گهل و نه ته وه یه ک به پیر په یامی
پیغه مبه ره که یانه وه نه چووین خودا له ناوی بردون و توشی سزای سه ختی
دۆزه خیان ده کا، ﴿فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سَنَةَ الْأُولَیْنِ﴾ نایا قورپه شییه کان جگه له

عەزەب و تۆلە لیستاندەنەو لەسەر بیروباوەرو هەلوێستیان، چاوەڕوانی چی ترن؟
 هەردەبێ چاوەڕوانی ئەو بن ئەوێ تووشی گەل و نەتەو رابواردووە کان هات
 تووشی ئەمانیش بێ، ئەو یاسا و دابو نەریتی خدایە ﴿فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ
 تَبْدِيلًا وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا﴾ دلتیا بە داب و نەریتی خودا گۆڕانی
 بەسەردا نایە، هەرکەسێ پیغەمبەری خودا بە درۆ بختەووە خودا سزای دەداو
 جوداوازی تیدا نیە، هەرگیز رەحەت ناخێتە شوێنی عەزەب و بە
 پیچەوانەشەو هەرگیز خودا عەزەبی خۆی لەسەر بەدرۆخەرەووە کان هەلناگرێ
 بۆ ئەوێ بیخاتە سەر بێ تاوانێک.

ئەجار سەرغی قورەیشییەکان و کەسانی تریش رادەکیشی بۆ شوێنەوارو
 پاشاوەی گەل و نەتەو بەدرۆخەرەووەکانی رابردو و دەفەرموێ ﴿أَوَلَمْ يَسِيرُوا
 فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكُنَّا أَشَدَّ مِنْهُمْ
 قُوَّةً﴾ ئەو نەگەپاون بەسەر زەوی دا، لە کاروانکردن و هاتووچویان بۆ ولاتی
 شام و یەمەن شوێنەواری گەل و نەتەو پیشینەکانیان نەدیووە "چۆن خودا ولاتی
 بەسەردا خاپورکردو و خۆیان لەناوچو و کەلاوەکوونی شارو گوندی وێرانبوویان
 بەبەرچاوەوەیە، ئێوارەو بەیانی لە گەشت و هاتووچویان دا دەیانبینن.
 هەرچەندە ئەوان زۆر لە قورەیشییەکان زۆرترو هیژدارتریوون، سامان و
 مندالیان لە هی ئەوان زۆرتربوو، دەی کاتێک عەزەبی خودا هاتە سەریان و
 یەخە گرتن هیچ شتێک دادی نەدان، ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ فِي
 السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا﴾ هیچ شتێک نیە لە
 ئاسمانەکان و زەوی دا بتوانی خودا دەسەوێسان بکا، هەر کاتێک پەرورەدگار
 ویستی کارێک بکا لە ئاسمانەکان و زەوی دا، هیچ لەمپەرێک نیە بتوانی نەهێلی
 ویستەکە ییتەدی، دەی بە تەئکید ئەو موشریکە قورەیشییانە ی
 پیغەمبەرەکە بەدرۆ دەخەنەو، لە دەست عەزەبی خودا رزگاریان نابێ و هیچ

شتیک نیه بتوانی عه زابی خودایان لی بگپرتته وه، بیگومان خودا زانایه به حالو وه زعی هه موو کهس هیچ شتیکی لی گوم نابی و ده زانی کئی شیای سزادانه، خاوهن ده سه لات و توانایه هه کاتی بیه وی و چونی بوی ناوا تۆله ده ستینی.

ئه مجار پهروه ردگار دابو نه ریتی خوی له باره ی تۆله ستاندنه وه له تاوانباران دیاری ده کاو کارشینیه ی خوی و حکمه ت و لی زانی خوی راده گیه نی و ده فرموی: ﴿وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكُوا عَلَى ظَهْرِهِا مِنْ دَابَّةٍ﴾ نه گهر پهروه ردگار به په له بویه له سزادانی تاوانباران و هه له گه ل تاوانیکیان کرد، خیرا بیگرتنایه، له سه رروی بوونه وه پیرۆیه کی نه ده هیشته وه، هه موو نه ده میزاد و ناژهل و پاتالیانی له ناو ده برد، سه رچاوه ی رزق و رۆزی تارومار ده کردن و سه رزه وی ده بوه سارایه کی سوته مه روی بی زینده وه.

﴿وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ وه لی تۆله لی ستاندن و عه زابدانه که یان هه لده گری بۆ کاتیکی دیاریکراو: که رۆزی قیامه ته، جا ﴿فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ﴾ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا ﴿که رۆزی قیامه ت هات، نه و کاته زۆر به عه داله تکاری سزایان ده داو، هه که سه به گویره ی کرده وه کانی سزاو پاداش وهرده گریته وه و کهس سته می لی ناگری، بیگومان خودا به کرده وه ی بهنده کانی بینایه و هیچی لی گوم نابی و تیک ناچی.

بسم الله الرحمن الرحيم

سوره‌تی یس

ئەم سورەتە ناوێراوە (یس) چونکە بەو دوو پیتە هێجائیه دەستی پێ
کراوە، ئەم وشەیه دەبێ بە پچر پچری بخوێندرێتەو واته (یا: سین)
بخوێندرێتەو. هەندیک پێیان وایه: ئەم وشە بە مانا (یا انسان) هەمەش بە
گوێزە زاراوەی هۆزی (طی) چونکە تەصغیری (انسان) (انیسین) ه، ئیتەر نیووی
یە کەمی وشە کە قرتیندراوە و ئەوی تری هێلدرایەتەو، بەم پیتە دەلێن ئەمە
خێطابە لە گەڵ پێغەمبەر و بانگ لێکراو ئەو، چونکە دوابەدوای ئەو
دەفەرموی: ﴿إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾. مونا سەبەیی هێنانی سورەتی (یس) بە
شوێن سورەتی (فاطر) دا لەم رووه‌یه:

یە کەم: لە سورەتی (فاطر) دا فەرموی: ﴿وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ﴾ (۳۷) هەروەها
لە ئایەتێکی تردا فەرموی: ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَهُمْ نَذِيرٌ
لَّيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنَ الْإِحْدَىٰ الْأُمَمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ﴾ (۴۲) مەبەستیش بەو
ترسێنەرە حەزەرەتی موحەممەدە، هەلبەتە وەکوو لە شوێنی خۆی باسکرا: ئەو
عەرەبانەیی وادەو بەلێنیان داو سوێندیان خوارد: کە هەرکاتێ ترسێنەرەیان بو
سەر رەوانە بکری یە کسەر ئیمانی پێ دەهێنن، وادەیی خۆیان نەبرده سەر و
حەزەرەتی موحەممەدیان بە درۆخستەو. بۆیه لەسەرەتای ئەم سورەتەدا
پەرورەدگار سوێند دەخواو تەئکید دەکاتەو لەسەر راستی پێغەمبەراییەتی
حەزەرەتی موحەممەد و ئەو رادەگەیەنێ: کە ئەو لەسەر رێبازی حەق و راستە و

رهوانه کراوه بۆ شهوهی سه رهتا په یامی پهروه ردگار به گهل ونه ته وه که ی بگه یه نئو له سزای دژواری دۆزه خ بیانترسینئ.

دووه م: لیکچونیککی ته و او هدی به له نیتوان به لگه که ونییه کانی رانویندراو له ناو هه ردو سوره ته کاند " له سوره تی (فاطر) دا فه رموی: ﴿وَسَحَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ذَلِكُمُ اللَّهُ﴾ (۱۳) له سوره تی (یس) یش دا ده فه رموی: ﴿وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ وَالْقَمَرَ قَدَرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ﴾ (یس: ۳۸-۳۹).

سییه م: له سوره تی (فاطر) دا فه رموی: ﴿وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاجِرَ﴾ (۱۲)، له سوره تی (یس) یش دا ده فه رموی: ﴿وَآيَةٌ لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ﴾ (۴۱).

نهم سوره ته به کۆرای زانایان مه ککییه واته: له پيش کۆچکردنی پیغه مبه ر (ﷺ) بۆ مه دینه نازل بووه، ژماره ی نایه ته کانی هه شتاوسی نایه ته، ناوه رۆکی نایه ته کانی وه کوو باقی سوره ته مه ککییه کانی تر له جغزی بنه ما کانی عه قیده دا ده سوړینه وه، باسی ته وحیدو پیغه مبه رایه ته و زیندو بوونه وه ی تیدایه، به گه و ره زانینی قورئان و به توانایی پهروه ردگارو تاك و ته نهایی زاتی پاکی راده نوینئ، نه رکی سه رشانی پیغه مبه ر (ﷺ): که بریتیه له موژده دان، ترساندن، ههروه ها سه لماندن زیندو بوونه وه هاتنی قیامت باس ده کاو به لگه و نیشانه ی مادی له سه ر ده هی نیتیه وه! مه به سه ته سه ره ککییه که ی دامه زرانندی بیرو باوه ری ئیسلامیه له دل و دهرون دا هه ر له سه ره تاوه باسی نیگا و سه روشو پیغه مبه رایه تی هه زه تی موحه مه د به سویندو جه خت له سه رکردن ده چه سپینئ، ناکامی ته وانه دیاری ده کا: که برپا به په یامی پیغه مبه ران ده که ن و ته وانه ش که برپایان پی ناکه ن و به درویان

ده‌خه‌نه‌وه، هه‌روه‌هامه‌وضوعی خودایه‌تی خوداو تاك‌وته‌نهایی له‌زات و صیفات دا له‌سه‌ر زمانی شه‌و پیاوه‌ موسولمانه‌ی: كه‌یه‌كیكه‌ له‌ نه‌كته‌ره‌كانی چیژوكی فروستاده‌كانی عیسا: كه‌له‌ ژور شاره‌كه‌وه‌ به‌ هه‌له‌داوان هات نه‌تمه‌وه‌كه‌ی هه‌لبنی بۆ ئیمانیه‌ئینان، راده‌نوئینی و غایشی ده‌كا. شه‌جار شه‌وه‌ رون ده‌كاتمه‌وه: كه‌ شه‌اده‌میزادان له‌ به‌رامبه‌ر په‌یامی پیغه‌مبه‌ردا بوون به‌ دوو تاقم و گرو، تاقمی‌کیان سه‌ره‌ره‌ق و بی‌باوه‌رن، هیوای ئیمانیه‌ئینان لی‌ ناکری، به‌شیکیشیان هیوای خیریان لی‌ ده‌کری و ئیمان ده‌هینن، کرده‌وه‌ی هه‌ردوولا له‌ زانیاری شه‌زله‌ی خودادا تۆمار کراوه‌ و هه‌رکه‌سه‌ش به‌ گوێره‌ی کرده‌وه‌کانی پاداشی ده‌دریته‌وه‌.

دوابه‌دوای شه‌وه‌ باسی دانیش‌توانی شه‌و شاره‌ ده‌كا: كه‌ فروستاده‌كانی عیسا چون بۆ لایان و بانگه‌وازیان کردن، شه‌وانیش ئیمان‌یان پی‌ نه‌هینان، کابرایه‌ك له‌خۆیان هات نامۆژگاریان بکا و کوشتیان، شه‌و چووه‌ به‌هه‌شت و شه‌وانیش دۆزه‌خ جیگایانه‌.

شه‌جار دیته‌ سه‌ر به‌یان‌کردنی چۆنیه‌تی زیندوبوونه‌وه‌ به‌توانایی خودا له‌سه‌ر زیندوکردنه‌وه‌ی زه‌وی س‌وته‌مه‌رۆ، هه‌روا ده‌سه‌لاتی‌خودا له‌ هه‌لس‌وراندنی بوونه‌وه‌ردا، له‌ هینانی شه‌وو رۆژ به‌ شوین یه‌کتردا، له‌ رامکردنی خۆرو هه‌یف و باقی نه‌ستیره‌کانی تر: كه‌ هه‌ریه‌که‌یان له‌ مه‌داری خۆی دا دین و ده‌چن هه‌چیان ری به‌ هه‌چیان ناگرن و لی‌ك ناخشین و ده‌عم ناکهن.

سوره‌ته‌كه‌ به‌ زۆری جه‌خت له‌سه‌ر روداوی زیندوبوونه‌وه‌ ده‌كا و چه‌ند جارێك به‌ بۆنه‌ی جیا‌جیاوه‌ شه‌و باسه‌ راده‌نوئینی. له‌ سه‌ره‌تاوه‌ به‌ ئوسلوبی ته‌نکیدنا‌میزه‌وه‌ شه‌و مه‌وضوعه‌ دینێ و ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَى

وَكُتِبَ مَا قَدَّمُوا وَآثَرَهُمْ وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُبِينٍ ﴿١﴾
 له سرگورشته‌ی دانیشتوانی نهو شاره‌ی فروستاده‌کانی عیسا چونه سهریان
 باسی پیاهه ناموژگاریکه‌ره که ده‌کاو همدوا مردنی پاداشه‌ک‌ی دیاری ده‌کاو
 ده‌فهرموی: ﴿قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي
 وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ﴾ له‌ناوه‌راستی سوره‌ته‌که‌ش دانه‌و باسه به‌م شیوه
 ده‌هینئ: که ده‌فهرموی: ﴿وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ مَا
 يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً
 وَلَا إِلَى أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ﴾.

نه‌جار سییاقی سوره‌ته‌که دیمه‌نیک له دیمه‌نه‌کانی قیامت راده‌نوئنی له
 کو‌تایی سوره‌ته‌که‌ش دا مه‌وضوعی زیندوبوونه‌وه له شیوه‌و حیوارو گف‌ت‌و‌گ‌ودا
 ده‌خاته‌روو، ده‌فهرموی: ﴿وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ
 وَهِيَ رَمِيمٌ؟ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ﴾
 چو‌نیه‌تی دروست‌بوونی ئاده‌میزاد هر له نوط‌ف‌س‌ی‌یه‌وه تا ده‌بی‌ته
 ئاده‌میزاد‌یک‌ی ته‌واو خاوه‌ن عه‌قل‌و ه‌وش. چو‌نیه‌تی داری ته‌رو سه‌وز: که
 ناگری تیدایه، دیمه‌نی که‌شتی پر له ئاده‌میزادو کالایان که ده‌ریا ده‌بری‌و
 خو‌یان‌و شت‌ومه‌کیانی پی بگو‌یزنه‌وه. دیمه‌نی مانگو خ‌ورو شه‌وو رو‌ژو گه‌لی
 شتی تر ده‌کاته‌نیشان‌ی ده‌سه‌لانی بی سنووری په‌روه‌رد‌گارو به‌ل‌گه له‌سر
 نه‌وه‌ی: که ده‌توانئ پاش مردن زیندوبوونه‌وه نه‌نجام بدا. به‌کورتی سوره‌ته‌که
 هه‌مووی له ده‌رگای دل ده‌داو هه‌ست‌و شعور ده‌بزو‌ینئ‌و هی‌زو‌توانا‌کان‌و،
 جم‌وجو‌ول ده‌خا بو‌نه‌وه‌ی ئاده‌میزاد دان به‌خودایه‌تی خوداو تا‌ک‌وته‌نهایی‌دا
 بنئ‌و پروا به‌زیندوبوونه‌وه‌و هاتنی قیامت بکمن.

پیغمبرایه تی چه زره تی موحه ممد (ﷺ) و هه لوئستی ناده میزاد بهرام بهر به یامه که ی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

یَس ۱ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ۲ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۳ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۴ تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ۵ لِنُنْذِرَ قَوْمًا مَّا أُنْذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ۶ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَى أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۷ إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ ۸ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ۹ وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۱۰ إِنَّمَا تُنْذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبَ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ۱۱ إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَى وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَءَاتَاهُمْ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُبِينٍ ۱۲

﴿یس﴾، نهم وشهیه ده‌بی به پچرپچری بخویندریتسه واته: بخویندریتسه وه یاسین. ﴿وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ﴾. اَلْكَ لَمِنْ الْمُرْسَلِينَ. عَلٰی صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ. ﴿سویند به قورثانی پر حیکمت و ریک و پیک له‌روی ماناو وشهوه، نه‌تۆ نه‌ی موحومه‌د، پیغه‌مبه‌ریکی له پیغه‌مبه‌ران، له خوداوه ره‌وانه‌کراوی، له‌سهر په‌یره‌وو پرۆگرام‌یکسی حق و راست و بی‌عهیب، نایینه‌کەت تۆکمەو بی‌خە‌وش و که‌م و کو‌ریه، شه‌ریعه‌ته‌کەت ته‌واوو گو‌نجاو، به‌که‌لکی هە‌موو ئاده‌میزادی‌ک دئو بۆ هە‌موو رۆژگار‌یک و جی‌گا و شو‌ئینی‌ک ده‌بی، به‌رنامه‌ی ژیا‌نه‌و هە‌رکه‌سی‌ک په‌یره‌وی بکا به‌خته‌وه‌ره.

﴿تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ﴾ نهم قورثان و ئایین و شه‌ریعه‌ته‌ی تۆ بان‌گه‌وازیی بۆ ده‌که‌ی، نازل‌کراوی خودای خاوه‌ن عیززه‌ت و شانه، خودای خاوه‌ن ره‌حم و به‌زه‌یی بۆ به‌نده‌ خاوه‌ن باوه‌ره‌کان. نيمه‌ تۆمان ره‌وانه‌ کرده‌ نه‌ی موحه‌مه‌د! ﴿لِئُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنْذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ﴾ بۆ نه‌وه‌ی عه‌ره‌به‌کان بترسی‌نی، نه‌و عه‌ره‌بان‌ه‌ی له‌وه‌پیش پیغه‌مبه‌ریان بۆ نه‌هاتووه، باوک و باپیریان نه‌ترسی‌ندران، به‌ شه‌ریعه‌ت و یاسای خودا ئاشنا نه‌بوون، که‌س نه‌بوه بیروباوه‌ری حق و شه‌ریعه‌تی خودایان بۆ رون بکاته‌وه، نه‌وان غافل و بی‌ئاگان له ناسین و زانی‌نی ئایینی حق و شه‌ریعه‌ت و یاسایه‌ک: که‌ مایه‌ی به‌خته‌وه‌ریی دونیا و قیامه‌تیانه. نه‌مه‌ ته‌گەر وشه‌ی (ما) نافیه‌ بی، خو‌ نه‌گەر (موصوله) یان (مصدریه) بی نه‌وه مانای تری هیه‌و به‌شی‌وه‌یه‌کی تر ئاراسته‌ ده‌کری.

له‌لایه‌کی تره‌وه ناوه‌ینانی عه‌ره‌ب به‌ تایبه‌تی ئاراسته‌کردنی خیطاب بۆیان، نه‌وه ناگه‌یه‌نی: که‌ حه‌زه‌تی موحه‌مه‌د هەر پیغه‌مبه‌ری نه‌وانه‌و به‌س، پیغه‌مبه‌ری هە‌موو ئاده‌میزاد نه‌، چونکه‌ نایاتی ترو فەرمووده‌ی سه‌حیح هە‌ن له‌سهر گشت‌گیریی پیغه‌مبه‌رایه‌تی حه‌زه‌تی موحه‌مه‌د (ﷺ) بۆ هە‌موو

ئادەمیزاد، یەکیک لەو نایەتانه ئەوەیە: دەفەرموی: ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعاً﴾ (الأعراف: ۱۵۸) یان ئەو فەرموودە صەحیحە: کە هەردوو پیری فەرموودەو نەساتی لە جابیرەو ریاوەتیان کردووە دەفەرموی: پیغەمبەر (ﷺ) فەرمووی: (وكان النبي يبعث الى قومه خاصة، وبعثت الى الناس عامة).

ئەجار سەرەنجامی ئەو قەومە غافل و بێ‌ئاگایە دیاری دەکاوە دەفەرموی: ﴿لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَى أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ بێگومان بریاری سزاو عەزابی دۆزەخ بۆ زۆری ئەو عەرەبە قورەیشییانە چەسپاو، لە زانیاری خودادا تۆمار کراوەو پراوەتەو: کە ئەوانە ئیمان بە ناوەڕۆکی قورئان ناهێنن و حەزەرەتی موحەممەد بە پیغەمبەر (ﷺ) نازانن، خودا زانیویەتی ئەوانە بەویست و ئیختیاری خۆیان سوور دەبن لەسەر کوفرو بانگەوازی پیغەمبەر رەت دەکەنەو. خودا سروشتی ئەوان دەناسێ و دەزانێ: کە ئیمان ناهێنن ئەو ئەکام و سەرەنجامی زۆریانە، چونکە لە نێوان ئەوان و ھیدایەت دا پەردە ھەیە، بەلگەو نیشانەکانی تاک و تەنھایی خوداو راستیی پیغەمبەرایەتی حەزەرەتی موحەممەد ھەست پێ ناکەن، دلایان لە ئاستیان دا کوێرو نابینایە.

ئەجار پەرەردگار غەوونەو نەزێلەییەکی تر دەھێنێتەو لەسەر سوربوونیان لەسەر کوفرو بێدینی. دەفەرموی: ﴿إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالاً فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ﴾ ئیمە لە ملی ئەوانەدا چەند زنجیریکی وەھامان داناو: کە گەردنی پێ کردون و ئەو زنجیرانە گەیشتونە چەناگیان و سەریان بۆ نەوی ناکرێ و ناتوانن بۆ بەردەمی خۆیان بپوانن، لەھەمان کات دا دەستیانمان بەو زنجیرانە بە ملیانەو شەتەک داو، ھیچیان بۆ ناکرێ، سەریان بۆ حەواو چاویان بۆ خوارەو، بەم جوۆرە سەیری ھیچ لایەکی خۆیان بۆ ناکرێ، ھیچ شتێک

نابینن! ﴿وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ﴾ له بهرده میان دا له مپه پرو بهرده مان داناوه، له دوايشیانه وه بهر بهرست وه مپه پرمان داناوه، وه کوو که سیک وان که وتبیته نیوان دوو بهر بهرسته وه هیچ نه بینن، به تهواوی به بهرده ی گومرایی دامان پویشیون وه هیچ نابینن، له هیچ شتیک سود وه رناگرن،

واته: نهو کافره قوره یشییانه وه ها له کوفرو گومرایی دا رۆچون، مله مای هیدایه تیان لی پراوه، وه کوو که سیک وان هردوستی به ملیه وه شه ته که درایی و نه مجار پراوپر گهردنی زنجیری تی هالابی و هیچ نه بینن. نه وانیش وهان.

نایه ته که ته شبیهو ته مثیله، بو بهر بهرستی ماددی و حیسی. غوونه یه کی ریک و پیسک و گونجاوه وه کوو ناوتنه یه کی بالانما وه زع و حالی نهو نه فام و سه رره قانه رون ده کاته وه: که ههست و شعوری خویمان له کار خستون، له هیچ شتیک حالی نابن.

﴿وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَأْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ یه کسانه بویمان بیانترستی یان نه یانترستی نهوان فیمان ناهیتن، هه له سهه کوفری خویمان سوورن، ناگادار کردن و ترساندن کاریان تی ناکا، ناماده باشی نهوه یان تییدا نیه قبولی حق بکهن.

﴿إِنَّمَا تُنْذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبَ فَبَشْرُهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ﴾ ترساندن تی هه بهر بو نهو که سانه سودی هیه: که پروایان به خودا هیده و پابه ندی نه حکامه کانی ده بن، شوین شه ریهت و یاسای خودا ده که ون، پیش وهخت ترسی عه زابی خودایان هیه، نه دیده له خودا ده ترسن، نه وانه مزگینسی لیخوشبون له تاوانه کانیان بهدیه .. وه کوو له نایه تیکی ترده ده فرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ﴾ (الملك: ۱۲).

نه‌جار په‌روه‌ردگار ته‌ئکید له‌سه‌ر هاتنی قیامت ده‌کاته‌وه، وردیی
 حیساب و لیکۆلینه‌وه‌ی نه‌و رۆژه‌نایش ده‌کا و ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي
 الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ﴾ ئیمه‌ مردو زیندو ده‌که‌ینه‌وه، له
 گۆره‌کانیان ده‌ریان ده‌هینین، هه‌ر ئیمه‌ کارو کرده‌وه‌یان ده‌نوسین، چییان
 کرده‌وه‌چییان به‌جی هیشته‌وه، لای ئیمه‌ عه‌یان و ناشکرایه. سزاو پاداشیان به
 گوێره‌ی کرده‌وه‌کانیان ده‌دینه‌وه، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌ فه‌رمووده‌یه‌کی‌دا:
 که‌موسلیم له‌ جه‌ریری کوری عه‌بدوڵلای به‌جه‌ئنی‌یه‌وه-ریوایه‌تی کرده‌وه
 ده‌فه‌رموی: (من سن فی الاسلام سنة حسنة کان له أجرها واجر من عمل بها
 من بعده، من غیر ان ینقص من اجورهم شیئا، ومن سن فی الاسلام سنة سیئة
 کان علیه وزرها ووزر من عمل بها من بعده من غیر ان ینقص من اوزارهم
 شیئا). که‌سێک داب‌ونه‌پێتیکێ جوان و به‌سود له‌ ئیسلام دا دابه‌ینێ پاداشی
 خۆی و پاداشی نه‌وانه‌ش: که‌ په‌یره‌ی ده‌که‌ن له‌ پاش خۆی وهرده‌گرێ، به‌بێ
 نه‌وه‌ی له‌ پاداشی شوێنکه‌وتوه‌کان که‌م بکا، که‌سێکیش داب‌ونه‌پێتیکێ خراب
 دابه‌ینێ له‌ ئیسلام دا، نه‌وه‌ تاوانی خۆی و تاوانی نه‌وانه‌ش که‌ دوا‌ی خۆی
 په‌یره‌ی رێبازه‌که‌ی ده‌که‌ن له‌سه‌ریه‌تی به‌بێ نه‌وه‌ی هیچ له‌ تاوانی نه‌وان که‌م بکا.

ئیمامی موسلیم له‌ نه‌بوهوره‌یره‌وه‌ ریوایه‌ت ده‌کا ده‌لێ: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)
 فه‌رمویه‌تی (اذا مات ابن آدم انقطع عمله الا من ثلاث؛ علم ینتفع به، او ولد
 صالح یدعوا له، او صدقة جاریة من بعده) که‌ ئاده‌میزاد مرد له‌ هه‌موو
 کرده‌وه‌کانی داده‌پێت و هیچ شتێک سودی پێ ناگه‌یه‌نێ مه‌گه‌ر سێ شت نه‌بێ،
 زانیاریه‌ک سودی هه‌بێ، یان منداڵێکی صالح و خوداناس دوعای بۆ بکا،
 خێرێکی به‌رده‌وام و هه‌میشه‌، به‌م جوړه‌ مه‌شروعێکی دروست کردبێ
 درێژخایه‌ن بێ.

﴿وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ﴾ هه موو شتی کمان هه ژمارو کۆنترۆل کردوه، کرده وهی شاده میزادو هه موو شتی کی ترمان له له حوله محفوظدا تۆمار کردوه، سه ژمیری وردو درستی بوونه وه لای خودا دیارو عه یانه و هیچی لی گوم نابیی، وه کوو له نایه تیکی تردا ده فره موئ: ﴿عَلَّمَهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسَى﴾ (طه: ۵۲) یان ده فره موئ: ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ﴾ وکل صغیر و کبیر مستطیر ﴿القم: ۵۲-۵۳﴾ وئ چووترو گونجاوترین ته فسیر بو مه فهومی (امام مبین) (اللوح المحفوظ)، ثم جوړه ته عبیرانه زانیاری خودایه نه و زانیاریه نه زله یسه گۆرانی به سه ردا نایه و هیچی لی گوم نابیی و دیارو نادیا ری لا چون یه که.

جیروکی (اصحاب القرية) دانیشتوانی شاری نه نطاکیه

﴿وَأَضْرَبَ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ﴾ (۱۳)
 إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا إِلَهُكُم مُّرْسَلُونَ ﴿۱۴﴾ قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ﴿۱۵﴾ قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُم لَمُرْسَلُونَ ﴿۱۶﴾ وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿۱۷﴾ قَالُوا إِنَّا نَطْهَرُكَ بِكُمْ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُمُ

مِمَّا عَذَابُ الْيَمِّ ﴿١٨﴾ قَالُوا طَئِرُكُمْ مَعَكُمْ أَيْنَ ذُكِّرْتُمْ
 بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿١٩﴾ وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ
 يَسْعَى قَالَ يَنْقُورِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٠﴾ اتَّبِعُوا مَنْ
 لَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا لِيَ لَا أَعْبُدُ الَّذِي
 فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٢﴾ أَأَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً إِنْ
 يُرِيدِ الْرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِ عَنِّي شَفَعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا
 يُنْقِذُونِ ﴿٢٣﴾ إِنِّي إِذَا لَفِيَ ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾ إِنْ تَأْمَنُ
 بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ ﴿٢٥﴾ قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَلَيْتَ قَوْمِي
 يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٧﴾

له دواى رانواندنى (قضیه) ى نیگا و سروش و جه‌ختکردنه‌وه له‌سه‌ر
 پیغه‌مبه‌رایه‌تی حه‌زره‌تی موحه‌مه‌د (ﷺ)، هه‌روه‌ها (قضیه) ى رابوونى
 قیامه‌ت و حیساب و لی‌کۆلینه‌وه، دواى به‌یانکردنى حال و وه‌زعى
 موشریکه‌کانى مه‌ککه‌و تیمان نه‌هیتانیان و سوربوونیان له‌سه‌ر کوفرو شیرک،
 سییاقى نایه‌ته‌کان ده‌گه‌رپته‌وه بو‌سه‌ر رانواندنى شه‌و (قضیه) ى پی‌شوو له
 چوارچیوه‌ی چیرۆکیکی حیوار نامیژدا رایانده‌نویتی و ده‌یاغخاته‌ ناخى دله‌وه،

په ندو نه زیله ده هیئتیه وه بۆ شوبه اندنی حال و هه لویستی کافره کانی قوره یش به حال و هه لویستی دانیشتونی شاری نه نطاکییه شیمالی سوریا و سهرکه ناری ده ریای ناوهراست، به و تیره چهند نیشانه یه ک ده پیک و چهند مه به ستیک وه دی دینی: هه ره شه له کافره کسان و دل دانه وه ی پیغه مبه ره، چه سپاندنی پیغه مبه رایه تی هه زره تی موحه مده و رابوونی قیامه ته. راگه یاندنی ثاکامی تیمانه یتان به پیغه مبه ران و به درۆ خستنه وه یانه.

ده فهرموی: ﴿واضرب لهم مثلا اصحاب القرية اذ جاءها المرسلون﴾ نه ی پیغه مبه ر! به په ندو نه زیله بۆ کافره کانی مه ککه، چیرۆکی دانیشتوانی شاری نه نطاکیه بگپه ره، نه و حیوارو ده مه ده می یه نیوان فروستاده کانی عیسا و نه و دانیشته نه فامانه ی نه و شاره بۆ قوره یشیه کان باس بکه. کاتیک له سهر فرمانی خودا عیسا سی فروستاده ی خۆی ناره سهریان و بانگه وازیان کردن بۆ تیمان هیتان، نه وانیش وه کوو قوره یشیه کان پیغه مبه ره کانیان به درۆ خستنه وه و په یامه که یانیان ره ت کرده وه!!

به پای زوریه ی موفه سسیرین، نه و شاره ی لیره دا ناوی هاتوه شاری نه نطاکییه وه مه به ستیش به (مرسلون) فروستاده کانی هه زره تی عیسا به: هه زره تی عیسا ناردنی بۆ نه وه ی شه ریعه ت و په یامی نه و بلا و بکه نه وه، بۆ خۆیان پیغه مبه ری سهریه خۆ نه بوون.

نه بچار ژماره ی فروستاده کان و چۆنیه تی چوونیان بۆ نه و شاره به یان ده کاو ده فهرموی: ﴿اِذْ اَرْسَلْنَا اِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا اِنَّا اِلَيْكُمْ مُّرْسَلُونَ﴾ نه و ده مه ی ناردمان بۆ سهر دانیشتوانی نه نطاکیه دو فروستاده، بانگه وازیان کردن بۆ تیمانه یتان و خودا په رستی، نه وانیش به درۆیان خستنه وه، ئیمه یش پشتگیریمان کردن به وه: که فرمانان به عیسا کرد فروستاده یه کی

تریش بنی‌ریتسه سه‌ریان، بۆ ئه‌وه‌ی فروستاده‌کان ببنه سی که‌سو به کۆمه‌ل
 بانگه‌وازیان بکه‌ن بۆ خوداپه‌رستی، پێیان گوتن: ئیمه له لایه‌ن خوداوه ره‌وانه
 کراوین بۆ لای ئیوه، بانگه‌وازیان ده‌که‌ین بۆ یه‌کتاپه‌رستی و ازه‌ینان له
 بته‌رستی، ئا لی‌رده‌ا دانیش‌توانه‌کان ره‌خنه‌یان گرت و به‌گۆیان دا چوونه‌وه،
 هه‌مان هه‌لو‌یسته‌و قسه‌ سو‌اوه‌که‌ی گه‌له‌ سسته‌مکاره‌کانی رابوردیان
 کاوی‌و‌کرده‌وه، ﴿قَالُوا مَا أَنتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَمَا أَنزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنتُمْ
 إِلَّا تَكْذِبُونَ﴾ دانیش‌توانی شاره‌که‌ گه‌زافیان کیشاو تیکرا هاتنه‌ ده‌نگو
 وتیان: ئیوه‌ش هه‌ر ئاده‌میزادن وه‌کوو ئیمه، چیتان له ئیمه زیاد نیه، جه‌سته‌و
 روخسارتان وه‌کوو ئیمه وایه، وه‌کوو ئیمه ده‌خۆن و ده‌خۆنه‌وه، به‌ناو بازارو
 کۆلانیان دا ده‌گه‌رین، ئیتر ئیوه چ زی‌ده‌و جوداوازییه‌کتان له‌گه‌ل ئیمه هه‌یه؟؟
 به‌ چ رویه‌که‌وه لافی پی‌غه‌مبه‌رایه‌تی لی ده‌ده‌ن؟ درۆ ده‌که‌ن خودا هیچی بۆ
 ئیوه نه‌ناردوه و هیچ نامه‌ی ئاسمانی و په‌یامی خوداییتان بۆ نه‌نێرداوه! له
 خۆتانه‌وه ئه‌م داوایه ده‌که‌ن و بوختانی‌که هه‌لتان به‌ستوه.

ئهم جۆره هه‌لو‌یسته‌ دابو نه‌ریتی هه‌موو گه‌لو نه‌ته‌وه به‌ درۆخه‌ره‌وه‌کان
 بووه، له دێر زه‌مانه‌وه به‌م جۆره هه‌لو‌یسته‌ وه‌لامی پی‌غه‌مبه‌ران دراوه‌ته‌وه،
 وه‌کوو له نایه‌تی‌کی تردا ناما‌ژه به‌وه ده‌کا و ده‌فه‌رموی: ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ
 تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ، فَقَالُوا: أَبَشَرٌ يَهْدُونَنَا﴾ (التغابن: ۶).

ئه‌جار پی‌غه‌مبه‌ره‌کان هه‌ر سی‌کیان وه‌لامیان دانه‌وه‌و ﴿قَالُوا: رَبَّنَا يَعْلَمُ إِنَّا
 إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ﴾ وتیان: په‌روه‌ر‌دگاری ئیمه ناگاداره‌و ده‌زانی ئیمه
 فروستاده‌ین و بۆ لای ئیوه ره‌وانه کراوین، ته‌گه‌ر ئیمه درۆزن بوینی‌یه، خودا
 تۆله‌ی درۆاری لی ده‌ستان‌دین، وه‌لی یارمه‌تیمان ده‌داو به‌سه‌ر ئیوه‌دا زالم‌ان
 ده‌کا، له‌وه به‌ولاوه بۆتان ده‌رده‌که‌وی کێ ده‌یباته‌وه!!

﴿وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾ نه‌وه‌ی نه‌رکی سه‌رشانی ئیمه‌یه ته‌نها بریتیه له‌وه په‌یامی خۆمانتان پی رابگه‌یه‌نین، جگه له گه‌یانندی په‌یام، ئیمه هیچی ترمان له نه‌ستۆدا نه‌، جا نه‌گه‌ر به‌ پیر بانگه‌وازییه که‌مانه‌وه هاتن نه‌وه به‌خته‌وه‌ری هه‌ردو دونیا بو ئیوه مسۆگه‌ره. نه‌گه‌ر برواشمان پی نه‌که‌ن نه‌وه خۆتان ده‌زائن له‌وه‌دوا چۆن تووشی هیلاکه‌ت ده‌بن و سه‌ره‌نجامی به‌درۆخته‌وه‌تان چهند سامناکه‌!

ئیت نه‌هلی گوند هه‌ره‌شه‌یان لی‌کردن و ﴿قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِن لَّمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وتیان: ئیمه به‌هۆی ئیوه‌وه تووشی نه‌گه‌ته‌ی بوین، له‌وه‌تای روخساری ئیوه‌مان دیوه، خیرمان له‌خۆ نه‌دیوه. دووبه‌ره‌کی و درایه‌تیتان خستۆته ناومانه‌وه، نه‌گه‌ر ئیوه‌واز له‌و بانگه‌وازییه‌ی خۆتان نه‌هینن، به‌رده‌بارانتان ده‌که‌ین، نازارو نه‌شکه‌نجه‌تان ده‌ده‌ین، واته: به‌رده‌بارانکردنه‌که‌تان تاویک نابو و بپه‌یته‌وه، به‌لکوو تا گیانتان تێدابی به‌رده‌بارانکردنه‌که‌مان به‌رده‌وام ده‌بی، نه‌مه نه‌گه‌ر (واو‌ی) (ولیمسنکم) واوی عه‌طف بی، هه‌ندئ پێیان وایه (واو‌ه‌که‌ به‌مانا) (او‌ه‌ نه‌و) کاته مانا که به‌م جو‌ره ده‌بی. یان ده‌تانکوژین، یان ده‌تاغ‌ه‌ینه به‌ندیخانه‌وه‌و له‌و‌دا نازارتان ده‌ده‌ین!

په‌غه‌مبه‌ره‌کان ره‌دی‌ان دانه‌وه‌و ﴿قَالُوا: طَائِرُكُمْ مَعَكُمْ﴾ فه‌رمو‌یان: نه‌گه‌ته‌ی خۆتان به‌ خۆتانه‌وه‌یه، سوچ سوچی خۆتانه، هۆی نه‌گه‌ته‌یتان نه‌وه‌یه: ئیمه‌تان به‌درۆخته‌وه، کو‌فرو بێ‌دینیتانه، پشت هه‌ل‌کردن و سه‌ره‌په‌چیکردنتانه. هه‌ره‌شه‌تان لی‌کردین، وتان: ئیوه هۆی نه‌گه‌ته‌ین بو ئیمه، ئیوه به‌هه‌له‌ چون، به‌لکوو له‌ راستیدا ئیوه گه‌لو نه‌ته‌وه‌یه‌کی زی‌ده‌ره‌وو حه‌ق نه‌ویست و گو‌م‌پ‌ران، سه‌ره‌په‌چیکارو سه‌مه‌کارن!

جا وه نه بی نه مه تاکه هه لۆیستیک بووبی و نهو گه له سته مکاره
 نواند بیتیان، به لکوه هه مان هه لۆیست و به هه مان تین و تهوژمه وه له گه لو
 نه ته وه کانی پیشووش دا هه بووه دیارده یه کی نه ته وه سته مکاره کان بووه،
 بۆنموونه گه لی فیرعه ون بهرامبهر چه زه ته موسا هه مان هه لۆس و که وتیان بووه،
 وه کوو له نایه تیکی تردا ناماژه بۆ نه وه ده کاو ده فهرموئ: ﴿فَإِذَا جَاءَهُمْ
 الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِيبُهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَلَا إِنَّمَا
 طَائِرُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ﴾ (الاعراف: ۱۳۱) یان گه لی شهمود روبه روی چه زه ته صالح
 بوونه وه ﴿قَالُوا اطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ قَالَ طَائِرُكُمْ عِنْدَ اللَّهِ﴾ (النمل: ۴۷) .

نه مجار پهروه ردگار یارمه تی فروستاده کانی دا به شایه تیک له شه هلی
 شاره که، ده فهرموئ: ﴿وَجَاءَ مِنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى﴾ پیاویک
 له وه پری شاره که وه به هه له داوان خۆی کوتا بۆ ناو قهره بالغیه که، ده لێن: نه م
 پیاوه ناوی چه بیبی نه ججار بووه: که هه والی هاتنی پیغه مبه ره کانی بیستوه
 به خیرایی هاتوه بۆ نه وهی گه له که ی هه لێنی بۆ تیمانه تیان، هه رکه گه یشته
 ناو قهره بالغیه که، خۆی برده پیشه وه دهستی کرد به نامۆژگاری کردنیان
 ﴿قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ﴾ وتی: نه ی خه لکینه “شوین نه م فروستادانه
 بکه ون، که هاتوون بۆ لاتان و بانگه وازیستان ده که ن بۆ تیمانه تیان و دلسۆزن
 بۆتان و هه ول ده دن له گومرایی رزگارتان بکه ن، ﴿اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا
 وَهُمْ مُهْتَدُونَ﴾ شوین بانگه وازی که سانیک بکه ون: که له پاساوی ماندوبون و
 هه ولدانیان بۆ رزگار بونتان داوای کریتان لێ ناکه ن، شه وان له سه ر رتبازی چه قو
 راستن، نیوه شاره زا ده که ن بۆ په ی ره وکردنی شه و رتبازه خودا په سه نده: که
 به کتاپه رستی و به ندایه تیکردنی پهروه ردگاره .

نه مجار بیروباوه‌ری خوئی راده‌گه‌یه‌نی و هوکاری تیمانه‌نیانی خوئی رون ده‌کاته‌وه، هه‌ول ده‌دا له‌ناخیان دا هه‌ستیان بیزوئنی و سروشتیان وه‌ناگا یینی. ﴿وَمَا لِي لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ چ شتیک هه‌یه من له تیمانه‌نیان لابداو دورم بخاته‌وه له‌م مهنه‌جه سروشتیه؟ چ شتیک من مهنه ده‌کا له عیباده‌تکردن بو‌ئو خودایه‌ی دروستی کردوم و پی‌ی گه‌یان‌دوم؟ منیش و ئیوه‌ش و هه‌موو ئاده‌میزاد بو‌لای ئو ده‌گه‌پ‌ئینه‌وه، پاداش و سزای هه‌موو به‌نده‌کانی ده‌داته‌وه، چاکه به‌چاکو خراپه به‌سزای دۆزه‌خ. به‌مه‌ش هه‌لینان بو تیمانه‌نیان و هه‌ره‌شه‌ی لی کردن به‌سزای سه‌خت.

نه مجار راستیی مهنه‌ج و پرۆگرامی خوئی راده‌گه‌یه‌نی و به‌شیوه‌ی ئیستیفه‌امی ئینکار نامیز رویان تیده‌کا و ده‌فرموی: ﴿أَتَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً إِنْ يُرَدَّنِ الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِي عَنْهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونَ﴾ من چۆن ده‌چم-له‌غیره‌ز خودا- خودای تر ده‌په‌رستم؟ خو‌ئه‌گه‌ر هه‌رگا خودا بیه‌وی به‌لایه‌کم به‌سه‌ر یینی، تکا و شه‌فاعه‌تی ئه‌وان هیچ به‌هره‌یه‌کم پی‌ نادا، ناتوانن له‌چنگ عه‌زایی خودا رزگارم بکه‌ن، هه‌رگیز من شتی وانا‌که‌م و بیروباوه‌ری وه‌ها په‌په‌وه‌ ناکه‌م و جگه له‌خودای مه‌زن به‌ندایه‌تی بۆکه‌ستی تر ناکه‌م، ﴿إِنِّي إِذَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ نه‌گه‌ر من ئو بتانه به‌خودا بزانم و به‌ندایه‌تی بیان بکه‌م ته‌وه من به‌ناشکرا له‌زلکاوی گو‌پ‌ایی دام.

﴿إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمِعُونِ﴾ من تیمانم به‌خودای مه‌زن هه‌ناوه، بیروام به‌و خودایه هه‌یه به‌دییه‌تیه‌ری من و ئیوه‌شه، هه‌ر ئو ده‌په‌رستم و به‌س، ده‌یسا بۆنه‌ون و چاک بچیتته گو‌یتانه‌وه.

ئیب‌نوعه‌بباس ده‌فرموی: که‌ه‌یبب ئەم قسانە‌ی کردن و به‌وجۆره
 بیروباوه‌پی خو‌ی را‌گه‌یاند، هه‌موویان تی‌کرا په‌لاماریان داو کوشتیان،
 که‌س نه‌بوو ده‌ستیان بگرئ. قه‌تاده ده‌لئ: به‌رده‌بارانیان کرد، له‌و
 کاته‌ش دا هه‌ر ده‌ی‌گوت: (اللهم اهد قومی فانهم لا یعلمون) هه‌تا گیانی
 ده‌رچوو هه‌ر نه‌وه‌ی ده‌گوت.

﴿قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ﴾ گوترا: وه‌ره ناو به‌هه‌شته‌وه، چونکه تۆ له
 پیناو ئایینی حه‌ق دا شه‌هید بووی. چووه ناو به‌هه‌شته‌وه و به
 نازونیه‌مه‌ته‌کانی شاد بوو. ﴿قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ﴾ فرموی:
 بریا گه‌له‌که‌شم بیانزانیایه، سه‌ره‌نجام و وه‌زع و حالی ئیستای منیان
 بدیایه! بۆ نه‌وه‌ی وه‌کوو من ئیمانیان به‌ینایه و نه‌وانیش سه‌ره‌نجام به‌م
 نازونیه‌مه‌تانه شاد بوونایه.

﴿بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ﴾ خۆزگه بیانزانیایه
 به‌وه‌ی: که‌خودا لیم خۆشبووه و خستومیه ریزی به‌رپزان و له‌پیری
 شه‌هیدان و پیاوچاکان دا تۆماری کردوم و وه‌کسوو نه‌وان شوینی خۆش و پر
 نازونیه‌مه‌تی پی به‌خشیوم.

به‌یارمه‌تی خودا له‌پاک‌نوووسی جزمی (۲۲) بوومه‌وه

خودا تۆفیک‌مان بدات بۆ ته‌واو کردنی جزمه‌کانی تر

لا پهره	بابه ب
۳	تایبه تهنندی خانه واده‌ی پیغه مبه‌ر (د.خ)
۱۰	یه کسانى نیتوان پار نافرته بۆ پاداشتی قیامت
۱۷	چیرۆكى زهیدی كوری حاریشه و زهینه‌بی كچی جه‌ش
۳۴	به گه‌وره زانینی خوداو ته‌سبیح و یادکردنی
۳۹	ئه‌ركی سه‌ر شانی پیغه مبه‌ر (د.خ) و رییازو په‌یامی
۴۹	ئه‌و نافرته‌تانه‌ی ماره‌کردنیان بۆ پیغه مبه‌ر (د.خ) حه‌لاڵ بووه
۶۵	ئاداب و چۆنیه‌تی دیدنه‌ی کردنی مائی پیغه مبه‌ر (د.خ)
۷۴	ریزو قه‌دری پیغه مبه‌ر (د.خ) و سزای توند بۆ ئه‌وانه‌ی ئه‌زیه‌تی پیغه مبه‌رو موسولمانان ده‌ده‌ن
۸۳	باسی په‌چه‌و چارشوو بالا‌پۆشی نافرته
۸۵	هه‌ره‌شه له دووره‌كان و تۆله لی ستاندنیان
۸۸	هه‌ره‌شه كردن له دووره‌كان به نزیكبو‌نه‌وه‌ی قیامت و ده‌ست نیشان‌كردنی جوۆی سزاكه‌یان
۹۰	هه‌موو ئه‌زیه‌تدانه‌كه نه‌گاته راده‌ی كو‌فر
۹۳	پا‌په‌ند بوون به‌جی به‌جی‌كردنی ئه‌ركه شه‌رعیه‌كان
۹۸	سه‌ره‌تای سو‌رته‌تی سبا
۱۰۱	صیفاتی پاشایه‌تی و به‌ توانایی خودای مه‌زن
۱۰۵	كافره‌كان بروایان به‌ هاتنی قیامت نیه ، هه‌لو‌یستی ئاده‌میزاد به‌رامبه‌ر قورئان دوو جوۆه
۱۰۹	كافره‌كان هاتنی قیامت به‌ دوور ده‌زانن و گالته به‌ پیغه مبه‌ر ده‌كه‌ن
۱۱۳	نیعمه‌ته‌كانی خودا : كه به‌ خشیبوونی به‌ داود (علیه السلام)
۱۱۵	نیعمه‌ته‌كانی خودا به‌سه‌ر سوله‌یمان دا
۱۲۳	چیرۆكى سه‌به ، لافاره‌كه
۱۲۳	خودا درۆزنه‌ی موشریكه‌كان شه‌فاعه‌تیان بۆچه‌و نه‌گه‌ر بیشی كه‌ن لیان وه‌رناگیرئ
۱۳۶	دانانی موشریكه‌كان به‌وه . كه هه‌ر خودا رزق روۆژی ده‌ره
۱۴۳	موشریكه‌كان ئینكاری قورئان ده‌كه‌ن ، حیواری نیتوان گومرایان و گومراكان له روۆژی قیامت دا

لايهره	بابه ب
۱۴۸	دلدانه وهی پینغه مبه‌ر
۱۵۷	سهره‌نشت و لومه‌کردنی کافره‌کان له رۆژی قیامت داو سهر کو تانه وه‌یان له به‌رده‌م به‌رستراوه‌کانیان
۱۶۰	هۆکاری عه‌زابدانی کافره‌کان
۱۶۶	هه‌ره‌شه‌ی توند له کافره‌کان و ئیمانیه‌نیان له رۆژی قیامت دا
۱۷۰	سوره‌تی فاطر
۱۷۲	هه‌ندئ له به‌لگه‌و نیشانه‌کانی قودره‌تی خوداو چه‌سپاندنی تاك و ته‌نهایی خوداو پینغه‌مبه‌رایه‌تی موحه‌مه‌د
۱۷۹	چه‌سپاندنی هه‌شرو ترساندنی ئاده‌میزاد له فرت و فیتلی شه‌یتان و پاداش و سزای موسلمان و کافر
۱۸۳	هه‌ندئ به‌لگه‌ له سهر به‌ توانایی خوداو چه‌سپاندنی هاتنی رۆژی قیامته‌تی
۱۹۱	هه‌ندئ له به‌لگه‌و ده‌لیل له‌سهر تاك و ته‌نهایی به‌ ده‌سه‌لاتیی خودا
۱۹۶	عیبات‌کردنی بۆ خودا مه‌سنولیه‌تیکی شه‌خصی یه‌ و هه‌ر که‌سه‌ له‌ خۆی به‌ر پرسیاره‌
۱۹۹	نمونه‌ی موسولمانان و کافر رۆن و ناشکرایه‌، هه‌موو گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌ك پینغه‌مبه‌ری بۆ ره‌وانه‌ کراوه‌
۲۰۴	زانیا‌یه‌ کرده‌ویه‌ سه‌روشی یه‌کان به‌لگه‌یه‌ له‌ سهر تاك و ته‌نهایی خوداو ده‌سه‌لاتی به‌رفراوانی
۲۰۹	قورئانی پی‌و‌ز پشتگیری نامه‌ ئاسمانیه‌کانی پیش خۆی ده‌کا، پاداش‌دانه‌وه‌ی موسولمانان به‌ به‌ه‌شت راده‌گه‌یه‌نی
۲۱۴	حال و وه‌عی کافره‌کان له قیامت داو هه‌ره‌شه‌ کردن لییان
۲۲۱	موشریکه‌کانی مه‌ککه‌ بۆ‌ایان به‌ پینغه‌مبه‌رایه‌تی هه‌زه‌رتی موحه‌مه‌د نیه‌ ، به‌روه‌د‌گاریش هه‌ره‌شه‌ی توندیان لی ده‌کا.
۲۲۶	سوره‌تی یس
۲۳۰	پینغه‌مبه‌رایه‌تی هه‌زه‌رتی موحه‌مه‌د (د.خ) و هه‌لو‌یستی ئاده‌میزاد به‌رامبه‌ر په‌یامه‌که‌ی
۲۳۵	چیرۆکی (اصحاب القریه‌) دانیه‌شتوانی شاری ئه‌نظاکیه‌
	ناوه‌رۆک